

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger og forskellige andre love.¹

(Indførelse af minimumsstandarde for energimæssig ydeevne, ændringer af energimærkningsordning, ordning for renoveringspas m.v.)

§ 1

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 22. oktober 2025, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2024 L af 8. maj 2024, s. 88, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. I § 1, 2. pkt. indsættes efter »Lovens formål er endvidere at«: »reducere drivhusgasemissioner fra bygninger samt«.

3. I § 2 a indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i den forbindelse også fastsætte regler om definitioner.«

4. I § 2 a indsættes efter stk. 1, som nyt stykke:

»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren udarbejder en national plan for renovering af bygninger. Ministeren skal ved udarbejdelsen af planen følge de krav, som fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.

om bygningers energimæssige ydeevne (bygningsdirektivet), herunder krav til indholdet af planen, offentlig høring, forelæggelse og opfølgning over for Europa-Kommissionen.«

5. § 2 b ophæves.

6. Overskriften til kapitel 3 affattes således:

»Kapitel 3

Energimærkning af bygninger og renoveringspas«.

7. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Et renoveringspas er en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en bestemt bygning i et maksimalt antal trin, som i væsentlig grad vil forbedre dens energimæssige ydeevne.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om ordningen for renoveringspas, herunder om kategorier af renoveringspas, grundlaget for renoveringspas, indhold, udformning, gennemførelse, dokumentation, samt om gyldigheden af renoveringspas.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte yderligere regler om ordningen for renoveringspas, herunder om virksomheder og personer, der er berettigede til at udarbejde renoveringspas samt om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til sagsbehandling, tilsyn og anden administration m.v. i forbindelse hermed.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at bygninger ejet af offentlige organer skal have renoveringspas.«

8. I § 5, *stk. 1, 1. pkt.* ændres »kapitel 4-6« til: »kapitel 3 a-6«.

9. Efter kapitel 3 indsættes:

»Kapitel 3 a

Minimumsstandards for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne

§ 5 a. Ejeren af en ikke-beboelsesbygning skal sikre, at bygningen opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimal tærskelværdi målt i kWh/m²/år.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter den maksimale tærskelværdi, jf. stk. 1, samt hvornår denne tærskelværdi senest skal være opfyldt.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilke bygninger, der er omfattet af stk. 1.

§ 5 b. Ejeren af en ikke-beboelsesbygning er på klima-, energi- og forsyningsministerens forespørgsel forpligtet til at dokumentere, at bygningen opfylder den gældende maksimale tærskelværdi, jf. § 5 a, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om dokumentationen, jf. stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan opnås dispensation fra § 5 a, stk. 1, herunder regler om vilkår og dokumentation samt dispensationens varighed.«

10. *Overskriften* til kapitel 4 affattes således:

»Kapitel 4

Energimærkning ved salg, udleje, større renoveringsarbejde m.v.«.

11. I § 8 a ændres »når der er tale om annoncering i kommercielle medier« til: »ved alle former for annoncering«.

12. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Efter gennemførelse af et større renoveringsarbejde skal bygnings-ejer sikre, at der udarbejdes ny energimærkning.«

13. I § 10, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, ændres »eller § 15 a« til: », § 23, stk. 2«.

14. § 11, stk. 2, ophæves.

15. Kapitel 6 a ophæves.

16. § 19 affattes således:

»§ 19. Bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer, skal have foretaget regelmæssig energimærkning.«

17. § 20 ophæves.

18. I § 22, stk. 1, ændres »§ 19 og § 20« til: »§ 21« og stk. 2, ophæves.

19. Efter kapitel 8 indsættes:

»Kapitel 8 a

Udstilling af energimærkninger

§ 23. For bygninger, der anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden, skal energimærkninger udarbejdet efter § 19 udstilles et iøjnefaldende og klart synligt sted.

Stk. 2. For ikke-beboelsesbygninger skal ejeren sikre, at gyldige energimærkninger udstilles et iøjnefaldende og klart synligt sted. Hvis ejeren ikke

har råderet over bygningen, skal ejeren udlevere energimærkningen til rådighedshaveren. Rådighedshaveren har forpligtelsen efter 1. pkt., hvis ejeren ikke har råderet over bygningen.

Stk. 3. Forpligtelsen til at opsætte energimærkning efter stk. 1 og stk. 2 omfatter ikke energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bygninger der er omfattet af stk. 2.«

20. I § 24 a ændres »artikel 17« til: »artikel 25« og »2010/31/EU af 19. maj 2010« udgår og efter »energimærkninger« indsættes: »renoveringspas«.

21. I § 25 indsættes som *stk. 5 og 6*:

»*Stk. 5.* Klima-, energi- og forsyningsministeren etablerer en database over bygninger til brug for indsamling af data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne. En sådan database kan bestå af en række indbyrdes forbundne databaser og kan samkøres med andre databaser og registre, herunder bl.a. registre oprettet efter stk. 1.

Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om databasen oprettet efter stk. 5.«

22. I § 28, *stk. 2*, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.

23. I § 30, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»1. pkt. gælder også for tilsyn med kapitel 3 a.«

24. § 30 a affattes således:

»§ 30 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til bygninger omfattet af § 23, stk. 2, hvis det skønnes nødvendigt, med henblik på at kontrollere, at udførte energimærkninger er opsat i overensstemmelse med bestemmelsen.«

25. Efter § 31 b indsættes:

»§ 31 c. Påbud efter § 31 a som følge af manglende efterlevelse af regler i kapitel 3 a eller regler udstedt i medfør heraf, er bindende over for den til enhver tid værende ejer af bygningen.«

26. I § 32, *stk. 1*, indsættes efter »§ 3, stk. 5,«: »§ 5 a, stk. 1,« og efter »§§ 8 a og 8 b,«: »§ 9 a, § 11,« og efter »§ 19, stk. 1,«: »§ 23 og §«.

27. I § 32, stk. 1, udgår »§ 15 a, stk. 1,« og »og §§ 20 og«.

§ 2

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, som ændret ved § 31 i lov nr. 1647 af 30. december 2024, § 28 i lov nr. 468 af 14. maj 2025 og § 1 i lov nr. 736 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.«

2. § 7, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations-, og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1, ved gennemførelse i dansk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne.«

3. I § 14 c indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder alene anvendelse ved gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 736 af 20. juni 2025 og senest ved lov nr. 738 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af

UDKAST

direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygnings energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.«

2. I § 24 c, stk. 1, ændres »regler« til: »visse regler« og »§ 20 d, stk. 2, 3. pkt.« ændres til: »§ 20 d, stk. 2, 1. og 3. pkt.«

3. I § 24 c, stk. 3, ændres »§ 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.« til: »reglerne som nævnt i stk. 1.«

§ 4

I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 797 af 6. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. Som *fodnote* til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygnings energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2024 L af 8. maj 2024, s. 88.«

2. I § 4 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Virksomheder, der leverer fjernkøling, skal efter regler, der fastsættes af skatteministeren, meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers installationer til brug for registrets drift.«

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 29. maj 2026.

UDKAST

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 24 c, stk. 3, i lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som senest ændret ved lov nr. 736 af 20. juni 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 24 c, stk. 3, i lov om varmemforsyning som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2.

HØRINGS

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Baggrund
2.1.	Bygningsdirektivet
2.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger
3.1.1.	Gældende ret
3.1.2.	Bygningsdirektivet
3.1.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.1.4.	Den foreslåede ordning
3.2.	National bygningsrenoveringsplan
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Bygningsdirektivet
3.2.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.2.4.	Den foreslåede ordning
3.3.	Ændringer i energimærkningsordningen
3.3.1.	Gældende ret
3.3.2.	Bygningsdirektivet
3.3.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

UDKAST

3.3.4.	Den foreslåede ordning
3.4.	Ordning for renoveringspas
3.4.1	Gældende ret
3.4.2.	Bygningsdirektivet og energieffektivitetsdirektivet
3.4.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.4.4.	Den foreslåede ordning
3.5.	Adgang til bygningsinstallationsdata
3.5.1.	Gældende ret
3.5.2.	Bygningsdirektivet
3.5.3	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.5.4	Den foreslåede ordning
3.6.	Finansielle incitamenter
3.6.1.	Gældende ret
3.6.2.	Bygningsdirektivet
3.6.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.6.4.	Den foreslåede ordning
3.7.	Sårbare grupper
3.7.1.	Gældende ret
3.7.2	Bygningsdirektivet
3.7.3.	Klima-, energi- og forsyningsministeriets overvejelser
3.7.4.	Den foreslåede ordning
3.8.	Implementering af definitioner

UDKAST

3.8.1.	Gældende ret
3.8.2	Bygningsdirektivet
3.8.3.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.8.4.	Den foreslåede ordning
3.9.	Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet
3.9.1.	Gældende ret
3.9.2.	Energieffektivitetsdirektivet
3.9.3	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
3.9.4.	Den foreslåede ordning
4.	Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.1.	Økonomiske konsekvenser
5.1.1	Minimumsstandards for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger
5.1.2	National bygningsrenoveringsplan
5.1.3	Ændringer i energimærkningsordningen
5.1.4	Ordning for renoveringspas
5.1.5	Adgang til bygningsinstallationsdata
5.1.6	Finansielle incitamenter
5.1.7	Sårbare grupper
5.1.8	Implementering af definitioner
5.1.9	Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet

UDKAST

5.2.	Implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.2.1.	Minimumsstandards for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger
5.2.2.	National bygningsrenoveringsplan
5.2.3.	Ændringer i energimærkningsordningen
5.2.4.	Ordning for renoveringspas
5.2.5.	Adgang til bygningsinstallationsdata
5.2.6.	Finansielle incitamenter
5.2.7.	Sårbare grupper
5.2.8.	Implementering af definitioner
5.2.9.	Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.1	Minimumsstandards for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger
6.2	National bygningsrenoveringsplan
6.3	Ændringer i energimærkningsordningen
6.4	Ordning for renoveringspas
6.5.	Adgang til bygningsinstallationsdata
6.6.	Finansielle incitamenter
6.7.	Sårbare grupper
6.8.	Implementering af definitioner
6.9.	Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet
7.	Administrative konsekvenser for borgerne

8.	Klimamæssige konsekvenser
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
12.	Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
13.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
14.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget skal muliggøre implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (herefter kaldet »bygningsdirektivet«). Lovforslaget skal derudover muliggøre implementering af dele af artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet (herefter kaldet »energieffektivitetsdirektivet«).

Bygningsdirektivet skal være implementeret i dansk ret senest den 29. maj 2026.

Med lovforslaget foreslås der derfor nye bestemmelser i en række love.

For det første foreslås der et krav om overholdelse af minimumsstandarder for den energimæssige ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Det foreslås også, at klima-, energi-, og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om minimumsstandarden, dokumentation, undtagelse og dispensation samt regler om tilsyn og straf.

For det andet foreslås en bestemmelse, som fastsætter Danmarks forpligtelse til at udarbejde en national bygningsrenoveringsplan (bygningsrenoveringsplanen). Bygningsrenoveringsplanen skal forelægges Europa-Kommissionen og skal bl.a. indeholde en køreplan med nationale mål for 2030, 2033, 2040 og 2050 for reduktionerne af den nationale bygningsmasses primære og endelige energiforbrug samt den driftsrelaterede drivhusgasemission.

For det tredje foreslås der ændringer til den eksisterende energimærkningsordning. Dette indebærer bl.a. krav om energimærkning af offentlige bygninger under 250 m² og energimærkning, når disse bygninger har gennemgået et større renoveringsarbejde. Derudover indebærer ændringerne et krav om opslag af udarbejdede energimærkninger for offentlige bygninger og ikke-beboelsesbygninger samt krav om synliggørelse af energimærkning ved alle former for annoncering, hvilket tidligere var afgrænset til kommerciel annoncering. Samtidig foreslås det at afskaffe den nuværende forpligtelse til at indsende energimærkning til byggemyndigheden ved færdiggørelse af nybyggeri.

For det fjerde foreslås indførelsen af en frivillig ordning for renoveringspas til den enkelte bygningsejer som supplement til energimærkning. Et renoveringspas er en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en bestemt bygning, som i væsentlig grad vil forbedre bygningens energimæssige ydeevne. Lovforslaget vil derudover give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om ordningen.

For det femte foreslås der en bemyndigelse til, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der leverer fjernkøling, skal meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers installationer til brug for driften af Bygnings- og Boligregistret (BBR). Herigennem vil det kunne sikres, at ejere, lejere og forvaltere af bygninger samt tredjeparter kan få adgang til statistiske data om fjernkølingsmålere.

For det sjette foreslås den eksisterende bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om finansielle incitamenter for at fremme energieffektivitet ved implementering af energieffektivitetsdirektivet, udvidet til også at omfatte implementering af bygningsdirektivet.

For det syvende foreslås den eksisterende bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om definitioner og aktiviteter for sårbare grupper, ved implementering af energieffektivitetsdirektivet, udvidet til også at omfatte implementering af bygningsdirektivet.

For det ottende foreslås den eksisterende bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om definitioner og aktiviteter for sårbare grupper ved implementering af energieffektivitetsdirektivet udvidet til også at omfatte implementering af bygningsdirektivet.

For det niende foreslås en ændring af kapitel 5 i lov om varmforsyning, der omhandler administrative bemyndigelser og tilsyn m.v. med henblik på at sikre, at Danmark efterkommer kravet om håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger i energieffektivitetsdirektivet.

2. Baggrund

2.1. Bygningsdirektivet

Lovforslaget har til formål at implementere dele af bygningsdirektivet, som bygger videre på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (herefter kaldet »det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010«).

Bygningsdirektivet har rod i Europa-Kommissionens lovgivningspakke kaldet Fit for 55-pakken af 19. oktober 2020 samt Europa-Kommissionens meddelelse om en Strategi for en Renoveringsbølge af 14. oktober 2020. Formålet med Fit for 55-pakken er at sikre indfrielsen af EU's mål om at reducere drivhusgasudledningen på tværs af Unionen med mindst 55 pct. i 2030. Lovgivningspakken og strategien dækker en række politikområder, herunder energieffektivitet, energirenovering, vedvarende energi m.v. Revisionen af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 er en integreret del af lovgivningspakken og strategien. Med udgangspunkt i Fit for 55-lovgivningspakken meddelte Europa-Kommissionen den 18. maj 2022 dets REPower EU-plan som et yderligere lovforslag og målrettede henstillinger for at højne ambitionerne med hensyn til blandt andet energieffektivitet og energibesparelser. REPower EU-planen er ligeledes grundlaget for revisionen af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010.

Bygningsdirektivet indeholder en række forpligtelser, som ved implementering forudsætter ny national lovgivning under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Dele af bygningsdirektivet implementeres desuden under Social- og Boligministeriets ressort, særligt med ophæng i byggeloven.

For det første følger det af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, at medlemsstaterne skal indføre minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne. Indførelsen af minimumsstandarderne skal være med til at sikre, at medlemsstaterne opnår en nulemissionsbygningssmasse senest i 2050. Minimumsstandarderne fastsættes som tærskelværdier for årene 2030 og 2033 ud fra rammerne i bygningsdirektivet. Danmark fastsætter selv tærsklerne for 2040 og 2050. Derudover følger det af artikel 9, stk. 2, at medlemsstaterne skal fastsætte forløbskurver for den progressive renovering af beboelsesbygningssmassen med delmål i 2030, 2035, 2040,

2045 og 2050 i overensstemmelse med den nationale bygningsrenoveringsplan og med det formål at omdanne den nationale bygningsmasse til en nulemissionsbygningsmasse senest i 2050.

For det andet følger det af bygningsdirektivets artikel 3, at medlemsstaterne skal udarbejde en national bygningsrenoveringsplan. Bygningsrenoveringsplanen skal blandt andet indeholde en køreplan med nationale mål for 2030, 2040 og 2050 for reduktionerne af den nationale bygningsmasses primære og endelige energiforbrug samt den driftsrelaterede drivhusgasemission.

For det tredje følger det af bygningsdirektivets artikel 19-21, at medlemsstaterne skal indføre en ordning for energiattester, som attesterer bygningers energimæssige ydeevne. Artiklerne er en revision af artikel 11-13 i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, som handler om den eksisterende ordning for energiattester. Revisionen medfører en række ændringer i, hvordan medlemsstaterne skal udforme ordningen. Derudover følger det af bygningsdirektivets artikel 22, at medlemsstaterne skal oprette en national database over bygningers energimæssige ydeevne.

For det fjerde følger det af bygningsdirektivets artikel 12, at medlemsstaterne skal indføre en frivillig ordning for renoveringspas. Renoveringspasset er en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en bestemt bygning. Renoveringspasset har til formål at hjælpe bygningsejere og investorer med at lave den bedst mulige tidsplan for en renovering, som i væsentlig grad vil forbedre bygningens energimæssige ydeevne.

For det femte følger det af bygningsdirektivets artikel 16, at medlemsstaterne skal sikre, at ejere, lejere og forvaltere af bygninger kan få direkte adgang til deres bygningsinstallationsdata.

For det sjette følger det af bygningsdirektivets artikel 17, at medlemsstaterne skal tilvejebringe passende finansiering, støtteforanstaltninger og andre instrumenter, der kan fremme omdannelsen af bygningsmassen til nulemissionsbygninger senest i 2050.

For det syvende følger det af bygningsdirektivets artikel 17, stk. 14, 18 og 19, at medlemsstaterne skal prioritere visse sårbare grupper ved aktiviteter, som skal fremme energieffektive bygningsrenoveringer m.v.

I artikel 17 omtales flere steder "energifattigdom", herunder f.eks. i stk. 14, 18 og 19. "Energifattigdom" er imidlertid ikke et begreb, som bruges konsistent på tværs af EU-lovgivningen, og "energifattigdom" bliver ofte en

samlebetegnelse for både personer berørt af energifattigdom og f.eks. sårbare kunder. I en dansk kontekst er det derfor vurderet mest hensigtsmæssigt at omtale begrebet ”energifattigdom” som »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrde«. Så når der i bygningsdirektivet omtales ”energifattigdom”, og når EU-regler i dette lovforslag citeres, så henvises der til det som i Danmark omtales som »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrde«.

Endelig følger det af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 6, at Danmark kan vælge at anvende en alternativ tilgang med henblik på hvert år at opnå energibesparelser i offentlige organer, som mindst svarer til renoveringskravet efter energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1. Ved valget af den alternative tilgang skal Danmark sørge for, at der hvert år, hvor det er relevant, indføres et renoveringspas for bygninger, der udgør mindst 3 pct. af det samlede etageareal i opvarmede og/eller afkølede bygninger, der ejes af offentlige organer.

2.2. Energieffektivitetsdirektivet

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), indføres en række nye krav for at styrke forbrugernes rettigheder ved levering af opvarmning, køling og varmt brugsvand.

Det følger af artikel 21, stk. 8, i direktivet, at de kompetente myndigheder skal sørge for, at forbrugerbeskyttelsesforanstaltningerne i direktivet håndhæves.

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 21, stk. 9, at de berørte slutkunder gives passende oplysninger om alternative foranstaltninger i tilfælde af en planlagt afbrydelse. Oplysningerne skal gives i tilstrækkelig god tid i forvejen, senest en måned inden den planlagte afbrydelse og uden ekstra omkostninger.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har ikke beføjelse til at håndhæve de regler, der allerede er fastsat i dansk ret med henblik på at implementere artikel 21, stk. 9.

Lovforslaget har til formål at sikre, at reglerne om varsling af forsyningsafbrydelser kan håndhæves administrativt med henblik på, at Danmark efterkommer sine forpligtelser efter direktivet. Det vil være nødvendigt at tilvejebringe denne beføjelse for at sikre korrekt gennemførelse af direktivet.

Det følger af artikel 36, stk. 1, i energieffektivitetsdirektivet, at artikel 21 om forbrugernes rettigheder og håndhævelsen heraf skulle være gennemført i dansk ret senest den 11. oktober 2025. Med den foreslåede bestemmelse i § 5 vil loven træde i kraft den 29. maj 2026.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger

3.1.1. Gældende ret

Der er ikke regler i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1253 af 22. oktober 2025, hvorefter der stilles krav til, at ikke-beboelsesbygninger skal opfylde minimumsstandarder for energimæssig ydeevne.

Det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 stiller imidlertid en række mindstekrav til energimæssig ydeevne for eksisterende bygninger og bygningsdele, når disse renoveres. Disse krav hører under Social- og Boligministeriets ressortområde og følger af byggeloven, som er udmøntet i Bygningsreglementet, jf. bekendtgørelse nr. 1399 af 12. december 2019 om bygningsreglement 2018 (BR18).

BR18 fastsætter bl.a. en indikator for at kunne måle bygningens energimæssige ydeevne i kWh/m² om året. Indikatoren viser dermed bygningens samlede behov for tilført energi til opvarmning, ventilation, køling, varmt brugsvand og belysning pr. m² opvarmet etageareal. BR18 fastsætter herudover energirammer for nye bygninger i form af tærskelværdier for, hvor mange kWh/m² om året en nybygget bygning maksimalt må bruge. BR18 implementerer endvidere krav fra det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 om forbedringer i forbindelse med renovering. BR18 fastsætter, at når en bygning gennemgår ombygning eller udskiftning af en bygningsdel, skal bygningen forbedres, så den enten efterlever energirammer for eksisterende bygninger, kaldet renoveringsklasser, eller efterlever krav om energieffektivitet for hver af de berørte bygningsdele, f.eks. tag, ydervægge, vinduer eller tekniske installationer. Ved ombygninger skal energibesparelser gennemføres i det omfang, de er rentable og ikke medfører risiko for fugtskader. Disse krav er fastsat nationalt og bliver løbende opdateret i BR18.

Der er i dag også gældende regler om energimærkning i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, samt i regler udstedt i medfør heraf. Energimærkningen skal bl.a. vise bygningens energimæssige tilstand, jf. særligt lovens § 3, stk. 3. Energimærkningsreglerne har udspring i lov nr. 485 af 12. juni 1996 og herefter i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF

af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne (herefter kaldet »det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002«) med senere ændringer.

Efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger §§ 31 a og 31 b kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde, at den, der har handlet i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, bringer et forhold i orden inden for en angiven frist og meddele påbud til den, som har rådighed over den bygning, som det lovstridige forhold vedrører. Efter lovens § 32 kan blandt andet undladelse af at efterkomme påbud efter § 31 a straffes med bøde.

3.1.2. Bygningsdirektivet

Bygningsdirektivet stiller krav til reduktioner af energiforbruget i ikke-beboelsesbygninger, dvs. bygninger, som ikke anvendes til beboelse, f.eks. erhvervsbygninger og offentlige bygninger.

Det fremgår af artikel 9, stk. 1, i bygningsdirektivet, at medlemsstaterne skal fastsætte minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Maksimumtærsklen for energimæssig ydeevne skal udtrykkes ved hjælp af en numerisk indikator for primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug i kWh/m² pr. år.

Det følger af bygningsdirektivet artikel 2, nr. 4, at minimumsstandarder for energimæssig ydeevne defineres som regler, ifølge hvilke eksisterende bygninger skal opfylde et krav om energimæssig ydeevne som led i en omfattende renoveringsplan for en bygningsmasse eller ved et tærskelpunkt på markedet, såsom salg, udlejning, donation eller ændret formål i matrikel- eller tinglysningsregistret i en vis periode eller inden en bestemt dato, og som derved fører til renoveringen af eksisterende bygninger.

Målsætningen med minimumsstandarderne for energimæssig ydeevne er ifølge bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, inden for bestemte tidsrammer (2030, 2033, 2040 og 2050) at omdanne den nationale ikke-beboelsesbygningsmasse til en nulemissionsbygningsmasse. Det følger således af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 1. afsnit, at minimumsstandarder for energimæssig ydeevne skal sikre, at ikke-beboelsesbygninger ikke overskrider fastsatte maksimumtærskler for 2030 og 2033 for den energimæssige ydeevne.

Det fremgår endvidere af præambelbetragtning nr. 13 i bygningsdirektivet, at medlemsstaterne bør opstille mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne med sigte på at opnå en omkostningsoptimal balance mellem investeringer og sparede energiomkostninger i hele bygnings livscyklus, uden at dette berører medlemsstaternes ret til at opstille mindstekrav til energimæssig ydeevne, som vil være mere energieffektive end omkostningsoptimale energieffektivitetsniveauer. Præamblen foreskriver endvidere, at der bør være mulighed for, at medlemsstaterne regelmæssigt kan revidere deres mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne i lyset af den tekniske udvikling.

Maksimumtærsklerne for den energimæssige ydeevne skal efter bygningsdirektivet artikel 9, stk. 1, 2. afsnit, fastsættes på grundlag af den samlede ikke-beboelsesmasse, som den så ud den 1. januar 2020 på grundlag af tilgængelige oplysninger og efter omstændighederne på baggrund af statistisk stikprøveudtagning (2020-grundscenariet). Det følger endvidere af 2. afsnit, at hvis medlemsstaterne vælger at undtage visse bygningskategorier efter artikel 9, stk. 6, skal de undtagne bygninger på forhånd udelukkes fra 2020-grundscenariet.

Medlemsstaterne skal, jf. bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 3. og 5. afsnit, fastsætte den maksimale tærskel for energimæssig ydeevne således, at minimum 16 pct. af den nationale ikke-beboelsesbygningssmasse ligger over denne tærskel (tærsklen på 16 pct.). Hver medlemsstat skal også fastsætte en tærskel således, at minimum 26 pct. af den nationale ikke-beboelsesbygningssmasse ligger over denne tærskel (tærsklen på 26 pct.). De dårligste bygninger skal derfor være renoveret op til disse tærskler inden henholdsvis 2030 og 2033.

Medlemsstaten kan fastsætte tærsklerne med henvisning til den nationale ikke-beboelsesbygningssmasse som helhed eller pr. bygningstype eller bygningskategori. Medlemsstaterne kan, jf. artikel 9, stk. 1, 4. afsnit, fastsætte tærsklerne på et niveau svarende til en specifik energiklasse, så længe det sikres, at alle ikke-beboelsesbygninger ligger under tærsklen på henholdsvis 16 pct. og tærsklen på 26 pct. i 2030 og 2033.

Endvidere følger det af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 6. afsnit, at individuelle ikke-beboelsesbygningers overholdelse af tærsklerne skal kontrolleres på grundlag af energiattester (energimærkningsrapporter) eller, hvor det er relevant, andre tilgængelige midler.

Det følger yderligere af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 7. afsnit, at medlemsstaterne i deres køreplan, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, skal fastsætte specifikke tidsrammer for, hvornår ikke-beboelsesbygninger frem mod 2040 og 2050 skal overholde lavere maksimumstærskler for energimæssig ydeevne i overensstemmelse med stien for at omdanne den nationale bygningsmasse til nulemissioner. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets pkt. 3.2. om den nationale bygningsrenoveringsplan.

Bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 8. afsnit, giver medlemsstaterne mulighed for at undtage visse individuelle ikke-beboelsesbygninger fra opfyldelse af minimumsstandarden for energimæssig ydeevne. Det følger af bestemmelsen, at dette kan ske i lyset af bygningens forventede fremtidige brug, vanskelige vilkår eller i tilfælde af en ugunstig cost-benefit vurdering. Hvis medlemsstaten vælger at anvende denne undtagelsesmulighed, skal den fastsætte og offentliggøre klare, præcise, og stringente kriterier. Kriterierne skal fastsættes således, at de sikrer ligebehandling af ikke-beboelsesbygninger. Ved fastsættelsen af kriterierne skal medlemsstaten endvidere muliggøre en forudgående vurdering af den potentielle andel af omfattede ikke-beboelsesbygninger og undgå et uforholdsmæssigt stort antal ikke-beboelsesbygninger fra at blive undtaget. Medlemsstaten skal også indberette kriterierne som led i den nationale bygningsrenoveringsplan, der forelægges for Europa-Kommissionen i henhold til bygningsdirektivets artikel 3. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets pkt. 3.2. om den nationale bygningsrenoveringsplan.

Hvis medlemsstaten vælger, at ikke-beboelsesbygninger skal kunne undtages fra opfyldelsen af minimumsstandarden for energimæssig ydeevne ud fra kriterier fastsat efter artikel 9, stk. 1, 8. afsnit, skal medlemsstaten, jf. artikel 9, stk. 1, 9. afsnit, opnå tilsvarende forbedringer af den energimæssige ydeevne i andre dele af ikke-beboelsesbygningsmassen.

Det følger af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 10. afsnit, at hvis en ikke-beboelsesbygning samlede omkostninger for renovering til opnåelse af tærskler for energimæssig ydeevne opnår en ugunstig cost-benefit vurdering, skal medlemsstaten kræve, at ikke-beboelsesbygningen som minimum gennemfører de individuelle renoveringsforanstaltninger, der opnår en gunstig cost-benefit vurdering.

Det følger endvidere af bygningsdirektivets art. 9, stk. 1, 11. afsnit, at hvis en del af eller hele den nationale ikke-beboelsesmasse bliver alvorligt beskadiget af en naturkatastrofe, kan medlemsstaten foretage en midlertidig

justering af maksimumstærsklen for energimæssig ydeevne, således at energirenoveringen af de beskadigede ikke-beboelsesbygninger erstatter energirenoveringen af andre ikke-beboelsesbygninger med den dårligste energimæssige ydeevne. Hvis medlemsstaten gør brug af denne mulighed, skal det rapporteres til Europa-Kommissionen som led i de nationale planer for renovering af bygninger, jf. bygningsdirektivets artikel 3.

Det fremgår af artikel 9, stk. 4, at medlemsstaterne understøtter overholdelse af minimumsstandards for energimæssig ydeevne i overensstemmelse med direktivets artikel 17, jf. lovforslagets pkt. 3.6. om finansielle incitamenter. Det fremgår i den forbindelse også af bygningsdirektivets præambelbetragtning nr. 29, at indførelsen af minimumsstandards for energimæssig ydeevne bør ledsages af en befordrende ramme, der omfatter teknisk bistand og finansielle foranstaltninger, navnlig for sårbare husholdninger. Endvidere fremgår det, at nationalt fastsatte minimumsstandards for energimæssig ydeevne ikke udgør »EU-standarder« som omhandlet i statsstøttere reglerne, hvorimod EU-dækkende mindstekrav til energimæssig ydeevne kan anses for at udgøre sådanne »EU-standarder«. Det anføres videre, at i overensstemmelse med de reviderede statsstøttere regler kan medlemsstaterne yde statsstøtte til bygningsrenovering, der foretages med henblik på at opfylde de EU-dækkende standarder for energimæssig ydeevne, indtil disse EU-dækkende standarder bliver obligatoriske. Når standarderne er blevet obligatoriske, kan medlemsstaterne fortsat yde statsstøtte til renovering af bygninger og bygningsenheder, der er omfattet af de EU-dækkende standarder for energimæssig ydeevne, forudsat at hensigten med bygningsrenoveringen er at opnå en højere standard.

Hvis en bygning renoveres for at opfylde en minimumsstandard for energimæssig ydeevne, skal medlemsstaten, jf. bygningsdirektivet artikel 9, stk. 5, sikre, at mindstekravene til energimæssig ydeevne for en bygningsdel i henhold til bygningsdirektivets artikel 5 overholdes. Det samme gør sig gældende, når bygninger får foretaget større renoveringsarbejder, jf. bygningsdirektivets artikel 8.

Bygningsdirektivets artikel 9, stk. 6, litra a-d, giver medlemsstaterne mulighed for at undtage en række bygningskategorier fra minimumsstandards for energimæssig ydeevne. Disse bygninger vil således blive undtaget fra grundscenariet pr. 1. januar 2020, og vil ikke være omfattet af MEPS-kravet. Bygningsdirektivet giver blandt andet mulighed for at undtage fredede og bevaringsværdige bygninger, bygninger, der anvendes til religiøse formål, midlertidige bygninger, beboelsesbygninger, der benyttes eller har til formål

at blive benyttet i mindre end fire måneder om året og visse bygninger, der anvendes til nationale forsvarsformål.

Medlemsstaterne skal, jf. bygningsdirektivets artikel 9, stk. 7, træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse af kravene om minimumsstandarder for energimæssig ydeevne, herunder at der gennemføres passende overvågningsmekanismer og sanktioner i overensstemmelse med bygningsdirektivets artikel 34.

3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Bygningsdirektivets krav om minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne forkortes til »MEPS« og afspejler den engelsksprogede betegnelse »minimum energy performance standards«. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det af hensyn til en målrettet, tydelig og enkel formidling af reguleringen er hensigtsmæssigt at anvende forkortelsen »MEPS« i beskrivelsen af kravet om minimumsstandarder for energimæssig ydeevne, idet det allerede er en bredt anvendt forkortelse og sprogligt vil adskille sig tydeligt fra energirammekrav til nye bygninger i Bygningsreglementet. Kravet om, at ikke-beboelsesbygningen skal opfylde MEPS, herunder i form af bestemte tærskelværdier, vil derfor igennem lovforslaget blive kaldt for »MEPS-kravet«. Der henvises desuden til lovforslagets pkt. 3.8. om implementering af definitioner, herunder definitionen af minimumsstandarder for energimæssige ydeevne.

Bygningsdirektivets artikel 9 udgør en ny forpligtelse, idet der indføres nye krav om, at medlemsstaten skal fastsætte en minimumsstandard for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne.

Inden for Social- og Boligministeriets ressortområde fastsættes der i bygningsreglementet, med ophæng i byggeloven, forskellige energirammekrav, som finder anvendelse i forbindelse med nybyggeri, ombygninger og tilbygninger. Selvom bygningsreglementet fastsætter rammerne for byggeri og renovering, indeholder det ikke regler, der tilsiger, hvornår en renovering bør finde sted. Byggeloven har heller ikke hjemmel til at fastsætte energirammekrav som indikator for at fastsætte en tærskelværdi (MEPS-krav) for eksisterende bygninger, der derudover skal kunne håndhæves over for den enkelte ejer af ikke-beboelsesbygningen. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at gennemførelsen af bygningsdirektivets artikel 9 bør have ophæng i lov om fremme af energibesparelser i bygninger

og ikke i bygningsreglementet. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at denne forpligtelse vil skulle indføres i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at artikel 9 i bygningsdirektivet skal implementeres ved at fastsætte regler om, at ikke-beboelsesbygninger skal leve op til MEPS-kravet, dvs. en bestemt minimumstandard for energimæssig ydeevne målt i kWh/m² om året.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er ejeren af ikke-beboelsesbygningen, der er ansvarlig for, at bygningen lever op til MEPS-kravet. Det skyldes, at en bygning som objekt ikke kan gøres ansvarlig for opfyldelse af et krav, hvorfor det må være ejeren af bygningen, som er ansvarlig for bygningens overholdelse af MEPS-kravet. Derudover er en sådan fremgangsmåde på linje med lovens øvrige bestemmelser, hvor forpligtelserne ligeledes påhviler ejeren af bygningen, herunder forpligtelser i forhold til udarbejdelse af energimærkning.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ejeren af en ikke-beboelsesbygning skal forstås som den til enhver tid værende ejer af bygningen. Hvis bygningen er ejet af en juridisk person, f.eks. et selskab, en forening, en organisation eller institution, er det den juridiske person, som er ansvarlig for, at bygningen lever op til MEPS-kravet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der skal ske en tydelig afgrænsning af, hvad der forstås ved en ikke-beboelsesbygning. Det er ministeriets vurdering, at en ikke-beboelsesbygning som udgangspunkt skal afgrænses negativt ud fra bygningsdirektivets definition af en beboelsesbygning eller en bygningsenhed til beboelse, jf. artikel 2, nr. 18. For at sikre overholdelse af MEPS-kravet er det derfor nødvendigt, at der tilvejebringes en klar afgrænsning af de ikke-beboelsesbygninger, der vil blive pålagt at opfylde MEPS-kravet. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ikke-beboelsesbygninger vil kunne identificeres ved at trække data fra Bygnings- og Boligregistret (herefter kaldet »BBR«) for så vidt angår bygningernes anvendelseskoder. Det bemærkes, at bygninger tildeles anvendelseskode efter den største anvendelse i bygningen. Hvis en bygning f.eks. består af 49 pct. bolig og 51 pct. kontor, vil bygningen ifølge BBR være defineret med anvendelseskode for bygning til kontor og således betragtes som en ikke-beboelsesbygning.

En ikke-beboelsesbygning vil i henhold til bygningsdirektivet inden for fristerne i 2030, 2033, 2040 og 2050 skulle leve op til bestemte, målbare tærskler (MEPS-krav) for bygningens energimæssige ydeevne. MEPS-kravet for ikke-beboelsesbygningernes energimæssige ydeevne for 2030 og 2033 skal fastsættes ud fra et grundscenarie for den samlede ikke-beboelsesbygningsmasse, som den så ud den 1. januar 2020. I medfør af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 1. afsnit, udtrykkes MEPS-kravet (den målbare tærskelværdi) ved hjælp af en numerisk indikator for primærenergiforbrug eller endeligt energiforbrug udtrykt i kWh/m² pr. år. Bygningsdirektivet stiller ikke krav om, at der skal fastsættes specifikke MEPS-krav for 2040 og 2050. Bygningsdirektivet henviser i stedet til, at medlemsstaten i sin køreplan, som udarbejdes i forbindelse med den nationale bygningsrenoveringsplan, jf. artikel 3, skal fastsætte specifikke tidsrammer for, hvornår ikke-beboelsesbygninger frem mod 2040 og 2050 skal overholde bestemte MEPS-krav i overensstemmelse med stien for at omdanne den nationale bygningsmasse til nulemissionsbygninger. Der henvises til lovforslagets pkt. 2.1 og 3.1.2. for en nærmere beskrivelse af kravet i bygningsdirektivet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at MEPS-kravet skal fastlægges i form af tærskelværdien og fastsættes som en energiramme, der angiver bygningens maksimale og samlede beregnede behov for tilført energi til opvarmning, ventilation, køling, varmt brugsvand og belysning, og hvor den tilførte energi fra forskellige energiforsyningsformer sammenvejes ved brug af energifaktorer. Energifaktorerne udtrykker primærenergiforbruget ved forskellige forsyningsformer og er baseret på Energi-styrelsens energistatistik og basisfremskrivning. Primærenergi er et udtryk for, hvor meget energi der benyttes til at producere og levere energiforsyningen (f.eks. fjernvarme, ledningsgas eller el). Det vil sige, at effektiviteten af den valgte energiforsyningsform har betydning for bygningens energimæssige ydeevne. F.eks. vil den samme bygning have et lavere behov for tilført primærenergi, hvis bygningen opvarmes med fjernvarme sammenlignet med naturgas, da fjernvarme er en mere effektiv forsyningsform. MEPS-kravet kan således fastlægges som et energirammekrav i forhold til en konkret numerisk tærskelværdi. Energirammekravet vil dermed fungere som indikator for at måle bygningens energimæssige ydeevne.

En bygning indplaceres på et energimærketrin på baggrund af en teoretisk beregning af bygningens primærenergibehov angivet i kWh/m² pr. år. Energimærket er opbygget som en skala, hvor A svarer til den bedste energimæssige ydeevne og G den dårligste. Bygninger med særlige energibehov (f.eks. ekstra ventilation på hospitaler eller højt belysningsniveau i et supermarked)

kan opnå et tillæg i energirammen, hvorved der kompenseres for det forhøjede energibehov. Det betyder, at en bygning, som har et energibehov svarende til energimærke C, kan opnå et energimærke B, fordi der er tillæg til energirammen. Energimærkeskalaen med energimærket udtrykt som bogstav afspejler dermed den samme måleparameter som tærskelværdien, nemlig bygningens energimæssige ydeevne. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at ikke-beboelsesbygninger, som er omfattet af MEPS-kravet, ikke må have et beregnet primærenergiforbrug på mere end 190 kWh/m² pr. år plus et evt. tillæg til energirammen i 2030 og 168 kWh/m² pr. år plus et evt. tillæg til energirammen i 2033. Konkret vil det betyde, at de 16 pct. dårligste bygninger fra grundscenariet i form af den samlede ikke-beboelsesbygningsmasse, som den så ud den 1. januar 2020, udgøres af ikke-beboelsesbygninger med et beregnet primærenergiforbrug svarende til energimærke G, F og en andel af E. Disse skal inden 2030 renoveres op over en tærskelværdi mellem energimærke E og D på den nuværende energimærkeskala, mens bygninger i 2033 skal renoveres op over en tærskelværdi mellem energimærke D og C på den nuværende energimærkeskala.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bygningsdirektivet ikke pålægger medlemsstaten at fastsætte konkrete tærskler - i form af MEPS-krav - for 2040 og 2050 inden implementeringsfristen, men at medlemsstaten skal fastsætte en køreplan og specifikke tidsrammer. Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at MEPS-kravet i disse tidsrammer (2040 og 2050) kan justeres, hvis der er fagligt belæg for det, f.eks. på baggrund af den teknologiske udvikling, væsentlige ændringer i bygningsmassen eller ændringer i det omkostningsoptimale niveau i forbindelse med opdateringen af den nationale bygningsrenoveringsplan.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at muligheden for at justere i tærsklerne, og dermed MEPS-kravet for 2040 og 2050 er med til at sikre, at den endelige fastsættelse af MEPS-kravet sker i overensstemmelse med stien for at omdanne den nationale bygningsmasse til nulemissionsbygninger i 2050.

Det er på baggrund af ovenstående Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det i modsætning til 2030 og 2033 ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte konkrete og bindende MEPS-krav for 2040 og 2050 før på et senere tidspunkt. Hertil kommer, at udviklingen i primærenergiforbruget frem mod 2050 er forbundet med væsentlig usikkerhed i forhold til effektivisering af energiforsyningen, nye teknologier til styring og energiforbedringer m.m. Det er dog ministeriets vurdering, at bygningsejerne bør kende

de forventede MEPS-krav for 2040 og 2050 for at kunne foretage en velinformeret og langsigtet prioritering af investeringer i vedligeholdelse og forbedringer af deres bygninger til forberedelse af opfyldelse af kravet.

Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i forhold til 2040 og 2050 bør angives pejlemærker for forventede MEPS-krav. Det forventes, at denne fremgangsmåde vil understøtte ejere af ikke-beboelsesbygninger, således at de kan indrette sig langsigtet i forhold til prioritering og planlægning af investeringer i vedligeholdelse og forbedringer af deres bygninger, herunder i bygningernes energimæssige ydeevne.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at pejlemærket for MEPS-kravet i 2050 bør fastsættes ud fra det nuværende omkostningsoptimale niveau, hvilket er defineret som »næsten energineutral bygning«, svarende til renoveringsklasse 2, dvs. en tærskel på 70 kWh/m² pr. år tillagt 2.650 kWh pr. år divideret med det opvarmede etageareal. Det omkostningsoptimale niveau angiver det energirenoveringsniveau, der fører til de laveste omkostninger i løbet af renoveringstiltagets levetid. Ved at fastsætte MEPS-kravet i 2050 ud fra det omkostningsoptimale niveau understøttes bygnings ejerens mulighed for at kunne efterleve kravet om bygningernes energimæssige ydeevne omkostningseffektivt, såfremt bygningsejer udskifter bygningsdele, installationer m.v., når de er nedslidte. Derudover bidrager pejlemærkerne til, at bygningsejer generelt bedre kan planlægge at gennemføre øvrige relevante energirenoveringer, herunder når der alligevel skal renoveres slidte bygningsdele. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at pejlemærket for 2050 er i overensstemmelse med bygningsdirektivets krav om, at MEPS i 2040 og 2050 skal fastsættes i overensstemmelse med stien for at omdanne den nationale bygningsmasse til en nulemissionsbygningsmasse, men uden at gå længere end hvad der er omkostningseffektivt for den enkelte bygningsejer.

Det er Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurdering, at pejlemærket for 2040 bør fastsættes som værende mellem MEPS-kravet i 2033 og 2050 svarende til, at alle ikke-beboelsesbygninger, som er omfattet af MEPS-kravet, skal renoveres op til en energimæssig ydeevne, der ligger på niveau med det nuværende energimærke C.

For at sikre en minimumsimplicitering af bygningsdirektivet er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at fristerne for, hvornår MEPS-kravet skal være opfyldt, som udgangspunkt bør følge fristerne i bygningsdirektivet (2030, 2033, 2040 og 2050). Det er dog ministeriets vurdering, at ministeren bør gives bemyndigelse til tillige at kunne fastsætte

andre frister, såfremt det er politisk ønsket eller påkrævet af andre grunde. Fastsættelsen af frister på andre tidspunkter end dem, som fremgår af bygningsdirektivet, kunne f.eks. ske i de tilfælde, hvor det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelse af bygningsdirektivets artikel 3, stk. 1 og stk. 2, litra f, vedrørende målet om at omdanne eksisterende bygninger til nulemissionsbygninger.

I energimærkningsordningen fastsættes bygningernes energimæssige ydeevne ud fra det beregnede primærenergiforbrug, det vil sige det beregnede energibehov til opvarmning, køling, ventilation, varmt vand og belysning, hvor der også tages højde for bygningens energiforsyning i form af energifaktorer. Dermed vil konvertering fra fossilt brændsel til vedvarende energi kunne bidrage til at forbedre bygningers energimæssige ydeevne, når der regnes med primærenergi frem for endeligt energiforbrug. Ved at benytte energimærkningsordningen, vil lovgivningen bygge oven på en udbredt og velfungerende ordning og database, der allerede i dag leverer beregninger af bygningers energimæssige ydeevne.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der skal foretages energiforbedrende tiltag i ikke-beboelsesbygningerne som følge af MEPS-kravet, således at der sker en reduktion af det beregnede primærenergiforbrug, som det i dag fremgår af energimærkningen af bygninger. Bygningsejeren skal kunne vide, hvilke tiltag der kan forbedre den energimæssige ydeevne, så bygningen kan efterleve MEPS-kravet. Ejeren vil således, ud over at gøre brug af de energirådgivningstjenester, der er på markedet, også kunne hente inspiration i de forslag, der fremgår af bygningens energimærkning. Herudover kan bygningsejeren få udarbejdet et renoveringsplan, jf. bygningsdirektivets artikel 12 og den foreslåede § 4 a, der viser, hvordan en kombination af tiltag kan gøre bygningen til en nulemissionsbygning frem mod 2050.

Udgangspunktet er, at den individuelle ikke-beboelsesbygning skal opfylde MEPS-kravet, idet bygningsdirektivet artikel 9, stk. 6, dog giver mulighed for at undtage visse bygningskategorier fra grundscenariet pr. 1. januar 2020.

Muligheden i bygningsdirektivet for at undtage bygningskategorier fra grundscenariet omfatter bl.a. fredede bygninger, bygninger med en høj bevaringsværdi, bygninger, der anvendes til gudstjenester og andre religiøse formål, midlertidige bygninger og visse industri- og landbrugsbygninger og værksteder, bygninger, der benyttes eller har til formål at blive benyttet i

enten mindre end 4 måneder om året eller alternativt i en begrænset del af året og med et forventet energiforbrug på mindre end 25 pct. af, hvad det ville være ved brug hele året, forsvarrets operative bygninger samt fritliggende bygninger med et nytteareal på under 50 m², hvorefter disse bygningskategorier ikke er forpligtede til at opfylde MEPS-krav for den enkelte bygning. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at de pågældende bygningskategorier bør undtages fra grundscenariet, og dermed fra opfyldelse af MEPS-kravet, under henvisning til principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering i Danmark, idet bl.a. undtagelsesmuligheder bør udnyttes.

Det følger af bygningsdirektivet art. 9, stk. 1, at der skal føres tilsyn med individuelle ikke-beboelsesbygningers overholdelse af MEPS-kravet, og at tilsynet som udgangspunkt skal ske på baggrund af energimærkningsrapporter. Bygningsdirektivet giver dog mulighed for, at overholdelsen af MEPS-kravet vil kunne kontrolleres på baggrund af andre tilgængelige midler end energimærkningsrapporten, hvor det er relevant. Som et andet tilgængeligt middel end energimærkningsrapporten kan det overvejes at tillade brugen af markedsbaserede løsninger, der på tilsvarende vis kan give information om bygningens energimæssige ydeevne. Sådanne datakilder vil dog stadig skulle danne grundlag for myndighedsafgørelser f.eks. ved manglende overholdelse af MEPS-kravet. Det vil derfor være nødvendigt at sikre, at disse data har en tilstrækkelig kvalitet og validitet, hvilket vil forudsætte, at der etableres en uvildig tredjepartstilsyn eller lignende for at sikre ligebehandling. Brugen af en markedsbaseret løsning som alternativ til energimærkningsordningen ville således forudsætte etableringen af et parallelt system til energimærkningsordningen.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at et parallelt system til energimærkningsordningen ikke vil stå mål med det ressourceforbrug, det vil medføre at etablere et nyt selvstændigt system, der i høj grad svarer til energimærkningsordningen. Den eksisterende energimærkningsordning kan lægges til grund for tilsynet med overholdelsen af MEPS-kravet ved, at der iværksættes en simpel udbygning af den eksisterende og veletablerede energimærkningsordning således, at bygningens energimæssige ydeevne i kWh/m² pr. år kan aflæses eller udledes af energimærkningsrapporten. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at tilsynet samt bygningsejers dokumentation for overholdelse af MEPS-kravet skal ske på baggrund af ikke-beboelsesbygningens energimærkning.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derudover, at energimærkningen som dokumentation for bygningens overholdelse af MEPS-

kravet vil understøtte målsætningen om digitaliseringsklar lovgivning, idet der løbende forventes at blive et mere og mere dækkende datagrundlag for de pågældende bygninger, som dermed udbygger kortlægningen af kravene til ikke-beboelsesbygninger og det generelle datagrundlag frem mod målsætningen om en nulemissionsbygningsmasse i 2050.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at bygningsejeren ikke til enhver tid skal være forpligtet til at være i besiddelse af en gyldig og evt. ajourført energimærkning for bygningen. Det vurderes derfor, at bygningsejeren kun på forespørgsel fra myndigheden, er forpligtet til at tilvejebringe dokumentation for bygningens overholdelse af MEPS-kravet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at Energistyrelsen er tilsynsmyndighed og dermed skal føre tilsyn med, hvorvidt bygnings-ejer har sikret, at ikke-beboelsesbygningen opfylder MEPS-kravet inden for de nærmere angivne frister.

Tilsynet tilrettelægges med henblik på at føre tilsyn med at ikke-beboelsesbygningernes overholdelse af MEPS-kravet i henholdsvis 2030 og 2033. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at dette kan opnås på en omkostningsoptimal administrativ måde ved at gennemføre en målrettet risikobaseret stikprøvekontrol blandt de ikke-beboelsesbygninger, der på baggrund af analyser af ikke-beboelsesbygningsmassen indikerer, at bygningerne er i risiko for ikke at efterleve MEPS-kravet. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at der kan tages udgangspunkt i offentlige, tilgængelige databaser som Energistyrelsens database over energimærkninger og BBR. Dermed vil der ikke blive ført tilsyn med alle de bygninger, der vurderes i risiko for manglende efterlevelse.

Stikprøvekontrollen vil omfatte bygninger både med og uden gyldig energimærkning. Når en energimærket ikke-beboelsesbygning udtages til tilsyn i forbindelse med den risikobaserede stikprøvekontrol, vil det basere sig på en formodning om, at bygningen ud fra data i energimærkningsrapporten ikke opfylder MEPS-kravet. Når en ikke-energimærket ikke-beboelsesbygning udtages til tilsyn, vil det ske på baggrund af en risikovurdering i forhold til manglende efterlevelse af MEPS-kravet baseret på data fra BBR. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at en sådan fremgangsmåde vil sikre et repræsentativ tilsyn og samtidig sikre, at der ikke opnås en fordel ved f.eks. ikke at have en energimærket bygning.

Tilsynet forventes at blive udført i samme år, som fristen for efterlevelsen af MEPS-kravet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er forpligtet til løbende at afrapportere udviklingen i den danske bygningsmasse til Europa-Kommissionen. Denne afrapportering sker blandt andet igennem udarbejdelsen af den nationale bygningsrenoveringsplan. Den nationale bygningsrenoveringsplan vil vise, om Danmark med eksisterende tiltag vurderes at kunne nå bygningsdirektivets mål om en nulemissionsbygningsmasse senest i 2050. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.2. for en nærmere gennemgang af forpligtelsen og indholdet af planen. Hvis den nationale bygningsrenoveringsplan viser, at Danmark ikke med eksisterende tiltag vil have en nulemissionsbygningsmasse senest i 2050, kan det blive nødvendigt at intensivere tilsynet med MEPS-kravet. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at tilsynet skal kunne tilpasses løbende, og at en sådan tilpasning bør ske med henblik på at minimere risikoen for manglende efterlevelse af MEPS-kravet samt sikre, at udviklingen i bygningsmassen er i overensstemmelse med stien for at omdanne den nationale bygningsmasse til nulemissionsbygninger i henhold til bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, jf. artikel 3, stk. 1, litra b.

På baggrund af ovenstående vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at en omkostningsoptimal og fleksibel tilsynsindsats kan tilgodese den nødvendige tilsynsforpligtelse, og at denne skal kunne intensiveres, såfremt det måtte vise sig nødvendigt.

Opfyldelse af MEPS-kravet, herunder frembringelse af nødvendig dokumentation i forbindelse med tilsyn, kan belaste bygningsejere i varierende grad, men vurderes ikke i almindelighed at indebære ekspropriation, men det kan dog ikke udelukkes, at det under særlige omstændigheder konkret kan medføre, at enkelte bygningsejere evt. kan blive ekstraordinært hårdt ramt. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurdering, at det skal være muligt at anvende reglerne i bygningsdirektivet artikel 9, stk. 1, 8. afsnit, hvorefter bygninger, der som udgangspunkt er omfattet af at skulle opfylde MEPS-kravet, individuelt vil kunne blive undtaget fra kravet. Der henvises til lovforslagets afsnit 3.1.2 for en gennemgang af undtagelsesmuligheden i bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 8. afsnit. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at denne undtagelsesmulighed indebærer en adgang til at kunne dispensere i de pågældende tilfælde.

Dispensationsmulighederne omfatter fremtidigt brug af bygningen, vanskelige vilkår eller tilfælde af en ugunstig cost-benefitvurdering ved opfyldelse af kravene. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at de nævnte dispensationsmuligheder primært vil være rettet mod de bygninger, hvor det i enkelte tilfælde ikke vurderes at være muligt eller hensigtsmæssigt at

kræve at bygningen efterlever MEPS-kravet, og hvor der ikke findes målrettede virkemidler, der kan understøtte bygningens efterlevelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at det af hensyn til at sikre en omkostningseffektiv implementering samt en begrænsning af det administrative ressourceforbrug vil være muligt for bygningsejeren, at ansøge om dispensation i forbindelse med Energistyrelsens tilsyn af, om bygningen lever op til MEPS-kravet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer desuden, at der kan være tilfælde, hvor en bygningsejer uden for en tilsynssituation og af egen drift retter henvendelse med oplysning om, at vedkommendes bygning ikke lever op til MEPS-kravet, og at vedkommende ønsker, at sagen behandles som en dispensationsansøgning. Disse ansøgninger kan imidlertid medføre en afgørelse om påbud, såfremt kriterierne for dispensation ikke er opfyldt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at princippet om ligebehandling er tilgodeset, idet MEPS-kravet gælder for alle ikke-beboelsesbygninger. Tilsvarende vil der for alle, som det er relevant for, være mulighed for at søge dispensation i de tilfælde, hvor det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at efterleve kravet, dvs. i de tilsynssituationer, hvor MEPS-kravet håndhæves.

For at sikre, at en bygningsejer ikke opretholder en dispensation for et forhold, som ikke længere eksisterer, f.eks. en ugunstig cost-benefit-vurdering, vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at dispensationen kun er gyldig, så længe forholdet, som dispensationen er givet på baggrund af, er til stede. En ikke-beboelsesbygning vil efter dispensationens udløb igen kunne blive genstand for en stikprøvekontrol. For at begrænse det administrative ressourcebehov vil der ikke blive fulgt op på de givne dispensationer, når fristerne herfor udløber, men der vil kunne genansøges om dispensation, såfremt betingelserne herfor fortsat er til stede.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at manglende fremvisning af dokumentation for ikke-beboelsesbygningens efterlevelse af MEPS-kravet skal kunne håndhæves administrativt ved påbud. I disse tilfælde, vil der kunne meddeles påbud om at sikre, at bygningen skal opnå en stand, hvor det ved energimærkning kan dokumenteres, at MEPS-kravet opfyldes. Tilsvarende vil der kunne meddeles påbud, såfremt der på forespørgsel ikke er tilvejebragt dokumentation for, om en ikke-beboelsesbygning lever op til MEPS-tærskelværdien.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der også skal kunne meddeles påbud for manglende overholdelse af MEPS-kravet. Det vurderes derfor, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 31 a kan meddele påbud om at ejeren af ikke-beboelsesbygningen skal tilvejebringe en gyldig energimærkningsrapport, eller at ejeren af ikke-beboelsesbygningen skal bringe bygningen i en stand, der lever op til MEPS-kravet, hvilket herefter dokumenteres med en gyldig energimærkningsrapport. For at sikre en konsistent anvendelse og forståelse af, hvem der er ansvarlig for overholdelse af MEPS-kravet, er det ministeriets vurdering, at det i loven skal præciseres, at påbud meddelt som følge af manglende overholdelse af regler i det foreslåede kapitel 3 a eller regler udstedt i medfør heraf er bindende over for den til enhver tid værende ejer af bygning og altså ikke over for den, som har rådighed over bygningen.

Af bygningsdirektivets artikel 34 fremgår, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af bygningsdirektivet, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Endvidere fremgår, at sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at overtrædelse af reglerne i forhold til MEPS-krav kan straffes efter § 32, stk. 3, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, idet der vil kunne fastsættes regler om bødestraf for manglende overholdelse af regler udstedt i henhold til loven. Det er i den forbindelse relevant, at bygningsejeren har mulighed for at tilegne sig information om, hvorvidt bygningen overholder MEPS-kravet i form af den gældende tærskelværdi. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at denne information kan gives ved, at energimærkningsrapporter udstedt efter bygningsdirektivets implementeringsfrist den 29. maj 2026 indeholder oplysninger om bygningens energimæssige ydeevne udtrykt i kWh/m² pr. år. Den enkelte bygningsejer vil herved kunne bruge energimærkningen til at vurdere bygningens opfyldelse af MEPS-kravet. Bygningsejere kan endvidere efter implementeringsdatoen den 29. maj 2026 tilkøbe et renoveringspas, der vejleder om etapevis renoveringsforslag af bygningen sammenholdt med MEPS-kravet. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 7, for en nærmere beskrivelse af renoveringspasset.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den mest resourceoptimale måde at informere ikke-beboelsesbygningsejere og udøvende aktører om MEPS-kravet på kan ske ved en bred kommunikation af reglerne efter bygningsdirektivets implementeringsfrist den 29. maj 2026. Bygningsejerne vil her blive oplyst om, at ikke-beboelsesbygninger inden 2030 og 2033 skal leve op til MEPS-kravet og om pejlemærkerne for MEPS-kravet for henholdsvis 2040 og 2050. Bygningsejerne vil endvidere kunne finde oplysninger om f.eks. renoveringstiltag, tilsyn, undtagelses- og dispensationsmuligheder samt om muligheden for at få udarbejdet et renoveringspas og søge tilskud i erhvervspuljen, som p.t. løber til og med 2029.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at forpligtelsen om efterlevelse af MEPS-kravet i almindelighed ikke indebære ekspropriation, men at det ikke kan udelukkes, at det i enkelte, særlige tilfælde konkret vil kunne ramme bygningsejere ekstraordinært hårdt. Det må bero på en konkret vurdering, om der i de enkelte tilfælde foreligger ekspropriation. Spørgsmålet om, hvorvidt en bygningsejer kan blive ramt så ekstraordinært hårdt, skal dog ses i sammenhæng med en række afbødende forhold, herunder overgangsperioden samt undtagelses- og dispensationsmulighederne, hvorfor det antages, at der kun vil være tale om ganske få situationer. Foreligger der i sådanne særlige tilfælde ekspropriation, vil den pågældende lodsejer have krav på erstatning, jf. grundlovens § 73. Det store flertal af ikke-beboelsesbygningsejere vurderes ved efterlevelse af MEPS-kravet at skulle gennemføre energimæssige forbedringer, som vil være omkostnings-effektive og rentable. Tærskelværdier i form af MEPS-kravet fastsættes ifølge bygningsdirektivet for 2030 og 2033 og herefter for 2040 og 2050, hvilket giver den enkelte bygningsejer lang tid til at indrette sig på kravene. Ikrafttrædelse af reglerne, og dermed MEPS-kravet, planlægges som ovenfor beskrevet ledsaget af en informationsindsats, der går bredt ud til bygningsejere og udøvende aktører. En gennemførelsesperiode over flere år vil dermed give den enkelte bygningsejer mulighed for at indrette sig, hvilket giver en fleksibilitet i forhold til, hvornår energiforbedringerne vil skulle gennemføres og med hvilke tiltag. Dette vil også være med til at understøtte rentabiliteten i de energiforbedringstiltag, som gennemføres.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at nye bemyndigelser i forbindelse med det foreslåede kapital 3 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, bør delegeres til Energistyrelsen.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den foreslåede model for implementeringen af MEPS-kravet er udtryk for en minimumsimplementering. Modellen kan løbende tilpasses ved f.eks. at skrue op for informationsindsatsen, understøttende virkemidler og et mere intensivt tilsyn eller sanktion for derigennem i højere grad at sikre efterlevelse af MEPS-kravet, såfremt påkrævet. Dette kan dog øge de administrative omkostninger.

Det kan ikke afvises, at den foreslåede implementering kan medføre risiko for manglende efterlevelse af MEPS-kravet og opfyldelsen af den skønnede manko samt utilstrækkelig efterlevelse af medlemsstatsforpligtelserne i bygningsdirektivet om tilsyn og understøttende foranstaltninger, herunder en begrænset informationsindsats.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i lov om fremme af energibesparelser i bygninger indsættes et nyt kapitel 3 a om minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne.

Formålet med at indsætte et nyt selvstændigt kapitel om minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne i loven er at samle reglerne om MEPS-kravet i en række selvstændige bestemmelser og samtidig tydeliggøre, at disse regler emnemæssigt adskiller sig fra reglerne om energimærkning, jf. lovens kapitel 3.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, jf. den foreslåede § 5 a, foreslås det, at ejeren af en ikke-beboelsesbygning skal sikre, at bygningen opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimale tærskelværdi målt i $\text{kWt/m}^2/\text{år}$ (MEPS-krav). Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter den maksimale tærskelværdi, samt hvornår denne tærskelværdi senest skal være opfyldt. Endelig foreslås det, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilke bygninger, der er omfattet af kravet om at opfylde den gældende tærskelværdi.

Den foreslåede bestemmelse vil for det første medføre, at ejeren af en ikke-beboelsesbygning ved lov bliver pålagt en pligt til at sikre, at bygningen opfylder MEPS-kravet i form af tærskelværdien. Bygningsejeren vil derfor kunne holdes ansvarlig for, at bygningen opfylder dette krav.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter MEPS-kravet samt en frist for, hvornår ikke-beboelsesbygningerne senest skal leve op til dette krav. Det foreslås i den forbindelse, at ministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter konkrete

og bindende MEPS-krav for 2030 og 2033. Det vil medføre, at MEPS-kravet for 2030 skal være opfyldt inden den 1. januar 2030 og MEPS-kravet for 2033 skal være opfyldt inden den 1. januar 2033. Det foreslås, at MEPS-kravet for 2040 og 2050 angives som pejlemærker. Pejlemærkerne for 2040 og 2050 vil ved udmøntningen af loven dermed ikke udgøre en retlig forpligtelse, men vil alene blive fastsat som et udtryk for, hvordan MEPS-kravet forventes fastsat for 2040 og 2050. MEPS-kravet for 2040 og 2050 forventes endeligt fastsat i takt med, at data for udviklingen i primærenergiforbruget, energieffektiviseringen i forsyningssektoren samt bygningsmassens generelle stand bliver mere kendt. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3. for en gennemgang af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering af hensynet om at fastsætte bindende MEPS-krav for 2030 og 2033 og pejlemærker for 2040 og 2050.

Den foreslåede bestemmelse vil for det tredje medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilke bygninger, der er omfattet af MEPS-kravet. Det foreslås, at ministeren i afgrænsningen af, hvilke bygninger der er omfattet, kan fastsætte regler om, hvad der forstås ved en ikke-beboelsesbygning, og hvorvidt en sådan ikke-beboelsesbygning er omfattet af kravet. Ved afgrænsningen af hvad der forstås ved en ikke-beboelsesbygning foreslås det, at der tages udgangspunkt i anvendelseskoder i henhold til BBR. Det foreslås endvidere, at ministeren i afgrænsningen af, hvilke bygninger der er omfattet af MEPS-kravet, også kan fastsætte regler om, at visse bygninger er undtaget fra at skulle opfylde kravet. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3 om ministeriets overvejelser samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 9, jf. den foreslåede § 5 a, stk. 3, i forhold til en nærmere gennemgang af afgrænsningen af begrebet ikke-beboelsesbygninger samt muligheden for at undtage visse ikke-beboelsesbygninger fra MEPS-kravet.

For at understøtte, at bygningsejeren kan indrette sig på opfyldelse af MEPS-kravet foreslås det, at der på Energistyrelsens relevante online informationssider informeres om reguleringen, herunder efterlevelsen af MEPS-kravet samt muligheden for at få udarbejdet et renoveringspas og søge tilskud i erhvervspuljen, som løber til og med 2029. Det foreslås endvidere, at der i energimærkningsrapporter udstedt efter bygningsdirektivets implementeringsfrist vil fremgå en side med information om bygningens efterlevelse af MEPS-kravet samt henvisninger til information om den bagvedliggende regulering.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, jf. den foreslåede § 5 b, foreslås det for det første, at ejeren af en ikke-beboelsesbygning på klima-, energi- og forsyningsministerens forespørgsel er forpligtet til at dokumentere, at bygningen opfylder den gældende maksimale tærskelværdi. Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om dokumentationen. Den foreslåede ordning vil medføre, at ejeren af en ikke-beboelsesbygningsejeren, som er omfattet af MEPS-kravet, på forespørgsel er forpligtet til at dokumentere, at bygningen overholder kravet.

Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau fastsættes regler for, hvordan ejeren af en ikke-beboelsesbygning, som er omfattet af MEPS-kravet, skal dokumentere, at bygningen opfylder kravet. Det foreslås i den forbindelse, at der fastsættes regler om, at bygningsejeren inden en nærmere angivet frist skal tilvejebringe en gyldig energimærkningsrapport som dokumentation for overholdelse af MEPS-kravet. Det forventes, at dokumentationen vil blive efterspurgt i forbindelse med Energistyrelsens tilsyn. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets pkt. 3.1.3. samt til lovforslagets § 1, nr. 23, og bemærkningerne hertil. Det vil medføre, at bygningsejeren som led i et tilsyn med bygningens overholdelse af MEPS-kravet kan blive bedt om at tilvejebringe en gyldig energimærkningsrapport. Det foreslås, at der på bekendtgørelsesniveau fastsættes nærmere regler om, inden for hvilken frist energimærkningen skal frembringes. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3. samt lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil for en nærmere gennemgang af ministeriets vurdering, samt hvordan reglerne vedrørende dokumentationen forventes udmøntet.

Det foreslås, at en konstateret overtrædelse vil blive fulgt op med en administrativ indskærpelse samt evt. påbud om at efterleve kravet inden en rimelig frist. Der kan således meddeles påbud og sanktion i form af bøde ved manglende indsendelse af dokumentation for efterlevelse af MEPS-krav. Dermed foreslås det, såfremt påbuddet ikke efterkommes, at der forventes indgivet politianmeldelse med henblik på almindelig bødestraf, hvor bøden skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. Det foreslås i den forbindelse, at der fastsættes en ny § 31 c i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, hvorefter påbud meddelt som følge af manglende overholdelse af regler i det foreslåede kapitel 3 a eller regler udstedt i medfør heraf, er bindende over for den til enhver tid værende ejer af bygning. Formålet med bestemmelsen er at præcisere, at påbuddet modsat andre bestemmelser i loven ikke er bindende over for den, som har rådighed over bygningen, men over for den til enhver tid værende ejer af bygningen. Det foreslås endvidere at udvide lovens straffebestemmelse således, at den, der overtræder den foreslåede § 5 a, stk. 1, eller undlader at efterkomme påbud udstedt i medfør af

§ 31 a og den foreslåede § 31 c, kan straffes med bøde. Den foreslåede ordning vil medføre, at der vil blive skabt hjemmel til at pålægge bødestraf i situationer, hvor ejeren af en ikke-beboelsesbygning ikke sikrer, at bygningen opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimal tærskelværdi målt i kWh/m²/år (MEPS-kravet). For en nærmere gennemgang af den foreslåede bestemmelse og den forventede udmøntning, henvises der til lovforslagets § 1, nr. 25 og 26, og bemærkningerne hertil.

Endelig foreslås det, jf. den foreslåede § 5 b, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til i særlige tilfælde at få dispensation fra opfyldelse af MEPS-kravet, herunder regler om vilkår og dokumentation samt dispensationens varighed. Det foreslås, at det på bekendtgørelsesniveau fastsættes, at bygningsejeren har mulighed for at ansøge om dispensation i forbindelse med en tilsynssag. Den ansvarlige myndighed vil i forbindelse med en evt. tilsynssag i forbindelse med partshøringen vejlede bygningsejeren om mulighederne for at søge dispensation.

Hvis en bygningsejer af egen drift retter henvendelse til den ansvarlige myndighed, uden at der er indledt en tilsynssag, og med ønske om behandling af en dispensationsansøgning, vil den ansvarlige myndighed indlede en tilsynssag, hvor bygningsejeren ligeledes vil blive vejledt i dispensationsmulighederne.

Hvis der i forbindelse med en tilsynssag måtte opstå en konkret mistanke om, at en lovovertrædelse kan medføre straf, har bygningsejeren ikke pligt til at oplyse om eventuelle strafbare forhold, herunder manglende opfyldelse af MEPS-kravet i situationer, som ikke er omfattet af den ansvarlige myndigheds tilsyn. Det forventes, at den pågældende bygningsejer af den ansvarlige myndighed vil blive vejledt om det i den konkrete situation.

Det foreslås endvidere, at dispensationsmuligheden fastsættes i overensstemmelse med bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 8. afsnit, hvorefter individuelle ikke-beboelsesbygninger kan undtages fra kravene i lyset af forventet fremtidig brug af bygningen, i tilfælde af vanskelige vilkår eller ved en ugunstig cost-benefitvurdering i forhold til gennemførelsen af MEPS-kravet. Bygningsdirektivet forudsætter dog, at renoveringer i bygningen med gunstige cost-benefitvurdering fortsat vil skulle gennemføres. Bygningsdirektivet forudsætter endvidere, at der skal indføres klare, stringente og præcise kriterier for at kunne dispensere fra kravet, og at disse kriterier indberettes som led i den nationale plan for renovering af bygninger, der

forelægges for Europa-Kommissionen i henhold til bygningsdirektivets artikel 3.

Det foreslås i overensstemmelse med reglerne i bygningsdirektivet, at dispensationsordningen fastsættes således, at den har en snæver anvendelse. Det vil medføre, at der ved fremtidigt brug f.eks. kan være tale om midlertidige bygninger eller bygninger, der inden for en nærmere årrække skal rives ned. Ved en ugunstig cost-benefitvurdering kan der med den foreslåede ordning være tale om tilfælde, hvor omkostningerne ved energirenoveringerne til efterlevelse af MEPS-kravet ikke vil være rentable. Vanskelige vilkår kan være situationer, hvor ejeren f.eks. er ramt af konkurs, sygdom eller lignende.

Det foreslås, at dispensationen afhængig af, under hvilke forudsætninger den er tildelt, kan udgøre en midlertidig dispensation, da grundlaget for en dispensation kan ændre sig over tid. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor energipriserne ændrer sig, så en renovering bliver rentabel eller bygningsejerens særlige forhold, der lægger til grund for en dispensation, ændrer sig.

I visse situationer forventes det, at myndigheden kan sætte ejerens forpligtelse til at sikre bygnings opfyldelse af MEPS-kravet i bero. Dette forventes f.eks. at kunne ske i situationer, hvor en bygningsejer i en periode ikke har rådighed over bygningen, dvs. ved konkurs, rekonstruktion og tvangsauktion.

Herudover forudsættes der også at kunne rettes krav til bygningsejeren om at frembringe relevant dokumentation for de enkelte dispensationsmuligheder samt situationerne som f.eks. konkurs som nævnt ovenfor. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil for en nærmere gennemgang af, hvordan dispensationsmulighederne forventes implementeret.

Det foreslås, at de foreslåede bemyndigelser samt de foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, bliver delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

3.2. National bygningsrenoveringsplan

3.2.1. Gældende ret

Det følger af artikel 2 a i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, at hver medlemsstat opstiller en langsigtet renoveringsstrategi for støtte til renovering af den nationale masse af såvel offentlige som private beboelsesejendomme og erhvervsbygninger med henblik på at gøre den til en yderst energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse senest i 2050 og lette den

omkostningseffektive omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger.

De indholdsmæssige krav til den langsigtede renoveringsstrategi følger af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 artikel 2 a, litra a-g. Det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 opstiller krav om, at den langsigtede renoveringsstrategi bl.a. skal indeholde en oversigt over den nationale bygningsmasse og forventede andel renoverede bygninger i 2020, en kortlægning af omkostningseffektive renoveringsmetoder af relevans for bygningstypen og klimazonen, politikker og foranstaltninger, der skal fremme omkostningseffektive gennemgribende renoveringer af bygningerne samt en oversigt over nationale initiativer til fremme af intelligente teknologier såvel som færdigheder og uddannelse inden for bygge- og energieffektiviseringssektoren.

Der er tale om en medlemsstatsforpligtelse, som opfyldes igennem rapportering og notificering til Europa-Kommissionen.

Der findes i gældende national ret ikke en bestemmelse, som forpligter klima-, energi- og forsyningsministeren til at udarbejde en national plan for renovering af bygninger.

3.2.2. Bygningsdirektivet

Det følger af bygningsdirektivets artikel 3, stk. 1, at hver medlemsstat skal fastsætte en national bygningsrenoveringsplan.

Planen skal sikre, at den nationale bygningsmasse bliver renoveret med henblik på at gøre den til en yderst energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse senest i 2050. Målet er at omdanne eksisterende bygninger til nulemissionsbygninger senest i 2050 (2050-målet).

En nulemissionsbygning er i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 2, defineret som en bygning med meget høj energimæssig ydeevne, der kræver en meget lille mængde energi eller slet ikke kræver energi, som producerer nul CO₂-emissioner på stedet fra fossile brændsler, og som har ingen eller en meget lille mængde driftsrelaterede emissioner.

Bygningsdirektivets artikel 3, stk. 2, fastsætter i litra a-h nærmere regler for, hvad den nationale plan for renovering af bygninger skal omfatte. Planen skal blandt andet omfatte en oversigt over den nationale bygningsmasse, en køreplan med nationalt fastsatte mål og målbare indikatorer for fremskridt, en oversigt over gennemførte og planlagte politikker og foranstaltninger, en

oversigt over investeringsbehov, den nationale forløbskurve for renovering af bygningsmassen samt et evidensbaseret skøn over de forventede energibesparelser. Planen skal endvidere indeholde en beskrivelse af minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger på grundlag af maksimumtærsklerne for energimæssig ydeevne i henhold til bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1.

Den omtalte køreplan skal, jf. bygningsdirektivets artikel 3, stk. 2, omfatte nationale mål for 2030, 2040 og 2050 for så vidt angår den årlige energirenoveringsrate, den nationale bygningsmasses primære og endelige energiforbrug og reduktionen af driftsrelaterede drivhusgasemissioner, der bidrager til opfyldelse af 2050-målet. Målene omfatter hele den nationale bygningsmasse, dvs. både bygninger til beboelse, erhvervsbygninger og offentlige bygninger. For at overholde maksimumtærskler for bygningernes energimæssig ydeevne i henhold til artikel 9 skal køreplanen senest i 2040 og 2050 indeholde specifikke tidsrammer for ikke-beboelsesbygninger i overensstemmelse med planen om at omdanne den nationale bygningsmasse til nulemissionsbygninger.

Det følger af bygningsdirektivets artikel 3, stk. 3 og 7, at udkastet til den nationale bygningsrenoveringsplan skal udarbejdes og forelægges for Europa-Kommissionen senest den 31. december 2025, og at den endelige plan skal forelægges for Kommissionen senest d. 31. december 2026. Herefter skal udkastet samt den endelige plan forelægges for Kommissionen hvert femte år. Planen skal udarbejdes ved brug af skabelonen i bygningsdirektivets bilag II og forelægges for Kommissionen som led i forelæggelsen af udkast til en integreret national energi- og klimaplan, jf. artikel 9 i forordning (EU) 2018/1999 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen. Medlemsstaterne skal, jf. bygningsdirektivets artikel 3, stk. 8, medtage oplysninger om gennemførelsen af sin seneste langsigtede renoveringsstrategi eller nationale plan for renovering af bygninger som bilag til sin næste nationale plan for renovering af bygninger og angive, om de nationale mål er nået.

Det følger endvidere af bygningsdirektivets artikel 3, stk. 4, at udkastet til den nationale bygningsrenoveringsplan skal sendes i offentlig høring, inden den forelægges for Europa-Kommissionen. Det fremgår endvidere af stk. 4, at den offentlige høring navnlig skal inddrage lokale og regionale myndigheder og andre socioøkonomiske partnere, herunder civilsamfundet og organer, hvis arbejde omfatter sårbare husholdninger.

Europa-Kommissionen kan efter bygningsdirektivets artikel 3, stk. 5, fremsætte landespecifikke henstillinger til udkastet til den nationale bygningsrenoveringsplan. Medlemsstaten er, jf. bygningsdirektivets artikel 3, stk. 6, forpligtet til at tage behørigt hensyn til eventuelle henstillinger fra Kommissionen i den nationale bygningsrenoveringsplan. Hvis ikke medlemsstaten følger Kommissionens henstilling, skal medlemsstaten forelægge en begrundelse for dette for Kommissionen samt offentliggøre denne begrundelse.

3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det har tidligere været antaget, at det ikke var relevant at udstede en national gennemførelsesregel i forhold til forpligtelsen om at udarbejde en national plan for renovering af bygninger, som fremgik af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010. Der er dog Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der med bygningsdirektivet er sket en række ændringer af forpligtelsen, der nødvendiggør udstedelse af en national gennemførelsesregel.

Medlemsstaten er som noget nyt forpligtet til at sende udkastet til den nationale bygningsrenoveringsplan i offentlig høring hos lokale og regionale myndigheder og andre socioøkonomiske partnere, herunder civilsamfundet og organer, hvis arbejde omfatter sårbare husholdninger. Derudover er der bl.a. udvidede krav om, at planen skal omfatte en oversigt over gennemførte og planlagte politikker og foranstaltninger til støtte for gennemførelsen af planen samt en oversigt over investeringsbehov. Muligheden for, at Europa-Kommissionen senest seks måneder efter, at medlemsstaten har forelagt udkastet til planen for Kommissionen, kan fremsætte landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne, er videreført og fremgår nu specifikt af bygningsdirektivets artikel 3. Såfremt medlemsstaten ikke indarbejder eventuelle henstillinger fra Kommissionen i den endelige plan, skal medlemsstaten forelægge en begrundelse herfor for Kommissionen samt offentliggøre disse begrundelser.

Det er i den forbindelse Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at forpligtelsen i højere grad tildeler ikke-statslige retssubjekter, herunder retssubjekter af socioøkonomisk karakter, rettigheder i form af indsigt i bygningsrenoveringsplanen og eventuelle henstillinger fra Europa-Kommissionen, og at dette i sig selv gør det nødvendigt at udstede bindende gennemførelsesregler, som kan gøres gældende ved domstolene. Derudover har EU-domstolen udtalt, at selv i de tilfælde, hvor en direktivbestemmelse ikke har til formål at tillægge borgerne rettigheder, bør medlemsstaten udstede

bindende bestemmelser for at sikre, at myndighederne anvender direktivet korrekt. Dette ses bl.a. i C-186/91, Kommissionen mod Belgien, hvor Domstolen fastslog, at Belgien havde tilsidesat sine forpligtelser ved ikke at implementere en direktivbestemmelse om gensidig konsultation mellem myndigheder i forskellige medlemsstater ved bindende nationale regler.

Det er ud fra ovenstående Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at forpligtelsen i bygningsdirektivet om at udarbejde nationale planer for renovering af bygninger bør indskrives i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved lov bliver forpligtet til at udarbejde en national plan for renovering af bygninger ud fra de krav, som følger af bygningsdirektivet, herunder krav til indholdet af planen, offentlig høring, forelæggelse samt opfølgning over for Europa-Kommissionen.

Danmark vil efter almindelige EU-retlige grundsætninger være forpligtet til at udarbejde den nationale bygningsrenoveringsplan, uanset om bestemmelsen implementeres ved lov. Danmark er derfor fortsat underlagt krav om at udarbejde og indsende den nationale plan til Kommissionen inden fristen, uagtet om forpligtelsen hertil fremgår ved lov. Europa-Kommissionen kan således fremsætte traktatkrænkelssag mod Danmark, hvis ikke Danmark opfylder forpligtelsen om at udarbejde og fremsende den pågældende nationale bygningsrenoveringsplan ud fra de krav, som følger af bygningsdirektivet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er derfor ikke at forpligte ministeren, men derimod at sikre at borgere og andre ikke statslige myndigheder, som er berørt af bestemmelsen, kan gøre deres rettigheder gældende ved domstolene. Derudover er formålet med den foreslåede bestemmelse at sikre korrekt implementering af bygningsdirektivet og imødekomme EU-domstolens praksis, hvorefter medlemsstaten bør udstede bindende bestemmelser for at sikre, at myndighederne anvender bygningsdirektivet korrekt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ud fra kravene i bygningsdirektivets artikel 3 vil skulle udarbejde en national plan for renovering af bygninger. Planen har til formål at sikre renovering af den nationale bygningsmasse af såvel ikke-beboelsesbygninger som beboelsesbygninger med henblik på at gøre den til en yderst energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse senest i 2050, idet målet er at

omdanne eksisterende bygninger til nulemissionsbygninger. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal hvert femte år udarbejde et udkast til planen og forelægge den for Europa-Kommissionen ved brug af skabelonen i bygningsdirektivets bilag II. Det første udkast til den nationale bygningsrenoveringsplan skal seneste forelægges Kommissionen d. 31. december 2025.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal gennemføre en offentlig høring om udkastet til den nationale plan for renovering af bygninger, inden planen sendes til Europa-Kommissionen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre krav eller forpligtelser, som går ud over, hvad bygningsdirektivet foreskriver.

For nærmere om udarbejdelsen af den nationale bygningsrenoveringsplan henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at de foreslåede bemyndigelser samt de foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, bliver delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

3.3. Ændringer i energimærkningsordningen

3.3.1. Gældende ret

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder bestemmelser vedrørende energimærkning og implementerer det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002 med senere ændringer.

Efter lovens § 8 a skal sælger, udlejer eller overdrager sikre, at et gyldigt energimærke altid er synligt i annoncen, når en bygning, ejerlejlighed, bolig- eller erhvervsenhed, andre erhvervslokaler eller en andel, anpart eller aktie i et boligfællesskab med tilknyttet brugsret til en boligenhed udbydes til salg, udleje eller overdragelse gennem kommercielle medier. Tilsvarende gælder ifølge § 8 b, stk. 1, for formidlere, der på vegne af sælger, udlejer eller overdrager har fået fuldmagt til at foretage annonceringen. Denne bestemmelse henviser til § 8 a. Ejendomsformidlere, der driver erhvervsmæssig formidling af salg af fast ejendom, er i stedet omfattet af lov om formidling af fast ejendom m.v.

Formålet med annonceringspligten er, at bygningens energitilstand bliver synlig for potentielle købere eller lejere allerede ved annonceringen. På denne måde kan bygningens energimæssige ydeevne indgå som et tidligt

parameter ved køb eller leje samt få betydning for pris- eller huslejeafsættelsen af bygningen. Samtidig kan annonceringen motivere sælgere eller udlejere til at energirenovere bygningen for at opnå en højere energieffektivitet.

Bestemmelsen om annoncering af energimærket stiller krav om, at sælger, udlejer eller overdrager af en bygning, lejlighed eller erhvervslejemål i en bygning, der er omfattet af mærkningspligten, sikrer, at et gyldigt energimærke synliggøres i annoncen ved markedsføring gennem kommercielle medier. Hvis en formidler har fået fuldmagt til annonceringen, overgår pligten til at synliggøre energimærket i annoncen til formidleren. Bestemmelsen forudsætter dermed, at der foreligger energimærkning allerede på tidspunktet for annonceringen.

Bestemmelserne om annoncering stammer fra implementeringen af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, men går videre end direktivets krav, som alene stiller krav om synliggørelse af et gyldigt energimærke, såfremt et sådant allerede foreligger. De danske regler indebærer således en fremrykning af tidspunktet for udarbejdelse af energimærkning, som under alle omstændigheder er påkrævet i forbindelse med salg og udlejning.

Ved »annoncering i kommercielle medier« forstår markedsføring gennem medier, der drives som led i en privatejet virksomhed. Kravet omfatter f.eks. annoncering i dagblade, tidsskrifter og aviser som f.eks. Den Blå Avis, i TV, radio eller på internettet, herunder platforme som Google eller andre internetbaserede medier.

Bygningsejer er efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 11, stk. 2, forpligtet til at indsende energimærkningen for et nyopført byggeri til den kommunale bygningsmyndighed. Indsendelsen er en forudsætning for ibrugtagning af bygningen og skal senest finde sted i forbindelse med færdigmeldingen af byggeriet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at energimærkningen af nye bygninger indgår som del af den kommunale byggesagsbehandling. Dette understøtter kommunernes tilsyn med, at bygningsreglementets krav til energieffektivitet ved nybyggeri overholdes. Kommunens tilsyn lettes ved, at sagsbehandleren kan sammenholde energimærkningen med byggetilladelsen og eventuelle dispensationer givet til den pågældende ejendom.

Manglende overholdelse af kravene om energimærkning ved nybyggeri er ikke sanktioneret i gældende ret. Hidtil har der ikke været et behov for særskilte sanktionsmuligheder, da den kommunale bygningsmyndighed har haft en central rolle i at sikre, at byggearbejdet er i overensstemmelse med gældende regler, herunder lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Efter lovens § 15 a stilles der krav om, at energimærkninger for bygninger over 600 m², som ofte besøges af offentligheden, skal opsættes i bygningen, så den er synlig for offentligheden. Forpligtelsen til at opslå en energimærkning påhviler bygningens ejer. Har ejeren ikke rådighed over bygningen, påhviler forpligtelsen rådighedshaveren, som skal have udleveret energimærkningen af ejeren.

Bygninger, som »ofte besøges af offentligheden«, omfatter f.eks. butikker og butikscentre, supermarkeder, restauranter, teatre, banker og hoteller. For boligejendomme uden tilknyttede butikker e.l., hvor offentlighed ikke har adgang, gælder der ikke krav om opslag af energimærkningen.

Bygningsdirektivets arealopgørelse baseres på nytteareal, hvor ydervægge, skillerum og skorstene m.v. trækkes fra. Det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 fastsætter en grænse for bygningens størrelse på et nytteareal på 500 m². I Danmark anvendes imidlertid bruttoetageareal i stedet for nytteareal, og kravet om opslag af energimærkning i ikke-offentlige bygninger gælder derfor bygninger med et bruttoareal på over 600 m².

Hvis det areal, som ofte besøges af offentligheden, er placeret i en bygning uden krav om energimærkning, eller hvis energimærkningen ikke længere er gyldig, og der ikke er krav om, at mærkningen fornyes, gælder der heller ikke krav om opslag.

Opslagsforpligtelsen omfatter kun selve energimærkningen og ikke energiplanen, der indeholder forslag til energibesparende foranstaltninger og råd til reduktion af energiforbruget.

Efter lovens § 15, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at energimærkningen også skal være offentligt tilgængelig på anden vis. Der er tale om en bemyndigelse til at fastsætte regler om opslag, der kan supplere det fysiske opslag. Dette kan f.eks. omfatte en digital form på den pågældende ejers eller lejers hjemmeside. Bemyndigelsen er på nuværende tidspunkt ikke udmøntet.

Efter lovens § 19, stk. 1, skal bygninger, der ejes eller benyttes af offentlige institutioner og virksomheder, energimærkes regelmæssigt, hvis bygningsens samlede etageareal overstiger 250 m². Det følger af § 19, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet om regelmæssig energimærkning også gælder bygninger med et samlet etageareal på 250 m² eller derunder. Denne bemyndigelse er ligeledes ikke udmøntet.

Loven fastsætter mere vidtgående krav til bygninger ejet af offentlige institutioner og virksomheder i § 19, stk. 1, end det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010. Kravene til regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger har i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 været målrettet bygninger med et samlet etageareal over 250 m², og som ofte besøges af offentligheden, mens lovens § 19 fastsætter krav om, at alle bygninger, som er ejet af offentlige institutioner og virksomheder over 250 m², skal energimærkes.

Artikel 12, stk. 6, i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 giver medlemsstater mulighed for at undtage visse bygningskategorier fra kravet om energimærkning. Dette omfatter bl.a. bygninger til religiøse formål, fredede og bevaringsværdige bygninger, midlertidige bygninger, industrianlæg, værksteder, visse landbrugsbygninger, bygninger, der anvendes mindre end 4 måneder årligt, samt bygninger under 50 m².

Bygningsdirektivets arealopgørelse baseres på nytteareal, hvor ydervægge, skillerum og skorstene m.v. trækkes fra. I modsætning hertil baseres den danske opgørelse på bruttoetageareal, hvor det ikke kun er selve gulvarealet, der er medtaget. For fritliggende småbygninger skønnes de 50 m² nytteareal, som nævnes i bygningsdirektivet, at svare til ca. 60 m² bruttoetageareal. Det er derfor denne afgrænsning, der anvendes i lov om fremme af energibesparelser i bygninger og tilhørende bekendtgørelser. Samme forhold er tidligere blevet behandlet, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, L 136, side 5790, hvor det fremgår af pkt. 3.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at beregningen af nyttearealet er kompliceret for eksisterende bygninger og vil være forbundet med væsentlige omkostninger for bygningsejerne, og at et samlet etageareal for en ejendom kan hentes direkte fra BBR-registret. Det fremgår videre af side 5803 i de specielle bemærkninger til § 2, at afgrænsningen af undtagne småhuse baseres på bruttoetagearealet svarende til bygningsdirektivets krav, og at 50 m² nytteareal skønnes til typisk at svare til cirka 60 m² bruttoetageareal.

Det følger af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 2, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at visse bygninger, bygningskategorier og dele af bygninger kan undtages fra krav i loven eller i regler udstedt med hjemmel i loven. Denne bemyndigelse er udmøntet i §§ 4 og 5 i bekendtgørelse nr. 549 af 15. maj 2023 om energimærkning af bygninger. Undtagelserne omfatter også bygninger, som ejes eller anvendes af offentlige institutioner og virksomheder, og gælder dermed også i forhold til kravene om regelmæssig energimærkning.

Efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 20 skal energimærkninger opsættes i bygninger, der ejes eller anvendes af offentlige institutioner og virksomheder, så de er synlige for brugerne af bygningen. Forpligtelsen omfatter ikke energiplanen, der er en særskilt del af energimærkningen og indeholder forslag til energibesparende foranstaltninger og råd til, hvordan energiforbruget kan reduceres. Bestemmelsen giver desuden klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at energimærkninger skal være offentligt tilgængelige på anden vis, f.eks. ved at supplere det fysiske opslag med et digitalt. Bemyndigelsen er ikke udmøntet.

Loven fastsætter i § 20 mere vidtgående krav, end hvad der følger af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010. Direktivet stiller alene krav om opslag af energimærkninger i offentlige bygninger med et samlet etageareal på over 250 m², og som ofte besøges af offentligheden. Loven derimod pålægger krav om synligt opslag i alle offentligt ejede eller anvendte bygninger, uanset om de ofte besøges af offentligheden.

Efter lovens § 22, stk. 1, er offentlige institutioner og virksomheder m.v., der er omfattet af kravet om regelmæssig energimærkning og opsætning af energimærkninger, følgende: Den offentlige forvaltning, institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne samt virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter lovens § 22, stk. 2, undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. fra kravet om regelmæssig energimærkning eller fra kravet om opslag af energimærkning. Muligheden for undtagelse er for nuværende ikke udnyttet.

I forhold til offentliggørelse af energimærkninger er der efter lovens § 25 mulighed for, at ministeren bl.a. kan fastsætte regler om adgang til registre-rede oplysninger, undtagelser fra registrering og offentliggørelse. Eksem-pler på undtagelser fra, at energimærkning m.v. skal være offentligt tilgæn-gelig, er forswarets bygninger, hvor dele af oplysningerne i forbindelse med energimærkningen kan være klassificerede, ambassader og konsulater eller andre bygninger, hvor hensynet til sikkerhed m.v. må veje tungere end kra-vet om offentliggørelse af oplysningerne. Undtagelse af sådanne bygninger sker bl.a. efter nærmere drøftelse med Forsvarsministeriet.

Med henblik på at kontrollere, at udførte energimærkninger er opsat, som det kræves i lovens § 15 a, har klima-, energi- og forsyningsministeren ad-gang til bygninger over 600 m², der ofte besøges af offentligheden, uden retskendelse, jf. lovens § 30 a. Dette kræver dog, at det skønnes nødvendigt, og at det sker mod behørig legitimation. Adgangen gælder i øvrigt kun de dele af bygningen, hvortil offentligheden har adgang.

Overtrædelse af visse bestemmelser i loven kan straffes med bøde jf. lovens § 32. Dette omfatter bl.a. manglende opfyldelse af krav om annoncering af energimærket efter § 8 a, manglende opslag af energimærkning efter §§ 15 a og 20, undladelse af regelmæssig energimærkning efter § 19 samt mang-lende efterkommelse af påbud meddelt i medfør af § 31 a.

3.3.2. Bygningsdirektivet

Bygningsdirektivet indfører flere nye eller ændrede krav om energiatteste-ring (energimærkning), som skal implementeres i dansk ret. Nedenfor næv-nes de nye eller ændrede krav.

Af artikel 20, stk. 4, følger, at bygninger eller bygningsenheder, der udbydes til salg eller til leje, har en energiattest, og at indikatoren og klassen for ener-gimæssig ydeevne i bygningens eller bygningsenhedens energiattest, alt ef-ter hvad der er relevant, skal anføres ved annoncering online og offline, her-under på websteder for bygningssøgeportaler. Videre fremgår, at medlems-staterne skal foretage stikprøvekontrol eller anden kontrol for at sikre, at kravene til annoncering overholdes.

Efter bygningsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra a, skal medlemsstaterne sikre, at der udstedes digitale energiattester (energimærkningsrapporter) for bygninger eller bygningsenheder, når de bygges, når de har gennemgået en »større renovering«, når de sælges, eller når de lejes ud til en ny lejer, eller for hvilke en lejekontrakt fornyes. Begrebet »større renoveringsarbejde« er

defineret i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 22, der giver medlemsstaterne valgmulighed mellem to afgrænsninger a) og b), hvor a) fastsætter, at der er tale om en renovering, der indebærer, at de samlede renoveringsomkostninger for klimaskærmen eller de tekniske bygningsinstallationer udgør mere end 25 pct. af bygningens værdi eksklusiv værdien af den grund, bygningen står på, mens b) fastsætter, at der er tale om en renovering, der indebærer, at over 25 pct. af bygningens klimaskærm renoveres. »Klimaskærmen« omfatter de integrerede bygningsdele, der adskiller bygningens indre fra det ydre miljø.

Efter bygningsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra b, skal medlemsstaterne sørge for, at der udstedes digitale energiattester for eksisterende bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer.

Det fremgår af bygningsdirektivets artikel 21, stk. 1, at hvor en bygning, for hvilken der er udstedt en energiattest i medfør af artikel 20, stk. 1, anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden, træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at sikre, at energiattesten opslås på et iøjnefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle.

»Offentlige organer« defineres i energieffektiviseringsdirektivet som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter. Af betragtninger i præambel 35 til energieffektiviseringsdirektivet fremgår det, at vendingen »finansieres direkte af disse myndigheder« skal læses som, at disse enheder overvejende finansieres med offentlige midler, og at vendingen »administreres af disse myndigheder« skal læses som, at en national, regional eller lokal myndighed har et flertal med hensyn til valget af enhedens ledelse.

Det fremgår yderligere af betragtninger i præambel 69 til bygningsdirektivet, at bygninger, som ejes eller anvendes af offentlige organer, bør sætte et godt eksempel ved at vise, at miljø- og energimæssige faktorer tages i betragtning. Disse bygninger bør derfor energiattestes med jævne mellemrum. Formidling af viden om bygningers energimæssige ydeevne bør forbedres ved at opslå energiattester på iøjnefaldende steder, navnlig i bygninger, som anvendes af offentlige organer, og som offentligheden ofte besøger, samt visse ikke-beboelsesbygninger såsom rådhus, skoler, butikker og butikcentre, supermarkeder, restauranter, teatre, banker og hoteller.

Det fremgår af bygningsdirektivets artikel 20, stk. 4, at medlemsstaterne kræver, at bygninger eller bygningsenheder, der udbydes til salg eller til leje, har en energiattest, og at indikatoren og klassen for energimæssig ydeevne i bygningens eller bygningsenhedens energiattest, alt efter hvad der er relevant, skal anføres ved annoncering online og offline, herunder på websteder for bygningssøgeportaler. Medlemsstaterne foretager stikprøvekontrol eller anden kontrol for at sikre, at disse krav overholdes.

Efter bygningsdirektivets artikel 20, stk. 6, kan medlemsstater beslutte ikke at fastsætte krav om energimærkning af bygninger, der anvendes til gudstjenester og andre religiøse formål, midlertidige bygninger, som skal anvendes i højst to år, industrianlæg, værksteder og landbrugsbygninger med lavt energiforbrug, der ikke anvendes til beboelse og anvendes af en sektor, der er omfattet af en national sektoraftale om den energimæssige ydeevne og fritliggende bygninger med et samlet nytteareal på under 50 m². Medlemsstaterne kan fortsat undtage beboelsesbygninger fra kravet om energimærkning, som de senest den 28. maj 2024 har valgt at undtage, fordi bygningerne kun benyttes i et begrænset omfang. Denne mulighed gælder for bygninger, der har til formål af blive benyttet i enten mindre end fire måneder om året, eller alternativt i en begrænset del af året, og samtidig har et forventet energiforbrug på mindre end 25 pct. af, hvad et helårsforbrug ville være.

Efter bygningsdirektivets artikel 21, stk. 2, skal energiattesten for en ikke-beboelsesbygning opslås på et iøjefaldende og klart synligt sted.

Efter bygningsdirektivets artikel 22, stk. 1, skal hver medlemsstat oprette en national database over bygningers energimæssige ydeevne til brug for indsamling af data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne. Sådan en database kan bestå af en række indbyrdes forbundne databaser. Databasen skal gøre det muligt at indsamle data fra alle relevante kilder vedrørende energiattester, eftersyn, renoveringspasset, indikatoren for intelligensparathed og det beregnede eller aflæste energiforbrug i de omfattede bygninger. For at udfylde databasen kan der også indsamles oplysninger om bygnings typer. Der kan også indsamles og lagres data om både driftsrelaterede og indlejrede emissioner og drivhusgaspotentialer i hele livscyklussen.

De lagrede data skal være maskinlæsbare og gøres offentligt tilgængelige via en passende digital brugergrænseflade under overholdelse af EU's såvel som medlemsstatens databeskyttelsesregler. Adgangen til data skal være nem og gratis for ejere, lejere, potentielle godkendte købere og forvaltere af bygninger, lokale myndigheder, finansielle institutioner for så vidt angår

bygninger i deres investerings- og udlånsporteføljer samt, hvis ejeren har givet tilladelse hertil, også for uvildige eksperter. Data skal i et vist omfang offentliggøres og videregives til EU's overvågningsorgan for bygningsmassen mindst en gang om året.

Medlemsstaterne skal af hensyn til sammenhængen og ensartetheden i oplysningerne sikre, at den nationale database over bygningers energimæssige ydeevne er interoperabel og integreret i andre administrative databaser med bygningsoplysninger, såsom det nationale bygningsmatrikel- eller tinglysningsregister og digitale bygningslogbøger.

Efter bygningsdirektivets artikel 34 fastsætter medlemsstaterne regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af bygningsdirektivet, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver straks Europa-Kommissionen meddelelse om disse regler og om disse foranstaltninger og underretter den straks om alle ændringer, der berører dem.

3.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Bygningsdirektivet udvider antallet af situationer, hvor energimærkning er påkrævet, samt antallet af situationer, hvor synliggørelse af energimærket er påkrævet ved annoncering til salg, udleje eller overdragelse af en bygning. Medlemsstaterne pålægges desuden øgede krav til energimærkning for bygninger, der ejes eller bruges af den offentlige sektor, samt for ikke-beboelsesbygninger. Derudover afskaffes krav om fremsendelse af energimærkning til byggemyndigheden ved færdiggørelse af et nybyggeri.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for en ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 8 a vedrørende annoncering af energimærket forud for salg og udleje, således at al annoncering omfattes af kravet og ikke kun annoncering i kommercielle medier. Bygningsdirektivet stiller krav om udarbejdelse af energimærkning forud for annoncering, hvilket allerede er indeholdt i den nuværende § 8 a. Bygningsdirektivet stiller krav om stikprøvekontrol eller anden kontrol af udstillingen af energimærker ved annoncering. Denne kontrol kan foregå efter den eksisterende hjemmel i lovens § 30.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer desuden, at der er behov for at indsætte en bestemmelse i loven om, at bygningsejere vil skulle sikre,

at der udarbejdes en ny energimærkning efter gennemførelse af et større renoveringsarbejde. Med hensyn til begrebet »større renoveringsarbejder« har Social- og Boligministeriet ultimo 2024 fået afgjort, at Danmark anvender implementeringsmuligheden i bygningsdirektivet litra b i artikel 2, nr. 22, i forhold til direktivet og bygningsreglementet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er enige i denne afgørelse. Efter afgørelsen defineres begrebet »større renoveringsarbejder« som »renovering af en bygning, der indebærer, at over 25 pct. af bygningens klimaskærm renoveres«. »Klimaskærmen« er de integrerede bygningsdele som tag og vægge, der adskiller bygningens indre fra det ydre miljø. Den anden mulighed i artikel 2, nr. 22, litra a, tager udgangspunkt i bygningens værdi, hvorefter »større renoveringsarbejder« defineres som renovering af en bygning, der indebærer, at de samlede renoveringsomkostninger for klimaskærmen eller de tekniske bygningsinstallationer udgør mere end 25 pct. af bygningens værdi eksklusiv værdien af den grund, bygningen står på. Denne løsning blev ikke vurderet hensigtsmæssig af Social- og Boligministeriet, da den vil kunne skævvride reglens anvendelse i Danmark, hvor der regionalt og lokalt kan være store forskelle på bygningers værdi.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer ikke, at der er behov for en ny bestemmelse om, at bygningsejere vil skulle sikre, at der udarbejdes en ny energimærkning for bygninger, når lejekontrakter skal fornyes. Baggrunden herfor er, at lovens § 7, stk. 1, indeholder en forpligtelse for udlejere til at få udarbejdet en energimærkning og aflevere denne til lejer, inden en lejeaftale indgås. Ministeriet vurderer således, at »indgåelse af en lejekontrakt« også omfatter, at en lejekontrakt fornyes.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at der ikke længere bør stilles krav om, at energimærkning sendes til den kommunale bygningsmyndighed for et nybyggeri som betingelse for ibrugtagning, og at lovens § 11, stk. 2, derfor bør ophæves. Forslaget til ændringen sker på baggrund af regeringens samarbejdsprogram med KL om regelforenklinger. Ministeriet vurderer derimod, at § 11, stk. 1, forsat skal gælde. Der skal altså udarbejdes en energimærkning for en bygning, når denne opføres, eller hvis en eksisterende bygning ombygges i en sådan grad, at det må sidestilles med nybyggeri. Ved nyopførelse af en bygning skal energimærkningen, udarbejdes, inden bygningen tages i brug. Der er tale om krav fastsat i medfør af det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002 med senere ændringer, som er videreført i bygningsdirektivet.

Der kan blive behov for at føre tilsyn med overholdelsen af reglerne om energimærkning af nybyggeri i medfør af lovens § 11, stk. 1, og Klima-,

Energi- og Forsyningsministeriet finder det nødvendigt, at der fremadrettet fastsættes sanktionsmuligheder ved manglende overholdelse af reglerne. Der er ikke fastsat sanktionsmulighed for overtrædelse af § 11, stk. 1, i nu-gældende regler, idet fremsendelsen til byggemyndigheden i § 11, stk. 2, har været vurderet at udgøre en tilstrækkelig sikkerhed for, at energimærknin-gen er udarbejdet for nybyggeri. Det er med gældende ret muligt at meddele påbud efter lovens § 31 a, men der vil være behov for fremadrettet at omfatte § 11, stk. 1, af § 32 om bødestraf, således manglende overholdelse af ener-gimærkning af nybyggeri kan sanktioneres med bøde ligesom lovens øvrige bestemmelser vedrørende krav om energimærkning.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for en ændring af bestemmelserne, der vedrører regelmæssig energimærkning af bygninger, der ejes eller bruges af offentlige virksomheder og institutioner m.v. Grænsen på 250 m² bør udgå, og der bør etableres en hjemmel for re-gelmæssig energimærkning af eksisterende bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer med et bruttoareal på over 60 m². Herudover bør der skabes en pligt til at opslå energimærkninger i bygninger, der anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden.

Bygningsdirektivet indfører som noget nyt krav til offentlige organer i stedet for offentlige myndigheder, hvilket indebærer en ny afgrænsning af de om-fattede offentlige bygninger. Dette uddybes nærmere nedenfor.

Kravene fastsat i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 med senere ændringer har handlet om energimærkning af bygninger over 250 m², der bruges af en offentlig myndighed og ofte besøges af offentligheden. Derud-over har der været krav om opslag af udarbejdede energimærkninger et iøj-nefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle, for bygninger over 250 m², der anvendes af offentlige myndigheder og ofte besøges af offentligheden.

Kravene er med bygningsdirektivet øget, så der nu skal ske regelmæssig energimærkning af alle eksisterende bygninger, der ejes eller bruges af of-fentlige organer, og de udarbejdede energimærkninger skal opslås et iøjne-faldende sted, såfremt bygningen anvendes af offentlige organer og ofte be-søges af offentligheden. Bygninger med et nytteareal under 50 m² (brutto-areal 60 m²), kan fortsat undtages fra energimærkning, og det gælder der-med også bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer.

Derudover vil offentlige bygninger kunne undtages fra krav om regelmæssig energimærkning med baggrund i bygningsdirektivets øvrige undtagelsesbestemmelser i artikel 20, stk. 6, jf. artikel 5, stk. 3. Det drejer sig om bygninger, der anvendes til gudstjenester og andre religiøse formål, midlertidige bygninger, som skal anvendes i højst to år, industrianlæg, værksteder og landbrugsbygninger med lavt energiforbrug, der ikke anvendes til beboelse og anvendes af en sektor, der er omfattet af en national sektoraftale om den energimæssige ydeevne og fritliggende bygninger med et samlet nytteareal på under 50 m². Det fremgår endvidere af artikel 20, stk. 6, at medlemsstater, som senest den 28. maj 2024 har valgt at undtage visse beboelsesbygninger fra forpligtelserne i denne artikel, fortsat kan gøre det. Det drejer sig om beboelsesbygninger, der benyttes eller har til formål at blive benyttet i enten mindre end fire måneder om året eller alternativt i en begrænset del af året og med et forventet energiforbrug på mindre end 25 pct. af, hvad det ville være ved brug hele året. Det er ikke længere muligt at undtage fredede bygninger fra energimærkning efter bygningsdirektivet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at mulighederne for at undtage visse bygninger fra krav om energimærkning i bygningsdirektivet, der er videreført fra det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, fortsat skal gælde og dermed videreføres som en undtagelsesmulighed for bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har efter lovens § 2, stk. 4, bemyndigelse til at fastsætte regler om at undtage bygninger og bygningskategorier fra energimærkning. Undtagelserne i bygningsdirektivet er allerede indarbejdet i bekendtgørelse om energimærkning af bygninger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet konstaterer, at fredede bygninger ikke længere kan undtages fra krav om energimærkning, da bygningsdirektivet ikke giver mulighed herfor. Det vurderes derfor, at fredede bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer, fremadrettet vil skulle energimærkes regelmæssigt samtidig med, at energimærkningen skal opslås, hvis bygningen anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden. Ændringen vil ske på bekendtgørelsesniveau.

Det er fortsat vurderingen, at det vil være forbundet med væsentlige omkostninger at anvende en ny opgørelse af areal for bygninger, som ikke anvendes ved BBR. Arealopgørelse ud fra BBR er anvendt ved gennemførelsen af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010's forpligtelser og forventes fortsat anvendt frem for bygningsdirektivets opgørelse af areal. For

fritliggende småbygninger skønnes 50 m² nytteareal, som fortsat er den nedre grænse for krav om energimærkning i bygningsdirektivet, at svare til cirka 60 m² bruttoetageareal, hvorfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fortsat vurderer, at det er denne afgrænsning, der bør være gældende i lov om fremme af energibesparelser i bygninger og de bekendtgørelser, der er udstedt i medfør af loven.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der allerede foreligger krav om opslag af udarbejdede energimærkninger for offentlige bygninger, men at der er behov for også i forhold til disse regler at indføre offentlige organer i stedet for offentlige virksomheder og institutioner m.v., da bygningsdirektivet bruger dette begreb. Derudover vurderer ministeriet, at afgrænsningen af de omfattede bygninger bør være i fuld overensstemmelse med formuleringerne i bygningsdirektivet, hvorfor kravet om opslag af energimærkninger skal gælde for bygninger, der anvendes af det offentlige, og ikke for bygninger, der ejes eller bruges af det offentlige, som i dag fremgår af lovens § 20 vedrørende opslag af energimærkninger.

Forpligtelserne om regelmæssig energimærkning og opslag af energimærkninger er med bygningsdirektivet rettet mod en ny afgrænsning af den offentlige sektor ved indførelsen af definitionen af »offentlige organer«. De forpligtede »offentlige institutioner og virksomheder m.v.« har hidtil været afgrænset i lovens § 22 til at omfatte den offentlige forvaltning, institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne og virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Begrebet »offentlige organer« er mere snæver end begrebet »offentlige institutioner og virksomheder«, idet offentlige organer ifølge bygningsdirektivet er afgrænset til at være nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter. Med definitionen af offentlige organer følger således blandt andet et krav om, at en enhed skal være direkte administreret og samtidig direkte finansieret af midler fra staten, regioner eller kommuner. Endvidere skal enheden ikke have en industriel eller kommerciel karakter.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at afgrænsningen af offentlige virksomheder og institutioner i lovens § 22, stk. 1, ikke længere er

relevant med indførelsen af definitionen af offentlige organer i forhold til kravene om regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger og opslag af energimærkninger, hvorfor henvisningen i lovens § 22, stk. 2, til §§ 19 og 20, bør udgås. I stedet bør begrebet offentlige organer indgå direkte i de bestemmelser, der vedrører forpligtelser for den offentlige sektor vedrørende energimærkning og opslag af energimærkninger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at der er behov for at ophæve lovens § 22, stk. 2, hvorefter ministeren kan undtage visse offentlige bygninger fra krav om energimærkning og opslag af energimærkninger. Bestemmelsen fremgik oprindeligt af lov nr. 485 af 12. juni 1996 om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger § 10 og blev videreført i lov om fremme af energibesparelser i bygninger i 2005 med henvisning til bl.a. forsvarrets bygninger og sikkerhedsmæssige overvejelser. Bygningsdirektivet giver ikke mulighed for at undtage offentlige bygninger af disse hensyn, hvorfor bestemmelsen ikke bør videreføres.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for en ændring af bestemmelsen i § 15 a om opslag af energimærkninger i større ikke-offentlige bygninger. Det eksisterende krav om opsætning af energimærkning i bygninger med et samlet bruttoetageareal over 600 m², som ofte besøges af offentligheden, bør ændres, så de bringes i overensstemmelse med bygningsdirektivet, således at alle ikke-beboelsesbygninger, uanset størrelse og uanset om de besøges af offentligheden, omfattes af kravet om opslag af energimærkningen. Med denne ændring vil flere bygninger blive omfattet af kravet om opslag af energimærkning, da både kravet om areal og kravet om besøg af offentligheden udgår.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt, at bestemmelser vedrørende opslag af energimærkninger samles i en fælles bestemmelse, da reglerne for henholdsvis »offentlige organer« og »ikke-beboelsesbygninger« er stort set tilsvarende.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for en udvidelse af reglerne vedrørende opslag af energimærkninger, således det bliver muligt at vælge, hvorvidt energimærkning opslås i bygningen eller online i digital form på f.eks. bygningsejers eller rådighedshavers hjemmeside. Det fremgår af bygningsdirektivets artikel 21, at energimærkninger skal opslås et iøjnefaldende og tydeligt sted, der kan ses af alle. Af præambelbetragtninger vedrørende opslag af energimærkninger fremgår, at opslag sker »i bygninger«. Set i lyset af den åbne formulering af direktivteksten og

sammenholdt med den udbredte digitalisering i Danmark, finder Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt med en valgmulighed for bygningsejer i forhold til, hvorvidt opslag sker i bygningen eller online i digital form, f.eks. på bygningsejers eller rådighedshavers hjemmeside, så længe hensynet til synlighed er opfyldt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for en tilpasning af reglerne vedrørende adgang til bygninger uden retskendelse i forbindelse med kontrol af opslag af energimærkninger, jf. lovens § 30 a. Bestemmelsen har hidtil været målrettet bygninger over 600 m², der ofte besøges af offentligheden, jf. lovens § 15 a. Med bygningsdirektivet er kravet til opslag af energimærkninger blevet målrettet ikke-beboelsesbygninger og uden nogen begrænsninger relateret til størrelse eller offentlig adgang. Der vil således være flere ikke-offentlige bygninger, der omfattes af kravet om opslag af energimærkninger. Det er nødvendigt at tilpasse hjemlen for adgang til bygninger uden retskendelse, således at målgruppen fremadrettet er alle ikke-beboelsesbygninger, som beskrevet i lovforslagets pkt. 3.1.3. samt lovforslagets § 1, nr. 9 og bemærkninger hertil. Adgang uden retskendelse vil fortsat kun ske i forbindelse med stikprøvekontrol, hvor det skønnes nødvendigt at foretage kontrollen uden varsel for at få et reelt billede af reglernes efterlevelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for at indsætte en bestemmelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren etablerer en database over bygninger til brug for indsamling af data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne, for at imødekomme kravet herom til medlemsstaterne i artikel 22. I praksis vil en sådan bestemmelse kunne opfyldes ved, at der videreudvikles på det nuværende register oprettet efter lovens § 25, stk. 1, således at dette register kan danne grundlag for etableringen af databasen. Det vil være en forudsætning herfor, at der i videst muligt omfang vil kunne ske samkøring med og videreudvikling af registret oprettet efter stk. 1, samt mulighed for samkøring med andre relevante registre. Andre relevante registre kunne f.eks. være BBR.

Endvidere vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er behov for at indsætte en bestemmelse, som lader klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om databasen oprettet efter stk. 5. En sådan bestemmelse vil kunne bruges til at fastsætte regler om drift, sikkerhed, offentliggørelse, kontrol og ajourføring, adgang til og videregivelse af oplysninger, herunder kredsen af personer, myndigheder og virksomheder, der skal have adgang til databasens oplysninger og i hvilke tilfælde. Der vil også

kunne fastsættes regler om indsamling og lagring af data, herunder både driftsrelaterede og indlejrede emissioner og drivhusgaspotentiale i hele livscyklussen. Endelig vil der kunne fastsættes regler om offentliggørelse og tilgængeliggørelse af data, herunder om undtagelser herfra samt den digitale brugergrænseflade.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 8 a ændres, således at kravet om annoncering af energimærket vil komme til at omfatte alle former for annoncering og ikke kun annoncering i kommercielle medier.

Den foreslåede ordning vil medføre, at flere annonceringer vil være omfattet af kravet om udstilling af energimærket. Med den nye afgrænsning vil al annoncering til salg, udleje og overdragelse være omfattet af kravene. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 11, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås at indsætte en ny § 9 a, ifølge hvilken, bygningsejer efter gennemførelse af et større renoveringsarbejde skal sikre, at der udarbejdes en ny energimærkning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bygningsejer vil blive forpligtet til at ajourføre eller udarbejde en ny energimærkning efter gennemførelsen af et større renoveringsarbejde på sin bygning. Ved udarbejdelse af en ny energimærkning vil tidligere og fortsat valide data kunne genanvendes. Ajourføring vil kunne være tilstrækkelig i tilfælde, hvor kun enkelte elementer opgraderes ved hjælp af enkelte eller enkeltstående foranstaltninger, samt i tilfælde, hvor foranstaltninger angivet i et renoveringspas er gennemført, eller hvor der anvendes en digital bygningstvilling, andre certificerede metoder eller data fra certificerede værktøjer, der fastslår en bygnings energimæssige ydeevne.

Begrebet »større renoveringsarbejde« vil blive afgrænset til at omfatte en renovering af en bygning, der indebærer, at over 25 pct. Af bygningens klimaskærm renoveres. »Klimaskærmen« omfatter de integrerede bygningsdele, der adskiller bygningens indre fra det ydre miljø, jf. bygningsdirektivets artikel 22, nr. 15.

Det foreslås, at § 11, stk. 2, udgår med den virkning, at der ikke længere vil være krav om, at energimærkning for et nybyggeri sendes til den kommu-

nale bygningsmyndighed som betingelse for ibrugtagning, idet dokumentationen for, at bygningen opfylder de energimæssige krav, allerede er opfyldt ved energirammeberegningen udarbejdet efter reglerne i Bygningsreglementet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at energimærkning for nybyggeri efter § 11, stk. 1, fortsat vil skulle udarbejdes og indeholde oplysninger om bygningen i forhold til de energimæssige krav i bygningsreglementet, men at den ikke vil skulle fremsendes til den kommunale bygningsmyndighed som en betingelse for ibrugtagning. Den kommunale bygningsmyndighed vil således ikke længere kunne kontrollere, at der er udarbejdet energimærkning i forbindelse med færdigbehandling af byggesagen. Kontrollen af, om der foreligger energimærkning af nybyggeri, vil i stedet skulle foregå efter lovens § 30, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af loven og regler, der er fastsat i medfør af heraf.

Det foreslås, at kapitel 6 a og § 15 a ophæves, og at der i stedet indføres regler vedrørende opslag af energimærkninger i alle ikke-beboelsesbygninger i et nyt kapitel 8 a og en ny § 23 sammen med reglerne om opslag af energimærkninger i bygninger ejet af offentlige organer.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at der i loven ikke længere vil være krav til opsætning af energimærkninger i større bygninger over 600 m², men at der i stedet vil blive indført krav om opslag af energimærkninger for ikke-beboelsesbygninger i en ny § 23.

Det foreslås, at § 19 i loven udvides, således at alle bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer, regelmæssigt vil skulle energimærkes, medmindre bygningerne er omfattet af de kategorier, der er undtaget fra energimærkning i bygningsdirektivet. Disse kategorier vil fremgå af bekendtgørelse om energimærkning i bygninger, jf. bemyndigelsen i lovens § 2, stk. 4. Endvidere foreslås det indført i bestemmelsen, at forpligtelsen vil gælde for offentlige organer. Dermed vil afgrænsningen i § 22, stk. 1, af offentlige institutioner og virksomheder m.v. ikke længere være relevant for regler fastsat i § 19. Som konsekvens heraf foreslås det, at der i § 22, stk. 1, ikke længere henvises til § 19.

Den foreslåede ordning vil medføre, at færre bygninger vil være omfattet af kravene, da definitionen af »offentlige organer« er smallere end den hidtidigt anvendte afgrænsning af »offentlige institutioner og virksomheder

m.v.«. Modsat vil flere bygninger blive omfattet, da der ikke længere vil eksistere en nedre grænse for krav om regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger på 250 m². Dog vil småbygninger under 60 m² bruttoetageareal fortsat være undtaget fra krav om regelmæssig energimærkning.

Det foreslås, at § 20 i loven vedrørende krav om opslag af energimærkninger i bygninger, der ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., ophæves, og at der i stedet indføres krav til opslag af energimærkninger for bygninger ejet af offentlige organer i en ny § 23.

Den foreslåede ophævelse vil betyde, at der i loven ikke længere vil være krav til opsætning af energimærkninger i bygninger ejet eller brugt af offentlige institutioner og virksomheder m.v., men at der i stedet vil blive indført krav om opslag af energimærkninger for bygninger, der anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden i et nyt kapitel 8 a og en ny § 23.

Det foreslås, at afgrænsningen af offentlige bygninger i lovens § 22 for så vidt angår energimærkninger ikke længere finder anvendelse, og at krav vedrørende energimærkning for offentlige bygninger tager sit udgangspunkt i offentlige organer, der implementeres direkte i de bestemmelser, hvor det er relevant.

Det foreslås derudover, at lovens § 22, stk. 2, om undtagelse af visse offentlige bygninger for regelmæssig energimærkning eller opslag af energimærkning på grund af sikkerhedsmæssige hensyn ophæves, da bygningsdirektivet ikke giver mulighed for en sådan undtagelse.

Bygningsdirektivets forpligtelser for så vidt angår bygninger ejet af det offentlige vil blive målrettet offentlige organer, der er defineret som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter, jf. bygningsdirektivets artikel 2, nr. 5.

Endelig foreslås det, at der indføres en ny § 23 i et nyt kapitel 8 a i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, der fastsætter kravene til udstilling af energimærkninger i bygninger, der anvendes af offentlige organer samt ikke-beboelsesbygninger med henblik på at skabe en overordnet systematik. Bestemmelsen vil indeholde de krav, der hidtil har været fastsat i § 15 a og § 20 og med de ændringer, der er behov for på baggrund af bygningsdirektivet.

Det foreslås, at krav om udstilling af energimærkninger et iøjnefaldende og synligt sted for bygninger i den offentlige sektor kommer til at omfatte bygninger, der anvendes af offentlige organer, i stedet for bygninger, der ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., samt at kravet alene gælder for bygninger, der ofte besøges af offentligheden, som fastsat det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 med senere ændringer.

Det foreslås, at der fastsættes krav om udstilling af energimærkninger i alle ikke-beboelsesbygninger, som beskrevet i pkt. 3.1.3. samt lovforslagets § 1, nr. 19 og bemærkninger hertil, uanset størrelse, og uanset om bygningen besøges af offentligheden, som en konsekvens af bygningsdirektivet. Opslaget skal ske et iøjnefaldende og synligt sted, der tydeligt kan ses af alle.

Det foreslås, at udstillingen af energimærkninger i såvel offentlige som ikke-beboelsesbygninger skal være synlig og kan ske enten fysisk i bygningen eller digitalt, f.eks. på bygningsejer eller rådighedshavers hjemmeside.

Den foreslåede ordning vil medføre, at bestemmelserne om udstilling af energimærkninger for offentlige bygninger og ikke-beboelsesbygninger vil blive mere overskuelige i et fælles kapitel og en fælles bestemmelse med de indholdsmæssige ændringer som omtalt ovenfor.

Den foreslåede ordning medfører endvidere, at energimærkninger, der udarbejdes efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 19, vil skulle opslås et iøjnefaldende og synligt sted, såfremt bygningen anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden. »Offentlige organer« er et mere snævert begreb end »offentlige institutioner og virksomheder m.v.«, der tidligere var forpligtet til opslag af energimærkninger i henhold til loven. Den foreslåede ordning omfatter alene bygninger, der anvendes af offentlige organer. Bygninger, der ejes, men ikke anvendes af offentlige organer, vil således ikke være omfattet af krav om opslag af energimærkning. Endelig sker der en begrænsning i mængden af omfattede bygninger ved indførelsen af kravet om, at der skal være tale om offentlige bygninger, der ofte besøges af offentligheden.

Den foreslåede ordning vil endvidere medføre, at flere bygninger, som ikke er offentlige, vil blive omfattet af kravet om opslag af energimærkning, da både kravet om areal og kravet om besøg af offentligheden udgår. Det vil således betyde, at det ikke længere kun vil være f.eks. butikcentre, restau-

ranter, teatre, supermarkeder, hoteller, banker og butikker m.v., som er omfattet af kravet om opslag af energimærkning, men også kontorer og mindre bygninger, såfremt der blot er tale om ikke-beboelsesbygninger.

Det foreslås i en ny § 25, stk. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren etablerer en database over bygninger til brug for indsamling af data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne. Det foreslås endvidere, at en sådan database kan bestå af en række indbyrdes forbundne databaser og kan samkøres med andre databaser og registre, herunder bl.a. registre oprettet efter § 25, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive forpligtet til at etablere en database, som gør det muligt at opfylde bygningsdirektivets artikel 22, så der vil kunne indsamles data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne. I praksis vil der kunne videreudvikles på det nuværende register oprettet efter lovens § 25, stk. 1, som vil kunne danne grundlag for etableringen af databasen og implementeringen af bygningsdirektivets artikel 22. En forudsætning herfor vil være, at der i videst muligt omfang vil kunne ske samkøring med og videreudvikling af registeret oprettet efter lovens § 25 stk. 1, samt mulighed for samkøring med andre relevante registre. Et andet relevant register kunne f.eks. være BBR.

Det foreslås i en ny § 25, stk. 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om databasen oprettet efter stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om databasen oprettet efter stk. 5. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om drift, sikkerhed, offentliggørelse, kontrol og ajourføring, adgang til og videregivelse af oplysninger, herunder kredsen af personer, myndigheder og virksomheder der skal have adgang til databasens oplysninger og i hvilke tilfælde. Der vil også kunne fastsættes regler om indsamling og lagring af data, herunder både driftsrelaterede og indlejrede emissioner og drivhusgas-potentiale i hele livscyklussen. Endelig vil der kunne fastsættes regler om offentliggørelse og tilgængeliggørelse af data, herunder om undtagelser herfra samt den digitale brugergrænseflade.

Der vil kunne føres tilsyn med overholdelsen af reglerne om energimærkning i henhold til lovens § 30. Tilsynet vil normalt tage udgangspunkt i en anmeldelse eller en stikprøvekontrol.

Det foreslås, at lovens § 30 a affattes, således at der gives mulighed for adgang til ikke-beboelsesbygninger uden retskendelse, hvis det skønnes nødvendigt i forbindelse med stikprøvekontrol af, om energimærkning af opslået et synligt sted.

Den foreslåede ordning vil medføre, at der vil kunne være adgang til flere bygninger end tidligere uden retskendelse for at kontrollere, at en energimærkning er opsat et synligt sted, jf. den foreslåede § 23, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Det vurderes endvidere, at lovens § 32 vedrørende bøde forsat skal finde anvendelse, men vil skulle tilpasses, så den også omfatter energimærkning efter større renoveringsarbejde efter den foreslåede § 9 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, og udstilling af energimærkninger efter den foreslåede § 23, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

3.4. Ordning for renoveringspas

3.4.1. Gældende ret

Ordningen for renoveringspas er ny og blev introduceret med bygningsdirektivet.

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nationale regler om renoveringspas.

Ordningen for energimærkning af bygninger er implementeret ved lov om fremme af energibesparelser i bygninger og bekendtgørelse nr. 549 af den 15. maj 2023 om energimærkning af bygninger. Administrationen af energimærkningsordningen er finansieret via gebyr, som er reguleret i bekendtgørelse nr. 313 af 19. marts 2025.

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 24 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og nærmere betingelser for udførelse af erhvervet for virksomheder og personer (uvildige eksperter), som i medfør af national lovgivning eller administrative bestemmelser, som gennemfører artikel 17 i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, er kvalificerede

eller akkrediterede til at udføre energimærkninger, eftersyn af varme anlæg eller eftersyn af klimaanlæg i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med herom.

3.4.2. Bygningsdirektivet og energieffektivitetsdirektivet

Efter bygningsdirektivet artikel 12, stk. 1, skal medlemsstaterne senest den 29. maj 2026 indføre en ordning for renoveringspas for bygninger. Renoveringspasset er i henhold til bygningsdirektivets artikel 2, nr. 19, en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en bestemt bygning i et maksimalt antal trin, som i væsentlig grad vil forbedre bygningens energimæssige ydeevne. Renoveringspasset skal opfylde de krav, som følger af bilag VIII, herunder bl.a. oplysninger om bygningens aktuelle energimæssige ydeevne, konkrete oplysninger om hvert trin i køreplanen og en redegørelse for den optimale rækkefølge af trinnene.

Det skal være frivilligt at anvende ordningen for renoveringspasset, medmindre medlemsstaten gør det obligatorisk. Medlemsstaterne skal sikre, at ordningen for renoveringspas er økonomisk overkommelig og overveje, om der skal ydes finansiel støtte til sårbare husholdninger, der ønsker at renovere deres bygninger.

Renoveringspasset skal udstedes i et digitalt format, der egner sig til udskrivning af en kvalificeret eller certificeret ekspert efter et besøg ved den pågældende bygning.

Medlemsstaterne skal tilstræbe at stille et særligt digitalt værktøj til rådighed til udarbejdelse og, hvor det er relevant, ajourføring af renoveringspasset. Medlemsstaterne kan udvikle et supplerende værktøj, som giver bygnings ejerne og bygningsforvalterne mulighed for at simulere et udkast til et forenklet renoveringspas og ajourføre det, når en renovering finder sted eller en bygningsdel udskiftes.

Medlemsstaterne sikrer, at renoveringspasset kan indlæses i den nationale database over bygningers energimæssige ydeevne, samt at renoveringspasset lagres i eller kan tilgås via den digitale bygningslogbog, når en sådan er tilgængelig.

Efter energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 6, kan en medlemsstat vælge en alternativ tilgang til renoveringskravet efter energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, for bygninger ejet af offentlige organer. En del af den alternative tilgang indebærer, at medlemsstaterne hvert år skal indføre renoveringspas, hvor det er relevant for bygninger, der mindst udgør 3 pct.

af offentlige organers samlede areal af ejede opvarmede/nedkølede bygninger over 250 m², som ikke den 1. januar 2024 var svarende til mindst niveauet for en næsten energineutral bygning.

3.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Bygningsdirektivet artikel 12, stk. 1, fastsætter en pligt for medlemsstaterne til at indføre en ordning med renoveringspas. Klima- Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på den baggrund, at der er behov for at skabe en pligt for klima-, energi- og forsyningsministeren til at indføre en ordning for renoveringspas. I den forbindelse er der behov for at definere begrebet »renoveringspas« i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Ministeriet vurderer desuden, at der endvidere er behov for at fastsætte en ny bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om ordningen for renoveringspas, herunder grundlaget for renoveringspas, indholdet, udformningen, gennemførelsen, dokumentationen og gyldigheden af renoveringspas. En sådan bestemmelse vil skønnes nødvendig for at sikre Danmarks overholdelse af bygningsdirektivets artikel 12.

Klima- Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at der er behov for en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte yderligere regler om virksomheder og personer, der er berettiget til at udarbejde renoveringspas. Det vurderes, at sådanne regler kan udformes svarende til reglerne for energimærkningsordningen således, at firmaer der tilbyder energimærkning af bygninger også vil kunne blive certificerede til at kunne udarbejde renoveringspas.

Endvidere vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er behov for at skabe hjemmel til at etablere en gebyrordning til dækning af klima-, energi- og forsyningsministerens omkostninger til sagsbehandling, tilsyn og anden administration m.v. Ministeriet vurderer desuden, at det vil være omkostningseffektivt, at ordningerne med henholdsvis energimærkning og renoveringspas bør finansieres samlet under et gebyr.

Endvidere vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der behov for at skabe hjemmel til at kunne fastsætte nærmere regler om, at offentlige organer skal have et renoveringspas.

Endelig vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er behov for at konsekvensændre lovens § 24 a, så den henviser til den korrekte artikel 25 i bygningsdirektivet, samt at tilføje renoveringspas for at kunne overholde forpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

3.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 1, nr. 7, at der indsættes en bestemmelse om renoveringspasset som en ny § 4 a i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

I § 4 a, stk. 1, foreslås det at definere begrebet »renoveringspas« som en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en bestemt bygning i et maksimalt antal trin, som i væsentlig grad vil forbedre dens energimæssige ydeevne. Definitionen er identisk med definitionen i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 19.

I § 4 a, stk. 2, foreslås det, at der pålægges klima-, energi- og forsyningsministeren en pligt til at fastsætte regler om ordningen for renoveringspas, herunder om kategorier af renoveringspas, grundlaget for renoveringspas, indhold, udformning, gennemførelse, dokumentation samt om gyldigheden af renoveringspas.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, vil skulle bruges til at fastsætte regler om administrationen af ordningen med renoveringspas i overensstemmelse med bygningsdirektivets artikel 12. Ordningen vil blive frivillig og der vil blive tale om en minimumsimplementering, hvor ordningen bl.a. baseres på data fra den eksisterende energimærkningsordning, om hvilke der er fastsat administrative regler i bekendtgørelse nr. 549 af 15. maj 2023 om energimærkning af bygninger. Nogle valgfrie »kan-bestemmelser« i artikel 12 og bilag VIII vedrørende renoveringspasset vil kunne implementeres som følge af bestemmelsen, men kun i tilfælde af, at Energistyrelsen i forvejen har adgang til den nødvendige data, og hvor det ud fra en faglig vurdering vil kunne give værdi i ordningen. Herudover vil der kunne fastsættes regler om, at allerede foreliggende data om en bygning, som ligger til grund for energimærkningen, kan genbruges til udarbejdelse af renoveringspasset, så længe det er fagligt forsvarligt for at holde omkostningerne ved udarbejdelse af renoveringspasset nede og gøre ordningen smidig. Selve renoveringspasset vil kunne bestå af et datasæt tilknyttet den enkelte bygning, der opfylder betingelserne i bygningsdirektivets artikel 12 og bilag VIII, herunder bl.a. oplysninger om bygningens aktuelle energimæssige ydeevne og aktuelle klimaskærm. Datasættet vil skulle kunne visualiseres og egne sig til udskrivning i papirform. Indsamlingen af data og udarbejdningen af renoveringspasset (det egentlige datasæt for den givne bygning) vil kunne udføres af certificerede energimærkningsfirmaer og herefter indberettes til Energistyrelsen. Indsamlingen af data vil skulle ske under iagttagelse af visse

krav fastsat i bekendtgørelsesform. Efter en automatisk validering af datasættet (renoveringspasset) vil dette så kunne stilles til rådighed for det certificerede energimærkningsfirma, som under iagttagelse af visse krav fastsat i bekendtgørelsesform vil få forholdsvist frie hænder til at visualisere renoveringspasset for den kunde, som måtte have bestilt et sådant. Kravene fastsat i bekendtgørelsesform vil skulle omfatte de obligatoriske krav som bygningsdirektivet opstiller vedrørende ordningen for renoveringspas i artikel 12 og bilag VIII.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny § 4 a, stk. 3, i lov om energibesparelser i bygninger, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte yderligere regler om ordningen for renoveringspas, herunder om virksomheder og personer der er berettiget til at udarbejde renoveringspas, samt om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til sagsbehandling, tilsyn og anden administration m.v. i forbindelse hermed.

Bestemmelsen vil kunne bruges til at fastsætte regler om en registrerings-, godkendelses- eller certificeringsordning, eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer, der vil være berettigede til at udarbejde renoveringspas, herunder kvalifikationskrav, uvildighed, krav til fremgangsmåde og procedure, forpligtelser, krav til udstyr og IT-programmer. I den forbindelse vil der også kunne fastsættes regler om offentliggørelse af lister over personer og virksomheder, der er berettiget til at udarbejde renoveringspas.

Bestemmelsen vil endvidere kunne bruges til at fastsætte regler om tilrettelæggelsen af og administrationen af ordningen med renoveringspasset, herunder tilsyn og kontrol med udarbejdede renoveringspas, visualiseringer, konsulenter, certificerede firmaer, klageadgang vedrørende udarbejdelse af renoveringspasset samt klageberettigelse, adgang til at træffe afgørelse om en eventuel berigtigelse af et udarbejdet renoveringspas og eftersyn eller udarbejdelse af et nyt renoveringspas eller eftersyn ved et andet certificeret firma.

Endelig vil der med den forslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til »sagsbehandling, tilsyn og anden administration m.v.« i forbindelse med ordningen om renoveringspas. Hvis det besluttet, at denne del af bemyndigelsen skal udmøntes, er det målet at fastlægge gebyret, så ordningen vil blive fuldt ud gebyrfinansieret og administreret sammen med den eksisterende og gebyrfinansierede ordning med »energimærkning«, se hertil bekendtgørelse nr. 549 af 15. maj 2023 om energimærkning af bygninger, under et samlet gebyr. Baggrunden

for dette er sammenhængen mellem de to ordninger, hvor det vurderes, at være omkostningseffektivt at anvende eksisterende energimærkningsdata ved udarbejdelsen af renoveringspasset. Gebyret forventes opkrævet som »et« beløb pr. indberettet energimærkning.

Omkostninger til »Sagsbehandling og tilsyn« henviser til samtlige omkostninger forbundet med den daglige drift af ordningen, herunder kvalitetssikring, kontrol, drift af registre, databaser og andre IT-systemer.

Omkostninger til »Anden administration m.v.« henviser til omkostninger til løbende EU-opgaver forbundet med ordningen, implementering af EU-ret, ministerbetjening og regelarbejde. Der er generelt tale om omkostninger, der er forbundet med de ydelser eller fordele, som de gebyrbetalende parter opnår ved ordningen.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om gebyrets frekvens, ministerens opkrævning af gebyret, forfaldstidspunkt, betalingsform, rykkergebyr og renter.

De administrative omkostninger ved ordningen vil kunne ændre sig løbende fra år til år. Der vil desuden skulle ske en løbende tilpasning af gebyrsatserne i overensstemmelse med Budgetvejledningen.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny § 4 a, stk. 4, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om, at bygninger ejet af offentlige organer skal have renoveringspas.

Bestemmelsen vil kunne bruges til at fastsætte regler om, hvornår en bygning, der er ejet af et offentligt organ, skal have et renoveringspas. Udmøntningen af bestemmelsen forventes at følge energieffektivitetsdirektivets alternative tilgang, hvorefter det kun er bygninger, hvor renoveringspasset vurderes at være relevant, vil omfattes af krav om renoveringspas.

Det foreslås endeligt, at konsekvensændre lovens § 24 a, således der henvises til den korrekte artikel 25 i bygningsdirektivet vedrørende »uvildige eksperter«, samt at tilføje renoveringspas for at kunne overholde forpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

3.5 Adgang til bygningsinstallationsdata

3.5.1. Gældende ret

Lov om bygnings- og boligregistrering

Skatteministeren driver Bygnings- og Boligregistret (BBR) med oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v., jf. § 1, stk. 1 i lov om bygnings- og boligregistrering (BBR-loven). Efter BBR-lovens § 4, stk. 4, skal virksomheder, der leverer elektricitet, fjernvarme, naturgas, bygas eller fyringsolie, efter regler, der fastsættes af skatteministeren, meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers energiforbrug og installationer til brug for registrets drift. Skatteministeren kan derudover fastsætte regler om Energinet.dk's meddelelse af oplysninger om den enkelte slutbrugers energiforbrug og installationer til brug for registrets drift, jf. BBR-lovens § 4, stk. 5. Der kan med hjemmel i BBR-lovens § 4, stk. 4 og 5, fastsættes en forpligtelse til indberetning af bygningsinstallationsdata til BBR vedrørende målere til elektricitet, fjernvarme, naturgas og bygas ved bekendtgørelse. Der er ikke hjemmel til at pålægge virksomheder, der leverer fjernkøling, en forpligtelse til indberetning af oplysninger om bygningsinstallationsdata som fjernkølingsmålere.

Skatteministeren kan efter reglerne i BBR-lovens § 5, stk. 1-4, videregive oplysninger fra BBR til borgere, virksomheder og myndigheder. Derudover påhviler det efter BBR-lovens § 7, stk. 4, skatteministeren at etablere rammer og vilkår for videregivelsen af oplysninger vedrørende fast ejendom og andre oplysninger, der naturligt knytter sig hertil, der sikrer, at disse oplysninger er tilgængelige på en enkel og sikker måde. Skatteministeren videregiver oplysningerne på www.bbr.dk og andre offentlige hjemmesider samt som masseudtræk af oplysninger til borgere, virksomheder og myndigheder på Den Fællesoffentlige Datafordeler (DAF) og Den Offentlige Informationsserver (OIS).

Energimærket

Bekendtgørelse nr. 549 af 15. maj 2023 om energimærkning af bygninger og bekendtgørelse nr. 548 af 15. maj 2023 om Håndbog for Energikonsulenter (HB2023) indeholder regler om indsamling af data, der foretages af kvalificerede energimærkningskonsulenter, herunder dataindsamling om transmissionsarealer og transmissionskoefficienter for vægge, gulve og lofter samt vinduer og yderdøre. Data om bygningsdelenes energimæssige ydeevne beskrives i energimærkningsrapporten i et letforståeligt sprog, mens data fremgår i datafilen bag energimærket. Datafilen kan tilgås online via

energimærkningsdatabasen. Adgang hertil kræver login, som uden omkostninger kan tildeles ved kontakt til Energistyrelsen. Reguleringen sikrer således, at ejere, lejere, forvaltere og andre interesserede har gratis og lettilgængelig adgang til data om bygningsdelenes energimæssige ydeevne.

Udover reguleringen i energimærkningsordningens for så vidt angår data om bygningsdelenes energimæssige ydeevne og bemyndigelsen i BBR-loven for så vidt angår el, gas og varme installationer, findes der ikke regler i gældende ret, der opfylder kravene i art. 16 i det omarbejdede bygningsdirektivs artikel. Det skyldes, at der på nuværende tidspunkt ikke er nogen danske love, der stiller krav om, at fysiske eller juridiske personer skal have gratis og direkte adgang til bygningsinstallationsdata. Endvidere er der ingen regler, som sikrer fysiske eller juridiske personer retten til at give en tredjepart adgang til data.

Dataforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2854 af 13. december 2023 om harmoniserede regler om fair adgang til og anvendelse af data og om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv (EU) 2020/1828 (dataforordningen) blev vedtaget den 11. januar 2024 og gælder fra den 12. september 2025. Forordningen fastsætter, at brugere af forbundne produkter skal have direkte og gratis adgang til de data, som det forbundne produkt generer eller indsamler. Ved forbundne produkter forstås som udgangspunkt produkter, der genererer og indsamler data om anvendelse af produktet eller omgivelser. Disse produkter kan formidle data via en elektronisk kommunikationstjeneste, en fysisk forbindelse eller via adgang på enheden. Eksempler er IoT-produkter, som smartphones, intelligente køleskabe mv. Dataforordningen regulerer dermed kravene fra artikel 16 for så vidt angår adgang til dynamiske bygningsinstallationsdata, når bygningsinstallationen er et forbundet produkt, der generer dynamiske data.

Lettilgængelige data defineres i dataforordningens artikel 2, nr. 17 og Europa-Kommissionens vejledning Annex 6 C (2025) 4132 final (herefter Kommissionens vejledning vedr. EPBD). Her fremgår det, at lettilgængelige data er produktdata og relaterede tjenstedata, som en dataindehaver lovligt opnår eller lovligt kan opnå fra det forbundne produkt eller den relaterede tjeneste uden et uforholdsmæssigt stort arbejde, der kan klares som en simpel ekspeditionssag.

3.5.2. Bygningsdirektivet

Der følger af Bygningsdirektivets artikel 16, at hver medlemsstat skal sikre, at ejere, lejere og forvaltere af bygninger kan få direkte og gratis adgang til deres bygningsinstallationsdata. Data skal med samtykke fra ejer, lejer og forvalter, kunne videregives til tredjeparter med forbehold for eksisterende regler og aftaler. Derudover skal medlemsstaterne fremme fuldstændig interoperabilitet mellem tjenester og i forbindelse med dataudveksling inden for EU.

Adgang til bygningsinstallationsdata skal som minimum omfatte lettilgængelige data vedrørende syv forskellige kategorier af bygningsinstallationer:

- 1) bygningsdeles energimæssige ydeevne,
- 2) bygningstjenesters energimæssige ydeevne,
- 3) den forventede levetid for varmeanlæg, hvis den foreligger,
- 4) bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer,
- 5) målere,
- 6) måle- og kontrolanordninger og
- 7) ladestandere til e-mobilitet.

Det fremgår af artikel 16, stk. 2, at medlemsstater skal overholde EU-ret både ved implementering af og hensyntagen til standarder for dataudveksling samt forvaltningsformatet. Det bemærkes, at regler om adgang og eventuelle gebyrer ikke må udgøre en hindring for dataudveksling eller medføre forskelsbehandling for tredjeparter.

Det fremgår af artikel 16, stk. 3, at bygningsejer, -lejer og -forvalter ikke må pålægges ekstra omkostninger i forbindelse med adgang til eller videregivelse af bygningsinstallationsdata, dog med forbehold for eksisterende regler og aftaler. Derudover bemærkes det, at medlemsstater skal tilskynde til dataudveksling.

Det fremgår af artikel 16, stk. 4, at gennemførelsen af regler om dataadgang og datalagring samt behandling af persondata skal være i overensstemmelse med gældende EU-ret.

Endelig fremgår det af artikel 16, stk. 5, at Europa-Kommissionen udarbejder en gennemførelsesretsakt inden udgangen af 2025, der fastsætter krav om interoperabilitet og ikke-diskriminerede foranstaltninger.

3.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at implementeringen af artikel 16 i bygningsdirektivet medfører et behov for at der fastsættes regler, som går på tværs af ministerressort. Det skyldes, at de omhandlede bygningsinstallationer, jf. afsnit 3.5.2. om gennemgang af bygningsdirektivet, er reguleret i forskellige lovgivninger og har en bred gruppe af interessenter, der vedrører alt fra forsyningsvirksomheder til leverandører af bygningskomponenter til ladeoperatører m.v.

Social- og Boligministeriet har ressort på data om bygningstjenesters energimæssige ydeevne, bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer samt måle- og kontrolanordninger. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet henviser derfor til Social- og Boligministeriet ved spørgsmål om implementeringen af artikel 16 for så vidt angår disse bygningsinstallationsdata.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet har ressort på data om bygningsdeles energimæssige ydeevne og den forventede levetid for varmeanlæg. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om gratis og direkte adgang til data om bygningsdeles energimæssige ydeevne er gennemført ved energimærkningsordningen for bygninger. Ministeriet vurderer desuden, at adgang til data om den forventede levetid for varmeanlæg på sigt håndteres gennem energimærkningsordningen for bygninger, når det omarbejdede bygningsdirektiv skal implementeres og udmøntes i national lovgivning. I Kommissionens vejledning vedrørende EPBD afsnit 4.1.3, fremgår det at data ikke er lettilgængelige, hvis data om den forventede levetid for varmeanlæg ikke er inkluderet i energimærket, eller hvis energimærket ikke er udarbejdet. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet forventer, at energimærket først vil indeholde oplysninger om den forventede levetid for varmeanlæg efter implementeringen af bygningsdirektiv den 29 maj 2026. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer i forlængelse heraf, at en ejer, lejer eller forvalter af en bygning ikke kan kræve at få udarbejdet et energimærke vederlagsfrit på baggrund af kravet om vederlagsfri adgang til bygningsinstallationsdata, da udarbejdelsen af et energimærke ikke er en simpel ekspeditionssag, og derfor ikke vil falde under definitionen af lettilgængelige data.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at kravene til at tilgængeliggøre statiske data om ladestandere er opfyldt. Det er på nuværende tidspunkt muligt som ejer, lejer eller forvalter at se statiske data om deres ladestandere, hvis de selv har købt den via den medfølgende app. Hvis ikke ejer, lejer eller forvalter af bygningen selv ejer ladestanderen, har de mulighed

for at aflæse statiske oplysninger direkte på ladestanderen tilknyttet den relevante bygning. Hvis man som lejer i en bygningsenhed, forvalter af en bygning eller som tredjepart ønsker at tilgå statiske oplysninger om en ladestander tilknyttet bygningen, kan de tage kontakt til ejer, lejer eller forvalter af bygningen. Derudover kan ejer, lejer eller forvalter tilgå findenergi.dk, hvor det er muligt at finde offentlige ladestandere i Danmark og tilknyttede oplysninger om watt og strømstik. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det ikke er nødvendigt, at fastsætte et særskilt krav om ejer, lejer og forvalters adgang til statiske data om ladestandere.

Dynamiske data fra målere

Det følger af Kommissionens vejledning vedr. artikel 16, at data omfattet af kravene i artikel 16 både kan være af statisk og dynamisk karakter. Statiske data er statiske af natur og karakteriserer en bygning og bygningens systemer. Disse data ændrer sig i udgangspunktet ikke over tid, medmindre en bygningsinstallation udskiftes eller modificeres. Dette kan være data om, hvilken måler der anvendes til at indsamle f.eks. eldata, og hvem der har produceret elmåleren. Dynamiske data er data, som den pågældende bygningsinstallation generer, når den er i brug.

Det følger endvidere af Kommissionens vejledning vedr. EPBD, at kravene i artikel 16 ikke omfatter dynamiske data fra forbundne produkter, da disse data er omfattet af regler i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/2854 af 13. december 2023 (dataforordningen), som træder i kraft d. 25. september 2025. Det følger af dataforordningen artikel 2, stk. 5, at forbundne produkter er produkter, der indsamler dynamiske data om produktets brug eller miljøet, og som kan kommunikere disse data via elektroniske kommunikationsservices, fysiske forbindelser eller direkte adgang via produktet.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at fjernaflæste målere for el, varme, gas og fjernkøling kategoriseres som forbundne produkter, da disse målere genererer og indsamler data, som de har mulighed for at dele via en elektronisk kommunikationstjeneste, en fysisk forbindelse eller via adgang på enheden. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.5.1. for en definition af forbundne produkter. Fjernaflæste målere er dermed omfattet af Dataforordningen, som sætter krav til, at dataindehaveren, der indsamler dynamiske data fra det forbundne produkt, gør disse data direkte tilgængelige for brugeren af produktet, herunder sikrer at brugeren via samtykke kan dele data med tredjeparter. Bruger defineres i bygningsdirektivet som »en

fysisk eller juridisk person, der ejer et forbundet produkt, eller til hvem midlertidige brugsrettigheder til det forbundne produkt kontraktligt er blevet overdraget, eller som modtager relaterede tjenester». Brugeren af måleren vil være den person, som er ejer, lejer eller forvalter af den pågældende bygning, da de har brugsrettigheden over det forbundne produkt. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet om adgang til dynamiske data fra fjernaflæste målere er opfyldt af Dataforordningens regler.

De øvrige målere, som ikke er fjernaflæste, skal aflæses manuelt og anses derfor ikke som forbundne produkter og er således heller ikke omfattet af kravene i Dataforordningen. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer, at disse målere ikke genererer dynamiske data, der er lettilgængelige for forsyningsvirksomhederne at indhente og udstille jf. at de ikke er fjernaflæste. Dynamiske data fra disse målere anses derfor ikke som omfattet af kravene i artikel 16.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derudover, at ladestandere altid er forbundne produkter, og dynamiske data fra ladestandere derfor er omfattet af Dataforordningen.

Statistiske data om målere

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at kravene fra artikel 16 finder anvendelse på statistiske data om målere uanset om der er tale om fjernaflæste eller ikke-fjernaflæste målere, og om det er forbundne produkter eller ej.

Det er Skatteministeriets vurdering, at der i BBR-loven allerede er hjemmel til at pålægge virksomheder, der leverer elektricitet, fjernvarme, naturgas og bygas, at meddele statistiske data om varme-, el- og gasmålere til BBR, jf. § 4 stk. 4, og til den efterfølgende distribution af disse data, jf. § 5, stk. 1-4. Der er dog ikke hjemmel til at pålægge virksomheder, der leverer fjernkøling, at meddele statistiske data om fjernkølingsmålere til BBR. Det vurderes, at krav til meddelelse af data om fjernkølingsmålere kan implementeres som bemyndigelsesbestemmelser i BBR-loven.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på baggrund af Europa-Kommissionens vejledning vedr. artikel 16, at statistiske data giver information om bygningens karakteristik. Kommissionen skriver i deres vejledning, at dette f.eks. kunne være data om bygningens egenskaber, energiydelse (U-værdi for bygningsdele), installeret vedvarende energikapacitet (solceller), og antallet af ladestandere. Kommissionen skriver desuden i deres vejledning, at statistiske data er relativt statiske af natur og ikke udvikler sig over tid,

medmindre en bygningsinstallation udskiftes eller modificeres. Kommissionens vejledning nævner derudover ikke statistiske data om målere. Fortolkningen af statistiske data er rettet mod andre typer af statistiske data, såsom energimærker, rapporter fra tekniske bygningsinspektioner, certifikater for smart readiness og bygningsrenoveringspas. Af denne grund vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at begrebet statistiske data om målere skal fortolkes smalt. Statistiske data om målere vurderes at inkludere data af teknisk karakter, hvilket fx kan være målertype, producent og forsyningssort (elektricitet, fjernkøling, fjernvarme m.v.).

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bygningsinstallationsdata vedrørende målere skal forstås som data om en afregningssmåler, og som er tilknyttet en slutkunde, der har et direkte kundeforhold om at få leveret energi. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets og Skatteministeriet er enige om, at indsamling og udstilling af data kan ske via BBR, der allerede videregiver en del af forsyningsvirksomhedernes data.

Det fremgår af artikel 16, stk. 1, 2. pkt., at det kun er lettilgængelige bygningsinstallationsdata, som er omfattet af kravene i artiklen. I Europa-Kommissionens vejledning vedr. artikel 16 henvises dertil definitionen på 'lettilgængelige data' i Dataforordningen artikel 2 (definitioner), nr. 17, af lettilgængelige data. Heraf fremgår det, at data kun er lettilgængelige, når de opnås eller lovligt kan opnås uden et uforholdsmæssigt stort arbejde. Begrebet lettilgængelige data henviser således til den indsats, som dataindehaveren skal udføre for at indhente data. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at data er lettilgængelige, når data er gjort maskinlæsbare og kan indhentes eller tilgås via en simpel handling. Data er ikke lettilgængelige, når de skal indhentes manuelt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på baggrund af Europa-Kommissionens vejledning vedr. artikel 16, at data skal tilgængeliggøres uden omkostninger for ejer, lejer eller forvalter af bygninger. Det vil sige, at dataindehaver ikke må opkræve betaling, hvis en ejer, lejer eller forvalter vil tilgå dataene. Ministeriet vurderer dog, at omkostninger forbundet med gennemførelse af kravene vil kunne blive dækket via de forbrugspriser forsyningssekskaberne opkræver. Forhøjelsen skal på en rimelig og gennemsigtig måde dække omkostningerne forbundet med etablering og administration af udvekslingen af data til BBR, for de virksomheder, der pålægges forpligtelsen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på baggrund af Europa-Kommissionens vejledning vedr. artikel 16, at direkte adgang til data betyder, at ejeren, lejer eller forvalteren får de nødvendige oplysninger, der

gør det muligt for dem at tilgå oplysningerne – uden at skulle anmode dataindehaveren på forhånd. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets og Skatteministeriet vurderer, at adgang gennem opslag på www.bbr.dk eller en anden offentlig tilgængelig hjemmeside er i overensstemmelse med definitionen af direkte adgang.

3.5.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i BBR-loven indsættes en bestemmelse i § 4, stk. 6, om, at virksomheder, der leverer fjernkøling, efter regler, der fastsættes af skatteministeren, skal meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers installationer til brug for registrets drift.

Med den foreslåede bestemmelse sikres et lovgrundlag, som giver skatteministeren mulighed for at indsamle bygningsinstallationsdata ved at fastsætte regler om, at virksomheder, der leverer fjernkøling, skal meddele statistiske data om fjernkølingsmålere til BBR. Skatteministeren vil sikre, at ejere, lejere og forvaltere af bygninger samt tredjeparter vil have direkte adgang til de statistiske data på www.bbr.dk eller en anden offentlig hjemmeside, og skatteministeren vil fx også kunne distribuere oplysningerne som masseudtræk på Den Fællesoffentlige Datafordeler (DAF) og Den Offentlige Informationsserver (OIS).

Med den foreslåede lovhjemmel kan virksomheder, der leverer fjernkøling, forpligtes til at meddele oplysninger om slutbrugernes installationer, herunder fjernkølingsmålere, til BBR. Der er allerede hjemmel til at pålægge virksomheder, der leverer elektricitet, fjernvarme, naturgas og bygas, at meddele oplysninger om slutbrugernes installationer til BBR, jf. BBR-lovens § 4, stk. 4. Da artikel 16 i bygningsdirektivet omfatter både el-, gas-, varme- og fjernkølingsmålere, vil kravene kunne udmøntes på bekendtgørelsesniveau ved at pålægge både virksomheder, der leverer elektricitet, fjernvarme, naturgas og bygas, og virksomheder, der leverer fjernkøling, at meddele statistiske oplysninger om målere til BBR. For så vidt angår elektricitet vil oplysninger om installationer i stedet kunne meddeles fra Energinet.dk efter regler fastsat med hjemmel i BBR-lovens § 4, stk. 5.

Skatteministeren vil stille et it-system til rådighed, som oplysningerne om el-, gas-, varme- og fjernkølingsmålerne kan indberettes gennem. De specifikke oplysninger om målerne og de nærmere krav til virksomhedernes indberetning vil blive fastsat i bekendtgørelsen.

Efter artikel 16 i bygningsdirektivet er det ejer, lejer og forvalter af en bygning, som skal have direkte adgang til oplysningerne. Desuden skal en tredjepart via samtykke fra ejer, lejer eller forvalter have mulighed for at få adgang til oplysningerne. Da den foreslåede ordning sikrer, at oplysningerne er offentligt tilgængelige, vil ejer, lejer og forvalter samt tredjepart have direkte adgang til data.

3.6. Finansielle incitamenter

3.6.1. Gældende ret

Det fremgår af § 7, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at »Inden for de bevillinger, der afsættes på de årlige finanslove, kan klima-, energi- og forsyningsministeren yde støtte til aktiviteter til opfyldelse af lovens formål, herunder støtte til projekter, analyser, evalueringer og rådgivning. Støtte kan ydes til virksomheder, organisationer, institutter, personer, myndigheder m.v., herunder som tilskud til privatpersoner, der gennemfører energiforbedringsprojekter i bygninger til helårsbeboelse, og til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelser og energieffektiviseringsprojekter.«

Det fremgår af § 7, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan yde hel eller delvis finansiering og tilbyde anden økonomisk støtte til aktiviteter, der er omfattet af stk. 1. Finansieringen kan udbetales bagud eller forskudsvis med vilkår om, at aktiviteterne endelige afregning efterfølgende godkendes.«

Det fremgår af § 7, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at »Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om støtte efter stk. 1, herunder om ansøgerkreds, støtteberettigede aktiviteter, kvalificering af ansøgning og ansøgningsproces, herunder krav om ekstern kvalitetssikring af ansøgninger, regler om afgivelse af regnskabsoplysninger og revision og andre oplysninger, betingelser, vilkår og administration og regler om godkendelse og beregning af aktiviteter. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling af ydet økonomisk støtte.«

Det fremgår af § 7, stk. 4, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1.«

Det fremgår af § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at »Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser, og regler i relation hertil, herunder definitioner, undtagelser og bagatelgrænser.«

3.6.2. Bygningsdirektivet

Forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme energieffektive renoveringer gennem finansielle incitamenter m.v. fremgår af artikel 17 i det omarbejdede bygningsdirektiv, som har overskriften ”Finansielle incitamenter, færdigheder og markedshindringer”. En række af bestemmelserne i artikel 17 er imidlertid rettet mod Europa-Kommissionen, og det er således alene artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, der skal implementeres i dansk ret.

Af artikel 17, stk. 2, fremgår det, at ”Medlemsstaterne sikrer, at ansøgninger om og procedurer for offentlig finansiering er enkle og strømlinede med henblik på at lette adgangen til finansiering for navnlig husholdninger.”

Af artikel 17, stk. 3, fremgår det, at ”Medlemsstaterne vurderer og, hvis det er relevant, adresserer hindringer i forbindelse med startomkostninger ved renoveringer.”

Af artikel 17, stk. 4, fremgår det, at ”Ved udformningen af finansielle støtteordninger overvejer medlemsstaterne, om der skal anvendes indtægtsbaserede parametre. Medlemsstaterne kan anvende de nationale energisparefonde, hvis sådanne fonde er oprettet i henhold til artikel 30 i direktiv (EU) 2023/1791, til at finansiere særlige ordninger og programmer til renovering med henblik på energimæssig ydeevne.”

Af artikel 17, stk. 5, fremgår det, at ”Medlemsstaterne træffer passende reguleringsmæssige foranstaltninger for at fjerne ikkeøkonomiske hindringer for bygningsrenovering. For så vidt angår bygninger med mere end én bygningsenhed kan sådanne foranstaltninger omfatte ophævelse af krav om enstemmighed i strukturer med fælles ejerskab eller mulighed for at lade strukturer med fælles ejerskab være direkte modtagere af finansiell støtte.”

Af artikel 17, stk. 7, fremgår det, at ”For at støtte mobiliseringen af investeringer fremmer medlemsstaterne en effektiv udvikling og anvendelse af støttefinansiering og finansielle værktøjer såsom energieffektiviseringslån

og realkreditlån til renovering af bygninger, kontrakter om energimæssig ydeevne, pay-as-you-save-finansieringsordninger, skattemæssige incitamenter, f.eks. nedsatte afgiftssatser for renoveringsarbejder og -materialer, ordninger betalt via skatten eller via forbrugsregninger, garantifonde, midler målrettet gennemgribende renovering, midler målrettet renovering med en betydelig minimumstærskel for tilsigtede energibesparelser og standarder for realkreditporteføljer. De skal guide investeringer ind i en energieffektiv offentlig bygningsmasse i overensstemmelse med Eurostats vejledning om registrering af kontrakter om energimæssig ydeevne i offentlige regnskaber. Medlemsstaterne kan også fremme og forenkle anvendelsen af offentlig-private partnerskaber.”

Af artikel 17, stk. 8, fremgår det, at ”Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om tilgængelig finansiering og finansielle værktøjer gøres tilgængelige for offentligheden på en lettilgængelig og gennemsigtig måde, herunder digitalt.”

Af artikel 17, stk. 11, fremgår det, at ”Medlemsstaterne fremmer sammenlægning af projekter for at sikre investoradgang såvel som pakkeløsninger til potentielle klienter. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger, der fremmer energieffektivitetsudlånsprodukter til bygningsrenovering såsom grønne realkreditlån og grønne lån, sikrede og usikrede, og sikrer, at de tilbydes bredt og uden forskelsbehandling af finansielle institutioner og er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Medlemsstaterne sørger for, at banker og andre finansielle institutioner og investorer får oplysninger om mulighederne for at deltage i finansieringen af forbedringen af bygningers energimæssige ydeevne.”

Af artikel 17, stk. 12, fremgår det, at ”Medlemsstaterne iværksætter foranstaltninger og finansiering til fremme af uddannelse og erhvervsuddannelse med henblik på at sikre, at der er en tilstrækkeligt stor arbejdsstyrke med det krævede niveau af færdigheder, der svarer til behovene i bygningssektoren, navnlig målrettet SMV'er, herunder mikrovirksomheder, hvis det er relevant. One-stop-shops, der er oprettet i henhold til artikel 18, kan lette adgangen til sådanne foranstaltninger og sådan finansiering.” Af artikel 17, stk. 13, fremgår det, at ”Kommissionen bistår, hvor det er hensigtsmæssigt og efter anmodning, medlemsstaterne med oprettelse af nationale eller regionale finansielle støtteprogrammer med det formål at øge bygningers energimæssige ydeevne, navnlig eksisterende bygningers, herunder ved at støtte udveksling af bedste praksis mellem de ansvarlige nationale eller regionale myndigheder eller organer. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne programmer

udvikles på en måde, så de er tilgængelige for organisationer med mindre administrativ, finansiel og organisatorisk kapacitet.”

Af artikel 17, stk. 14, fremgår det, at ” Under behørig hensyntagen til sårbare husholdninger sammenkæder medlemsstaterne deres finansielle foranstaltninger til forbedringer af den energimæssige ydeevne og til reducerede drivhusgasemissioner inden for renovering af bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser og -forbedringer, som fastsættes ved hjælp af et eller flere af følgende kriterier: a) den energimæssige ydeevne for det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen og den relaterede reduktion af drivhusgasemissioner, i hvilket tilfælde det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, skal installeres af en montør med det relevante certificerings- eller færdighedsniveau samt overholde som minimum mindstekrav til energimæssig ydeevne for bygningsdele eller højere referenceværdier for at opnå en bedre ydeevne med hensyn til bygningers energiforbrug b) standardværdier til beregning af energibesparelser og reduktion af drivhusgasemissioner i bygninger c) de forbedringer, der er opnået som følge af en sådan renovering, ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen d) resultatet af et energisyn e) resultatet af en anden relevant, gennemsigtig og forholdsmæssig metode, som viser forbedringen af den energimæssige ydeevne, f.eks. ved at sammenligne energiforbruget før og efter renoveringen med målersystemer, forudsat at det opfylder kravene i bilag I.”

Af artikel 17, stk. 16, fremgår det, at ”Medlemsstaterne tilskynder til gennemgribende renovering og etapevis gennemgribende renovering med større finansiel, skattemæssig, administrativ og teknisk støtte. Hvis det ikke er teknisk eller økonomisk muligt at omdanne en bygning til en nulemissionsbygning, betragtes en renovering, der resulterer i en reduktion af primærenergiforbruget på mindst 60 pct., som værende en gennemgribende renovering med henblik på dette stykke. Medlemsstaterne tilskynder til programmer af væsentlig størrelse, der omfatter et stort antal bygninger, navnlig bygninger med den dårligste energimæssige ydeevne, f.eks. gennem integrerede renoveringsplaner på distriktsplan, og som i henhold til det opnåede ydeevneniveau resulterer i en samlet reduktion af primærenergiforbruget på mindst 30 pct., med større finansiel, skattemæssig, administrativ og teknisk støtte.”

Det fremgår af bygningsdirektivets præambelbetragtning nr. 60, at ”Finansielle mekanismer, incitamenter og mobiliseringen af finansielle institutioner med henblik på energirenoveringer i bygninger bør spille en central rolle

i de nationale planer for renovering af bygninger og bør fremmes aktivt af medlemsstaterne. Sådanne tiltag bør omfatte fremme af energieffektivitets-realkreditlån til certificerede energieffektive renoveringer af bygninger, fremme af investeringer for offentlige organer i en energieffektiv bygningsmasse, f.eks. gennem offentlig-private partnerskaber eller kontrakter om energimæssig ydeevne eller nedbringelse af den oplevede risiko ved en investering. Oplysninger om tilgængelig finansiering og finansielle værktøjer bør stilles til rådighed for offentligheden på en lettilgængelig og gennemsigtig måde. Medlemsstaterne bør tilskynde finansielle institutioner til at fremme målrettede finansielle produkter, tilskud og subsidier, der sigter mod at forbedre den energimæssige ydeevne i beboelsesbygninger for sårbare husholdninger såvel som ejere i bygninger med flere bygningsenheder til beboelse eller bygninger i landdistrikter med den dårligste energimæssige ydeevne samt andre grupper, der har svært ved at få adgang til finansiering. Kommissionen bør fastlægge en frivillig ramme for at hjælpe finansielle institutioner med at målrette og øge udlånsvolumen i overensstemmelse med Unionens dekarboniseringsambition og relevante energimål.”

Det fremgår af bygningsdirektivets præambelbetragtning nr. 61, at ”Grønne realkreditlån og grønne lån kan bidrage væsentligt til at ændre økonomien og reducere CO₂ -udledningen.”

Det fremgår af bygningsdirektivets præambelbetragtning nr. 62, at ”Finansiering alene vil ikke opfylde renoveringsbehovene. Sammen med finansiering er oprettelse af tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer og støtteinstrumenter såsom one-stop-shops, der tilbyder integrerede energirenoveringstjenester eller letter energirenovering, samt gennemførelse af andre foranstaltninger og initiativer såsom dem, der er omhandlet i Kommissionens initiativ om intelligent finansiering af intelligente bygninger, uundværlige for at skabe de rette gunstige rammer og fjerne hindringer for renovering. One-stop-shops bør yde teknisk bistand og være let tilgængelige for alle, der er involveret i renovering af bygninger, herunder boligejere og administrative, finansielle og økonomiske aktører, såsom SMV'er, herunder mikrovirksomheder.”

3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Siden 2022 har der været hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan yde støtte til bl.a. aktiviteter til fremme af energieffektivitet, jf. § 7, stk. 1–3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Denne adgang giver imidlertid alene i begrænset omfang mulig-

hed for at fremme eller iværksætte aktiviteter, som ikke indeholder et egentligt støtteelement, f.eks. at pålægge et råd eller netværk at yde rådgivning om tekniske problemstillinger.

I forbindelse med implementeringen af energieffektivitetsdirektivet, jf. lov nr. 736 af 20. juni 2025, blev § 7, stk. 1–3, derfor suppleret med et stk. 4, hvorefter det fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af § 7, stk. 1. Baggrunden herfor var, at der i energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3–5 og 9, er fastsat en række forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme energieffektivitet, både gennem aktiviteter med et støtteelement, men også gennem aktiviteter af mere administrativ karakter.

Med tilføjelsen af § 7, stk. 4, fik klima-, energi- og forsyningsministeren således fleksibilitet til at kunne implementere energieffektivitetsdirektivets artikel 30, stk. 1, 3–5 og 9, på den mest omkostningseffektive måde. Det fremgår af lovbemærkningerne til § 7, stk. 4, at bestemmelsen alene kan finde anvendelse ved implementering af artikel 30, stk. 1, 3–5 og 9, i energieffektivitetsdirektivet, og at begrebet aktiviteter skal fortolkes bredt.

Det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 blev senest ændret i 2018, og det indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme visse energieffektive renoveringer via finansielle incitamenter m.v. Disse forpligtelser blev implementeret ved § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

I bygningsdirektivet fra 2024 er forpligtelser fra det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 videreført og udbygget og fremgår nu af artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16. Der er således krav til, at medlemsstaterne for at opfylde forpligtelserne f.eks. kan oprette støtteordninger, sikre adgang til fordelagtig finansiering, sikre kvalificeret arbejdskraft eller indføre skatte- og afgiftslettelser. Alt sammen for at fremme energieffektive renoveringer. Bygningsdirektivet har implementeringsfrist den 29. maj 2026.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond trådte i kraft den 1. juli 2023 og finder anvendelse fra den 30. juni 2024. Midlerne i fonden kan udmøntes fra den 1. januar 2026 og vil potentielt kunne finansiere dele af de aktiviteter, som skal fremme energieffektive renoveringer i henhold til bygningsdirektivet.

I Danmark eksisterer der allerede et velfungerende og solidt marked for finansiering af energiforbedringer, understøttet af et attraktivt og velreguleret realkreditsystem, ligesom de strukturelle rammer for finansiering af renoveringer i den almene og kommunale boligsektor i vidt omfang er til stede gennem Landsbyggefonden og Kommunekredit. Der eksisterer endvidere allerede en række aktiviteter, som vurderes helt eller delvist at opfylde forpligtelserne i bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, herunder eksempelvis Energirenoveringspuljen, jf. bekendtgørelse nr. 143 af 7. september 2024 om tilskud til energiforbedringer i bygninger til helårsbeboelse, og Erhvervspuljen, jf. bekendtgørelse nr. 91 af 31. januar 2025 om tilskud til energibesparelser, energieffektiviseringer og CO₂-reduktioner i erhvervsvirksomheder. Det ligger dog endnu ikke fast, om disse eksisterende aktiviteter er tilstrækkelige til at opfylde alle de nye forpligtelser.

Europa-Kommissionen har den 30. juni 2025 offentliggjort “Communication to the Commission, C (2025) 4132 final, Approval of the content of a draft Commission Notice providing guidance on new or substantially modified provisions of the recast Energy Performance of Buildings Directive (EU) 2024/1275”. Meddelelsen giver et overblik over, hvordan Europa-Kommissionen vurderer, at artikel 17 bør implementeres. Den tiltænkte retsvirkning af artikel 17 er imidlertid ikke entydig, og der pågår dialog med både andre medlemsstater og Europa-Kommissionen om fortolkningen og implementeringen af artikel 17. Da bygningsdirektivet skal være implementeret i dansk ret senest den 29. maj 2026, så er det dog nødvendigt, at hjemmelsgrundlaget for implementeringen af bygningsdirektivet indgår i et lovforslag i folketingssamlingen 2025/2026, således at der kan ske rettidig implementering. Der vil, når fortolkningen i andre medlemsstater er kendt, og dialogen med Europa-Kommissionen er afsluttet, evt. kunne udstedes en bekendtgørelse forud for implementeringsfristen.

Der er et betydeligt overlap mellem forpligtelserne om at fremme energieffektive renoveringer i bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, og forpligtelserne energieffektivitetsdirektivets i artikel 30, stk. 1, 3–5 og 9. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at implementeringen af de pågældende artikler med fordel kan ses i sammenhæng, og at nye aktiviteter bør koordineres på tværs af relevante retsakter.

Ved implementering af bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, så vil § 7, stk. 1–3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion kunne finde anvendelse i forhold til de forpligtelser,

der indeholder et støtteelement. For så vidt angår de forpligtelser, som ikke indeholder et direkte støtteelement, så vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt at udvide den eksisterende bemyndigelse i § 7, stk. 4, til også at omfatte bygningsdirektivet. På tilsvarende vis som ved implementeringen af energieffektivitetsdirektivet, så vil dette give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at iværksætte de mest omkostningseffektive aktiviteter, som samtidig kan tilpasses i takt med samfundsudviklingen. Endvidere vil § 7, stk. 4, kunne anvendes, såfremt eksisterende aktiviteter ændres eller udløber, således at forpligtelserne i bygningsdirektivets artikel 17 hele tiden er opfyldt.

Der er generelt et stigende fokus på minimumsimplementering af EU-retsakter, og såfremt § 7, stk. 4, udvides til også at omfatte implementering af bygningsdirektivet, så vurderes det hensigtsmæssigt, at det i selve affattelsen af § 7, stk. 4, fremgår, at bestemmelsen alene kan finde anvendelse ved implementering af energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet. Det fremgår allerede i dag af lovbemærkningerne til § 7, stk. 4, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved implementering af energieffektivitetsdirektivet.

Endelig så er der i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 krav til at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger skal sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser m.v. Dette krav er implementeret ved § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Kravet er videreført i bygningsdirektivets artikel 17, og såfremt § 7, stk. 4, udvides til også at omfatte implementering af bygningsdirektivet, så vurderes § 2 b at blive overflødig og bør derfor ophæves.

3.6.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 7, stk. 4, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion udvides til også at kunne finde anvendelse ved implementering af bygningsdirektivet. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således med forslaget få mulighed for at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af § 7, stk. 1, når bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2-5, 7-8, 11-14 og 16 implementeres.

Det forventes, at eksisterende aktiviteter såsom Energirenoveringspuljen og Erhvervspuljen, jf. ovenfor under afsnit 3.3, helt eller delvis vil kunne opfylde forpligtelserne i bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2-5, 7-8, 11-14 og

16. Med forslaget vil § 7, stk. 4, således alene kunne finde anvendelse, såfremt det efter dialog med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen vurderes, at eksisterende aktiviteter ikke er tilstrækkelige til at opfylde forpligtelserne i artikel 17.

Med forslaget vil § 7, stk. 4, også kunne finde anvendelse ved iværksættelse af nye aktiviteter, såfremt eksisterende aktiviteter ændres eller udløber, og der dermed bliver behov for at fastsætte aktiviteter, således at forpligtelserne i artikel 17 er opfyldt. Adgangen til at fastsætte aktiviteter i medfør af § 7, stk. 4, vil med forslaget blive afgrænset af rammerne i bygningsdirektivet, og bemyndigelsen vil alene kunne anvendes til at implementere minimumsforpligtelserne i artikel 17, stk. 2-5, 7-8, 11-14 og 16.

Det foreslås endvidere, at det i § 7, stk. 4, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion fremgår af selve lovteksten, at § 7, stk. 4, alene finder anvendelse ved implementering af bygningsdirektivet og energieffektivitetsdirektivet.

Endelig foreslås det, at § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger ophæves, da § 7, stk. 4, med forslaget fremadrettet vil give adgang til at implementere bygningsdirektivet, hvorfor § 2 b ikke længere er nødvendig.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 7, stk. 4, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.7. Sårbare grupper

3.7.1. Gældende ret

Der er i § 14 c, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri.

Det fremgår endvidere af § 14 c, stk. 2, i samme lov, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvorved de i stk. 1 nævnte grupper prioriteres.

Det fremgår imidlertid af lovbemærkningerne, at § 14 c alene finder anvendelse ved implementering af minimumsforpligtelserne i energieffektivitetsdirektivet, og bestemmelsen kan således ikke anvendes til at implementere bygningsdirektivet.

3.7.2 Bygningsdirektivet

I det omarbejdede bygningsdirektivs artikel 17, som har overskriften ”Finansielle incitamenter, færdigheder og markedshindringer”, fremgår der en række forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme energieffektive renoveringer samt nedbryde barrierer for energieffektive renoveringer. I artikel 17 er der imidlertid også en række forpligtelser, herunder f.eks. i stk. 14, 18 og 19, som medfører, at medlemsstaterne skal prioritere visse sårbare grupper ved aktiviteter, som skal fremme energieffektive bygningsrenoveringer.

Af artikel 17, stk. 14, fremgår det, at ”Under behørig hensyntagen til sårbare husholdninger sammenkæder medlemsstaterne deres finansielle foranstaltninger til forbedringer af den energimæssige ydeevne og til reducerede drivhusgasemissioner inden for renovering af bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser og -forbedringer, som fastsættes ved hjælp af et eller flere af følgende kriterier [...]”

Af artikel 17, stk. 18, fremgår det, at ”Det skal prioriteres at målrette finansielle incitamenter mod sårbare husholdninger, personer ramt af energifattigdom og personer i socialt boligbyggeri i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv (EU) 2023/1791.”

Af artikel 17, stk. 19, fremgår det, at ”Når medlemsstaterne yder finansielle incitamenter til ejere af bygninger eller bygningsenheder til renovering af lejede bygninger eller bygningsenheder, sigter de mod, at de finansielle incitamenter gavner både ejere og lejere. Medlemsstaterne indfører effektive sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af navnlig sårbare husholdninger, herunder ved at yde boligstøtte eller indføre lofter for huslejestigninger, og kan tilskynde til finansielle ordninger, der håndterer startomkostningerne forbundet med renoveringer såsom ordninger via regning, pay-as-you-save-ordninger eller kontrakter om energimæssig ydeevne, jf. artikel 2, nr. 33), og artikel 29 i direktiv (EU) 2023/1791.”

Det fremgår af betragtning nr. 60, at ”Ineffektive bygninger er ofte forbundet med energifattigdom og sociale problemer. Sårbare husholdninger er særligt udsatte for stigende energipriser, da de bruger en større andel af de-

res budget på energiprodukter. Ved at sænke uforholdsmæssigt høje energiregninger kan renovering af bygninger løfte folk ud af energifattigdom og også forebygge energifattigdom. Samtidig er renovering af bygninger ikke gratis, og det er afgørende at sikre, at de sociale virkninger som følge af omkostningerne til bygningsrenovering, navnlig for sårbare husholdninger, holdes under kontrol. Ingen bør efterlades i stikken som følge af renoveringsbølgestrategien, der bør udnyttes som en mulighed for at forbedre situationen for sårbare husholdninger, og der bør sikres en retfærdig omstilling til klimaneutralitet. Derfor bør det prioriteres at målrette finansielle incitamenter og andre politiske foranstaltninger mod sårbare husholdninger, personer ramt af energifattigdom og personer i socialt boligbyggeri, og medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger til at forhindre udsættelser på grund af renovering, f.eks. lofter for huslejestigninger. Rådets henstilling af 16. juni 2022 (23) udgør en fælles ramme og sikrer en fælles forståelse af de omfattende politikker og investeringer, der er nødvendige for at sikre en retfærdig omstilling.”

3.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med artikel 17 i det omarbejdede bygningsdirektiv forpligtes medlemsstaterne til at fastsætte en række tiltag for at fremme energieffektive renoveringer, jf. nærmere ovenfor under afsnit 3.6.2. Visse af disse tiltag skal imidlertid prioriteres sårbare grupper, herunder sårbare husholdninger, personer ramt af energifattigdom og personer i socialt boligbyggeri, jf. f.eks. artikel 17, stk. 14, 18 og 19.

I Danmark har socioøkonomiske konsekvenser for sårbare grupper, eksempelvis ved stigende huslejer som følge af energirenoveringer, traditionelt været betragtet som socialpolitiske problemstillinger. En tilsvarende tilgang har været anvendt i flere andre europæiske lande. Det er derfor nyt i en dansk sammenhæng, at hensynet til sårbare grupper skal indgå som et element ved fastsættelse af aktiviteter til fremme af energirenoveringer af bygninger.

Også det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, som havde implementeringsfrist den 10. oktober 2025, samt forordningen om oprettelse af en social klimafond, der finder anvendelse fra den 1. januar 2026, indeholder krav om prioritering af sårbare grupper. På tværs af disse retsakter er der et meget betydeligt overlap i både hensynet bag forpligtelserne og selve forpligtelserne, hvorfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at implementeringen af retsakterne bør sammenkædes, og at både det omarbejdede bygningsdirektiv og det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv med fordel kan implementeres via det samme hjemmelsgrundlag.

Europa-Kommissionen har den 30. juni 2025 offentliggjort “Communication to the Commission, C (2025) 4132 final, Approval of the content of a draft Commission Notice providing guidance on new or substantially modified provisions of the recast Energy Performance of Buildings Directive (EU) 2024/1275”. Meddelelsen giver et overblik over, hvordan Europa-Kommissionen vurderer, at artikel 17 bør implementeres. Den tiltænkte retsvirkning af artikel 17 er til trods herfor ikke entydig, og der pågår stadig dialog med både andre medlemsstater og Europa-Kommissionen om fortolkningen og implementeringen af artikel 17. Det omarbejdede bygningsdirektiv skal være implementeret i dansk ret senest den 29. maj 2026, hvorfor det vurderes nødvendigt, at hjemmelsgrundlaget for implementeringen indgår i et lovforslag i folketingssamlingen 2024/2025.

Ved lov nr. 736 af 20. juni 2025 blev lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion ændret som følge af implementeringen af energieffektivitetsdirektivet. Der blev bl.a. indsat en ny § 14 c, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om definitioner af forskellige sårbare grupper samt prioritere disse grupper ved tiltag om energieffektivitet. Formålet med bemyndigelsen i § 14 c er at sikre, at minimumsforpligtelserne i energieffektivitetsdirektivet til enhver tid er opfyldt, også når støtteordninger udløber eller ændres.

Det forventes, at antallet af sårbare husholdninger, som omfattes af artikel 17, vil være begrænset. Der eksisterer endvidere allerede en række initiativer og støtteordninger, der fremmer energieffektivitet i bygninger, og som også er tilgængelige for sårbare husholdninger, herunder bl.a. ordningerne om varmepumpe på abonnement, energirenoveringspuljen, fjernvarmepuljen, skrotningsordningen samt håndværkerfradraget. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet forventer derfor at orientere Europa-Kommissionen om, at Danmark allerede har gennemført en række aktiviteter, som opfylder de nye forpligtelser i bygningsdirektivet.

Da forpligtelserne vedrørende sårbare grupper i energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet i vidt omfang overlapper, vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at implementeringen af forpligtelserne i bygningsdirektivet om prioritering af sårbare grupper også bør ske i § 14 c, og at dette ligeledes bør ske via bemyndigelse. Der vil således kunne fastsættes nærmere regler i bekendtgørelse, såfremt dialogen med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater skulle vise behov herfor. En bemyndigelse til at kunne fastsætte aktiviteter er endvidere nødvendig, såfremt eksisterende

initiativer og støtteordninger ændres eller udløber, således at minimumsforpligtelserne i bygningsdirektivet altid er opfyldt. Bemyndigelsen vil endvidere give mulighed for at justere indikatorer, definitioner og aktiviteter i takt med samfundsudviklingen, sikre anvendelsen af de mest effektive tiltag og koordinere forpligtelserne på tværs af EU-retsakterne.

I lyset af det stigende fokus på minimumsimplementering vurderes det hensigtsmæssigt, at det fremadrettet fremgår direkte af lovteksten til § 14 c, at bestemmelsen alene kan anvendes ved implementering af energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet. Dette vil fsva. energieffektivitetsdirektivet alene udgøre en præcisering, idet det allerede fremgår af lovbemærkningerne til § 14 c, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved implementering af energieffektivitetsdirektivet.

3.7.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 14 c udvides med et stk. 3, hvoraf det fremgår, at § 14 c alene finder anvendelse ved gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 om bygningers energimæssige ydeevne samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet.

Den foreslåede udvidelse med et stk. 3 vil indebære, at § 14 c, stk. 1 og 2, også kan finde anvendelse ved implementering af bygningsdirektivet, og at det samtidig tydeliggøres i lovteksten, at § 14 c alene kan anvendes ved implementering af energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved implementering af bygningsdirektivet vil kunne fastsætte indikatorer og definitioner af sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, der bor i alment byggeri, jf. § 14 c, stk. 1. Se nærmere om forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd« og »energifattigdom« under afsnit 2.1 om bygningsdirektivet, jf. ovenfor.

Forslaget vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved implementering af bygningsdirektivet vil kunne fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvorved de i stk. 1 nævnte grupper prioriteres, jf. § 14 c, stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således med forslaget kunne ændre eller etablere f.eks. støtteordninger, informationsindsatser og teknisk bistand, og prioritere sårbare grupper i disse ordninger. Dog vil bemyndigelsen alene kunne finde anvendelse ved implementering af minimumsforpligtelserne i bygningsdirektivet.

Endelig vil forslaget indebære, at det fremgår af lovteksten, at § 14 c alene finder anvendelse ved implementering af bygningsdirektivet og energieffektivitetsdirektivet. Det er alene i relation til bygningsdirektivet, at dette medfører en ny retstilstand, da det allerede fremgår af lovbemærkningerne til § 14 c, stk. 1 og 2, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved implementering af energieffektivitetsdirektivet. Præciseringen i lovteksten vurderes dog hensigtsmæssig, idet den bidrager til en større grad af tydelighed om rammerne for § 14 c ved læsning af selve lovteksten, modsat i dag hvor man vil skulle læse lovbemærkningerne for at udlede rammerne.

Da visse fortolkningsbidrag fortsat udestår, jf. ovenfor under afsnit 3.7.2, og da der allerede eksisterer en række aktiviteter, jf. ovenfor under afsnit 3.7.1, som fremmer energieffektive renoveringer mv. hos sårbare grupper, er det på nuværende tidspunkt uklart, om det vil være nødvendigt at fastsætte nye aktiviteter ved implementering af bygningsdirektivet. Den foreslåede § 14 c, stk. 3, vil således alene finde anvendelse, hvis det efter dialog med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen vurderes nødvendigt at fastsætte nye aktiviteter for at sikre implementering af minimumsindholdet i den del af artikel 17, der vedrører prioritering af sårbare grupper. Bestemmelsen vil endvidere kunne finde anvendelse, såfremt eksisterende aktiviteter nedlægges eller ændres, således at EU-reglerne til stadighed er opfyldt, og Folketinget ikke løbende skal involveres ved selv mindre ændringer.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 14 c, stk. 3, forventes delegeret til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser. For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3.8. Implementering af definitioner

3.8.1. Gældende ret

Det fremgår af § 2 a i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Bemyndigelsen er indsat ved lov nr. 389 af 5. februar 2012 om fremme af energibesparelser i bygninger og kan anvendes ved mindre ændringer eller justeringer af bygningsdirektivet eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af

energi fra vedvarende energikilder (VE-direktivet) eller ved gennemførelse af andre retsakter, der overvejende er af teknisk karakter, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre eksisterende retsakter. Bemyndigelsen kan også anvendes i tilfælde, hvor Danmark og de øvrige EU-lande er forpligtede til at gennemføre en ændring af EU-direktiverne i national lovgivning, og hvor den enkelte medlemsstat ikke overlades noget betydningsfuldt skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af EU-direktiverne. Endelig kan bemyndigelsen anvendes ved ændring eller nyaffattelse af tværgående EU-direktiver. Bestemmelsen anvendes som supplement til de bemyndigelser, der indgår i loven i øvrigt.

Herudover finder definitioner og afgrænsninger i BBR efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 2, stk. 2, anvendelse, medmindre andet er angivet i loven eller regler fastsat i medfør af loven.

Med hensyn til at implementere definitioner fra EU-direktiver gælder Justitsministeriets Lovkvalitetsvejledning, jf. vejledning nr. 9964 af 23. november 2023, og Justitsministeriets vejledning om administrative forskrifter, jf. vejledning nr. 9594, hvorefter definitioner i EU-direktiver vil skulle medtages i love, henholdsvis bekendtgørelser, der implementerer EU-direktiverne i dansk ret.

Der findes i gældende national ret ikke en bestemmelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med fastsættelse af regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser også kan fastsætte regler i form af en bekendtgørelse, der alene implementerer definitionsbestemmelser.

3.8.2. Bygningsdirektivet

Bygningsdirektivet indeholder 66 definitioner i artikel 2, som fastlægger begreber, der skal lægges til grund ved forståelsen af direktivet.

EU-domstolen har inden for de seneste år dannet en praksis, hvorefter alle definitioner skal implementeres i national ret. Det fremgår f.eks. af Domstolens sag C-343/08, at bestemmelser i EU-direktiver skal implementeres i national ret, selvom aktiviteten for bestemmelsen ikke findes i medlemsstaten.

3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Der er i de seneste revideringer af bygningsdirektivet sket en stigning i antallet af definitioner. Samtidig har EU-Domstolen formet en praksis, hvor

alle definitioner skal implementeres i national ret. Det fremgår f.eks. af Domstolens sag C-343/08, at bestemmelser i EU-direktiver skal implementeres i national ret, selvom aktiviteten for bestemmelsen ikke findes i medlemsstaten. Almindeligvis vil der kun være mulighed for at undlade implementering, hvis der er tale om fakultative bestemmelser, eller gennemførelsen ikke har nogen genstand for anvendelsen af geografiske grunde. Det er på den baggrund Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at alle 66 definitioner i bygningsdirektivet skal implementeres i national ret for at sikre en korrekt implementering af direktivet.

Det er i den sammenhæng Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at anvendelse af den gængse fremgangsmåde i Justitsministeriets Lovkvalitetsvejledning eller vejledning om administrative forskrifter, hvorefter definitioner i EU-direktiver skal medtages i de love og bekendtgørelser, som implementerer direktivet, vil være uhensigtsmæssig. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en sådan fremgangsmåde kan skabe en risiko for lovgivning, der ikke er ensartet der, hvor den skal være det, samt at der kan være risiko for ændring af definitioner som følge af eventuelle senere nationale initiativer i lovgivning, hvor tilsvarende eller lignende definitioner også anvendes.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer, at den almindelige fremgangsmåde for implementering tillige vil være uhensigtsmæssig i tilfælde, hvor der til implementeringen af bygningsdirektivet vil være henvisninger på tværs af lov- og retsområder. Det skyldes, at dele af bygningsdirektivet implementeres i forskellige lovgivninger på Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriets område, herunder f.eks. i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Derudover implementeres dele af bygningsdirektivet i lovgivning, som henhører under Social- og Boligministeriets ressortområde med hjemmel i byggeloven.

Uhensigtsmæssigheden ligger i, at definitionen risikerer at blive ændret i én retsforskrift, men derfra ikke i andre retsforskrifter. F.eks. bliver begrebet »bygning« anvendt i flere nationale bestemmelser, men begrebet har en meget specifik afgrænset definition i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 1, hvor begrebet defineres ud fra, om der anvendes energi til regulering af indeklimaet.

Implementering af definitioner fra bygningsdirektivet kan i visse tilfælde risikere at blive implementeret i en national retsforskrift, som allerede inde-

holder en definition af samme ord eller begreb, men som har ophæng i nationale initiativer og som deraf også har en anden ordlydsmæssig betydning, selvom det kun måtte være i nuancer. F.eks. har bygningsdirektivet i artikel 2, nr. 5, en definition af »offentlige organer«, som også er defineret i bekendtgørelse nr. 761 af 18. juni 2024 om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder, og som gennemfører et nationalt politisk forlig.

Dermed skaber den gængse fremgangsmåde for implementering af definitioner risiko for, at definitioner med afsæt i nationale initiativer anvender lignende begreber, hvilket kan give anledning til på bekendtgørelsesniveau at fastlægge et begreb, der ikke længere er i overensstemmelse med bygningsdirektivets ordlyd. Udfordringen er særligt aktuel, hvor en definition både har ophæng i EU-lovgivning og i parallelle nationale initiativer på bygnings- og energiområdet. Hvis lovgiver ændrer definitionen af et begreb i regler med nationalt ophæng, kan begrebet derfor ende med at have to betydninger i dansk ret. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at den almindelige fremgangsmåde, som følger Justitsministeriets lov kvalitetsvejledning og vejledning om administrative forskrifter, risikerer at skabe ikke-ensartede bestemmelser i dansk ret.

For at sikre en korrekt, stringent og konsistent implementering af definitioner fra bygningsdirektivet er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der bør udstedes en selvstændig definitionsbekendtgørelse. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en selvstændig bekendtgørelse til implementering af definitionerne ikke vil berøre forståelsen af den gældende lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 2, stk. 2, men derimod tydeliggøre, at en definition med ophæng i bygningsdirektivet vil have forrang for definitioner i BBR eller i medfør af regler fastsat i medfør af lov om fremme af energibesparelser i bygninger. En fravigelse fra den gængse fremgangsmåde til implementering af definitioner fra Justitsministeriets lov kvalitetsvejledning findes blandt andet i Miljø- og Ligestillingsministeriets bekendtgørelse nr. 554 af 19. maj 2010 om definition af lettere forurennet jord.

En bekendtgørelse skal som udgangspunkt have et materielt indhold, men ordlyden af nogle definitioner i bygningsdirektivet er fra EU-lovgivers side udformet således, at der ikke kun er tale om definitioner i gængs forstand, dvs. som en afgrænsning og beskrivelse af indhold, omfang eller betydning af et begreb, et sprogligt udtryk eller lignende. Visse definitioner i bygningsdirektivet har delvist også et materielt indhold med virkning for borgere og

virksomheder, f.eks. definitionen i artikel 2, nr. 4, som overlapper med det materielle indhold i artikel 9, eller f.eks. definitionen »gennemgribende renovering« i artikel 2, nr. 20, som opstiller frister for omdannelsen af bygninger. Visse definitioner som f.eks. bygningsdirektivets artikel 2, nr. 4, eller nr. 22, nævner derimod samtidigt alternative måder eller eksempler på, hvordan man kan implementere det materielle krav.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at udstedelse af en selvstændig definitionsbekendtgørelse vil sikre, at definitionerne fra bygningsdirektivets artikel 2 bliver implementeret korrekt med den pågældende ordlyd, og at denne fremgangsmåde samtidig sikrer, at det er muligt at foretage supplerende implementeringsvalg i de respektive materielle reguleringer.

Da alle definitioner skal implementeres i dansk ret, selv hvis en definition ikke anvendes konkret i dansk ret, kan den almindelige fremgangsmåde for implementering af definitioner i lovgivningen være uhensigtsmæssig. Det skyldes, at der kan opstå en retstilstand, hvor love eller bekendtgørelser vil indeholde definitioner, som ikke har en reel anvendelse eller reelt tilhørsforhold til den pågældende lov eller bekendtgørelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at det i dette tilfælde vil være mere hensigtsmæssigt at definere begreberne i en samlet definitionsbekendtgørelse, som oplister alle definitioner fra de relevante retsområder ét sted. Definitioner med afsæt i bygningsdirektivet skal derfor samlet findes der, og ved senere ændringer af bygningsdirektivets artikel 2 skal der også kun ske ændringer i denne bekendtgørelse. Dette vurderes i væsentlig grad at mindske risikoen for ikke-ensartet anvendelse i dansk ret på tværs af lovgivning og ressortområder, der implementerer bygningsdirektivet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en samlet definitionsbekendtgørelse vil være mere administrativt effektiv og sikre en større retssikkerhed i forhold til korrekt implementering og evt. senere ajourføring af definitionerne.

3.8.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes et nyt pkt. i § 2 a i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med fastsættelse af regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område også kan fastsætte regler om definitioner.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at der tilvejebringes en hjemmel til at udstede en selvstændig definitionsbekendtgørelse til brug for en samlet, korrekt og konsistent implementering af bygningsdirektivets artikel 2.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan anvende den foreslåede bemyndigelse til at implementere definitionerne fra bygningsdirektivet. Det er i den forbindelse hensigten, at der i de love og administrative bestemmelser, som implementerer bygningsdirektivet, skal være en henvisning til de relevante definitioner i den til enhver tid gældende definitionsbekendtgørelse. Det er dog hensigten, at det fortsat vil være muligt, at implementere definitioner fra bygningsdirektivet direkte i den lov eller bekendtgørelse, som implementerer direktivet, såfremt det vurderes mest hensigtsmæssigt.

Det er hensigten, at definitionsbekendtgørelsen kun vil blive ændret, såfremt der sker en ændring af definitionerne i bygningsdirektivets artikel 2. Endelig er det tanken, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne udstede en fælles definitionsbekendtgørelse med hjemmel i lov om fremme af energibesparelser i bygninger og efter aftale med social- og boligministeren til lige med hjemmel i byggeloven. Social- og Boligministeriet forventes i den sammenhæng og med henblik på at kunne udstede en samlet definitionsbekendtgørelse at tilpasse byggelovens § 30 c på tilsvarende måde som den foreslåede § 2 a, 2. pkt.

3.9. Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet

3.9.1. Gældende ret

Det fremgår af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., i lov om varmforsyning, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 24 af 2. februar 2024, som ændret ved lov nr. 736 af 20. juni 2025, at varmedistributionsvirksomheder skal indgå kontrakt med for- brugerne. Det fremgår af lovens § 20 d, stk. 2, 3. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om forbrugernes ret til en kontrakt, jf. stk. 1, 2. pkt., herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder.

Det fremgår af § 24 c, stk. 1, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Det fremgår endvidere af § 24 c, stk. 2 og 3, at klima-, energi- og forsy- ningsministeren kan fastsætte regler om tilsynet efter stk. 1, og fastsætte

regler om, at der kan meddeles påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Bemyndigelsen i § 20 d, stk. 2, 3. pkt., er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1169 af 2. oktober 2025 om grundlæggende kontraktmæssige rettigheder på varme- og køleområdet (herefter kaldet kontraktbekendtgørelsen). Kontraktbekendtgørelsen gennemfører energieffektivitetsdirektivets artikel 21 om grundlæggende kontraktlige rettigheder ved levering af opvarmning, køling og varmt brugsvand.

Opgaven med at føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt. og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt., udøves af Energistyrelsen på ministerens vegne, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistirelsens opgaver og beføjelser. Energistyrelsen fører dog ikke tilsyn med de regler, der er udstedt i medfør af § 20, d, stk. 2, 3. pkt., som vedrører forhold, der hører under Forsyningstilsynets kompetence efter § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning.

I kontraktbekendtgørelsen fastsættes der regler om varmedistributionsvirksomheders forpligtelser forud for planlagte forsyningsafbrydelser, som er udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt., i lov om varmforsyning med henblik på at gennemføre artikel 21, stk. 9 i energieffektivitetsdirektivet.

Lov om varmforsyning indeholder ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren beføjelse til at føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt. Loven indeholder heller ikke en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte regler om meddelelse af påbud med henblik på overholdelse af regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt.

3.9.2. Energieffektivitetsdirektivet

I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning) indføres en række nye krav for at styrke forbrugernes rettigheder.

Artikel 21 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv har til formål at styrke forbrugernes retstilling i forbindelse med levering af opvarmning, køling og varmt brugsvand ved at indføre grundlæggende kontraktlige rettigheder målrettet slutkunder og, hvor disse nævnes eksplicit, slutbrugere.

I henhold til artikel 21, stk. 8, skal de kompetente myndigheder sikre, at de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i direktivet, håndhæves, og at de kompetente myndigheder handler uafhængigt af eventuelle markedsinteresser.

Det fremgår af artikel 21, stk. 9, at i tilfælde af en planlagt afbrydelse skal de berørte slutkunder gives passende oplysninger om alternative foranstaltninger i tilstrækkelig god tid i forvejen, senest en måned inden den planlagte afbrydelse og uden ekstra omkostninger.

3.9.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at den oprindelige intention bag § 24 c, stk. 1, i lov om varmforsyning, har været, at gennemføre artikel 21, stk. 8, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, så de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der følger af direktivet, kan håndhæves administrativt.

Bemyndigelsen i § 20 d, stk. 2, 1. pkt., i lov om varmforsyning, er anvendt til at fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders oplysningsforpligtelser ved planlagte forsyningsafbrydelser med henblik på at gennemføre artikel 21, stk. 9, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at de regler, der er udstedt med henblik på at gennemføre artikel 21, stk. 9, skal håndhæves af de kompetente myndigheder.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at en beføjelse til at føre tilsyn med varmedistributionsvirksomheders overholdelse af regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt., i lov om varmforsyning, er nødvendig for, at Danmark lever op til forpligtelsen om at sikre en effektiv håndhævelse af artikel 21, stk. 9, jf. artikel 21, stk. 8, i energieffektivitetsdirektivet. Klima-, energi- og forsyningsministeren bør derfor tildeles beføjelse til at føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at dette bedst sikres ved at udvide den eksisterende beføjelse i § 24 c, stk. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministerens fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder efterlever § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer desuden, at en effektiv håndhævelse forudsætter, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om tilsynet og regler om meddelelse af påbud, hvis de fastsatte regler ikke overholdes, herunder hvis dette konstateres i forbindelse med et tilsyn.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at § 20 d, stk. 2, 1. pkt., kan anvendes til at fastsætte regler om forhold, der ikke er omfattet af energieffektivitetsdirektivets artikel 21. Det er ikke hensigten at bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren til at føre tilsyn med alle regler, der udstedes i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder derfor, at det bør præciseres, at tilsynet efter § 24 c, stk. 1, alene skal omfatte visse regler, så beføjelsen afgrænses til tilsyn med overholdelsen af regler, der er udstedt for at opfylde Danmarks EU-retslige forpligtelser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer desuden, at præciseringen vil tydeliggøre, at det tilsyn, der føres i medfør af § 24 c, stk. 1, ikke omfatter samtlige regler, der er udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

3.9.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 24 c, stk. 1, i lov om varmforsyning ændres således, at »regler« bliver erstattet af: »visse regler« og »20 d, stk. 2., 3. pkt.« ændres til: »§ 20 d, stk. 2, 1. og 3. pkt.«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og visse regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. og 3. pkt.

Det foreslås desuden, at § 24 c, stk. 3, justeres, så »§ 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.« ændres til: »reglerne som nævnt i stk. 1.«

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og visse regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. og 3. pkt.

Klima- energi- og forsyningsministeren kan i medfør af § 24 c, stk. 2, fastsætte regler om tilsyn efter § 24 c, stk. 1. Den foreslåede ændring vil derfor også indebære, at klima- energi- og forsyningsministerens beføjelse til at fastsætte regler efter § 24 c, stk. 2, udvides til at omfatte tilsyn med overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt.

Bemyndigelsen i § 20 d, stk. 2, 1. pkt., er anvendt til at fastsætte regler om, at varmedistributionsvirksomheder skal meddele slutkunderne om alternative foranstaltninger, før virksomheden foretager en planlagt afbrydelse af forsyningen, herunder krav om, hvornår meddelelsen skal gives til slutkunderne. Det er hensigten, at der i medfør af § 24 c, stk. 1, skal føres tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder disse regler.

Det er tiltænkt, at den udvidede beføjelse til at føre tilsyn efter § 24 c, stk. 1, og de udvidede bemyndigelser til at fastsætte regler om tilsyn og meddelelse af påbud i § 24 c, stk. 2 og 3, også vil kunne anvendes til at føre tilsyn med og fastsætte regler om efterlevelsen af andre forskrifter, der må blive udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt., for at efterleve Danmarks EU-retslige forpligtelser. Det vil navnlig blive relevant ved fremtidige ændringer af energieffektivitetsdirektivet.

Det er i første omgang hensigten, at den udvidede tilsynsbeføjelse i § 24 c, stk. 1, og de tilhørende bemyndigelser til at kunne fastsætte regler om tilsyn og meddelelse af påbud i § 24 c, stk. 2 og 3, vil skulle udøves af Energistyrelsen på ministerens vegne, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Med lovforslaget foreslås det at fastsætte en række regler samt bemyndigelser, hvor administrationen af disse vil medføre behandling af personoplysninger. Det drejer sig om lovforslagets § 1, nr. 7, 9, 19, 21, 23 og 24, og de regler, der vil kunne fastsættes med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 9.

Bemyndigelserne i lovforslagets § 1, nr. 7, foreslås for at muliggøre implementeringen af forpligtelsen i bygningsdirektivets artikel 12 om renoveringspas. Med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 7,

vil der kunne fastsættes regler om administrationen af ordningen med renoveringspas. Ordningen vil i nogen grad basere sig på den i forvejen gældende energimærkningsordning af bygninger. Der vil derfor ske behandling af i forvejen indsamlede personoplysninger som adresseoplysninger, der er nødvendige at behandle, da de beskriver bygningers lokation. Behandlingen vil kunne omfatte samkøring, lagring og udstilling via digitale værktøjer. Hvad angår lagringen vil renoveringspas blive indberettet til en central database, der foreslås etableret efter lovforslagets § 1, nr. 21.

Med hjemmel i lovforslagets § 1, nr. 7, vil klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kunne fastsætte regler om virksomheder og personer, der er berettiget til at udarbejde renoveringspas. I den forbindelse påtænkes det at fastsætte regler om offentliggørelse af lister over personer og virksomheder, der er berettiget til at udarbejde renoveringspas.

Bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås for at muliggøre implementeringen af forpligtelsen i bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1 og 6, om minimumstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Det følger af bygningsdirektivet, at medlemsstaterne kan vælge at undtage visse ikke-beboelsesbygninger fra forpligtelsen samt fastsætte kriterier for at dispensere individuelle ikke-beboelsesbygninger fra minimumsstandarderne. Disse kriterier kan fastsættes med udgangspunkt i bygningens forventede fremtidige brug, vanskelige vilkår eller en ugunstig cost-benefit-vurdering.

Det forventes, at Energistyrelsen i forbindelse med undtagelse af visse ikke-beboelsesbygninger vil behandle oplysninger om bygningens status som bevaringsværdig eller fredet, herunder oplysninger, der fremgår af kommune- og lokalplaner. Derudover forventes det, at Energistyrelsen vil kunne komme til at behandle følsomme personoplysninger i forbindelse med ansøgninger til dispensation fra minimumsstandarden. Disse oplysninger kan inkludere ansøgerens private forhold såsom sygdom, økonomi, konkurs, m.v. Er ansøgeren en virksomhed, kan dette dreje sig om oplysninger af fortrolig karakter såsom økonomi. Disse oplysninger vil kun blive givet fra ansøgeren selv eller indhentet fra andre kilder med udtrykkeligt samtykke fra ansøgeren.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 19, foreslås for at muliggøre implementeringen af bygningsdirektivets artikel 21 vedrørende udstilling af energimærkning i bygninger. Med implementeringen sker der en udvidelse af antallet af situationer, hvor udstillingen af energimærkningen er påkrævet.

En udført energimærkning for en bygning vil evt. indeholde personoplysninger i form af bygningens adresse. Bestemmelsen vil således indebære, at der i flere situationer end hidtil kan ske en udstilling eller synliggørelse af personoplysninger i form af den adresse, hvor bygningen findes.

Bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås for at muliggøre implementering af bygningsdirektivets artikel 22 om databaser over bygningers energimæssige ydeevne. Etableringen af databasen vil kunne indebære en behandling af personoplysninger i form af de adresser, hvor diverse bygninger findes. Under behandlingen vil der kunne ske samkøring med andre relevante registre, som f.eks. BBR. Med hjemmel i lovforslagets § 1, nr. 21, vil der endvidere kunne fastsættes regler om databasen, der vil kunne betyde indsamling, behandling og offentliggørelse af personoplysninger. Der kan bl.a. fastsættes regler om kredsen af personer, myndigheder og virksomheder, der skal have adgang til databasens oplysninger og i hvilke tilfælde, samt regler om offentliggørelse af data.

Bemyndigelsen i lovforslagets § 1, nr. 23, foreslås for at sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan føre det nødvendige tilsyn med individuelle ikke-beboelsesbygningernes overholdelse af de specifikke tærskler for minimumstandarder for energimæssig ydeevne. Det forventes, at Energistyrelsen som led i tilsynet med de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 9, om minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger vil behandle oplysninger fra eksisterende kilder såsom BBR, Register over Frednings- og Bevaringsværdige Bygninger (FBB) og Den Offentlige Informationsserver. Disse oplysninger vil inkludere CVR-nummer, ejerskabsforhold og navn på ejeren af bygningen, bygningens status som bevaringsværdig eller fredet, matrikelnummer og andre oplysninger om bygningen.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 24, foreslås for at tage at tage højde for de foreslåede ændringer i § 1, nr. 19, så klima-, energi- og forsyningsministeren fremadrettet vil kunne foretage stikprøvekontrol uden retskendelse af, om den udførte energimærkning er opsat i bygninger. Ved en sådan stikprøvekontrol vil der kunne ske indsamling af personoplysninger, herunder f.eks. adresseoplysninger, dog kun i det omfang det er nødvendigt for at kunne føre tilsyn med overholdelsen af lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Bestemmelserne i lovforslagets § 3 foreslås for at sikre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan føre det nødvendige tilsyn med reglerne om planlagte afbrydelser af varmforsyningen, som følger af det omarbejdede

energieffektivitetsdirektiv. Tilsynsmyndigheden vil kunne behandle personoplysninger om forbrugere. Behandlingsgrundlaget for behandling af personoplysninger i forbindelse med dette tilsyn vil være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, hvorefter behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse, eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Bestemmelserne i lovforslagets § 4 foreslås for at muliggøre implementeringen af bygningsdirektivets artikel 16. Med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse, vil der kunne fastsættes regler om sikring af adgang til statistiske data om fjernkølingsmålere.

Det forventes, at virksomhederne, der leverer fjernkøling, vil behandle egne statistiske oplysninger om målere i forbindelse med de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 4. Disse oplysninger vil omfatte data af teknisk karakter, hvilket fx kan være målerstype, producent og produktionsår. Disse oplysninger er ikke i sig selv personoplysninger, da de ikke selvstændigt omhandler eller kan identificere fysiske personer. Dog skal databeskyttelsesreglerne, herunder databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, iagttages ved behandlingen af oplysningerne, i det omfang oplysningerne sammenholdt med andre oplysninger om bygningsejer, -lejer eller -forvalter m.v. (f.eks. adresse eller ejerskab) vil kunne tilknyttes en identificeret eller identificerbar fysisk person. De personhenførbare oplysninger, der vil skulle behandles om målerne i kraft af indberetningen til BBR og den efterfølgende videregivelse fra BBR til ejere, lejere og forvaltere af bygninger samt tredjeparter, vil alene være almindelige personoplysninger omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Behandlingen af oplysningerne vil kunne ske efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, da behandlingen vurderes at være nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Oplysningerne skal behandles på en måde, der sikrer overholdelse af databeskyttelsesreglerne, hvilket også vil være et krav i udmøntningen af bestemmelserne.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 7, 9, 19, 21, 23 og 24, at der vil kunne ske behandling af ikke-følsomme personoplysninger i medfør af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Behandlingen af oplysningerne vurderes at være

nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Derudover er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering med hensyn til de foreslåede regler og bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 9, at der vil kunne ske behandling af følsomme personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra a. Det vurderes, at behandlingen af følsomme oplysninger kun vil ske med udtrykkeligt samtykke fra ansøgeren om dispensation fra minimumsstandarden for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.1. Økonomiske konsekvenser

5.1.1 Minimumsstandarden for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger

Den foreslåede ordning vil ikke i sig selv medføre økonomiske eller administrative konsekvenser, da selve MEPS-kravet fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Nedenfor er fastsat en umiddelbar vurdering af de forventede omkostninger som følge af udmøntningen.

Det vurderes, at indførelsen af MEPS-kravet og tilsynet heraf vil medføre udgifter for Energistyrelsen. Udgifterne vil indbefatte udvikling af implementeringsmodel, analyse af bygningsmassen, information til bygnings ejere samt driftsmidler, herunder til tilsyn, sagsbehandling og databaser til brug herfor.

For det skønnede investeringsbehov for efterlevelse af MEPS-kravet fordelt på stat, kommuner og regioner lægges det til grund, at der kun skal foretages renoveringer, der skønnes at være rentable. Her er det lagt til grund, at investeringsbehovet er det samme som energibesparelsen set over en levetid på 30 år. Det foreslås, at bygninger i forbindelse med Energistytrelsens tilsyn, kan dispenseres fra efterlevelse af MEPS-kravet, hvis det ikke er rentabelt at udføre energiforbedringer op til MEPS-kravet i bygningen. Der skønnes ikke at være omkostninger forbundet med efterlevelse af MEPS-kravet for stat, kommuner og regioner, da der kun skal investeres i rentable energiforbedringer.

Det vurderes, at energieffektiviseringen af statens ejendomme vil medføre et skønnet anlægsinvesteringsbehov på ca. 150 mio. kr. for at efterleve MEPS-kravet i 2030 og ca. 65 mio. kr. for at efterleve MEPS-kravet i 2033. Det forventes, at investeringsbehovet sker året inden MEPS-kravet, dvs. i

2029 og 2032. Derudover vil indførelsen af MEPS-kravet medføre mindre administrative konsekvenser til planlægning af den løbende energieffektivisering af statens ejendomme samt en mindre administration ifm. Energistyrelsens tilsyn i form af relevant dokumentation til evt. ansøgning om dispensation.

Det vurderes, at MEPS-kravet vil medføre anlægsudgifter for kommunerne og regionerne, når deres ejendomme skal energieffektiviseres. Det vurderes, at energieffektiviseringen af regionale ejendomme vil medføre et skønnet anlægsinvesteringsbehov på ca. 205 mio. kr. for at efterleve MEPS-kravet i 2030 og ca. 415 mio. kr. for at efterleve MEPS-kravet i 2033. For kommunale ejendomme vurderes det at medføre et skønnet anlægsinvesteringsbehov på ca. 570 mio. kr. for at efterleve MEPS-kravet i 2030 og ca. 675 mio. kr. for at efterleve MEPS-kravet i 2033. Det forventes, at investeringsbehovet sker året inden MEPS-kravet, dvs. i 2029 og 2032.

Derudover vil udmøntningen af forslaget medføre mindre administrative konsekvenser til planlægning af den løbende energieffektivisering af kommunerne og regionernes ejendomme samt en mindre administration ifm. Energistyrelsens tilsyn i form af relevant dokumentation til evt. ansøgning om dispensation. Der vurderes ikke at være administrative konsekvenser for kommuner og regioner til at påvise dokumentation for efterlevelse af MEPS-kravet, da offentlige bygninger allerede er forpligtede til at have gyldige energimærkninger.

5.1.2. National bygningsrenoveringsplan

Det vurderes, at udarbejdelsen af den nationale bygningsrenoveringsplan vil medføre driftsudgifter til Energistyrelsen. Udgifterne vil gå til udvikling af databaser til brug for overvågning af udviklingen i bygningsmassen med henblik på at overholde rapporteringsforpligtelsen til Europa-Kommissionen. Det vurderes, at udarbejdelsen vil medføre driftsudgifter til Energistyrelsen til et årsværk i 2026 og 2 mio. kr. til udvikling af databaser. Det vurderes, at driftsudgifterne reduceres fra 2027 til et halvt årsværk og 0,5 mio. kr. til databaser.

Udarbejdelsen af den nationale bygningsrenoveringsplan vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

5.1.3. Ændringer i energimærkningsordningen

Det er forbundet med stor usikkerhed at skønne over økonomiske konsekvenser ved forslaget ændringer til energimærkningsordningen. Det vurderes, at lovforslaget vil medføre samlede merudgifter på ca. 8 mio. kr. til driften af ordningen. Udgifterne skyldes IT-implementering af ændringerne til både energimærkningsordningen og oprettelsen af et IT-system, der understøtter ordningen for renoveringspas. Udgifterne ventes ikke at udgøre merudgifter for Energistyrelsen, da energimærkningsordningen er gebyrfinansieret, og da det foreslås at lægge administrationen af renoveringspasset ind under energimærkningsordningen.

Det vurderes yderligere, at lovforslagets ændringer til reglerne om energimærkning vil medføre merudgifter for stat, regioner og kommuner som bygningsejere på ca. 13 mio. kr. i 2026 til energimærkninger, som er gyldige i 10 år. Dette sker som følge af krav om energimærkning af offentlige bygninger under 250m². Det vurderes dog, at dele af de øgede udgifter til energimærkning kan reduceres via muligheden for opdatering af energimærker og virtuelle bygningsbesigtigelser. De nærmere rammer for opdatering af energimærker fastsættes på bekendtgørelsesniveau.

5.1.4. Ordning for renoveringspas

Oprettelsen af en ny ordning for renoveringspas forventes ikke at medføre merudgifter for Energistyrelsen, da administrationsudgifterne hertil på ca. 1,5 mio. kr. ventes gebyrfinansieret som en del af energimærkningsordningen. Der er et betydeligt overlap mellem ordningen for renoveringspas og energimærkningsordningen, herunder drift, dataindberetning, dataudstilling og udvikling.

Det vurderes at være omkostningseffektivt at anvende den eksisterende energimærkningsdata som grundlag til udarbejdelsen af renoveringspasset. IT-implementeringen af ordningen for renoveringspas har i øvrigt et betydeligt overlap med IT-implementeringen af energimærkningsordningen, hvorfor udgifterne hertil ikke adskilles. Der henvises til lovforslagets pkt. 5.1.3. for skøn af udgifter hertil. Gebyrordningen for energimærkning og renoveringspas udlægges i senere bekendtgørelsesarbejde.

Den foreslåede ordning vurderes ikke at være relevant for størstedelen af de bygninger, som er ejet af det offentlige, og som udpeges til renovering, og der forventes derfor ikke væsentlige økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

5.1.5. Adgang til bygningsinstallationsdata

Det vurderes, at der ikke vil være økonomiske konsekvenser for stat, regioner eller kommuner som følge af indførelsen af ejere, lejere og forvalteres direkte og gratis adgang til lettilgængelige statistiske data om fjernkølingsmålere i deres bygning.

Økonomiske konsekvenser for Skatteministeriet

Skatteministeriet vurderer, at den tekniske implementering af direktivets artikel 16 vedrørende fjernkøling kan rummes indenfor rammerne af eksisterende IT-arkitektur i BBR og ved anvendelse af eksisterende it-systemer. Skatteministeriet vurderer derfor, at der ikke vil være økonomiske konsekvenser for Skatteministeriet.

Økonomiske konsekvenser for kommunerne

Det er Skatteministeriets vurdering, at implementeringen af artikel 16 i bygningsdirektivet i forbindelse med fjernkøling ikke vil medføre administrativt merarbejde for kommunerne, der er ajourførende myndighed for BBR, udover at kommunerne kan modtage henvendelser som følge af, at nye data optages i BBR. Kommunerne vil modtage en kort vejledning, der anviser, hvortil borgere kan henvises. Virksomheder, der leverer fjernkøling, vil blive pålagt at indberette data via en digital løsning, der allerede administreres fuldt ud af Skatteministeriet.

5.1.6. Finansielle incitamenter

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have økonomiske konsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være økonomiske konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5.1.7. Sårbare grupper

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have økonomiske konsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være økonomiske konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5.1.8. Implementering af definitioner

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have økonomiske konsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være økonomiske konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5.1.9. Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet

Det vurderes, at der ikke vil være økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner som følge af de foreslåede ændringer. De foreslåede ændringer vurderes at medføre meget begrænsende økonomiske konsekvenser for staten. Klima- Energi- og Forsyningsministeriet har i lovforslag 2024/1 LSF

148 foretaget en vurdering af de statslige merudgifter forbundet med det samlede tilsyn med forbrugerbeskyttelsesforanstaltningerne i det omarbejdede energieffektiviseringsdirektiv. De økonomiske konsekvenser, der følger af de foreslåede ændringer til § 24 c, stk. 1 og 3, i lov om varmeforsyning, er medregnet i estimatet, jf. bemærkningerne til lovforslag 2024/1 LSF 148.

5.2 Implementeringskonsekvenser for det offentlige

5.2.1. Minimumsstandards for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger

Det vurderes, at der vil opstå nye sagsgange som følge af den foreslåede ordning om minimumsstandards for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Administrationen af ordningen vil omfatte procedurer for sagsrejsning, partshøring, undersøgelse, afgørelse, klageadgang og sanktionering. Administrationen i forbindelse med tilsynet forventes at bestå af en risikobaseret stikprøvekontrol, en efterfølgende undersøgelse og dertil en evt. afgørelse om påbud om renovering af ikke-beboelsesbygningen over for bygningsejeren. Administrationen vil også medføre mulighed for behandling af personoplysninger som led i sagsbehandlingen.

Det vurderes, at energimærkningsrapporten vil blive brugt som dokumentation for, at bygningsejeren har sikret, at bygningen overholder den gældende minimumsstandard. Det vurderes, at sagsbehandlingen vil kræve udvikling af eksisterende og nye IT-systemer.

Den foreslåede ordning forventes at kunne gennemføres inden for Energistyrelsens økonomiske ramme.

Den foreslåede ordning vurderes ikke umiddelbart at have implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner. Det skyldes, at Energistyrelsen forventes at være tilsynsmyndighed på området. Det vurderes, at dokumentationskrav ikke vil medføre implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner, da offentlige bygninger allerede er forpligtede til at have gyldige energimærkninger.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er iagttaget. Dette gælder særligt i forhold til princip 1, idet lovforslaget vil indføre en klar hovedregel om, at ejeren af en ikke-beboelsesbygningen skal overholde minimumsstandarden for energimæssig ydeevne.

Iagttagelsen af princip nr. 2 og 6 kan særligt ses ved, at adgangen til bygningsdata gennemføres ved at anvende en offentlig it-infrastruktur, i dette tilfælde BBR.

Princip 3 er særligt iagttaget ved, at der vil blive etableret delvis automatisk sagsbehandling ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser angående minimumsstandarde for energimæssig ydeevne. Konkret forventes det, at partshøring vil ske ved automatisk meddelelse om varsel til ejerne af de bygninger, som indgår i Energistyrelsens tilsyn.

Princip 4 er særligt iagttaget ved, at Energistyrelsens tilsyn med overholdelse af minimumsstandarde vil gøre brug af data fra Energistyrelsens database om energimærkninger. Ved tilsynet vil der blive gjort brug af den eksisterende energimærkningsordning ved at anvende energimærkningsrapporter som dokumentation for, at en bygning overholder minimumsstandarden.

Princip 6 er særligt iagttaget ved, at der ved den foreslåede ordning lægges op til at anvende allerede tilgængelig offentlig infrastruktur til administrationen af minimumsstandarde. Dette vil bl.a. inkludere oplysninger fra BBR, Den Offentlige Informationsserver og energimærkningsordningen.

5.2.2. National bygningsrenoveringsplan

Den nationale bygningsrenoveringsplan er en medlemsstatsforpligtelse over for Danmark. Forpligtelsen vil skabe et mindre administrationsbehov i Energistyrelsen i form af udarbejdelse af planen og rapportering til Europa-Kommissionen.

Udarbejdelsen af den nationale bygningsrenoveringsplan vurderes ikke at have implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner. Det skyldes, at Energistyrelsen forventes at være ansvarlig for udarbejdelsen af planen.

5.2.3. Ændringer i energimærkningsordningen

Det forventes at være offentlige omstillingskonsekvenser som følge af de foreslåede ændringer til energimærkningsordningen. Det forventes, at der vil være behov for øget statslig vejledning af virksomhederne og borgere som følge af ændringerne.

De foreslåede ændringer indebærer en udvidelse af mulighederne for, hvordan offentlige bygningsejere kan opfylde kravet om opslag af energimærkning. Kravet kan nu opfyldes gennem enten et fysisk eller et digitalt opslag,

hvilket gør det mere fleksibelt for bygningsejere at efterleve kravet, idet bygningsejere kan vælge den metode, der bedst passer deres specifikke situation og behov.

De foreslåede ændringer vil medføre en administrativ forenkling for de kommunale bygningsmyndigheder, idet disse myndigheder ikke længere er pålagt at modtage og vedlægge udarbejdede energimærkninger på sager for nybyggeri. De foreslåede ændringer vil derudover medføre en administrativ forenkling for de kommunale bygningsmyndigheder, idet disse myndigheder ikke længere er pålagt at modtage og vedlægge udarbejdede energimærkning på sager for nybyggeri. KL skønner årlige kommunale besparelser på 0-1 mio. kr. ved afskaffelsen af kravet.

5.2.4. Ordning for renoveringspas

Det vurderes, at der vil være omstillings- og driftskonsekvenser som følge af den foreslåede ordning for renoveringspas.

Konsekvenserne består i, at Energistyrelsen vil skulle etablere et it-system og interne procedurer for ordningens drift. Med lovforslaget etableres nye digitale løsninger for ordningen om renoveringspas. Der videreudvikles på it-baserede løsninger inden for allerede eksisterende regler om oprettelse af registre i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Udmøntningen af den foreslåede ordning vil derudover medføre, at offentlige organer bliver underlagt at vurdere, om et renoveringspas vil være nødvendigt for de bygninger, som de offentlige organer ejer. Dette vurderes dog ikke at have betydelige implementeringskonsekvenser for regioner og kommuner.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er iagttaget. Dette gælder særligt ift. princip 2, 4 og 5.

Principperne er iagttaget ved, at det forventes, at der vil ske genanvendelse af data mellem energimærkningsordningen og den foreslåede ordning for renoveringspas. Genanvendelsen betyder bl.a., at et renoveringspas kan udnytte eksisterende bygningsdata indsamlet i forbindelse med indberetningen af energimærkningen af en bygning. Brugen af entydige og veldefinerede begreber i begge ordninger gør det bl.a. muligt at sammenstille og genbruge data effektivt på tværs af systemerne. Genanvendelsen af data understøtter såvel energimærkningsfirmaernes genbrug af data samt Energistyrelsens

mulighed for at føre tilsyn med ordningen, hvor processerne er tilrettelagt med digital kommunikation som det bærende princip.

5.2.5. Adgang til bygningsinstallationsdata

Det vurderes, at der ikke vil være implementeringskonsekvenser i sig selv som følge af de foreslåede bemyndigelser. Det vurderes, at der ikke vil være implementeringskonsekvenser for stat, regioner eller kommuner, når bemyndigelsen udmøntes.

Det vurderes, at der ikke vil være implementeringskonsekvenser for stat, regionerne eller kommuner som følge af indførelsen af direkte og gratis adgang for ejere, lejere og forvaltere af bygninger til lettilgængelige statistiske data om forsyningsmålere i deres bygning.

Nogle kommuner ejer hele eller dele af forsyningsselskaber. Det vurderes, at disse forsyningsselskaber enkelt vil kunne håndtere reglerne. Implementeringskonsekvenserne vil derfor være minimale.

Det vurderes, at der ikke vil være implementeringskonsekvenser for borgere, fordi borgerne kan finde de statistiske data om målere via BBR.

5.2.6. Finansielle incitament

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have implementeringskonsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være implementeringskonsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5.2.7. Implementering af definitioner

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have implementeringskonsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være implementeringskonsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5.2.8. Implementering af definitioner

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have implementeringskonsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være implementeringskonsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

5.2.9. Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet

De foreslåede ændringer vurderes ikke at få nogen implementeringskonsekvenser for staten, regioner eller kommuner.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6.1 Minimumsstandarder for energimæssige ydeevne for ikke-beboelsesbygninger

Den foreslåede ordning vil ikke i sig selv medføre økonomiske eller administrative konsekvenser, da selve MEPS-kravet fastsættes på bekendtgørelsesniveau. Nedenfor er fastsat en umiddelbar vurdering af de forventede omkostninger som følge af udmøntningen.

For det skønnede investeringsbehov for efterlevelse af MEPS-kravet for erhvervsejendomme lægges det til grund, at der kun skal foretages renoveringer, der skønnes at være rentable. Her er det lagt til grund, at investeringsbehovet er det samme som energibesparelsen set over en levetid på 30 år. Det foreslås, at bygninger kan dispenseres fra efterlevelse af MEPS-kravet, hvis det ikke er rentabelt at udføre energiforbedringer op til MEPS-kravet i bygningen. Der skønnes ikke at være omkostninger forbundet med efterlevelse af MEPS-kravet for erhvervslivet, da der kun skal investeres i rentable energiforbedringer.

Det vurderes dog, at MEPS vil medføre et øget investeringsbehov til planlægning, rådgivning og energieffektivisering af erhvervsejendomme. Det skønnes, at efterlevelse af MEPS for erhvervslivet i 2030 vil medføre et investeringsbehov på 2,3 mia. kr. og 2,1 mia. kr. for efterlevelse af MEPS for erhvervslivet i 2033. Det forventes, at investeringsbehovet sker året inden MEPS-kravet, dvs. i 2029 og 2032.

Det vurderes, at der vil være mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet i størrelsesorden 3,5 mio. kr. ifm. tilsyn og evt. dispensation i 2030 og 2033. Hvis ikke en bygning har en gyldig energimærkning ved kontroltidspunktet, vil bygningsejer blive anmodet om at udarbejde en energimærkning som dokumentation for overholdelse af MEPS. Intensiteten af tilsynet er ikke endeligt fastlagt, men vil bero på en vurdering af tilgængelige administrative ressourcer i Energistyrelsen samt en vurdering af udviklingen i ikke-beboelsesbygningssmassen i forhold til at nå 2050-målet.

Den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 4 vil blive anvendt til at pålægge fjernkølingsvirksomhederne at meddele statiske data om målere til BBR. Fjernkølingsvirksomhederne forventes kun at skulle meddele data én gang til BBR og herefter opdatere data om målerne, når de opsættes, nedtages eller udskiftes. Af disse grunde vurderer Skatteministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at de økonomiske konsekvenser er begrænsede.

6.2. National bygningsrenoveringsplan

Den nationale bygningsrenoveringsplan er en medlemsstatsforpligtelse over for Danmark. Forpligtelsen har ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.3. Ændringer i energimærkningsordningen

Det vurderes, at energimærkningsfirmaerne og de godkendte programudbydere for indberetningsprogrammerne kan få en større omsætning som følge af de foreslåede ændringer i energimærkningsordningen. De foreslåede ændringer vil f.eks. medføre, at energimærkning skal ske ved større renoveringer, og at der sker en udvidelse af antallet af situationer for regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger. Dette forventes at forøge mængden af årlige energimærkninger. Energistyrelsen har ikke data på, hvor mange større renoveringer der foretages, hvorfor det antages med betydelig usikkerhed, at antallet af energimærkninger udarbejdet som følge af større renoveringer udgør halvdelen af mærker udarbejdet som for nybyggeri. Der vil endvidere på bekendtgørelsesniveau under eksisterende hjemler introduceres nye muligheder for ajourføring af energimærkninger som følge af direktivimplementeringen. Ajourføringen vurderes at kunne ændre energimærkningsfirmaernes forretningsmodel i et vist omfang. Modellen tilføjer muligheden for at ajourføre en bygnings energimærkning inden for det oprindelige energimærkes gyldighedsperiode, og prisniveauet for en ajourføring af en energimærkning forventes reduceret sammenlignet med en ny mærkning af en bygning.

Det skønnes med stor usikkerhed, at den øgede omsætning for energimærkningsfirmaer er ca. 9 mio. kr. årligt. Som følge af den øgede mængde indberetninger vil de godkendte indberetningsprogrammer have en forøget indtjening på ca. 0,6 mio. kr. årligt.

Det vurderes, at der vil være ca. 0,4 mio. kr. i administrative omkostninger årligt for ejere af erhvervsejendomme som følge af de foreslåede ændringer. Dette er ud fra antagelsen om, at antallet af energimærkninger udarbejdet som følge af større renoveringer udgør halvdelen af mærker udarbejdet som for nybyggeri, og at mulighederne for at opdatere energimærkninger fra før det større renoveringsarbejde reducerer prisniveauet sammenlignet med første gang bygningen energimærkes. Dette er ud fra antagelsen om, at antallet af energimærkninger udarbejdet som følge af større renoveringer udgør halvdelen af mærker udarbejdet som for nybyggeri. Derudover antages det,

at mulighederne for at opdatere eksisterende energimærkninger reducerer prisniveauet sammenlignet med bygningens første energimærkning.

Det foreslås derudover, at ejere af ikke-beboelsesbygninger skal sikre, at der er et opslag af bygningens energimærkning et synligt sted. Kravet vil kunne opfyldes via et fysisk eller digitalt opslag, hvorfor der lægges op til fleksibilitet til, hvordan bygningsejeren efterlever kravet. Energistyrelsen skønner, at udgifterne for bygningsejere til at efterleve kravet er ca. 0,2 mio. kr. årligt.

De foreslåede ændringer vil medføre, at der stilles krav om synliggørelse af energimærket ved alle former for annoncering, hvilket kun gælder ved annoncering i kommercielle medier i dag. Det betyder, at ejendomsmæglere fremover også skal sikre, at energimærket fremgår ved markedsføring via f.eks. sociale medier, nyhedsbreve, opslag i butiksvinduer. Ændringen kan medføre mindre processuelle ændringer i mæglerfirmaers interne procedurer.

6.4. Ordning for renoveringspas

Ved ordningen for renoveringspas foreslås der en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have økonomiske konsekvenser. Den foreslåede ordning vil blive konkretiseret på bekendtgørelsesniveau. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at foretage en præcis vurdering af ordningens erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det må dog forventes, at etableringen af renoveringspasset vil medføre yderligere aktivitet i energimærkningsbranchen. Dette vil især være tilfældet for energimærkningsfirmaer, energikonsulenter og programudbydere, som skal levere data og teknisk grundlag for renoveringspassene. Det kan også åbne for nye forretningsområder for rådgivere, energimærkningsfirmaer og ejendomsmæglerbranchen i takt med at flere bygningsejere vælger at udarbejde renoveringspas. Omfanget af disse konsekvenser vil i høj grad afhænge af udmøntningen af ordningens struktur i bekendtgørelsen.

Det vurderes, at programudbyderne for energimærkning vil skulle justere deres indberetningsprogrammer, for at programmerne kan inkludere muligheden for at udstede renoveringspas.

Energimærkningsfirmaer kan forvente omstillingsomkostninger i forbindelse med tilpasning til en ændret praksis og egenkontrol, der omfatter muligheden for at udstede et renoveringspas. Samtidig kan tilføjelsen af ord-

ningen for renoveringspas medføre højere omkostninger for virksomhederne bag indberetningsprogrammerne for brug af systemet. Samtidig kan tilføjelsen af ordningen for renoveringspas medføre højere omkostninger for energimærkningsfirmaerne til indberetningsprogrammerne for brug af systemet.

6.5. Adgang til bygningsinstallationsdata

Lovforslaget forventes alene at medføre begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for de virksomheder, der vil blive omfattet af kravet om at skulle give ejere, lejere og forvaltere af bygninger samt tredjeparter adgang til statiske bygningsinstallationsdata om målere. Det skyldes, at størstedelen af virksomhederne nemt forventes at kunne meddele data til BBR.

6.6. Finansielle incitamenter

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have økonomiske eller administrative konsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.7. Sårbare grupper

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have økonomiske eller administrative konsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.8. Implementering af definitioner

Der foreslås en bemyndigelse, som ikke i sig selv vil have økonomiske eller administrative konsekvenser. Det vurderes, at der ved udmøntningen ikke vil være økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.9. Håndhævelsesbestemmelser på varmeområdet

De foreslåede ændringer vurderes ikke at have nogen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Ændringerne i energimærkningsordningen medfører et øget antal situationer, hvor energimærkning skal udarbejdes. Herunder ved færdiggørelsen af større renoveringsarbejder. Bygningsejere skal ikke længere indsende energimærkning ved færdigmelding af nybyggeri, hvilket kan spare tid og mindske risikoen for potentielle fejl i færdigmeldingsprocessen.

Det forventes, at der ikke vil være administrative konsekvenser for borgere som følge af de foreslåede regler om minimumsstandards for energimæssig

ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Reglerne vil være rettet mod bygningsejeren, som i de fleste tilfælde forventes at være virksomheder og offentlige myndigheder. Hvis en privatperson ejer en ikke-beboelsesbygning, vil privatpersonen dog være forpligtet til at sikre, at bygningen overholder minimumsstandarden.

8. Klimamæssige konsekvenser

Det skønnes foreløbigt, at indførelsen af minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger kan have begrænsede positive konsekvenser for klimaet frem mod 2030.

Ændringerne til energimærkningsordningen vil øge vejledning og oplysning af bygningsejerne om, hvordan bygningers energieffektivitet kan forbedres og CO₂-udledningen derved kan reduceres. En ordning for renoveringspas vil give vejledning tilpasset ejerens behov og viser vejen mod en nulemissionsbygning.

Det skønnes, at forslaget har minimale klimamæssige konsekvenser efter 2030, da energiforsyningen på sigt forventes at være tilnærmelsesvis fossilfri. Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke har klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Der vurderes ikke at være direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser som følge af indførelsen af minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Det vurderes, at minimumsstandarderne vil skabe et øget behov for entreprisarbejde, fordi en del bygninger får et behov for at blive renoveret.

Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke har miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som vil implementere dele af bygningsdirektivet.

Lovforslaget tager udgangspunkt i en minimumsimplicitering og iagttager principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Danmark skal senest den 29. maj 2026 have vedtaget og offentliggjort love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme og gennemføre bygningsdirektivet.

Lovforslaget tilsigter at indføre minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger og en håndhævelse af MEPS-kravet på en måde, som kræver mindst mulige administrative ressourcer. Lovforslaget vil ikke indføre en højere minimumsstandard end det, som er fastsat i bygningsdirektivet. Lovforslaget indfører samtidig en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om undtagelser til MEPS-kravet og mulighed for dispensation.

Lovforslaget indfører en ordning med renoveringspas til bygninger. Ordningen bliver gjort frivillig, og som udgangspunkt vil etableringen af produktet »renoveringspas« blive lagt ud til virksomhederne, som ville skulle overholde nærmere fastlagte minimumskrav hertil. Disse krav forventes fastsat i en bekendtgørelse. Løsningen giver erhvervslivet og bygningsejere mulighed for at vælge den løsning, der passer til deres behov og økonomi.

Lovforslaget tager højde for, at bygningsdirektivet stiller præcise krav til energimærkning, og implementeringen af disse krav forventes at være i tråd med, hvad der praktiseres i andre EU-lande, hvilket sikrer, at danske virksomheder ikke stilles dårligere i forhold til det europæiske marked.

Loven skal træde i kraft den 29. maj 2026, hvilket er den senest mulige dato for implementeringen af bygningsdirektivet.

Lovforslaget indeholder herudover forslag til bemyndigelser, der skal sikre fuld gennemførelse af artikel 21, stk. 8, i energieffektivitetsdirektivet, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Med lovforslagets § 3, nr. 2 og 3 foreslås ændringer af lov om varmforsyning, der skal sikre, at Danmark efterkommer forpligtelsen i artikel 21, stk. 8, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Artikel 21 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv har til formål at styrke forbrugernes retstilling i forbindelse med levering af opvarmning, køling og varmt brugsvand ved at indføre grundlæggende kontraktlige rettigheder målrettet slutkunder og, hvor disse nævnes eksplicit, slutbrugere. I henhold til artikel 21, stk. 8,

skal de kompetente myndigheder sikre, at de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i direktivet, håndhæves, og at de kompetente myndigheder handler uafhængigt af eventuelle markedsinteresser.

11. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Det vurderes, at indførelsen af minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne har positive konsekvenser for FN's verdensmål punkt 7.3. og 13.2. Indførelsen af minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne er et af flere foranstaltninger i bygningsdirektivet, som skal sikre opnåelsen af en nulemissionsbygningsmasse. MEPS-kravet fremmer effektiviseringen af ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne med henblik på, at bygningerne bliver omdannet til nulemissionsbygninger senest i 2050.

Danmarks Statistik anvender energimærkningsdata som indeksscore for FN's verdensmål 11 om bæredygtige byer og lokalsamfund. Retvisende og troværdige energimærkninger er derfor nødvendige for en valid dataindsamling- og analyse.

12. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Det vurderes, at indførelsen af MEPS-kravet vil medføre, at der skal ske renovering af de ikke-beboelsesbygninger, som ikke opfylder tærskelværdierne. Det vurderes, at indførelse af MEPS-kravet vil øge efterspørgslen på arbejdskraft fra lokale enterpriseselskaber. Dette kan være en positiv konsekvens for landdistrikterne. Det vurderes, at bygninger, der efterlever MEPS-kravet, vil opnå lavere driftsomkostninger og bedre indeklima, hvilket medfører en forbedring af bygningsmassen også i landdistrikterne samt øget sundhed blandt beboerne og dermed øget produktivitet

Indførelse af MEPS-kravet vil også have negative konsekvenser for landdistrikterne. Det vurderes, at MEPS-kravet medfører en økonomisk byrde, der ikke differentierer nævneværdigt ud fra geografisk placering. Det vurderes samtidigt, at der er en risiko for, at bygninger i landdistrikter kan have mindre mulighed for at opnå finansiering til renoveringer af bygninger som følge af, at ejendomsværdierne vil være lavere i landdistrikterne end i de større byer. Derudover er det sandsynligt, at ikke-beboelsesbygninger har lavere energimærke i landdistrikterne end i de større byer.

Lovforslaget vil indføre mulighed for dispensation fra MEPS-kravet på baggrund af bl.a. ugunstig cost-benefitvurdering samt vanskelige økonomiske

vilkår. Det vurderes, at dispensationsmuligheden vil afbøde nogle af konsekvenserne, som følger af indførelsen af MEPS-kravet.

Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke har regionale konsekvenser.

13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 08. december 2025 til den 13. januar 2026 (37 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-Gruppen, ADB(Association Dansk Biobrændsel), Akademisk Arkitektforening, Aktiveenergiforbrugere, Affald Plus, Aluminium Danmark , Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, ATP Ejendomme, BrancheDanmark, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet , Boligselskabernes Landsforening, BOSAM, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Branchehuset, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, BUILD, Business Region MidtVest (BRMV), Business Danmark, Byggecentrum, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebros A/S, Byggeskadefonden, Crossbridge Energy Fredericia, Center for Electric Power and Energy (DTU), CEPOS, Cerius, CTR, Concito, COWI, Daka, DAKOFA, Dana Petroleum, Dansk halm, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Danske Bygningscenter, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Byggefag, Danske Boligadvokater, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Dataetisk Råd, DCC Energi Naturgas, DI, DOF BirdLife, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, E.ON Danmark A/S, Ejendom

Danmark, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlejlighedernes Landsforening, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, European Energy , Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDM, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet - FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanter og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, Frivilligrådet, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Get2Grid, Greenpeace, Green Power Denmark , Grundejernes Investeringsfond, Grundfos, GTS (Godkendt Teknologisk service), HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR el og varme , HORESTA, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Innargi, Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering Danmark, Ista Danmark A/S, IT-Branchen, Justitia, Klimabevægelsen, Klimarådet, Kollegiekontorerne i Danmark, KommuneKredit, Kommunale Velfærdschefer, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kraka, Kredsløb A/S, Kræftens Bekæmpelse, Kuben Management, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Menighedsråd, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Lejernes Hus, Lejernes Landsorganisation i Danmark (LLO), Lejernes Retshjælp, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, Mellempfolkeligt Samvirke, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, N1 A/S, Neptune Energy Denmark ApS, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordic RCC, Nordisk Energirådgivning ApS, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nærbutikkernes landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Oxfam IBIS, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Restaurationsbranchen.dk, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for grøn omstilling, Rådet for Socialt Udsatte, RWE Renewables Denmark A/S, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SMVdanmark,

Socialpædagogerne, Solar Lightning Consultants ApS, Synergi, Sustain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Termonet, Total S.A., TREFOR/EWII, Varmepumpeindustrien, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VELTEK, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, Vestas, Vindenergi Danmark, VIVE, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B.V, WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Forsyning, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet

14. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindredelser (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Der vurderes at være følgende konsekvenser ved udmøntningen af lovforslaget:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Minimumsstandards for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Efterlevelse af MEPS-krav i 2030 og 2033 vil medføre energibesparelser. Stat: ca. 5 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2030 (0,1 mia. kr. over 30 år) og ca. 2 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2033 (0,06 mia. kr. over 30 år). Kommuner: ca. 20 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2030 (0,6 mia. kr. over 30 år) og ca. 20 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2033 (0,7 mia. kr. over 30 år). Regioner: ca. 7 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2030 (0,2 mia. kr. over 30 år) og ca. 15 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2033 (0,4 mia. kr. over 30 år).</i> 	<p>Der vurderes at være følgende konsekvenser ved udmøntningen af lovforslaget:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Minimumsstandards for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger. Det forventes, at de negative konsekvenser sker året inden MEPS-kravet, dvs. i 2029 og 2032. Stat: 0,1 mia. kr. for MEPS-kravet i 2030 og 0,06 mia. kr. for MEPS-kravet i 2033. Kommuner: 0,6 mia. kr. for MEPS-kravet i 2030 og 0,7 mia. kr. for MEPS-kravet i 2033. Regioner: 0,2 mia. kr. for MEPS-kravet i 2030 og 0,4 mia. kr. for MEPS-kravet i 2033.</i> - <i>Den nationale bygningsrenoveringsplan (1 ÅV i 2026 og 2 mio. til udvikling af databaser)</i> - <i>Ændringer i energimærkningsordningen (ca. 13. mio. kr.)</i>

UDKAST

		<ul style="list-style-type: none"> - <i>Ordning om renoveringspas (5 mio. kr.)</i> <p>Det vurderes, at de resterende dele ikke vil medføre konsekvenser</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Der vurderes at være følgende konsekvenser ved udmøntningen af lovforslaget:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Ændringer i energimærkningsordningen (0-1 mio. kr. årligt for kommuner)</i> 	<p>Der vurderes at være følgende konsekvenser ved udmøntningen af lovforslaget:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Ændringer i energimærkningsordningen (stat)</i> - <i>Ordning om renoveringspas (stat, regioner og kommuner)</i> <p>Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke vil medføre konsekvenser</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	<p>Der vurderes at være følgende konsekvenser ved udmøntningen af lovforslaget</p> <p><i>Minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger: energibesparelser på ca. 75 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2030 (2,3 mia. kr. over 30 år) og ca. 70 mio. kr. årligt ved renovering til MEPS-kravet i 2033 (2,1 mia. kr. over 30 år).</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Ændringer i energimærkningsordningen (ca. 9,6 mio. kr. årligt)</i> 	<p>Der vurderes at være følgende konsekvenser ved udmøntningen af lovforslaget:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger: 2,3 mia. kr. for MEPS-kravet i 2030 og 2,1 mia. kr. for MEPS-kravet i 2033. Det forventes, at de negative konsekvenser sker året inden MEPS-kravet, dvs. i 2029 og 2032.</i> <p>Der forventes mindre omkostninger som følge af:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Ordning om renoveringspas</i> <p>Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke vil medføre konsekvenser</p>
Administrative konsekvenser	Der vurderes ikke at være konsekvenser ved lovforslaget.	Der vurderes at være følgende konsekvenser ved udmøntningen af lovforslaget:

UDKAST

for erhvervslivet m.v.		<ul style="list-style-type: none"> - <i>Minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger (3,5 mio. kr.)</i> - <i>Ændringer i energimærkningsordningen (0,6 mio. kr. årligt)</i> <p>Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke vil medføre konsekvenser</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Der vurderes at være konsekvenser ved følgende dele af lovforslaget:	<p>Det vurderes, at der vil være mindre konsekvenser som følge af lovforslagets del med:</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Ændringer i energimærkningsordningen</i> <p>Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke vil medføre konsekvenser.</p>
Klimamæssige konsekvenser	<p>Det vurderes, at der vil være konsekvenser ved følgende</p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>Minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger</i> - <i>Ændringer i energimærkningsordningen</i> <p>Der vurderes at være minimale klimamæssige konsekvenser efter 2030, da energiforsyningen på sigt forventes at være tilnærmelsesvis fossilfri.</p> <p>Det vurderes, at de resterende dele af lovforslaget ikke har klimamæssige konsekvenser.</p>	<p>Det vurderes, at der ikke vil være konsekvenser som følge af lovforslaget.</p>
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Det vurderes, at der ikke vil være konsekvenser som følge af lovforslaget.	Det vurderes, at der ikke vil være direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser som følge af lovforslaget.

UDKAST

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har til formål at implementere artikel dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygnings energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende L af 8. maj 2024, og artikel 6, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder en henvisning til, at loven gennemfører dele af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010.

Det foreslås, at *fodnoten* til titlen til loven affattes således, at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1275/EU af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af bygningsdirektivet.

Til nr. 2 (§ 1)

Det fremgår af § 1 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at lovens primære formål er at fremme energibesparelser, øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger og øge andelen af energi fra vedvarende energikilder. Det fremgår endvidere, at lovens formål er at medvirke til at reducere vandforbruget i bygninger.

Den gældende formålsbestemmelse i loven stammer hovedsageligt fra lov nr. 585 af 24. juni 2005 og skal afspejle de hovedmålsætninger, der er for dansk og EU-retlig energipolitik, nemlig at fremme energibesparelser og energieffektiviteten i bygninger. Formålet om at reducere vandforbruget er afspejlet i bestemmelserne om energimærkning. Vandbesparelser vil i mange tilfælde medvirke til energibesparelser og kan forbedre rentabiliteten i energikonsulentens forslag.

Lovens formål om at øge andelen af energi fra vedvarende energikilder er indført ved lov nr. 883 af 12. maj 2021. Baggrunden for præcisering af lovens formålparagraf var at tydeliggøre VE-direktivets målsætning om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder i bygninger gennem fastsættelse af mål, der øger andelen af energi fra vedvarende energikilder.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, 2. pkt., at anvendelsesområdet for lov om fremme af energibesparelser i bygninger udvides til også at omfatte drivhusgasreduktioner.

Formålet med den foreslåede præcisering af lovens formålsparagraf er at tydeliggøre bygningsdirektivets målsætning om reduktion af drivhusgas-emissioner fra bygninger. Herved tydeliggøres også de samfundshensyn og overordnede målsætninger om at reducere udledning af drivhusgasser, der siden 2002 har ligget til grund for bygningsdirektivet.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i § 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, blandt andet indsættes som følge af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, eftersom den nationale bygningsrenoveringsplan blandt andet skal indeholde oplysninger om mål for forventede drivhusgasemissioner pr. bygningstype. Derudover skal planen også indeholde politikker for reduktion af de samlede vugge til grav drivhusgasemissioner. Den foreslåede bestemmelse i § 1, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, har endvidere sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i § 4 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, hvorefter der indføres regler om klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om, at renoveringspasset skal indeholde generelle oplysninger om tilgængelige muligheder for at forbedre byggevarers cirkularitet og reducere deres drivhusgasemissioner.

Til nr. 3. (*§ 2 a*)

Det fremgår af § 2, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at definitioner og afgrænsninger i BBR finder anvendelse, medmindre andet er angivet i loven eller i regler fastsat i medfør af loven. Det fremgår endvidere af § 2 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.

Der findes i gældende national ret ikke en bestemmelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med fastsættelse af regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser også kan fastsætte selvstændige regler om definitioner.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.8.1.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 2 a, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren i forbindelse med fastsættelse af regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område også kan fastsætte regler om definitioner.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at implementere definitioner fra bygningsdirektivet i en samlet, selvstændig definitionsbekendtgørelse.

EU-domstolen har inden for de seneste år udformet en praksis, hvor alle definitioner skal implementeres i national ret. Det fremgår f.eks. af EU-Domstolens sag C-343/08, at bestemmelser i EU-direktiver skal implementeres i national ret, selvom aktiviteten for bestemmelsen ikke findes i medlemsstaten.

Det følger som udgangspunkt af Justitsministeriets lovkvalitetsvejledning og vejledning om administrative forskrifter samt af almindelig praksis, at definitioner fra et EU-direktiv implementeres i den lov eller i den bekendtgørelse, hvor definitionerne bliver anvendt. EU-domstolens praksis i forhold til krav om implementering af samtlige definitioner skaber dog en risiko for, at lovgivningen kan komme til at indeholde definitioner, der reelt ikke anvendes i dansk ret. Der opstår derved en uhensigtsmæssighed ved at anvende den almindelige fremgangsmåde for implementering af definitioner i lovgivningen, eftersom lovgivningen kan komme til at indeholde definitioner, som ikke har en reel anvendelse eller reelt tilhørsforhold til den pågældende lov eller bekendtgørelse. Implementering af definitioner fra EU-retten kan i visse tilfælde også risikere at blive implementeret i national ret, som allerede indeholder en definition af samme ord eller begreb, men som har ophæng i nationale initiativer. F.eks. har bygningsdirektivet i artikel 2, nr. 5, en definition af »offentlige organer«, som også er defineret i bekendtgørelse nr. 761 af 18. juni 2024 om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder, som tillige gennemfører et national politisk forlig.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.8.3. og 3.8.4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ud over at fastsætte definitioner fra EU-retten i relevant lovgivning, også kan implementere definitioner i en selvstændig definitionsbekendtgørelse.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende bemyndigelsen til at implementere definitionerne fra bygningsdirektivet i en samlet definitionsbekendtgørelse med en ordret gengivelse af de enkelte definitioner. Hvor en definition i bygningsdirektivet henviser til f.eks. et andet

direktiv eller forordning, forventes ordlyden herfra gengivet for at understøtte størst mulig brugervenlighed. Hensigten er, at de enkelte bekendtgørelser, der indeholder den materielle regulering og implementering af de enkelte områder, fortsat vil indeholde en henvisning til definitionsbekendtgørelsen, hvori den pågældende definition fremgår.

Det er dermed hensigten, at der med bemyndigelsen vil blive udstedt en definitionsbekendtgørelse, der understøtter brugervenlighed og samtidigt en overskuelig og korrekt implementering af de enkelte definitioner fra bygningsdirektivet. Visse definitioner er f.eks. alene angivet som henvisninger til andre EU-regler, som f.eks. til energieffektivitetsdirektivet, hvor det kan være hensigtsmæssigt at gengive ordlyden i en definitionsbekendtgørelse.

Det er hensigten, at der i de love og administrative bestemmelser, som implementerer bygningsdirektivet, skal være en henvisning til de relevante definitioner i den til enhver tid gældende definitionsbekendtgørelse. Det er dog hensigten, at det fortsat vil være muligt at implementere definitioner fra bygningsdirektivet direkte i den lov eller bekendtgørelse, som implementerer direktivet, såfremt det vurderes mest hensigtsmæssigt.

Det er endvidere hensigten, at definitionsbekendtgørelsen kun vil blive ændret, såfremt der sker en ændring til en eller flere af definitionerne i bygningsdirektivets artikel 2.

Da store dele af bygningsdirektivet implementeres af Social- og Boligministeriet, kan der være behov for at udstede en fælles definitionsbekendtgørelse med hjemmel i lov om fremme af energibesparelser i bygninger og efter aftale med social- og boligministeren tillige med hjemmel i byggeloven. Det er således hensigten, at der udstedes en fælles bekendtgørelse til en implementering af artikel 2 i bygningsdirektivet med undtagelse af definitioner, der implementeres direkte i lov eller anden bekendtgørelse, såfremt dette er mest hensigtsmæssigt.

Til nr. 4. (§ 2 a)

Det følger af artikel 2 a i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, at hver medlemsstat opstiller en langsigtet renoveringsstrategi. De indholdsmæssige krav til den langsigtede renoveringsstrategi følger af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 artikel 2 a, litra a – g. Der er tale om en medlemsstatsforpligtelse, som opfyldes igennem rapportering og notificering til Europa-Kommissionen.

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, der forpligter klima-, energi- og forsyningsministeren til at udarbejde en national plan for renovering af bygninger.

Det følger af den foreslåede § 2 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren udarbejder en national plan for renovering af bygninger. Det følger endvidere af bestemmelsen, at ministeren ved udarbejdelsen af planen skal følge de krav, som fremgår af artikel 3 i bygningsdirektivet, herunder krav til indholdet af planen, offentlig høring, forelæggelse og opfølgning over for Europa-Kommissionen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at borgere og andre ikke-statslige myndigheder, som er berørt af bestemmelsen, kan gøre deres rettigheder gældende ved domstolene og få indblik i, hvad medlemsstaten er forpligtet til. Derudover er formålet med den foreslåede bestemmelse at sikre korrekt implementering af bygningsdirektivet og imødekomme EU-domstolens praksis, hvorefter medlemsstaten bør udstede bindende bestemmelser for at sikre, at myndighederne anvender direktivet korrekt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ud fra kravene i bygningsdirektivets artikel 3 skal fastsætte en national plan for renovering af bygninger for at sikre renovering af den nationale bygningsmasse af såvel ikke-beboelsesbygninger som beboelsesbygninger med henblik på at gøre den til en yders energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse senest i 2050, idet målet er at omdanne eksisterende bygninger til nulemissionsbygninger. Klima-, energi- og forsyningsministeren skal hvert femte år udarbejde et udkast til planen og forelægge den for Europa-Kommissionen ved brug af skabelonen i bygningsdirektivets bilag II. Det første udkast til den nationale bygningsrenoveringsplan skal senest forelægges Kommissionen den 31. december 2025.

Det forventes, at Energistyrelsen vil udarbejde og sende udkast til den nationale bygningsrenoveringsplan i offentlig høring i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse og bygningsdirektivets artikel 3, inden planen sendes til Europa-Kommissionen.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre krav eller forpligtelser, som går ud over, hvad bygningsdirektivet foreskriver.

Til nr. 5 (§ 2 b)

Det fremgår af § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser og regler i relation hertil, herunder definitioner, undtagelser og bagatelgrænser.

Det foreslås, at § 2 b ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det foreslås, at lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 7, stk. 4, affattes, således at bestemmelsen fremover også vil kunne anvendes ved implementering af bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16. Da § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger i dag bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne implementere dele af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, så vil § 2 b blive overflødig, såfremt lovforslagets § 1 vedtages, hvorfor § 2 b foreslås ophævet.

Til nr. 6 (*Overskrift til kapitel 3*)

Den eksisterende overskrift til kapitel 3 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger lyder »Energimærkning af bygninger«. Overskriften afspejler dermed, at bestemmelserne i kapitel 3 vedrører de generelle regler for energimærkning af bygninger.

Det foreslås at udvide *overskriften* med »renoveringspas«, således at overskriften affattes: »Energimærkning af bygninger og renoveringspas«.

Den foreslåede nyaffattelse vil skulle afspejle, at kapitel 3 foreslås udvidet med bestemmelser om renoveringspasset, jf. artikel 12 i bygningsdirektivet.

Nyaffattelsen af overskriften har ingen materielle konsekvenser.

Til nr. 7 (§ 4 a)

Der findes på nuværende tidspunkt ikke en bemyndigelse i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, der forpligter klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om renoveringspas.

Begrebet »renoveringspas« er nyt og er defineret som »en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en bestemt bygning i et maksimalt antal trin, som i væsentlig grad vil forbedre dens energimæssige ydeevne«, jf. bygningsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Det følger af bygningsdirektivets artikel 12, at »medlemsstaterne senest den 29. maj 2026 indfører en ordning for renoveringspas«. Ordningen skal være til frivilligt brug for ejere af bygninger og bygningsenheder, medmindre medlemsstaten ønsker at gøre den obligatorisk. Medlemsstaterne er forpligtede til at udarbejde ordningen i overensstemmelse med kravene i artikel 12, herunder bl.a. at tilstræbe at stille et særligt digitalt værktøj til rådighed, til udfærdigelse og eventuel ajourføring af renoveringspasset, samt at renoveringspasset skal udstedes i digitalt format, skal kunne indlæses i den nationale database over bygningers energimæssige ydeevne og skal lagres i eller kunne tilgås via den digitale bygningslogbog, når en sådan er tilgængelig.

Der er visse overlap mellem ordningen med renoveringspasset og den eksisterende ordning med energimærkningen (bekendtgørelse nr. 549/2023), navnlig med hensyn til vurderingen af bygningens nuværende energimæssige ydeevne og anbefalingerne til forbedring heraf. Medlemsstaterne kan tillade, at renoveringspasset og energimærket udfærdiges samtidigt af samme ekspert og udstedes sammen, jf. bygningsdirektivets artikel 12, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.4.2.

Efter den foreslåede § 4 a, stk. 1, introduceres begrebet »renoveringspas« som en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en bestemt bygning i et maksimalt antal trin, som i væsentlig grad vil forbedre dens energimæssige ydeevne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at begrebet »renoveringspas« vil blive introduceret i lov om fremme af energibesparelser i bygninger med samme definition som i bygningsdirektivet artikel 2, nr. 19.

Efter den foreslåede § 4 a, stk. 2, fastsætter klima-, energi- og forsyningsministeren regler om ordningen for renoveringspas, herunder om kategorier af renoveringspas, grundlaget for renoveringspas, indhold, udformning, gennemførelse, dokumentation samt om gyldigheden af renoveringspas.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive forpligtet til at fastsætte regler om ordningen for renoveringspas i bekendtgørelsesformat, herunder om kategorier af renoveringspas, grundlaget for renoveringspas, indhold, udformning, gennemførelse samt dokumentation.

Bestemmelsen vil skulle bruges til at fastsætte regler om administrationen af ordningen med renoveringspas i overensstemmelse med bygningsdirektivets artikel 12. Ordningen vil blive frivillig, og der vil blive tale om en minimumsimplementering, hvor ordningen i nogen grad baseres på data fra den eksisterende energimærkningsordning, om hvilket der er fastsat administrative regler i bekendtgørelse nr. 549 af 15. maj 2023 om energimærkning af bygninger. Nogle valgfrie »kan-bestemmelser« i bygningsdirektivets artikel 12 og bilag VIII vedrørende renoveringspasset vil kunne implementeres, men kun i tilfælde af, at Energistyrelsen i forvejen har adgang til de nødvendige data, og hvor det ud fra en faglig vurdering vil kunne give værdi i ordningen. Herudover vil der kunne fastsættes regler om, at allerede foreliggende data om en bygning, som ligger til grund for energimærkningen, kan genbruges til udarbejdelse af renoveringspasset, så længe det er fagligt forsvarligt for at holde omkostningerne ved udarbejdelse af renoveringspasset nede og gøre ordningen smidig.

»Kategorier af renoveringspas« henviser til, at der for renoveringspasset, ligesom ved energimærkningen vil kunne fastsættes regler om, at renoveringspasset foretages i forskellige kategorier for forskellige typer af bygninger og bygningsanvendelse, f.eks. enfamiliehuse, beboelsesejendomme med lejligheder, bygninger med handel og service, offentlige bygninger.

»Grundlaget for renoveringspas, gennemførelse samt dokumentation« henviser til, at der for renoveringspasset, ligesom ved energimærkningen, vil kunne fastsættes regler om det faglige grundlag for udarbejdelse af renoveringspasset, herunder kravene til energikonsulenternes gennemgang af bygninger, registreringer, vurderinger, beregninger, dokumentkrav og rådgivning m.v. samt for tilpasning af renoveringspasset til de forskellige målgrupper.

»Indhold og udformning« henviser til, at der for renoveringspasset, ligesom ved energimærkningen, vil kunne fastsættes regler om renoveringspassets faktiske opbygning og layout under hensyn til de primære brugergruppers behov, eventuel tilpasning til behov hos sekundære målgrupper, der skal anvende renoveringspasset i forbindelse med f.eks. ejendomshandel, bygningsadministration eller ved realisering af energibesparelser.

Renoveringspasset vil blive indberettet til en central database. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21, og bemærkningerne hertil.

Efter bestemmelsen vil der også kunne fastsættes regler om gyldigheden af et renoveringspas samt om, hvornår det mister sin gyldighed. Som udgangspunkt lægges der op til, at udarbejdede renoveringspas vil være gyldige helt frem til år 2050, hvor medlemsstaternes bygningsmasse senest skal være omdannet til nulemissionsbygninger, jf. bygningsdirektivets artikel 1, stk. 1. Det betyder, at renoveringspasset for en bygning som udgangspunkt vil kunne beholde sin gyldighed ved salg eller anden overdragelse. Herudover vil der f.eks. kunne fastsættes regler om, at renoveringspasset mister sin gyldighed, hvis der udstedes en ny rapport eller foretages ændringer på bygningen, som vil gøre registreringerne og beregninger i renoveringspasset misvisende, f.eks. ved en tilbygning eller ændret anvendelse.

Efter den foreslåede § 4 a, *stk. 3*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte yderligere regler om ordningen om renoveringspas, herunder om virksomheder og personer, der er berettiget til at udarbejde renoveringspasset, samt om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til sagsbehandling, tilsyn og anden administration m.v. i forbindelse hermed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte yderligere regler om ordningen for renoveringspas, herunder om virksomheder og personer, der er berettigede til at udarbejde renoveringspasset samt om betaling af ministerens omkostning til sagsbehandling og tilsyn i forbindelse hermed.

Bestemmelsen vil kunne bruges til at fastsætte regler om registrerings-, godkendelses- eller beskikkelsesordninger eller ordninger for akkreditering eller akkrediteret certificering for virksomheder eller personer, der vil være berettigede til at udarbejde renoveringspas, herunder kvalifikationskrav, uvildighed, krav til fremgangsmåde og procedure, forpligtelser, krav til udstyr og IT-programmer. I den forbindelse vil der også kunne fastsættes regler om offentliggørelse af lister over personer og virksomheder, der er berettigede til at udarbejde renoveringspas. Der vil desuden kunne fastsættes regler om maksimale honorarer for ydelser udført af energikonsulenter, tekniske eksperter eller virksomheder, der beskæftiger dem. For virksomheder eller personer vil der også kunne fastsættes regler om fratagelse og bortfald af godkendelsen, beskikkelsen, akkrediteringen, certificeringen eller registreringen.

Bestemmelsen vil endvidere kunne bruges til at fastsætte regler om tilrettelæggelsen af og administrationen af ordningen med renoveringspasset, herunder tilsyn og kontrol med udarbejdede renoveringspas energikonsulenter,

certificerede energimærkningsfirmaer, klageadgang vedrørende udarbejdelse af renoveringspasset samt klageberettigelse, adgang til at træffe afgørelse om en eventuel berigtigelse af et udarbejdet renoveringspas og eftersyn eller udarbejdelse af et nyt renoveringspas eller eftersyn ved en andet certificeret energimærkningsfirma. Der vil også kunne fastsættes regler om meddelelse af påbud ved manglende regelefterlevelse, påtale af fejl ved udarbejdede renoveringspas, ligesom der vil kunne fastsættes regler om tildeling af advarsler, f.eks. ved grove eller gentagne fejl eller overtrædelser af betingelserne for godkendelse eller registrering. Påtaler og tildeling af advarsler skal følge de almindelige procedurer for fratagelse af godkendelser eller registreringer, og der vil derfor skulle foretages sædvanlig partshøring forinden, ligesom sådanne afgørelser vil kunne påklages. I tilknytning hertil vil der kunne fastsættes regler om offentliggørelse af navne på og firmatilknytningsforhold for energikonsulenter, der har fået en påtale eller advarsel som følge af alvorlige eller gentagne fejl.

Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne etableres en ordning for renoveringspasset, som vil ligne den eksisterende energimærkningsordning, som er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 549 af den 15. maj 2023, jf. § 24, stk. 1-4. Med en sådan ordning vil de virksomheder og personer, som allerede er berettigede til at udarbejde energimærkning, kunne ansøge om at blive godkendt eller certificeret til at udarbejde renoveringspasset.

Endelig vil der med den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til »sagsbehandling, tilsyn og anden administration m.v.« i forbindelse med ordningen om renoveringspasset. Hvis det beslutes, at denne del af bemyndigelsen skal udmøntes, er det målet at fastlægge gebyret, så ordningen vil blive fuldt ud gebyrfinansieret og administreret sammen med den eksisterende og gebyrfinansierede ordning med »energimærkning«, se hertil bekendtgørelse nr. 549 af 15. maj 2023 om energimærkning af bygninger, under et samlet gebyr. Baggrunden for dette er sammenhængen mellem de to ordninger, hvor det vurderes, at være omkostningseffektivt at anvende eksisterende energimærkningsdata ved udarbejdelsen af renoveringspasset. Gebyret forventes opkrævet som »et« beløb pr. indberettet energimærkning.

Omkostninger til »Sagsbehandling og tilsyn« henviser til samtlige omkostninger forbundet med den daglige drift af ordningen, herunder kvalitetssikring, kontrol, drift af registre, databaser og andre IT-systemer.

Omkostninger til »Anden administration m.v.« henviser til omkostninger til løbende EU-opgaver forbundet med ordningen, implementering af EU-ret og regelarbejde. Der er generelt tale om omkostninger, der er forbundet med de ydelser eller fordele, som de gebyrbetalende parter opnår ved ordningen.

Der vil endvidere kunne fastsættes regler om gebyrets frekvens, ministerens opkrævning af gebyret, forfaldstidspunkt, betalingsform, rykkergebyr og renter.

De administrative omkostninger ved ordningen med renoveringspasset vil kunne ændre sig løbende fra år til år. Hvis der vælges at etablere en gebyr-ordning, vil der skulle ske en løbende tilpasning af gebyrsatserne i overensstemmelse med Budgetvejledningen.

Efter den foreslåede § 4 a, *stk. 4*, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om, at bygninger ejet af offentlige organer skal have renoveringspas.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige organer skal sørge for at få udarbejdet renoveringspas for de bygninger, som de ejer.

Bestemmelsen vil skulle bruges til at fastsætte regler om, at offentlige organer skal vurdere, om visse af deres bygninger skal have et renoveringspas. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive udmøntet ved indførelse af en bestemmelse i bekendtgørelse nr. 1193 af 2. oktober 2025 om energieffektivisering i det offentlige, hvorefter offentlige organer skal vurdere, om det er relevant, at de bygninger, som de udpeger til renovering efter den alternative tilgang, jf. energieffektivitetsdirektivets artikel 6, *stk. 6*, også skal have et renoveringspas. Vurderingen foretages ud fra, hvordan renoveringspasset udmøntes.

Det følger af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, *stk. 6*, at medlemsstaterne kan beslutte at anvende en alternativ tilgang til den, der er fastsat i energieffektivitetsdirektivets artikel 6, *stk. 1-4*, med henblik på hvert år at opnå energibesparelser i offentlige organers bygninger, som mindst svarer til det omfang, der kræves i henhold til *stk. 1*. Hvis den alternative tilgang anvendes, skal medlemsstaterne sørge for at sikre, at der hvert år indføres et renoveringspas, hvor det er relevant for bygninger, der udgør mindst 3 pct. af det samlede etageareal i opvarmede og/eller afkølede bygninger, der ejes af offentlige organer. For disse bygninger skal renoveringen til næsten ener-

gineutrale bygninger opnås senest i 2040. Renoveringskravet efter energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 1, omfatter det samlede areal af alle offentlige organers opvarmede og/eller nedkølede bygninger over 250 m², som ikke mindst var svarende til næsten energineutral bygning d. 1. januar 2024. Renoveringskravet efter stk. 1, forpligter medlemsstaterne til årligt at renovere mindst 3 pct. af arealet op til mindst næsten energineutral bygning.

Europa-Kommissionen har i deres henstilling (EU) 2024/1716 af 19. juni 2024 om retningslinjer for fortolkningen af artikel 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 for så vidt angår energiforbruget i den offentlige sektor, renovering af offentlige bygninger og offentlige udbud pkt. 5.3.2. udlagt forpligtelsen om renoveringspas for offentlige organers bygninger ved den alternative tilgang, som at medlemsstaterne årligt indfører renoveringspas for mindst 3 pct. af bygningsarealet efter artikel 6, stk. 1.

Det forventes, at udmøntningen tager sigte på ordlyden af energieffektivitetsdirektivets artikel 6, stk. 6, hvorfor der tages udgangspunkt i, at offentlige organer skal foretage en vurdering ud fra relevansen af renoveringspas-set, frem for at alle udpegede bygninger skal have et renoveringspas.

Energieffektivitetsdirektivets artikel 6 havde en gennemførelsesfrist den 11. oktober 2025. Denne frist har ikke kunne efterleves for så vidt angår reglerne om renoveringspas for bygninger ejet af offentlige organer.

Reglen forventes gennemført ved implementeringsfristen for bygningsdirektivet uden nærmere risiko for sagsåbning fra Europa-Kommissionen om implementering efter fristen for energieffektivitetsdirektivet.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Til nr. 8 (§ 5)

Det fremgår af § 5, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning for bygninger, lejligheder eller andre enheder med henblik på, at kravene i kapitel 4-6 kan opfyldes, påhviler den til enhver tid værende ejer.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, 1. pkt., at »kapitel 4-6« ændres til: »kapitel 3 a-6«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af det foreslåede kapitel 3 a om minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Ændringen vil medføre, at forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning med henblik på, at kravene i det foreslåede kapitel 3 a opfyldes, påhviler den til enhver tid værende ejer. Bestemmelsen vil således som noget nyt også gælde for det foreslåede kapitel 3 a. Bestemmelsen vil fortsat finde anvendelse på kravene i kapitel 4-6.

Til nr. 9 (*kapitel 3 a, § 5a og § 5b*)

Efter gældende ret er der ikke regler, hvorefter ejeren af en eksisterende ikke-beboelsesbygning skal sikre, at bygningen opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimal tærskelværdi målt i kWh/m²/år.

Dog er der i forhold til målingen af den energimæssige ydeevne en regulering i bygningsreglementet under byggeloven, som hører under Social- og Boligministeriet. Her er der fastsat et generelt krav for bygninger, der betegnes som energirammekrav udtrykt i kWh/m²/år.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.1.1. om gældende ret, herunder om gældende regulering i byggeloven i forhold til energirammekravet, og pkt. 3.1.2. om reglerne i bygningsdirektivet, hvorefter medlemsstaterne skal fastsætte minimumsstandarder for energimæssig ydeevne for ikke-beboelsesbygninger.

Det foreslås, at der indsættes en *overskrift* »Kapitel 3 a Minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne« før forslaget til § 5a. Formålet med den foreslåede overskrift er at tydeliggøre, at der fastsættes regler om minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne, og at disse regler emnemæssigt adskiller sig fra reglerne om energimærkning, jf. kapitel 3 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Begrebet »minimumsstandarder for energimæssig ydeevne« er i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 4, defineret som »regler, ifølge hvilke eksisterende bygninger skal opfylde et krav om energimæssig ydeevne som led i en omfattende renoveringsplan for en bygningsmasse eller ved et tærskelpunkt på

markedet såsom salg, udlejning, donation eller ændret formål i matrikel- eller tinglysningsregistret i en vis periode eller inden en bestemt dato, og som derved fører til renoveringen af eksisterende bygninger». Da minimumsstandards for energimæssig ydeevne skal forstås som regler til opfyldelse af krav om energimæssig ydeevne, vil indførelsen af det foreslåede kapitel 3 a medføre, at der indføres sådanne regler, og at dette krav kan rettes mod de pågældende ejere af ikke-beboelsesbygninger. Definitionsbestemmelsen i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 4, skal således forstås i umiddelbar sammenhæng med artikel 9, særligt stk. 1.

Det er hensigten, at definitionen af minimumsstandards for energimæssig ydeevne, jf. bygningsdirektivets artikel 2, nr. 4, i sin konkrete ordlyd vil blive implementeret ved bekendtgørelse. Det er hensigten, at der i den forbindelse udarbejdes en samlet definitionsbekendtgørelse, som indeholder definitioner fra bygningsdirektivet. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.7.3. for en nærmere gennemgang af ministeriets overvejelser i forhold til udstedelsen af en samlet definitionsbekendtgørelse.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse § 5a, stk. 1, hvorefter ejeren af en ikke-beboelsesbygning skal sikre, at bygningen opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimal tærskelværdi målt i kWh/m²/år.

En ikke-beboelsesbygning skal forstås som en bygning, der ikke anvendes til beboelse, f.eks. en erhvervsbygning eller en offentlig bygning. Der henvises til de specielle bemærkninger nedenfor til den foreslåede § 5 a, stk. 3, for en nærmere afgrænsning af begrebet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at implementere dele af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, hvorefter ikke-beboelsesbygninger skal overholde de tærskelværdier for energimæssig ydeevne, som fastsættes af medlemsstaten. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.2. for en uddybning af kravet i bygningsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der indføres et krav om, at ikke-beboelsesbygninger skal opfylde en fastsat maksimal tærskelværdi (MEPS-krav) målt i kWh/m²/år, dvs. en bestemt minimumsstandard for energimæssig ydeevne målt i kWh/m² pr. år. Tærskelværdien i form af MEPS-kravet vil blive udtrykt som et energiramme krav, hvilket betyder, at ikke-beboelsesbygningen inden for en nærmere fastsat frist, jf. den foreslåede § 5 a, stk. 2, skal have et beregnet energiforbrug, som ligger under denne tærskelværdi.

Den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at ejeren af ikke-beboelsesbygningen vil være pligtsubjektet i forhold til forpligtelserne efter den foreslåede § 5 a og regler udstedt i medfør heraf. Dette vil ligge i tråd med lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 5, stk. 1, 1. pkt., hvorefter forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning af bygninger i sammenhænge, der indgår i lovens kapitel 4-6, påhviler den til enhver tid værende ejer af bygningen. Lovens § 5, stk. 1, 1. pkt., foreslås derfor udvidet til også at henvise til det nye kapitel 3 a om minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 1, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Ejeren af en ikke-beboelsesbygning skal forstås som den til enhver tid værende ejer af bygningen. Hvis bygningen er ejet af en juridisk person, f.eks. et selskab, en forening, en organisation eller institution, er det den juridiske person, som er ansvarlig for bygningens overholdelse af MEPS-kravet. Den foreslåede ordning vil således i disse tilfælde medføre, at det er den eller de personer, som inden for de juridisk organisatoriske rammer bærer ansvaret, som skal sikre, at bygningen overholder MEPS-kravet. Hvis bygningen er ejet af en enkeltmandsvirksomhed, vil forpligtelsen således påhvile ejeren af enkeltmandsvirksomheden.

Bygninger omfattet af MEPS-kravet vurderes alle at være fast ejendom, hvorfor den foreslåede ordning vil medføre, at ejerskab af de pågældende bygninger vil fremgå af tinglysningsystemet. Såfremt en ikke-beboelsesbygning er helt eller delvist udlejet, vil det fortsat være ejeren af bygningen, som er ansvarlig for at bygningen overholder MEPS-kravet. Forholdet mellem ejeren og evt. lejere vil i situationer, hvor ejeren skal træffe foranstaltninger til at lovliggøre bygningens energimæssige ydeevne, som evt. kan påvirke lejerens lejemål, være reguleret af erhvervslejeloven eller privatretlige aftaler.

Den foreslåede bestemmelse medfører således, at forpligtelsen om, at bygningen skal opfylde MEPS-kravet, påhviler ejeren af bygningen. Hvis ejeren af bygningen ikke sikrer, at bygningen opfylder MEPS-kravet inden for den frist, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af den foreslåede stk. 2, kan ejeren af bygningen pålægges et juridisk ansvar for bygningens overholdelse af MEPS-kravet. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets pkt. 3.1.3. og 3.1.4. om Klima, - Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning samt lovforslagets § 1, nr. 25 og nr. 26, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at der i § 5 a, indsættes et *stk.* 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter den maksimale tærskelværdi, jf. den foreslåede *stk.* 1, samt hvornår denne tærskelværdi senest skal være opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau skal fastsætte en konkret tærskelværdi, som ikke-beboelsesbygningerne skal opfylde inden en nærmere angivet frist. Denne tærskelværdi udgør det såkaldte MEPS-krav. Der henvises til lovforslagets afsnit 3.1.3 for en beskrivelse af begrebet.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at MEPS-kravet senest skal være opfyldt inden de årstal, som følger af bygningsdirektivet artikel 9, *stk.* 1. Ministeren kan dog også fastsætte regler om, at MEPS-kravet skal være opfyldt på andre tidspunkter, såfremt det politisk er ønsket eller påkrævet af andre grunde. Fastsættelsen af frister på andre tidspunkter end dem, som fremgår af bygningsdirektivet, kunne f.eks. ske, men er ikke begrænset til tilfælde, hvor det vurderes nødvendigt af hensyn til opfyldelse af direktivets artikel 3, *stk.* 1 og *stk.* 2, litra f, vedrørende målet om at omdanne eksisterende bygninger til nulemissionsbygninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil. Det er dog hensigten, at bemyndigelsen ikke umiddelbart skal anvendes til at fastsætte regler ud over, hvad bygningsdirektivet foreskriver.

Efter bygningsdirektivets artikel 9, *stk.* 1, skal der i 2030 og 2033 fastsættes maksimale tærskelværdier (MEPS-krave) for ikke-beboelsesbygningers energimæssig ydeevne. MEPS-kravet skal fastsættes således, at 16 pct. af de ikke-beboelsesbygninger, der i 2020 havde den dårligste energimæssige ydeevne, forbedrer denne ydeevne og dermed efterlever MEPS-kravet inden 2030. MEPS-kravet for 2033 skal fastsættes ud fra samme tilgang, men for de 26 pct. dårligste ikke-beboelsesbygninger. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.2. om bygningsdirektivet for en uddybning af kravet.

Bygningsdirektivet stiller ikke bestemte krav til, hvordan medlemsstaten skal fastsætte MEPS-kravet i 2040 og 2050, udover at kravet skal bidrage til opfyldelsen af en nulemissionsbygningsmasse i 2050. Det er derfor hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren i første omgang fastsætter pejlemærker for MEPS-kravet i 2040 og 2050. Pejlemærkerne vil blive fastsat som konkrete værdier, dvs. tal, men vil ikke udgøre en retlig forpligtelse. Det forventes, at ministeren vil offentliggøre pejlemærkerne for 2040 og 2050 samtidig med udmøntningen af MEPS-kravet for 2030 og 2033. Fastsættelse af pejlemærker for MEPS-kravet i 2040 og 2050 i stedet for et retligt bindende krav er begrundet i en formodning om, at MEPS-kravet kan

ændre sig frem mod 2040 og 2050 som følge af udviklingen i bygningsmassen. Fastsættelsen af pejlemærkerne er endvidere begrundet i et hensyn om at give bygningsejerne et indblik i, hvilke MEPS-krav der forventes at blive fastsat for 2040 og 2050. Dermed understøttes bygningsejerne i deres prioritering i forhold til bygningens vedligeholdelse. Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter MEPS-kravet for 2040 og 2050 i takt med, at data for udviklingen i primærenergiforbruget, energieffektiviseringen i forsyningssektoren samt bygningsmassen generelle stand bliver mere kendte. Tidspunktet for fastsættelse af de endelige tærskelværdierne for 2040 og 2050 vil også ske under hensyn til, at bygningsejerne har tid til at indrette sig på kravene og planlægge en evt. renovering eller energioptimering af bygningen. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3. for en uddybning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering af hensynet om i første omgang at fastsætte pejlemærker for 2040 og 2050.

Det er hensigten, at MEPS-kravet fastlægges som et energirammekrav, dvs. at der sættes en tærskel for bygningens energimæssige ydeevne, som den beregnes i en energimærkning. Energirammen omfatter bygningens samlede behov for tilført energi til opvarmning, ventilation, køling, varmt brugsvand og belysning, og hvor den tilførte energi fra forskellige energiforsyningsformer sammenvejes ved brug af energifaktorer. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3 for en nærmere uddybning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser. I praksis betyder det, at der fastsættes MEPS-krav for 2030 og 2033, angivet som en værdi i kWh/m² om året, som tager højde for evt. tillægsramme for den enkelte bygning. Det betyder, at de ikke-beboelsesbygninger, der har den dårligste energimæssige ydeevne skal renoveres så de opfylder 2030 MEPS-kravet inden d. 1. januar 2023. Det forventes, at kravet vil omfatte de ikke-beboelsesbygninger, der i dag har energimærke G og F, samt en andel af de ikke-beboelsesbygninger, der har energimærke E. På samme måde vil de resterende omfattede bygninger inden for E-skalaen samt en andel inden for D-skalaen skulle renoveres så de opfylder MEPS-kravet for 2033. Dette vil skulle ske inden den 1. januar 2033.

Hvorvidt en ikke-beboelsesbygning opfylder MEPS kravet, kan opgøres og ses ud fra bygningens energirammeberegning. Energirammen beregnes ved at indtaste data om bygningens konstruktioner, installationer m.m. i et beregningsprogram, der anvender et fast sæt forudsætninger for bl.a. anvendelsestid og klima samt en bestemt beregningskerne. På den måde opnår man en ensartet beregning af bygningens energimæssige ydeevne, der gør det muligt at sammenligne forskellige bygninger. Beregningen ser dermed

ikke på det faktiske forbrug i den enkelte bygning, der også vil afhænge af brugstid, adfærd, klima m.m.

Bygningens energiramme bliver bl.a. beregnet i forbindelse med udarbejdelse af en energimærkningsrapport, hvor beregningen afgør, hvilket energimærke bygningen bliver tildelt. Det er hensigten, at energimærkningsrapporten for en ikke-beboelsesbygning fremover også vil indeholde en informationsside om MEPS-kravet, hvoraf bygningsejeren kan se, om bygningen ud fra data angivet i energimærkningsrapporten opfylder MEPS-kravet og dermed ligger under den maksimale tærskelværdi.

Det foreslås endvidere, at der i § 5 a, indsættes et *stk. 3*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsættes nærmere regler om, hvilke bygninger, der er omfattet af *stk. 1*.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at afgrænse, hvilke ikke-beboelsesbygninger der skal opfylde MEPS-kravet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau kan fastsætte regler om, hvad der forstås ved en ikke-beboelsesbygning samt den nærmere afgrænsning heraf. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvilke bygningskategorier, der ikke er omfattet af MEPS-kravet i den foreslåede *stk. 1*, og som dermed er undtaget fra grundscenariet pr. 1. januar 2020, jf. bygningsdirektivets artikel 9, *stk. 6*. De bygninger, som falder under begrebet ikke-beboelsesbygninger, og som ikke er undtaget fra grundscenariet, vil være omfattet af kravet i medfør af den foreslåede § 5 a, *stk. 1*, jf. *stk. 2*, og skal derfor opfylde MEPS-kravet.

Det er hensigten, at en ikke-beboelsesbygning som udgangspunkt vil blive afgrænset negativt ud fra bygningsdirektivets definition af en beboelsesbygning eller en bygningsenhed til beboelse, jf. artikel 2, nr. 18. Det indebærer i udgangspunktet, at alle bygninger, der ikke falder inden for bygningsdirektivets definition af beboelsesbygninger, vil udgøre en ikke-beboelsesbygning i relation til implementeringen og opfyldelsen af MEPS-kravet. En ikke-beboelsesbygning vil dermed være en bygning, som ikke er indrettet til beboelse af en privat husholdning hele året rundt, f.eks. bygninger til erhverv og offentlige myndigheder. I afgrænsningen af hvilke bygninger, der kan blive omfattet af MEPS-krav, skal der tillige tages højde for definitionen af en bygning i bygningsdirektivet, jf. artikel 1, nr. 1, idet der herefter er tale

om en konstruktion med tag og mure, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet. Herudover forventes der at være en række kategorier af ikke-beboelsesbygninger, som ikke vil blive omfattet af MEPS-kravet i medfør af direktivets artikel 9, stk. 6.

Der er med dette udgangspunkt behov for, at der tilvejebringes en klar afgrænsning af de ikke-beboelsesbygninger, der vil skulle opfylde minimumsstandarden for energimæssig ydeevne. I dag er den danske bygningsmasse inddelt i anvendelseskoder i BBR under Skatteministeriet. BBR indeholder desuden en oversigt over bygningers samlede boligareal og samlede erhvervsareal. Det er hensigten, at anvendelseskoderne i BBR skal anvendes til at differentiere bygningsmassen og identificere de ikke-beboelsesbygninger, der er omfattet af MEPS-kravet i det foreslåede kapitel 3 a og regler udstedt i medfør heraf. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3. for en uddybning af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering i forhold til brugen af BBR-anvendelseskoder.

Idet der findes bygninger med blandet anvendelse, dvs. såvel beboelse som ikke-beboelse i samme bygning, er det nødvendigt at foretage en afgrænsning af, hvilke bygninger med blandet anvendelse der skal være omfattet af MEPS-kravet. Bygningsdirektivet opstiller ingen begrænsninger for medlemsstaten, idet det af præambelbetragtning 34 fremgår, at medlemsstaten kan vælge, om de vil behandle dem som beboelsesbygninger eller ikke-beboelsesbygninger. Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, at skelnen mellem beboelses- og ikke-beboelsesbygninger sker ved at se på bygningens anvendelseskode i BBR. For bygninger med blandet anvendelse vil anvendelsen af det største areal være afgørende for, hvorvidt bygningen anses som en beboelsesbygning eller en ikke-beboelsesbygning. Hvis en bygning f.eks. er indrettet således, at 90 m² er indrettet til helårsbolig, mens 110 m² af bygningen er indrettet til erhverv, vil bygningen være registreret som erhverv i BBR og dermed også blive anset som en ikke-beboelsesbygning. Hele bygningen, inkl. arealet indrettet til privatanvendelse, vil dermed være omfattet af MEPS-kravet.

Den foreslåede bestemmelse vil for det andet medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau kan fastsætte regler om, hvilke ikke-beboelsesbygninger der kan undtages fra grundscenariet. Undtagelse fra grundscenariet vil medføre, at bygningen ikke er omfattet af MEPS-kravet i det foreslåede kapitel 3 a. Bygningsdirektivets artikel 9, stk.

6, oplister en række bygningskategorier, som medlemsstaterne kan vælge at undtage fra MEPS-kravet. Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler som undtager de bygningskategorier, der er omfattet af undtagelsesmuligheden i bygningsdirektivets artikel 9, stk. 6. Dette vil medføre, at bl.a. fredede bygninger, bygninger med høj bevaringsværdi, religiøse bygninger, såsom kirker, visse industri- og landbrugsbygninger, såsom stalde og produktionshaller, værksteder, Forsvarets operative bygninger, samt fritliggende bygninger under 50 m² ikke forventes at blive omfattet af MEPS-kravet.

Det er hensigten, at undtagelsesmuligheden for religiøse bygninger samt visse industri- og landbrugsbygninger følger anvendelseskoderne i BBR. Herudover vil den foreslåede bemyndigelse medføre, at undtagelsesmuligheden for bygninger under 50 m² følger det angivne erhvervsareal i BBR, og at fredede bygninger undtages i henhold til Kulturministeriets officielle oversigt over fredede bygninger (Slots- og Kulturstyrelsens database over fredede bygninger). Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at bevaringsværdige bygninger kan undtages, hvis de ligger inden for en nærmere angivet skala for bevaringsværdige bygninger. Skalaen for, hvornår en bevaringsværdig bygning kan undtages fra opfyldelse af MEPS-kravet, vil blive fastsat ud fra direktivets krav om, at der kun kan undtages fredede- og bevaringsværdige bygninger, såfremt overholdelse af MEPS-kravet vil indebære en uacceptabel ændring af deres karakter eller udseende, eller hvis renovering af dem ikke er teknisk eller økonomisk mulig.

Det bemærkes, at det følger af lov om bygnings- og boligregistrering, at kommunen er ansvarlig for opdatering af BBR. Det følger dog imidlertid af loven, at ejeren er ansvarlig for, at de oplysninger, der meddeles til BBR, er korrekte. Det er dermed bygningsejers ansvar, at data om bygningen er korrekt registrerede i BBR.

(Til § 5b)

Ejeren af en bygning, herunder også ejere af ikke-beboelsesbygninger, er efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 5, stk. 1, 1. pkt., forpligtet til at sikre, at bygningen får udarbejdet en energimærkning efter reglerne i lovens kapitel 3-6.

Efter gældende ret er der ikke regler, hvorefter ejeren af en ikke-beboelsesbygning er forpligtet til at dokumentere bygningens opfyldelse af en maksimal tærskelværdi (MEPS-krav). Der er derfor heller ikke efter gældende ret fastsat nærmere regler om dokumentationen eller adgangen til at meddele dispensation fra et sådant krav, jf. kravet i den foreslåede § 5 a, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.1.1. om gældende ret.

Det foreslås, at der indføres en ny § 5 b, stk. 1, hvorefter ejeren af en ikke-beboelsesbygning på klima-, energi- og forsyningsministerens forespørgsel er forpligtet til at dokumentere, at bygningen opfylder den gældende maksimale tærskelværdi, jf. den foreslåede § 5 a, stk. 1.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre korrekt efterlevelse af MEPS-kravet ved at give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at undersøge og vurdere, hvorvidt bygningen opfylder kravet.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 5 b, stk. 3, fastsætter regler om, at dokumentationen skal ske ved tilvejebringelse af en gyldig energimærkningsrapport.

Det er hensigten, at bevisbyrden for ikke-beboelsesbygningens overholdelse af MEPS-kravet, påhviler ejeren af bygningen. Det er således hensigten, at ejeren af ikke-beboelsesbygningen vil blive bedt om at tilvejebringe gyldig dokumentation for bygningens overholdelse af MEPS-kravet ved forespørgsel, f.eks. i forbindelse med, at Energistyrelsen fører tilsyn med ikke-beboelsesbygningernes overholdelse af MEPS-kravet. Det er således ikke hensigten, at der med bestemmelsen skal fastsættes regler eller krav om, at ejeren af en ikke-beboelsesbygning til enhver tid skal være i besiddelse af gyldig dokumentation for, at den pågældende ikke-beboelsesbygning opfylder MEPS-kravet. Ejeren af en ikke-beboelsesbygning vil dermed ikke være forpligtet til at tilvejebringe eller opbevare dokumentation forud for en eventuel forespørgsel. Hvis ejeren af ikke-beboelsesbygningen på tidspunktet for forespørgslen om dokumentation for bygningens overholdelse af MEPS-kravet ikke er i besiddelse af gyldig dokumentation, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede § 5 b, stk. 2, vil bygningsejeren være forpligtet til at få udarbejdet denne dokumentation inden en nærmere angivet frist.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 5 b, stk. 2, for en nærmere gennemgang af energimærkning som dokumentationsform samt nærmere om fristen for at fremskaffe dokumentationen. Der henvises endvidere

til bemærkningerne til den foreslåede § 5 a, stk. 1, for en nærmere gennemgang af, hvad der skal forstås ved ejer samt til bemærkningerne til den foreslåede § 5 a, stk. 3, for en gennemgang af, hvad der skal forstås ved en ikke-beboelsesbygning og den forventede afgrænsning heraf.

Det følger af den foreslåede § 5 b, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om dokumentationen, jf. stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse har for det første til formål at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvad der konkret skal anvendes som dokumentation for bygningens overholdelse af MEPS-kravet.

Forpligtelsen til at tilvejebringe den fornødne dokumentation påhviler den til enhver tid værende ejer af bygningen. Dette skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 25, om forslag til ny § 31 c, hvorefter påbud udstedt til ejeren overgår til den nye ejer, såfremt bygningen overdrages.

Det forventes, at ministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, at dokumentationen i medfør af den foreslåede § 5 b, stk. 2, skal ske ved tilvejebringelse af en gyldig energimærkningsrapport. Energimærkningen afspejler bygningens energimæssige ydeevne, men indeholder også en række andre elementer, herunder f.eks. en energiplan, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 2. Energimærkningen viser det beregnede primærenergiforbrug i bygningen, der afspejler bygningens energimæssige ydeevne og afgør, hvor på energimærkeskalaen bygningen er. Dette vil være udtrykt som et bogstav, f.eks. energimærke D. Bogstavet tildeles ud fra grænser for bygningens energimæssige ydeevne målt i kWh/m²/år. Minimumsstandarden for bygningens energimæssige ydeevne vil ligeledes blive angivet som en maksimal tærskelværdi (MEPS-kravet), der angiver, hvor mange kWh/m²/år bygningen maksimalt må bruge. Energimærket og MEPS-kravet baseres dermed på det samme, nemlig bygningens energimæssige ydeevne. Det er derfor hensigten, at dokumentation vil blive baseret på den eksisterende energimærkningsordning.

Det er endvidere hensigten, at energimærkningsrapporten for ikke-beboelsesbygninger fremadrettet vil indeholde information om, hvor den konkrete bygning ud fra data i energimærkningsrapporten befinder sig i forhold til MEPS-kravet, og at denne oplysning vil blive lagt til grund i forbindelse med dokumentation af bygningens overholdelse af kravet. Bygningsejeren vil dermed også kunne bruge energimærkningsrapporten til selv at aflæse

bygningens energimæssige ydeevne og dermed orientere sig om, hvor bygningens energimæssige ydeevne befinder sig i forhold til MEPS-kravet. Gyldige energimærkningsrapporter, som ikke indeholder konkret information om, hvor bygningen befinder sig i forhold til MEPS-kravet, f.eks. fordi rapporten blev udstedt før energimærkningsrapporten blev udvidet til at indeholde denne oplysning, vil fortsat danne grundlag for dokumentation for overholdelsen af MEPS-kravet. I forbindelse med Energistyrelsens tilsyn med bygningens overholdelse af MEPS-kravet, vil Energistyrelsen have mulighed for at anvende datagrundlaget i energimærkningsrapporten. Det vil sige, at Energistyrelsen kan vurdere, hvor bygningen befinder sig i forhold til MEPS-kravet. I ganske særlige tilfælde kan der blive brug for, at bygningsejer får udstedt en ny energimærkningsrapport eller får ajourført den eksisterende.

Energimærkningsrapporten anses for gyldig, hvis den er udstedt i overensstemmelse med reglerne i den til enhver tid gældende bekendtgørelse om energimærkning af bygninger og gyldighedsperioden på 10 år ikke er udløbet, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 1.

En ajourført energimærkningsrapport betyder, at der ikke udstedes en ny energimærkningsrapport, men at den eksisterende rapport opdateres for at afspejle bygningens aktuelle energistatus. Hvis bygningen f.eks. har fået foretaget en renovering, udskiftning af vinduer eller har fået isoleret klimaskærmen, kan dette have betydning for bygningens energimæssige ydeevne og dermed opfyldelsen af MEPS-kravet. Det kan derfor være relevant at foretage en ajourføring af energimærkningsrapporten, når rapporten anvendes som gyldig dokumentation for opfyldelsen af MEPS-kravet.

I tilfælde, hvor bygningen er omfattet af MEPS-kravet og ikke har en gyldig energimærkning, er det hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren anmoder ejeren af bygningen om inden en nærmere angivet frist at tilvejebringe en gyldig energimærkningsrapport. Fristen for at frembringe en energimærkningsrapport vil blive fastsat således, at bygningsejeren inden for en rimelig periode gives tid til at få en energimærkningskonsulent til at udarbejde en ny energimærkningsrapport eller ajourføre en eksisterende rapport. Bygningsejeren skal selv afholde udgifterne til at få udarbejdet en gyldig og eventuel ajourført energimærkningsrapport.

Ejeren af en ikke-beboelsesbygning, som efter den foreslåede § 5 a, stk. 3, ikke er omfattet af MEPS-kravet, jf. undtagelsesmulighederne i bygnings-

direktivets artikel 9, stk. 6, kan i visse tilfælde alligevel risikere at blive anmodet om at fremvise dokumentation for bygningens overholdelse kravet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis bygningen er forkert registreret i BBR, fordi der f.eks. er konkrete planer om nedrivning, ændret anvendelse eller en bygning, der i medfør af en kommune- eller lokalplan er bevaringsværdig. En forkert registrering i BBR kan dermed få bygningen til at fremstå, som om den er omfattet af forpligtelsen om at opfylde MEPS-kravet. Det forventes, at der vil være tale om meget få tilfælde. I disse tilfælde, vil ejeren af ikke-beboelsesbygningen være forpligtet til at fremvise dokumentation i form af korrekt registrering af bygningen i BBR. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 5 a, stk. 3, for en nærmere gennemgang af hvilke bygninger der er omfattet af MEPS-kravet.

Såfremt ejeren af ikke-beboelsesbygningen i medfør af den foreslåede § 5 b, stk. 1, ikke efterkommer kravet om at sikre retvisende dokumentation for overholdelse af eller fritagelse fra opfyldelse af MEPS-kravet inden for fristen, er det hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler, hvorefter der vil kunne meddeles påbud herom i medfør af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 31 a samt evt. pålægges bødestraf, såfremt påbuddet ikke efterkommes.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af lovens § 25 a fastsætte regler om, at kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller fastsat i henhold til loven, skal ske digitalt. Ministeren kan herunder fastsætte regler om obligatorisk digital anvendelse af et bestemt digitalt system. Det er hensigten, at ministeren med hjemmel i § 25 a fastsætter nærmere regler om, at oplysningerne i forbindelse med dokumentationen skal indberettes digitalt. Det er i den forbindelse hensigten, at energimærkningskonsulenten uploader energimærkningsrapporten i Energistyrelsens energimærkningssystem.

Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3. for en nærmere beskrivelse af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser om valget af energimærkningen som dokumentationsform.

Det følger af den foreslåede § 5 b, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til i særlige tilfælde at få dispensation fra § 5 a, stk. 1, herunder fastsætte regler om vilkår og dokumentation samt dispensationens varighed.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at anvende undtagelsesmuligheden i bygningsdirektivet artikel 9, stk. 1, og derigennem understøtte en minimumsimplementering af direktivet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at ikke-beboelsesbygningsejere i særlige tilfælde, vil kunne opnå dispensation fra opfyldelse af MEPS-kravet, hvis de opfylder de nærmere fastsatte kriterier. Det er hensigten, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat regler om, at bygningsejer kan ansøge om dispensation i forbindelse med Energistyrelsens tilsyn med overholdelse af MEPS-kravet.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om dispensationsmulighederne, herunder regler om vilkår og dokumentation samt dispensationens varighed på bekendtgørelsesniveau. I forbindelse med afgørelsen om dispensation vil der også kunne fastsættes frister for bl.a. tilvejebringelse af dokumentation og opfyldelse af gældende krav.

Det er hensigten, at dispensationen kan gives i de særlige tilfælde, som følger af bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, afsnit 8. Det følger af denne bestemmelse, at en ikke-beboelsesbygning kan blive undtaget fra at opfylde MEPS-kravet i tilfælde af ændret forventet fremtidig brug af bygningen, i tilfælde af vanskelige vilkår hos bygningsejer eller i tilfælde af en ugunstig cost-benefit-vurdering.

Det følger af bygningsdirektivet, at kriterierne for en dispensationsmulighed skal være klare, præcise og stringente, og at de skal sikre ligebehandling af ikke-beboelsesbygninger. Det følger endvidere af bygningsdirektivet, at medlemsstaterne skal undgå, at et uforholdsmæssigt stort antal ikke-beboelsesbygninger bliver undtaget. Det er på den baggrund hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter klare, præcise og stringente kriterier, som kan muliggøre dispensation ud fra de i bygningsdirektivet angivne situationer. Kravet om ligebehandling forventes implementeret og understøttet af lighedsgrundsætningen, som er et grundlæggende ulovbestemt forvaltningsprincip i dansk ret, der skal sikre, at der som udgangspunkt træffes identiske afgørelser i forhold til borgere og virksomheder med identiske omstændigheder, hvilket dermed har til formål at hindre usaglig forskelsbehandling.

Den ene af de tre situationer, hvor der i forhold til bygningsdirektivet er mulighed for at få dispensation, er den forventede fremtidige brug af ikke-beboelsesbygningerne. Her forventes det, at der f.eks. kan være tale om tilfælde, hvor ikke-beboelsesbygningen inden for et nærmere bestemt tidsrum får en ændret anvendelse, hvorefter bygningen vil falde uden for anvendelsesområdet for MEPS-kravet, eller skal rives ned, hvorfor det ikke er meningsfuldt at foretage de relevante renoveringer eller energioptimeringer til opfyldelse af MEPS-kravet.

Ud fra en samlet vurdering af det konkrete tilfælde kan der således være situationer, hvor en efterlevelse af MEPS-kravet ikke vil stå mål med behovet for den energirenovering, der er nødvendig til regulering af indeklimaet, herunder i forhold til indeklimaets kvalitet. I enkelte af disse situationer, som f.eks. tomme butikslokaler i landdistrikter, som ikke forventes taget i brug igen, vil efterlevelse af MEPS-kravet allerede ud fra en cost-benefit vurdering som udgangspunkt ikke forventes at være rentabel. Derudover kan bygningsejeren også befinde sig i en situation med vanskelige økonomiske vilkår, som kan begrunde en evt. dispensation. Men der kan derudover være en restgruppe, hvor efterlevelse af MEPS-kravet ville medføre investeringer i energirenovering af bygninger, men som ikke fremtidigt forventes at blive taget i brug, men heller ikke revet ned eller få en ændret anvendelse m.v. I disse situationer vil der under særlige omstændigheder kunne meddeles dispensation.

Den anden af de tre situationer, hvor der i medfør af bygningsdirektivet er mulighed for at få dispensation, er, hvis renoveringstiltagene udgør en ugunstig cost-benefit vurdering. En ugunstig cost-benefit vurdering vil omfatte de tilfælde, hvor omkostningerne til energirenoveringerne til efterlevelse af MEPS-kravet ikke er rentable. Det kan f.eks. være, hvis de nødvendige energibesparelser kun kan opnås gennem meget dyre og teknisk vanskelige tiltag, som ikke tilbagebetales inden for energirenoveringstiltagets levetid. Det er således hensigten, at ikke-beboelsesbygninger, som opnår en dispensation, på grund af ugunstig cost-benefit-vurdering i stedet vil blive underlagt krav om at gennemføre rentable tiltag. Det betyder, i overensstemmelse med bygningsdirektivets artikel 9, stk. 1, 10. afsnit, at der fortsat er krav om, som minimum at gennemføre de individuelle renoveringstiltag, der opnår en gunstig cost-benefit-vurdering, og som derfor fortsat er rentable.

Den tredje af de tre situationer, hvor der i medfør af bygningsdirektivet er mulighed for at få dispensation, er, hvis ejeren af ikke-beboelsesbygningen

er i vanskelige vilkår. Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om, at et vanskeligt vilkår f.eks. udgøres af væsentlige likviditetsproblemer i form af f.eks. betalingsstandsning og konkurssituation samt alvorlig sygdom. Derudover forventes det, at vanskelige vilkår vil omfatte force majeure lignende situationer som brand, stormflod eller lignende. Der er ikke tale om en udtømmende liste, men det er hensigten, at der vil være tale om helt særlige situationer, hvor ejeren af ikke-beboelsesbygningen ud fra en konkret vurdering ikke vil være i stand til at gennemføre den påkrævede renoveringsforanstaltning for at sikre, at ikke-beboelsesbygningen opfylder MEPS-kravet.

I visse situationer forventes således, at MEPS-kravet sættes i bero i tilfælde, hvor en bygningsejer i en periode ikke har rådighed over bygningen, dvs. konkurs, rekonstruktion og tvangsauktion.

Det er hensigten, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler på bekendtgørelsesniveau, hvorefter ejeren af ikke-beboelsesbygningen har bevisbyrden i forbindelse med en ansøgning om dispensation fra MEPS-kravet. Det betyder, at det vil være ejeren af ikke-beboelsesbygningen, som skal fremskaffe og forelægge den relevante dokumentation for, at der kan gives dispensation og afholde evt. udgifter for tilvejebringelse af dokumentationen. Det forventes i den forbindelse, at der fastsættes regler om, hvilken type af dokumentation, der i udgangspunktet kan lægges til grund i de situationer, der kan ansøges om dispensation for. Der forventes ikke at være tale om en udtømmende opstilling. Der kan derfor også suppleres med den generelle vejledningspligt til brug for, at ejeren af ikke-beboelsesbygningen kan fremskaffe den relevante og nødvendige dokumentation til at oplyse sagen tilstrækkeligt.

Som eksempel på konkret dokumentation i forbindelse med en dispensationsansøgning, forventes det, at der på baggrund af forventet fremtidigt brug af bygningen vil blive fastsat regler om, at en planlagt nedrivning af bygningen kan dokumenteres med en nedrivningstilladelse fra kommunen. Tilsvarende kan f.eks. gælde, når en bygning har fået tilladelse til at blive ombygget til beboelse. Som dokumentation for en ugunstig cost-benefit-vurdering forventes det, at der efter regler fastsat i medfør af loven vil skulle fremvises en aktuel rentabilitetsberegning. Vanskelige vilkår forventes, afhængigt af den konkrete situation, at kunne dokumenteres f.eks. ved tilvejebringelse af bank- eller lægeerklæringer eller udtalelse fra forsikringselskab, f.eks. ved force major lignende vejrhændelser.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren på bekendtgørelsesniveau fastsætter regler om dispensationens varighed, herunder hvordan den kan fastsættes i de enkelte tilfælde. Det er i den forbindelse hensigten, at en dispensation er gyldig, så længe forholdet, som dispensationen er givet på baggrund af, er til stede. I disse tilfælde vil der i forbindelse med en evt. afgørelse om dispensation tillige indgå en frist for, hvornår den ophører eller vil skulle fornys på baggrund af fornyet dokumentation. Disse tilfælde vil inden for de rammer, der forventes fastsat regler om, i visse tilfælde skulle vurderes individuelt. Dette vil f.eks. være tilfældet ved situationer i forbindelse med vanskelige vilkår.

Det forventes, at en dispensation givet på baggrund af f.eks. en nedrivningstilladelse fra kommunen, vil have den varighed, som fremgår af nedrivningstilladelsen. Hvis nedrivningstilladelsen gælder 1 år, vil dispensationen tilsvarende gælde 1 år. Hvis ikke bygningen er revet ned inden udløbet af nedrivningstilladelsen og dermed dispensationen, vil bygningen igen være omfattet af MEPS-kravet, indtil der eventuelt gives en ny dispensation.

Med hensyn til en dispensation på baggrund af en rentabilitetsvurdering af en energirenovering kan en sådan variere over tid, hvorfor det forventes, at en dispensation på baggrund af en ugunstig cost-benefit vurdering vil være midlertidig. Dispensationens varighed forventes i disse tilfælde fastsat ud fra f.eks. energimærkningens gyldighed samt en faglig vurdering af, hvor længe den pågældende rentabilitetsberegning kan siges at være retvisende.

Det forventes, at der på tilsvarende vis vil blive fastsat regler om dispensationens varighed i forhold til vanskelige vilkår. Dispensationen forventes begrænses til varigheden for det forhold, som dispensationen er begrundet i, herunder f.eks. alvorlig sygdom eller en force majeure lignende situation. Ved en konkurssituation og lignende forventes det, at MEPS-kravet sættes i bero, mens konkursboet behandles og indtil det har afhændet ejendommen til en ny ejer, som dermed overtager forpligtelsen i medfør af den foreslåede § 5 a, stk. 1.

Det forventes, at der i medfør af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 25 a vil blive fastsat regler om, at dispensationsansøgninger skal indsendes digitalt via en online-formular eller e-mail til Energistyrelsen, og at Energistyrelsen vil træffe afgørelse om, hvorvidt ansøgningen kan imødekommes.

De foreslåede bemyndigelser samt de foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistylrelsens opgaver og beføjelser.

Til nr. 10 (*Overskrift til kapitel 4*)

Den eksisterende overskrift til kapitel 4 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger lyder »Energimærkning ved salg eller udleje m.v.«. Overskriften afspejler dermed, at bestemmelserne i kapitel 4 vedrører regler for energimærkning ved salg eller udleje af bygninger.

Det foreslås at udvide *overskriften* med »større renoveringsarbejde«, således at overskriften affattes: »Energimærkning ved salg, udleje, større renoveringsarbejde m.v.«.

Den foreslåede nyaffattelse vil skulle afspejle, at kapitel 4 foreslås udvidet med en bestemmelse om »større renoveringsarbejde«, jf. artikel 2, nr. 22, og artikel 8 i bygningsdirektivet.

Nyaffattelsen af overskriften har ingen materielle konsekvenser.

Til nr. 11 (§ 8 a)

Det fremgår af § 8 a i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at sælger, udlejer eller overdrager skal sikre, at der i annoncen til enhver tid synliggøres et energimærke fra en gyldig energimærkning, når der er tale om annoncering i kommercielle medier til salg, udleje eller overdragelse af en bygning, ejerlejlighed, bolig- eller erhvervsenhed, andre erhvervslokaler eller af en andel, anpart eller aktie i et boligfællesskab, hvortil der er knyttet en brugsret til en boligenhed.

Ved begrebet »annoncering i kommercielle medier« forstås annoncering via et medie, der indgår i en privatejet virksomhed (personlig virksomhed eller interessentskab) eller et kapitalselskab (aktieselskab, anpartsselskab m.v.). Begrebet omfatter annoncering i f.eks. dagblade, periodiske magasiner og aviser som f.eks. Den Blå Avis, i TV og radio eller på internettet, såsom Google, eller andre internetbaserede medier. Annoncering, der ikke sker i kommercielle medier, er ikke omfattet af krav om synliggørelse af et energimærke.

Bygningsdirektivets artikel 20, stk. 4, udvider det nuværende krav til annoncering, idet der ikke længere skal ske en afgrænsning til annoncering i kommercielle medier. Alle former for annoncering omfattes, uanset om der er tale om annoncering online eller offline.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.1 og 3.3.2.

Det foreslås med ændringen af § 8 a, at sælger, udlejer eller overdrager skal sikre, at der i annoncen til enhver tid synliggøres et energimærke fra en gyldig energimærkning ved alle former for annoncering, til salg, udleje eller overdragelse af en bygning, ejerlejlighed, bolig- eller erhvervsenhed, andre erhvervslokaler eller af en andel, anpart eller aktie i et boligfællesskab, hvortil der er knyttet en brugsret til en boligenhed, jf. §§ 6-8.

Den foreslåede ændring vil indebære, at energimærket vil skulle synliggøres ved al annoncering, i alle slags medier, til salg, udleje eller overdragelse af en bygning, ejerlejlighed, bolig- eller erhvervsenhed, andre erhvervslokaler eller af en andel, anpart eller aktie i et boligfællesskab, hvortil der er knyttet en brugsret til en boligenhed. Det vil betyde, at såvel annoncering af både kommerciel og ikke-kommerciel karakter som annoncering i både kommercielle som ikke kommercielle medier vil blive omfattet af krav om synliggørelse af energimærket. »Al annoncering« omfatter f.eks. annoncering på hjemmesider og sociale medier, samt annoncering offline, som f.eks. brochurer, flyers, skilte og aviser.

Manglende overholdelse af kravet om udstilling af energimærket ved annoncering vil kunne straffes med bøde efter lovens § 32, og der vil kunne udstedes administrativt bødeforelæg efter lovens § 32 a. Tilsynet med overholdelse af krav om udstilling af energimærket ved annoncering vil blive gennemført enten som følge af anmeldelse eller stikprøver.

Til nr. 12 (§ 9a)

Det fremgår af bygningsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra a, at medlemsstaterne sikrer, at der udstedes digitale energiattester (energimærkningsrapporter) for bygninger eller bygningsenheder, når de bygges, når de har gennemgået en større renovering, når de sælges eller når de lejes ud til en ny lejer, eller for hvilke en lejekontrakt fornyes.

Begrebet »større renoveringsarbejde« er defineret i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 22, der giver medlemsstaterne valgmulighed mellem to afgrænsninger a) og b), hvor a) fastsætter, at der er tale om en renovering, der indebærer, at de samlede renoveringsomkostninger for klimaskærmen eller de

tekniske bygningsinstallationer udgør mere end 25 pct. af bygningens værdi, eksklusiv værdien af den grund, bygningen står på, mens b) fastsætter, at der er tale om en renovering, der indebærer, at over 25 pct. af bygningens klimaskærm renoveres.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.2.

Det foreslås i § 9 a, at bygningsejer efter gennemførelse af et større renoveringsarbejde skal sikre, at der udarbejdes ny energimærkning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bygningsejer vil blive forpligtet til at ajourføre eller udarbejde ny energimærkning efter gennemførelse af et større renoveringsarbejde på sin bygning. Ved udarbejdelse af en ny energimærkning vil tidligere og fortsat valide data kunne genanvendes. Ajourføring vil kunne være tilstrækkelig i tilfælde, hvor kun enkelte elementer opgraderes ved hjælp af enkelte eller enkeltstående foranstaltninger samt i tilfælde, hvor foranstaltninger angivet i et renoveringspas er gennemført, eller hvor der anvendes en digital bygningstvilling, andre certificerede metoder eller data fra certificerede værktøjer, der fastslår en bygnings energimæssige ydeevne.

Begrebet »større renoveringsarbejde« vil blive afgrænset til at omfatte en renovering af en bygning, der indebærer, at over 25 pct. af bygningens klimaskærm renoveres. »Klimaskærmen« omfatter de integrerede bygningsdele, der adskiller bygningens indre fra det ydre miljø, jf. bygningsdirektivets artikel 22, nr. 15.

Til nr. 13 (§ 10, stk. 1 og 2)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 10, stk. 1, 1. pkt., at energimærkning, der skal udleveres og anvendes efter §§ 6-8 b eller § 15 a, skal være gyldig og udarbejdet efter reglerne i §§ 3 og 4. Derudover fremgår det af lovens § 10, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om udlevering af energimærkning til berettigede efter §§ 6-8 b eller 15 a, herunder betingelser for elektronisk udlevering, og om frister for udlevering.

Det foreslås i § 10, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, at ændre »§ 15 a« til: »§ 23, stk. 2«.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at det med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås at ophæve lovens § 15 a, og at der i lovforslagets § 1, nr. 19,

foreslås at indsætte en ny § 23, stk. 2, der vil videreføre lovens § 15 a i ændret form.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i bestemmelsen fremover vil blive henvist til § 23, stk. 2, som vil være den korrekte henvisning.

Til nr. 14 (§ 11, stk. 2)

Det fremgår af § 11, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at ejeren som betingelse for ibrugtagning skal fremsende energimærkningen for et nybyggeri til den kommunale bygningsmyndighed senest samtidig med færdigmeldingen af byggeriet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.1

Det foreslås, at § 11, stk. 2, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at energimærkning ikke længere skal fremsendes til den kommunale bygningsmyndighed senest ved færdigmelding af byggeriet.

Der vil fortsat blive stillet krav om, at energimærkning skal udarbejdes for nybyggeri samt ved så omfattende ombygninger af eksisterende bygninger, at det må sidestilles med nybyggeri, jf. lovens § 11, stk. 1, der er en implementering af artikel 7, stk. 1, det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002 med senere ændringer. Forpligtelsen vil ligesom nu påhvile bygnings-ejeren. Ophævelsen af § 11, stk. 2, vil medføre, at energimærkningen ikke vil skulle fremsendes til den kommunale bygningsmyndighed i forbindelse med færdigmeldingen af byggeriet og med bygningsmyndighedens mulighed for kontrol af, at energimærkningen er udarbejdet.

Der vil kunne føres tilsyn med overholdelsen af krav om energimærkning af nybyggeri m.v. efter lovens § 30, og der vil kunne meddeles påbud om udarbejdelse af energimærkning efter lovens § 30 a. Derudover foreslås der med lovforslagets § 1, nr. 26, en ændring af lovens § 32 om bødestraf, således at det fremadrettet vil blive muligt at straffe manglende overholdelse af krav om energimærkning af nybyggeri m.v. med bøde og med mulighed for at udstede administrative bødeforelæg efter lovens § 32 a. Dette skal ses som en konsekvens af, at der ikke længere vil være en mulighed for at sikre udarbejdelsen af energimærkning eller kontrollere det i forbindelse med

bygningsmyndighedens byggesagsbehandling med ophævelsen af § 11, stk. 2.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 26, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 15 (*kapitel 6 a*)

Det fremgår af kapitel 6 a i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at der stilles krav om opsætning af energimærkning i større bygninger på over 600 m², der ofte besøges af offentligheden. Energimærkningen skal opsættes, så den er synlig for brugere af bygningen. Har ejeren ikke rådighed over bygningen, skal ejeren udlevere energimærkningen til rådighedshaveren, som er forpligtet til at sørge for opsætningen, hvis ejeren ikke har råderet over bygningen. Forpligtelsen til at opsætte energimærkningen omfatter ikke energimærkningens energiplan. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter lovens § 15 a, stk. 2, fastsætte regler om, at energimærkninger efter stk. 1, også skal være offentligt tilgængelige på anden måde. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Lovens § 15 a, stk. 1, gennemfører kravene i artikel 13, stk. 2, i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 i forhold til opslag af udarbejdede energiattester et iøjnefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle i bygninger over 500 m² (bruttoareal 600 m²), og som ofte besøges af offentligheden.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.1.

Det foreslås, at kravene til opsætning af energimærkning for offentlige og ikke-offentlige bygninger samles i en ny § 23, og at hele *kapitel 6 a* vedrørende opslag af energimærkninger i større bygninger ophæves. Kravene om opslag af energimærkning for større bygninger vil udgå og erstattes af krav rettet mod ikke-beboelsesbygninger i medfør af bygningsdirektivet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at krav om opsætning af energimærkning, uanset om der er tale om krav til offentlige bygninger eller krav til ikke-beboelsesbygninger, vil være at finde under samme bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 16 (§ 19)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 19, stk. 1, at bygninger, der ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., skal have foretaget regelmæssig energimærkning, hvis bygningens

samlede etageareal er på over 250 m². Afgrænsningen af offentlige institutioner og virksomheder m.v. er beskrevet i § 22, stk. 1, og omfatter den offentlige forvaltning, institutioner, selskaber, foreninger m.v. Dette gælder, hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne samt virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Lovens § 19, stk. 1, gennemfører kravene i artikel 12, stk. 1, litra b, i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010. Kravene om regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger er i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 målrettet bygninger, der bruges af en offentlig myndighed med et samlet nytteareal over 250 m², og som ofte besøges af offentligheden. Der er i loven sket en overimplementering, idet der i den gældende § 19, stk. 1, ikke er indarbejdet en forudsætning om, at bestemmelsen kun gælder for bygninger, der »ofte besøges af offentligheden«.

Bygningsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra b, indeholder krav om regelmæssig energimærkning af eksisterende bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer. I bygningsdirektivet udgår afgrænsningen, at »bygningen ofte besøges af offentligheden«. Derudover udgår grænsen på 250 m² samtidig med, at kravet om regelmæssig energimærkning rettes mod offentlige organer i stedet for offentlige myndigheder.

»Offentlige organer« er defineret i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 5, med henvisning til energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 12, som »nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter«. Ved »finansieres direkte af disse myndigheder« forstås, at disse enheder overvejende finansieres med offentlige midler, jf. præambelbetragtning nr. 35. Ved »administreres af disse myndigheder« forstås, at en national, regional eller lokal myndighed har et flertal med hensyn til valget af enhedens ledelse jf. præambelbetragtning nr. 35.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.2.

Det foreslås at § 19, stk. 1, nyaffattes således, at bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer, skal have foretaget regelmæssig energimærkning.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at alle bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer, vil skulle energimærkes regelmæssigt, medmindre

bygningerne vil være omfattet af de kategorier, der vil kunne undtages fra energimærkning, jf. bygningsdirektivet artikel 20, stk. 6.

Der henvises til lovforslagets pkt. 3.3.2.

De omfattede bygninger vil være forpligtede til kontinuerligt at have en gyldig energimærkning. Dette betyder, at der ved udløb af energimærkningens gyldighed vil blive stillet krav om udarbejdelse af en ny gyldig energimærkning.

Endvidere vil nyaffattelsen medføre, at afgrænsningen af de omfattede bygninger indsnævres, da definitionen af offentlige organer vil være mindre end den hidtidig anvendte definition af offentlige institutioner og virksomheder m.v. Modsat vil flere bygninger blive omfattet af krav om energimærkning, da der ikke længere vil eksistere en nedre grænse for offentlige bygninger på 250 m².

Bygninger ejet af offentlige organer vil være undtaget fra energimærkning i det omfang, de er omfattet af undtagelser i bekendtgørelse om energimærkning af bygninger, jf. lovens § 2, stk. 4.

Det fremgår af lovens § 19, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet efter stk. 1 om regelmæssig energimærkning også gælder for bygninger med et samlet etageareal på 250 m² eller derunder. Bemyndigelsen er ikke udmøntet.

Bygningsdirektivet indeholder ikke længere en afgrænsning vedrørende bygninger over 250 m² i relation til krav om regelmæssig energimærkning, og det er derfor ikke længere relevant med en bemyndigelse til at fastsætte regler for bygninger under 250 m².

Det foreslås at ophæve § 19, *stk. 2*, således bemyndigelsen til at fastsætte regler for bygninger under 250 m² bortfalder.

Med det foreslåede vil klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere kunne fastsætte regler om energimærkning specifikt rettet mod bygninger under 250 m². Dette vil ikke have nogen betydning, da bygninger under 250 m² vil være omfattet af den nyaffattede § 19, stk. 1.

Til nr. 17 (§ 20)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 20, stk. 1, 1. pkt., at der stilles krav om opsætning af energimærkning i bygninger, der

ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., så de er synlige for brugere af bygningen. Forpligtelsen omfatter, jf. lovens § 20, stk. 1, 2. pkt., ikke energimærkningens energiplan. Begreberne »Offentlige institutioner og virksomheder m.v.« er beskrevet i lovens § 22, stk. 1, og omfatter den offentlige forvaltning, samt institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne og herudover virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Lovens § 20, stk. 1, 1. pkt., gennemfører kravene i artikel 7, stk. 3, i det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002 med senere ændringer i forhold til opslag af energiattester et iøjnefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle i bygninger over 250 m², som anvendes af offentlige myndigheder og ofte besøges af offentligheden

Lovens § 20, stk. 1, 2. pkt., gennemfører artikel 13, stk. 3, i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, hvoraf fremgår, at der ikke er krav om opslag af energiattestens anbefalinger.

Efter lovens § 20, stk. 1, 3. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at energimærkninger skal være offentligt tilgængelige på anden måde. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.1.

Det foreslås, at § 20 ophæves, og at kravene til opsætning af energimærkning for offentlige og ikke-offentlige bygninger samles i en ny § 23. Samtidig indarbejdes justeringer til krav om opslag af energimærkninger i offentlige bygninger i henhold til bygningsdirektivet.

Den foreslåede ordning vil medføre, at krav om opsætning af energimærkning, uanset om der er tale om krav til offentlige bygninger eller krav til ikke-beboelsesbygninger, vil kunne findes under samme bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 18 (§ 22)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 22, stk. 1, at bestemmelsens afgrænsning af offentlige institutioner og virksomheder

m.v. gælder i relation til lovens § 19 vedrørende regelmæssig energimærkning af offentlige bygninger og § 20 vedrørende opslag af energimærkninger i offentlige bygninger.

I medfør af det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002 med senere ændringer har krav om energimærkning til offentlige bygninger været rettet mod bygninger anvendt af offentlige myndigheder og institutioner.

Bygningsdirektivet fastsætter i artikel 20, stk. 1, litra b og artikel 21, stk. 1, krav om energimærkning målrettet bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer. »Offentlige organer« er defineret i bygningsdirektivets artikel 2, nr. 5, som henviser til definitionen i artikel 2, nr. 12, i energieffektiveringsdirektivet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §1, nr. 17, og bemærkningerne hertil vedrørende afgrænsningen af de omfattede offentlige bygninger.

Der henvises derudover til lovforslagets pkt. 3.3.2.

Det foreslås, at § 22, *stk. 1*, ændres, således at § 21 gælder for følgende offentlige institutioner og virksomheder, idet den foreslåede ændring vil medføre, at § 22, *stk. 1*, ikke længere vil fastsætte, hvilken del af den offentlige forvaltning, der er forpligtet til regelmæssigt at energimærke deres bygninger og opslå energimærkninger et klart og synligt sted. Det vil i stedet komme til at fremgå direkte af § 19 og den foreslåede § 23, at det fremadrettet er de offentlige organer, der er forpligtede til regelmæssig energimærkning og opslag af energimærkninger.

§ 22, *stk. 1*, vil fremadrettet i stedet skulle afgrænse de forpligtede subjekter i relation til § 21, som også er gældende nu, idet § 21 i forvejen henviser til de i § 22, *stk. 1* nævnte offentlige institutioner og virksomheder m.v.

Det fremgår af lovens § 22, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan undtage visse offentlige institutioner og virksomheder m.v. omfattet af *stk. 1* helt eller delvist fra §§ 19 og 20.

Det foreslås at ophæve § 22, *stk. 2*.

Ophævelsen vil indebære, at § 22 i sin helhed ikke længere vil regulere krav knyttet til energimærkning af offentlige bygninger. Ministerens vil tillige ikke længere have mulighed for at undtage offentlige bygninger fra krav om regelmæssig energimærkning og opslag af energimærkninger af sikkerhedsmæssige hensyn, hvilket er i overensstemmelse med bygningsdirektivet.

Til nr. 19 (kapitel 8 a)

Det foreslås at indsætte et nyt *kapitel 8 a* i lov om fremme af energibesparelser i bygninger med overskriften »Udstilling af energimærkninger«.

Den foreslåede overskrift til kapitel 8 a skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af kapitel 6 a og ophævelsen af § 20, jf. lovforslagets § 1, nr. 17, således at reglerne om udstilling af energimærkninger for offentlige og ikke-beboelsesbygninger samles ét sted. Ordlyden er ændret fra »opslag« til »udstilling« for at afspejle, at der kan være tale om synliggørelse i såvel den fysiske bygning som digitalt.

Den foreslåede kapiteloverskrift vil således overordnet skulle afspejle indholdet i kapitlet og skabe en større sammenhæng i lovens struktur.

(Til § 23, stk. 1)

Efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 20, 1. pkt., skal der i bygninger, der ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., opsættes udførte energimærkninger, så de er synlige for brugere af bygningen. Forpligtelsen omfatter efter 2. pkt. ikke energimærkningens energiplan. Bestemmelsen gennemfører kravene i artikel 13, stk. 1, i det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002 med senere ændringer. Bestemmelsens anvendelsesområde er lidt bredere end det tidligere bygningsdirektiv af 16. december 2002 kræver, idet indsnævringen om »besøg af offentligheden« og afgrænsningen til bygninger »over 250 m²« i direktivet ikke indgår i lovteksten. I medfør af § 20, 3. pkt., kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at energimærkninger skal være offentligt tilgængelige på anden måde. Denne bemyndigelse er på nuværende tidspunkt ikke udmøntet.

Afgrænsningen af offentlige institutioner og virksomheder m.v. fremgår af lovens § 22, stk. 1.

Den nuværende § 20 foreslås *ophævet* og erstattet af den foreslåede § 23, stk. 1 og 3. Der henvises til lovslagets § 1, nr. 17, og bemærkningerne hertil.

Det fremgår af bygningsdirektivet artikel 21, stk. 1, at når en bygning, for hvilken der er udstedt en energiattest i medfør af artikel 20, stk. 1, anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden, træffer medlemsstaterne foranstaltninger for at sikre, at energiattesten (energimærkningsrapporten) opslås på et iøjnefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle. Af artikel

21, stk. 3, fremgår det, at kravet om opslag i stk. 1, ikke indebærer en forpligtelse til at opslå energimærkningens anbefalinger.

»Offentlige organer« er defineret i bygningsdirektivet artikel 2, nr. 5, jf. energieffektiviseringsdirektivet artikel 2, nr. 12, som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter. Ved »finansieres direkte af disse myndigheder« forstås, at disse enheder overvejende finansieres med offentlige midler, jf. præambelbetragtning nr. 35 i energieffektiviseringsdirektivet. Ved »administreres af disse myndigheder« forstås, at en national, regional eller lokal myndighed har flertal med hensyn til valget af enhedens ledelse jf. præambelbetragtning nr. 35 i energieffektiviseringsdirektivet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.2.

Det foreslås i § 23, *stk. 1*, at for bygninger, der anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden, skal energimærkninger udfærdiget efter § 19 udstilles et iøjnefaldende og klart synligt sted.

Den foreslåede ordning skal bidrage til at sikre formidling af viden om bygningers energimæssige ydeevne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravet om udstilling af energimærkninger, udfærdiget efter § 19, alene vil blive rettet mod bygninger, der anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden.

I forhold til »offentlige organer« henvises der til lovforslagets § 1, nr. 16, og bemærkningerne hertil.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at afgrænsningen af de omfattede bygninger indsnævres, da definitionen af offentlige organer vil være smallere end den hidtidigt anvendte definition af offentlige institutioner og virksomheder m.v.

Med den foreslåede bestemmelse følger, at energimærkninger for de omfattede bygninger vil skulle udstilles »et iøjnefaldende og klart synligt sted«. En sådan udstilling vil kunne ske i den fysiske bygning et iøjnefaldende sted, hvor offentligheden har adgang, og som tydeligt kan ses af alle. Alternativt vil udstilling af energimærkningen kunne ske digitalt på rådighedshaverens offentligt tilgængelige hjemmeside el.lign., hvor det tydeligt vil kunne ses af alle.

Tilsyn med overholdelse af krav om udstilling af energimærkning for bygninger, der anvendes af offentlige organer vil kunne ske som følge af anmeldelse eller ved stikprøvekontrol i henhold til lovens § 30, stk. 1.

Manglende overholdelse af kravet om udstilling af energimærkning kan straffes med bøde, jf. lovens § 32.

(Til § 23, stk. 2)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 15 a, stk. 1, at bygningsejer eller rådighedshaver skal sikre, at en udført og fortsat gyldig energimærkning opsættes på en måde, så den er synlig for brugere af bygningen, hvis et samlet etageareal på over 600 m² i den pågældende bygning ofte besøges af offentligheden. Kravet gælder ikke energimærkningens energiplan, jf. stk. 2. Bestemmelserne gennemfører kravene i artikel 13, stk. 2 og 3, i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 om opslag af udarbejdede energimærkninger et iøjefaldende sted, der tydeligt kan ses af alle i bygninger over 500 m², der ofte besøges af offentligheden, dog ikke energiattestens anbefalinger.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter lovens § 15 a, stk. 3, fastsætte regler om, at energimærkninger efter stk. 1 også skal være offentligt tilgængelige på anden måde. Denne bemyndigelse er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

Den nuværende § 15 a foreslås *ophævet* og erstattet af den foreslåede § 23, stk. 2 og 3.

Bygningsdirektivets artikel 21, stk. 2, fastsætter krav om, at energiattesten for en ikke-beboelsesbygning, for hvilken der er udstedt en energiattest i medfør af artikel 20, stk. 1, opslås på et iøjnefaldende og klart synligt sted. Ydermere fremgår det af bygningsdirektivets artikel 21, stk. 3, at kravet om opslag i stk. 2 ikke indebærer en forpligtelse til at opslå energiattestens anbefalinger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.2.

Det foreslås i § 23, stk. 2, at for ikke-beboelsesbygninger skal ejeren sikre, at gyldige energimærkninger udstilles et iøjnefaldende og klart synligt sted. Hvis ejeren ikke har råderet over bygningen, skal ejeren udlevere energimærkningen til rådighedshaveren. Rådighedshaveren har forpligtelsen efter 1. pkt., hvis ejeren ikke har råderet over bygningen.

Den foreslåede ordning skal bidrage til at sikre formidling af viden om bygnings energimæssige ydeevne.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravet om udstilling af energimærkninger vil blive udvidet til at omfatte alle bygninger, uanset størrelse, som ikke benyttes til beboelse.

En »ikke-beboelsesbygning« vil blive afgrænset negativt ud fra bygningsdirektivets definition af en beboelsesbygning eller en bygningsenhed til beboelse, jf. artikel 2, nr. 18. Det indebærer, at alle bygninger, der ikke falder inden for bygningsdirektivets definition af beboelsesbygninger, vil udgøre ikke-beboelsesbygninger. En ikke-beboelsesbygning vil dermed være en bygning, som ikke er indrettet til beboelse af en privat husholdning hele året rundt.

I forhold til begrebet »ikke beboelsesbygninger«, henvises der til lovforslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Bestemmelsen fastsætter ikke krav om udarbejdelse af energimærkninger, men alene krav om udstilling af allerede udarbejdede energimærkninger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det i udgangspunktet vil være ejeren, der skal sikre, at energimærkningen med angivelse af energimærket (bygningens indplacering energimærkeskalaen) udstilles. I de tilfælde, hvor ejeren ikke har råderet over bygningen eller det pågældende areal, indebærer den foreslåede bestemmelse, at ejeren vil skulle udlevere energimærkningen til rådighedshaveren, som derefter vil have forpligtelsen til at udstille energimærkningen.

Den foreslåede bestemmelse medfører desuden, at energimærkningen vil skulle udstilles »et iøjnefaldende og klart synligt sted«. En sådan udstilling vil kunne ske i den fysiske bygning et iøjnefaldende sted. Alternativt vil udstilling af energimærkningen kunne ske digitalt på ejerens eller rådighedshaverens hjemmeside el.lign., hvor det tydeligt vil kunne ses af alle.

Tilsynet med overholdelsen af krav om udstilling af energimærkninger i ikke-beboelsesbygninger vil ske efter § 30, stk. 1, som følge af anmeldelse eller ved stikprøver. Adgangen til den fysiske bygning i forbindelse med stikprøvekontrol vil kunne ske i medfør af den foreslåede ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 30 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 24.

Manglende overholdelse af kravet om opslag vil kunne straffes med bøde, jf. lovens § 32.

(Til § 23, stk. 3)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 15 a, stk. 2, og § 20, 2. pkt., at forpligtelsen til at opsætte energimærkning ikke omfatter energimærkningens energiplan, jf. lovens § 3, stk. 3, nr. 2. Der er tale om en gennemførelse af krav i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 artikel 13, stk. 3. Begge bestemmelser foreslås ophævet og erstattet med den foreslåede § 23, stk. 3.

Det fremgår af bygningsdirektivet artikel 21, stk. 3, at kravene til opslag af energimærkninger ikke indebærer nogen forpligtelse til at opslå energiatte-
stens anbefalinger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.2.

Det foreslås i § 23, *stk. 3*, at forpligtelsen til at udstille energimærkning efter stk. 1 og stk. 2 ikke omfatter energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre en videreførelse af de hidtidig gældende regler om, at der ved udstilling og synliggørelse af energimærker ikke vil være nogen forpligtelse til at udstille eller synliggøre anbefalingerne. Det er alene selve energimærkningen med angivelsen af energimærket, dvs. indplaceringen på energimærkeskalaen, der vil skulle udstilles, og ikke energimærkningens forslag til energibesparende foranstaltninger og råd om, hvordan energiforbruget vil kunne reduceres.

Det er hensigten, at energimærkningsrapporten for en ikke-beboelsesbygning fremover også vil indeholde en supplerende informationsside om MEPS-kravet, hvoraf bygningsejeren kan se, om bygningen ud fra data angivet i energimærkningsrapporten opfylder MEPS-kravet og dermed ligger under den maksimale tærskelværdi. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til nr. 9 vedrørende den foreslåede § 5 a, stk. 2. Det er ikke hensigten, at denne supplerende informationsside er en del af energimærkningsrapporten, som skal udstilles.

(Til § 23, stk. 4)

Det foreslås i § 23, *stk. 4*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bygninger der er omfattet af stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil blive bemyndiget til at kunne fastsætte regler om, hvilke bygninger som omfattes af begrebet »ikke-beboelsesbygninger«, og som dermed er reguleret efter den foreslåede § 23, stk. 2.

Bestemmelsen har tæt sammenhæng med den foreslåede § 5 a, stk. 3, og det er hensigten at fastsætte en enslydende definition af begrebet »ikke-beboelsesbygninger«.

Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1.3. samt forslagets § 1, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

En ikke-beboelsesbygning vil som udgangspunkt blive afgrænset negativt ud fra definitionen af en beboelsesbygning eller en bygningsenhed til beboelse, jf. bygningsdirektivets artikel 2, nr. 18. Det indebærer i udgangspunktet, at alle bygninger, der ikke falder inden for bygningsdirektivets definition af beboelsesbygninger, vil udgøre en ikke-beboelsesbygning. En ikke-beboelsesbygning vil dermed være en bygning, som ikke er indrettet til beboelse af en privat husholdning hele året rundt, f.eks. bygninger til erhverv og offentlige myndigheder.

Til nr. 20 (§ 24a)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 24 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og nærmere betingelser for udførelse af erhvervet for virksomheder og personer (uvildige eksperter), som i medfør af national lovgivning eller administrative bestemmelser, som gennemfører artikel 17 i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, er kvalificerede eller akkrediterede til at udføre energimærkninger, eftersyn af varmeanlæg eller eftersyn af klimaanlæg i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med herom.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.4.1.

Det foreslås i § 24 a at ændre, »artikel 17« til: »artikel 25«, og at »2010/31/EU af 19. maj 2010« udgår, og efter »energimærkninger« at indsætte: »renoveringspas«.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at bestemmelserne i artikel 17 om energimærkning i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010 er blevet flyttet til bygningsdirektivets artikel 25. Samtidig er renoveringspasset et

nyt begreb og en ny ordning i bygningsdirektivet. Endelig har bygningsdirektivet fået nyt årstal, nummer og dato.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der fremover vil kunne fastsættes regler om anerkendelse af personer og virksomheder, som i andre EU-lande, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med herom, er kvalificerede eller akkrediterede til at udarbejde renoveringspas. Disse regler skal være i overensstemmelse med bygningsdirektivet, direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer (anerkendelsesdirektivet) og direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser på det indre marked (servicedirektivet).

Til nr. 21 (*§ 25, stk. 5 og 6*)

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 25, stk. 1-3, indeholder et krav for og en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at oprette registre for energimærkninger af bygninger og kontrol, eftersyn og vedligeholdelse af tekniske anlæg, samt fastsætte diverse regler om bl.a. drift af og adgang til registreret, samt indhentelse, offentliggørelse og videregivelse af oplysninger.

Efter bygningsdirektivets artikel 22 skal hver medlemsstat oprette en national database over bygningens energimæssige ydeevne, som gør det muligt at indsamle data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne. En sådan database kan bestå af en række indbyrdes forbundne databaser. Databasen skal gøre det muligt at indsamle data fra alle relevante kilder vedrørende energiattester (energimærkningsrapporter), eftersyn, renoveringspasset, indikatoren for intelligensparathed og det beregnede og/eller aflæste energiforbrug i de omfattede bygninger. For at udfylde databasen kan der også indsamles oplysninger om bygningstyper. Der kan også indsamles og lagres data om både driftsrelaterede og indlejrede emissioner og drivhusgaspotentiale i hele livscyklussen for bygningen.

De lagrede data skal være maskinlæsbare og gøres offentligt tilgængelige via en passende digital brugergrænseflade under overholdelse af EU's såvel som medlemsstatens databeskyttelsesregler. Adgangen til data skal være nem og gratis for ejere, lejere, potentielle godkendte købere og forvaltere af bygninger, lokale myndigheder, finansielle institutioner for så vidt angår bygninger i deres investerings- og udlånsporteføljer og, hvis ejeren har givet

tilladelse hertil, også for uvildige eksperter. Data skal i et vist omfang offentliggøres og videregives EU's overvågningsorgan for bygningsmassen mindst en gang om året.

Medlemsstaterne skal af hensyn til sammenhængen og ensartetheden i oplysningerne sikre, at den nationale database over bygningers energimæssige ydeevne er interoperabel og integreret i andre administrative databaser med bygningsoplysninger såsom det nationale bygningsmatrikel- eller tinglysningsregister og digitale bygningslogbøger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.2.

Det foreslås i § 25, *stk. 5*, at klima-, energi- og forsyningsministeren etablerer en database over bygninger til brug for indsamling af data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne. En sådan database kan bestå af en række indbyrdes forbundne databaser og kan samkøres med andre databaser og registre, herunder bl.a. registre oprettet efter *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil blive forpligtet til at etablere en database, som gør det muligt at opfylde bygningsdirektivets artikel 22, så der vil kunne indsamles data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne.

I praksis vil der kunne videreudvikles på det nuværende register oprettet efter *stk. 1*, som vil kunne danne grundlag for etableringen af databasen og implementeringen af bygningsdirektivets artikel 22. En forudsætning herfor vil være, at der i videst muligt omfang vil kunne ske samkøring med og videreudvikling af registeret oprettet efter *stk. 1*, samt mulighed for samkøring med andre relevante registre. Et andet relevant register kunne f.eks. være BBR, der kan bidrage med information om den del af bygningsmassen, der ikke er energimærket. Databasen vil desuden kunne forbindes eller samkøres med andre relevante databaser, herunder interne databaser under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Det foreslås i § 25, *stk. 6*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om databasen oprettet efter *stk. 5*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ministeren vil kunne fastsætte regler om databasen oprettet efter *stk. 5*. Der vil bl.a. kunne fastsættes regler om drift, sikkerhed, offentliggørelse, kontrol og ajourføring, adgang til og

videregivelse af oplysninger, herunder kredsen af personer, myndigheder og virksomheder der skal have adgang til databasens oplysninger og i hvilke tilfælde. Der vil også kunne fastsættes regler om indsamling og lagring af data, herunder både driftsrelaterede og indlejrede emissioner og drivhusgas-potentiale i hele livscyklussen. Endelig vil der kunne fastsættes regler om offentliggørelse og tilgængeliggørelse af data, herunder om undtagelser herfra samt den digitale brugergrænseflade.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Til nr. 22 (§ 28)

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 28, stk. 2, henviser til lov om naturgasforsyning ved brug af lovens titel.

Det foreslås, at § 28, stk. 2, ændres således, at den i stedet henviser til lov om gasforsyning.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at »lov om naturgasforsyning« har ændret titel til »lov om gasforsyning«, jf. lov nr. 932 af 18. maj 2021 om ændring af lov om naturgasforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og forskellige andre love.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der i § 28, stk. 2, bliver henvist korrekt til lov om gasforsyning. Den foreslåede ændring vil ikke medføre materielle ændringer.

Til nr. 23 (§ 30)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 30, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af loven og regler, der er fastsat i medfør heraf. Lovbemærkningerne til den gældende § 30, stk. 1, er afgrænset til kun at omfatte ministerens tilsyn med overholdelse af regler om energimærkning af bygninger og kontrol af tekniske anlæg i bygninger. Bestemmelsen er indsat i lov nr. 585 af 24. juni 2005 om fremme af energibesparelser i bygninger i forbindelse med fastsættelse af regler om ministerens tilsyn med overholdelse af regler om energimærkning af bygninger og kontrol af tekniske anlæg i bygninger.

Efter gældende ret er der således ikke regler, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at føre tilsyn med overholdelse af reglerne i det foreslåede kapitel 3 a om minimumsstandarde for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at der i § 30, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum, at 1. pkt. også gælder for tilsyn med kapitel 3 a.

Det følger af bygningsdirektivets artikel 9, *stk. 1*, at der skal ske en individuel kontrol af ikke-beboelsesbygningers overholdelse af MEPS-kravet. Den foreslåede bestemmelse har derfor til formål at sikre, at tilsynsbemyndigelsen i lovens § 30 også finder anvendelse i forhold til det foreslåede kapitel 3 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, og dermed implementerer adgangen til at gennemføre kontrolforpligtelsen i bygningsdirektivet artikel 9, *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal føre tilsyn med reglerne i det foreslåede kapitel 3 a, som overordnet har til formål at sikre, at ikke-beboelsesbygninger opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimal tærskelværdi målt i kWh/m²/år (MEPS-kravet).

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser delegerer sin forpligtelse til at føre tilsyn med overholdelse af reglerne i det foreslåede kapitel 3 a og regler udstedt i medfør heraf til Energistyrelsen.

Det er hensigten, at Energistyrelsen gennemfører en risikobaseret stikprøvekontrol til efterprøvelse af ikke-beboelsesbygningers overholdelse af MEPS-kravet. Det forventes, at Energistyrelsen som minimum fører tilsyn i 2030, 2033, 2040 og 2050, som er de år, hvor det forventes, at der vil blive fastsat en MEPS-tærskelværdi, og hvor MEPS-kravet derfor skal være opfyldt. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 9, jf. den foreslåede § 5 a, *stk. 2*, og bemærkningerne hertil for en gennemgang af den forventede fastsættelse af MEPS-tærskelværdierne samt fastsættelse af frist for opfyldelsen af MEPS-kravet.

Energistyrelsens tilsyn kan løbende tilpasses for at minimere risikoen for manglende efterlevelse af MEPS-kravet og målet om nulemissionsbygningsmasse i 2050. På baggrund af data om bygningsmassen samt tilgænge-

lige administrative ressourcer vil Energistyrelsen op imod hver frist for opfyldelse af MEPS-kravet, første gang i 2030, foretage en konkret vurdering af, hvor mange ikke-beboelsesbygninger, der udtages til kontrol. Energistyrelsen kan endvidere, hvis det vurderes nødvendigt og der er tilstrækkeligt tilgængelige ressourcer, vælge at føre yderligere stikprøvekontroller. Det er således hensigten, at Energistyrelsen tilrettelægger tilsynet ud fra tilgængelige ressourcer samt en analyse af udviklingen i ikke-beboelsesbygningsmassen på baggrund af data fra den nationale plan for renovering af bygninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Det er hensigten, at den risikobaserede stikprøvekontrol vil omfatte bygninger med og uden gyldig og evt. ajourført energimærkning.

Når en energimærket ikke-beboelsesbygning udtages til kontrol i forbindelse med den risikobaserede stikprøve, vil det basere sig på en formodning om, at bygningen ud fra data i energimærkningsrapporten ikke opfylder MEPS-kravet. Det forventes, at bygningsejeren i den forbindelse automatisk vil modtage en partshøring med udkast til påbud. Hvis bygningsejeren mener, at bygningen overholder MEPS-kravet, skal denne i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af den foreslåede § 5 b, stk. 2, inden en rimelig frist fremsende en opdateret energimærkningsrapport som bevis herfor. Det er hensigten, at høringen også vil indeholde information om, at bygnings ejeren har mulighed for at søge om dispensation efter regler fastsat i medfør af den foreslåede § 5 b, stk. 3. Hvis bygningsejeren ikke har indsigelser, herunder at bygningen ikke er omfattet af MEPS-kravet, vil denne få meddelt et påbud om, at bygningen skal opfylde MEPS-kravet inden for en rimelig frist. Hvis ejeren af bygningen ikke sikrer, at bygningen opfylder MEPS-kravet inden for den frist, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af den foreslåede § 5 a, stk. 2, kan ejeren af bygningen pålægges et juridisk ansvar for bygningens overholdelse af MEPS-kravet. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets pkt. 3.1.3. og pkt. 3.1.4. om ministeriets overvejelser den foreslåede ordning samt de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 26.

Når en ikke-energimærket ikke-beboelsesbygning udtrækkes til kontrol, er det hensigten, at bygningsejeren på samme måde som beskrevet ovenfor vil modtage en partshøring. Hvis bygningsejeren mener, at bygningen opfylder MEPS-kravet, vil bygningsejeren, jf. regler fastsat i medfør af den foreslåede § 5 b, stk. 1, blive bedt om at få udarbejdet en energimærkningsrapport som dokumentation for overholdelse af MEPS-kravet. Viser energimærkningen, at bygningen opfylder MEPS-kravet i den relevante periode, lukkes

sagen. Viser energimærkningen derimod, at bygningen ikke opfylder MEPS-kravet i den relevante periode, er det hensigten, at Energistyrelsen på samme måde som ovenfor beskrevet, sender en afgørelse med et påbud og information om klageadgang, mulighed for at søge dispensation samt frist for efterlevelse af tærskelværdien inden for en nærmere bestemt periode.

Til nr. 24 (§ 30 a)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 30 a, at med henblik på at kontrollere, at udførte energimærkninger er opsat i overensstemmelse med § 15 a, har klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid og mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til bygninger med et samlet etageareal på mere end 600 m², der ofte besøges af offentligheden. Bestemmelsen sikrer muligheden for at gennemføre stikprøvekontrol af efterlevelsen af reglerne om opslag af energimærkninger i større private bygninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.3.1.

Det foreslås i den nyaffattede § 30 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til bygninger omfattet af § 23, stk. 2, hvis det skønnes nødvendigt, med henblik på at kontrollere, at udførte energimærkninger er opsat i overensstemmelse med bestemmelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der ved gennemførelse af stikprøvekontrol af, hvorvidt energimærkning er opsat et synligt sted i ikke-beboelsesbygninger i henhold til § 23, stk. 2, vil være adgang til bygningen uden en retskendelse, hvor det skønnes nødvendigt.

Den foreslåede bestemmelse relaterer sig til kravet i forslagets § 1, nr. 19, jf. den foreslåede § 23, stk. 2, og skal ses i sammenhæng med bygningsdirektivets krav om kontrol, sanktioner og effektiv håndhævelse, jf. direktivets artikel 34.

Forslagets § 23, stk. 2, indeholder krav om udstilling af udførte gyldige energimærkninger for ikke-beboelsesbygninger et iøjnefaldende og klart synligt sted og implementerer det omarbejdede bygningsdirektiv artikel 21, stk. 2. Udstillingen vil skulle være synlig for alle og vil kunne ske digitalt, f.eks.

på bygningsejers eller rådighedshavers hjemmeside, eller fysisk i bygningen. De omfattede bygninger vil være bygninger, der er offentligt tilgængelige som f.eks. butikker, teatre, banker, hoteller m.v., men også bygninger, der ikke er offentlig adgang til som f.eks. kontorlokaler, baglokaler og lagerlokaler.

Tilsynet med overholdelsen af kravene om opslag af energimærkninger vil skulle ske gennem f.eks. ved tilfældig uanmeldt stikprøvekontrol eller reaktiv uanmeldt stikprøvekontrol. Da der ikke findes databaser over udstillede energimærkninger, vil det være nødvendigt at foretage kontrollen enten digitalt f.eks. på bygningsejers eller rådighedshavers hjemmeside eller ved kontrolbesøg i bygningen. Det sidstnævnte vil kun være relevant, såfremt energimærkningen ikke er udstillet digitalt.

Det vil ikke være en forudsætning, at der på forhånd er en konkret formodning om, at der i en specifik bygning er forhold som ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Udtagelse til stikprøvekontrol vil kunne ske på baggrund af tilfældig udvælgelse i den centrale registrering, der findes over alle udførte energimærkninger. Formålet med en tilfældig uanmeldt stikprøvekontrol er at kontrollere, hvorledes reglerne om udstilling af energimærker overholdes på almindelig vis for et udsnit af ikke-beboelsesbygninger. Udtagelse til stikprøvekontrol vil også kunne ske reaktivt, f.eks. på baggrund af en anmeldelse. Formålet med en uanmeldt stikprøvekontrol er her at kontrollere, hvorledes reglerne om udstilling af energimærker overholdes i den specifikke bygning.

Bestemmelsen vil kun kunne anvendes, hvis det »skønnes nødvendigt«, hvilket henviser til muligheden for at kunne udføre uanmeldt stikprøvekontrol i bygningen i tilfælde, hvor bygningens energimærkning ikke er udstillet digitalt. I sådanne tilfælde vil der være et behov for at kunne få adgang til bygningen for at kunne konstatere, om energimærkningen er opsat et klart synligt sted. Behovet for adgang uden retskendelse skyldes, at formålet med stikprøvekontrollen ikke må forspildes. Adgangshjemlen vil begrænses til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrollen.

Selvom bestemmelsen vil give klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at kunne foretage tvangsindgreb, skal det almindelige proportionalitetsprincip følges, jf. lovbekendtgørelse nr. 1121 af 12. november 2019

om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (»retssikkerhedsloven«).

Den foreslåede opgave, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Til nr. 25 (§ 31 c)

Det følger af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 30 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan påbyde, at den, der har handlet i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, bringer forholdet i orden inden for en angiven frist. Det følger endvidere af lovens § 31 b, at ministeren kan meddele et bindende påbud til den, der har rådighed over bygningen, og at det herefter er den rådighedshavende, som skal sikre, at forholdet bringes i orden.

Det følger af den foreslåede § 31 c, at påbud udstedt i medfør af § 31 a som følge af manglende efterlevelse af regler i kapitel 3 a eller regler udstedt i medfør heraf, er bindende over for den til enhver tid værende ejer af bygningen.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at præcisere, at påbud som følge af manglende overholdelse af det foreslåede kapitel 3a eller regler udstedt i medfør heraf er bindende over for den til enhver tid værende ejer, og ikke over for den, som har rådighed over bygningen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ejeren af bygningen er ansvarlig for, at påbuddet efterkommes. Påbuddet følger således den til enhver tid værende ejer, hvilket betyder, at påbuddet også følger med ved evt. ejerskifte af den omfattede bygning.

Til nr. 26 (§ 32)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 32, stk. 1, at med bøde straffes den, der overtræder § 3, stk. 5, § 6, § 7, stk. 1 og 2, § 8, §§ 8 a og 8 b, § 15 a, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, og §§ 20 og 27 eller undlader at efterkomme påbud udstedt i medfør af § 31 a eller § 31 b, stk. 2. Ydermere fremgår af stk. 2, at der ved fastsættelsen af straffen kan lægges vægt på bygningens størrelse og de tekniske anlægs karakter. Efter stk. 3

kan klima-, energi- og forsyningsministeren i regler, der udstedes i medfør af loven, fastsætte bødestraf for overtrædelse af disse regler.

Bestemmelsen hjemler bødestraf, hvor en virksomhed eller person udarbejder energimærkninger uden at være berettiget til det, hvor der mangler energimærkning ved salg, overdragelse og udlejning, hvor en forening ikke stiller gyldig energimærkning til rådighed eller ikke udleverer en udarbejdet energimærkning i de situationer, der er reguleret i § 3, stk. 5, §§ 6-8 og § 27. Endvidere hjemler bestemmelsen bødestraf ved manglende synliggørelse af en gyldig energimærkning ved annoncering i kommercielle medier, jf. § 8 a – 8 b. Endelig hjemler bestemmelsen bødestraf ved manglende opslag af energimærkninger efter § 15 a og § 20 samt ved eftersyn og kontrol som ikke er udført af en teknisk ekspert, jf. § 18, stk. 1, og ved manglende energimærkning af offentlige bygninger, jf. § 19.

Bestemmelsen gennemfører i forhold til forpligtelser, der har udspring i EU-regulering, kravene i artikel 27 i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010, hvorefter det kræves, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af direktivet, og træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre gennemførelsen heraf. Endvidere fremgår det, at sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Bygningsdirektivets artikel 34 handler om sanktioner og er enslydende med artikel 27 i det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010. Bygningsdirektivet lader det fortsat være op til medlemsstaterne selv at vurdere, hvilken type sanktion, der er mest hensigtsmæssig.

Manglende overholdelse af § 11, stk. 1, har hidtil ikke været strafbelagt. Baggrunden har været, at energimærkningen efter § 11, stk. 2, skal fremsendes til den kommunale bygningsmyndighed, og håndhævelsen foregår efter byggelovgivningen, idet kommunen ikke kan afslutte byggesagen, før der er udstedt energimærkning, der viser, at bygningen lever op til energikravene i bygningsreglementet.

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 32 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med justitsministeren kan fastsætte regler om, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i nærmere angivne sager om overtrædelse af denne lov eller regler

udstedt i medfør heraf kan tilkendegive, at sagen kan afgøres ved administrativt bødeforelæg uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde. Overtrædelser, der kan afgøres ved administrativt bødeforelæg, skal være klare og umiddelbart konstaterbare, og sagens afgørelse, herunder fastsættelse af bødens størrelse, bør være uden skønsmæssige elementer af betydning.

Det foreslås, at § 32, *stk. 1*, udvides således, at bestemmelsen også omfatter § 5 a, *stk. 1*, § 9 a, § 11 og § 23.

Den foreslåede udvidelse med § 5 a, *stk. 1*, vil medføre, at der vil blive skabt hjemmel til at pålægge bødestraf i situationer, hvor ejeren af en ikke-beboelsesbygning ikke sikrer, at bygningen opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimal tærskelværdi målt i kWh/m²/år.

I forbindelse med Energistyrelsens tilsyn med overholdelsen af § 5 a, *stk. 1*, vil ejeren af en ikke-beboelsesbygning inden en nærmere angivet frist blive bedt om at fremskaffe dokumentation på, at bygningen opfylder gældende minimumsstandards for energimæssig ydeevne.

Det foreslås, at der kan meddeles påbud og sanktion i form af almindelig bøde ved manglende indsendelse af dokumentation eller manglende efterlevelse af MEPS-kravet. Såfremt påbuddet ikke efterkommes, forventes der indgivet politianmeldelse med henblik på almindelig bødestraf, hvor bøden skal stå i rimeligt forhold til overtrædelsen. Bødens størrelse vil således blive fastsat på baggrund af en konkret vurdering, hvor alle relevante omstændigheder indgår. Bødens størrelse kan f.eks. afhænge af forholdets varighed, grovhed og graden af forsæt. I forhold til at sikre, at bødens størrelse står i et passende forhold til overtrædelsen, kan der endvidere tages hensyn til f.eks. juridiske personers omsætning eller fysiske personers indtjening samt eventuelt gentagne overtrædelser af samme karakter.

Den foreslåede udvidelse med § 9 a, vil medføre, at der vil blive skabt hjemmel til at pålægge bødestraf i de situationer, hvor der ikke er sket energimærkning umiddelbart efter gennemførelsen og afslutningen af et større renoveringsarbejde efter lovens § 9 a.

Den foreslåede udvidelse med § 11 vil medføre, at der vil blive skabt hjemmel til pålæg af bødestraf ved manglende energimærkning af et nybyggeri

inden ibrugtagning. Dette skal ses som en konsekvens af, at energimærkningen ikke længere vil skulle fremsendes til den kommunale bygningsmyndighed, hvorved der vil blive et behov for at skabe sanktionshjemmel ved manglende overholdelse af § 11, stk. 1.

Den foreslåede udvidelse med § 23 vil sikre, at der fortsat vil være hjemmel til at pålægge bødestraf ved manglende udstilling af energimærkninger. Den foreslåede § 23 vil erstatte de gældende §§ 15 a og 20, som foreslås at udgå.

Udstillingen vil fremadrettet kunne ske i den fysiske bygning eller digitalt online, f.eks. på bygningsejers hjemmeside. Dette vil gælde for bygninger ejet af offentlige organer eller ikke-beboelsesbygninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Da pligten til opsætning af en udført energimærkning gælder for ejeren, hvis denne har rådighed over den pågældende bygning, og for rådighedshaveren, hvis ejeren ikke har rådighed over bygningen, foreslås det i straffebestemmelsen, at såvel ejer som rådighedshaver som hidtil kan straffes med bøde ved denne overtrædelse.

Det fremgår af bygningsdirektivet, at sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen (proportional) og have afskrækkende virkning. Bøderne skal være af en sådan størrelse, at det ikke ud fra en økonomisk risikovurdering skal kunne betale sig ikke at overholde lovens krav.

I bemærkningerne til ændringslovforslaget 2011/1 nr. 84 til lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår et bødekatolog med kategorier af overtrædelser af lovens bestemmelser samt normalbødestørrelserne ved førstegangstilfælde af overtrædelse.

Dette bødekatolog foreslås, med undtagelse af overtrædelse af MEPS-kravet, jf. den foreslåede § 5 a, stk. 1, opdateret med mere tidssvarende bødestørrelser. Ved fastsættelsen af sanktionsniveauet er der, ligesom tidligere lagt vægt på størrelsen af den bygning, der mangler energimærkning og på anlægs tekniske karakter. Ligeledes er der lagt vægt på, hvad en energimærkning af en bygning af den pågældende størrelse eller et eftersyn af det tekniske anlæg ville have kostet at få udarbejdet. Her er de maksimale satser for honorarer for ydelser efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger inddraget som et parameter, som fremgår af bekendtgørelsen herom nr. 313 af den 19. marts 2025.

	Overtrædelse	Normalbødestørrelse i førstegangstilfælde
Kategori 1	<p>Kategori 1 omfatter de materielle overtrædelser af bestemmelserne om energimærkning, f.eks.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Gyldig energimærkning er ikke udarbejdet af en virksomhed eller person, der er berettiget til at udarbejde energimærkning. § 3, stk. 5. - Gyldig energimærkning er ikke udarbejdet, og som følge heraf udleverer sælger/overdrager/udlejer ikke denne til køber/erhverver/lejer inden købs/lejeaftalens indgåelse. § 6, § 7, stk. 1 og 2, § 8. - Bygningsejer har ikke sikret udarbejdelse af ny gyldig energimærkning efter gennemførelse af et større renoveringsarbejde. § 9 a. - Ejeren sikrer ikke at gyldig energimærkning udarbejdes for en nyopført bygning. § 11. - Bygninger der ejes eller bruges af offentlige organer har ikke fået foretaget regelmæssig energimærkning. § 19. - Ejeren af en bygning undlader at orientere lejer, andelshaver eller andre lignende brugere om en udarbejdet energimærkning eller undlader at give disse og deres 	<p><i>Kategori 1-overtrædelser:</i></p> <p>Ved bygninger til og med 299 m²:</p> <p>Kr. 15.000</p> <p>Ved bygninger på 300 m² eller derover, men under 500 m²:</p> <p>Kr. 20.000</p> <p>Ved bygninger på 500 m² eller derover, men under 1.000 m²:</p> <p>Kr. 25.000</p> <p>Ved bygninger på 1.000 m² eller derover, men under 2.000 m²:</p> <p>Kr. 30.000</p> <p>Ved bygninger på 2.000 m² eller derover, men under 5.000 m²:</p> <p>Kr. 35.000</p> <p>Ved bygninger på 5.000 m² eller derover:</p> <p>Kr. 50.000</p>

	befuldmægtigede adgang til at gennemgå energimærkningen. § 27.	
Kategori 2	<p>Kategori 2 omhandler de formelle/ ordensmæssige overtrædelser af reglerne om energimærkning, f.eks.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - En gyldig energimærkning for en bygning, bolig- eller erhvervsenhed foreligger, men sælger/udlejer/overdrager undlader lovpålagt udlevering af denne i forbindelse med salg eller udleje. § 6, § 7, stk. 1 og 2, § 8. - Sælger eller formidler af en ejendom undlader at synliggøre energimærket ved kommerciel annoncering til salg, overdragelse eller leje. §§ 8 a og 8 b. - Ejeren af en bygning der anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden undlader at udstille energimærkning for bygningen et iøjnefaldende og klart synligt sted. § 23, stk. 1. - Ejeren eller rådighedshaveren af en ikke-beboelsesbygning undlader at udstille energimærk- 	Kr. 4.000

	<p>ning for bygningen et iøjnefaldende og klart synligt sted. § 23, stk. 2.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Ejeren af en bygning undlader at orientere lejer, andelshaver eller andre lignende brugere om en udarbejdet energimærkning eller undlader at give disse og deres befuldmægtigede adgang til at gennemgå energimærkningen. § 27. - Den der projekterer og udfører byggeri leverer ikke den fornødne dokumentation efter anmodning, jf. § 10 i BEK om energimærkning af bygninger. - Den der udfører energimærkning i strid med § 11, § 12 eller § 13 i BEK om energimærkning af bygninger. - Den der undlader at give de nødvendige oplysninger, jf. § 16 i BEK om energimærkning af bygninger. - Den der udarbejder renoveringsplaner i strid med § 19, stk. 2, § 20 eller § 21 i BEK om energimærkning af bygninger. - Den der, som energimærkningsfirma, ikke har en rådgiveransvarsforsikring, jf. § 26 i BEK om energimærkning af bygninger. 	
--	---	--

	<ul style="list-style-type: none"> - Den der, som energimærkningsfirma, ikke overholder sin oplysningspligt, jf. § 27, stk. 1 i BEK om energimærkning af bygninger. - Den der, som energimærkningsfirma, handler i strid med § 28, § 29, § 30 eller § 31 i BEK om energimærkning af bygninger. - Den der ikke efterkommer et påbud meddelt, jf. § 38, stk. 3 i BEK om energimærkning af bygninger. 	
Kategori 3	<p>Kategori 3 omhandler overtrædelser, der består i, at et eftersyn af et teknisk anlæg ikke er blevet foretaget</p> <ul style="list-style-type: none"> - Eftersyn og kontrolmåling af tekniske anlæg er ikke udført af en teknisk ekspert. § 18, stk. 1. 	Kr. 4.000

Niveauet vil være retningsgivende, uanset om sagen afgøres med bødeforelæg eller ved domstolene. Det bemærkes dog, at en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kan tilsige en fravigelse i op- eller nedadgående retning, ligesom der ved gentagelsestilfælde bør blive udmålt en bøde, der er markant højere end normalbødestørrelse i førstegangstilfælde. Sager hvor det vurderes, at bødeniveauet skal afvige fra normalbødestørrelse i førstegangstilfælde vil dog ikke blive afsluttet ved administrative bødeforelæg. Sådanne sager vil blive anmeldt til politi og anklagemyndigheden med henblik på afgørelse ved domstolene.

Til nr. 27 (§ 32)

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 32, stk. 1, at med bøde straffes den, der overtræder § 3, stk. 5, § 6, § 7, stk. 1 og 2, § 8, §§ 8 a og 8 b, § 15 a, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, og §§ 20 og 27 eller undlader at efterkomme påbud udstedt i medfør af § 31 a eller § 31 b, stk. 2.

Det foreslås, at § 32, *stk. 1*, ændres, så »§ 15 a, stk. 1« og »og §§ 20 og 27« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der fremadrettet i § 32 ikke vil blive henvist til to ophævede paragrafnumre.

Bestemmelserne i § 15 a og § 20 vil blive erstattet af den foreslåede § 23, jf. lovforslagets § 1, nr. 19.

Der vil fortsat være hjemmel til at pålægge bødestraf ved manglende udstilling af energimærkninger i bygninger der anvendes af offentlige organer og ofte besøges af offentligheden og i ikke-beboelsesbygninger, jf. den foreslåede ændring til § 32, jf. lovforslagets § 1, nr. 26.

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder en henvisning til, at loven gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet.

Det foreslås, at *fodnoten* til titlen til loven affattes således, at det fremgår, at loven tillige indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1275/EU af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af bygningsdirektivet.

Til nr. 2

Med § 7, stk. 1–3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren bl.a. til at kunne iværksætte aktiviteter om støtte til energieffektivitet, f.eks. ved at oprette støttepuljer og yde tilskud til teknisk rådgivning. Bemyndigelsen finder bred anvendelse, herunder ved implementering af energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet.

Med § 7, stk. 4, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1.

Bemyndigelsen i § 7, stk. 4, blev indført for at give klima-, energi- og forsyningsministeren hjemmel til at gennemføre de dele af artikel 30 i energieffektivitetsdirektivet, som omhandler fremme af energieffektivitet, men som ikke indebærer direkte økonomisk støtte og derfor ikke er omfattet af § 7, stk. 1. Det fremgår af lovbemærkningerne til § 7, stk. 4, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved implementering af artikel 30, stk. 1, 3–5 og 9, i energieffektivitetsdirektivet.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets punkt 3.6.1. om gældende ret.

Det foreslås, at § 7, *stk. 4*, udvides, således at det fremgår af § 7, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1, ved gennemførelse i dansk ret af energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for at iværksætte visse aktiviteter, som skal fremme energieffektive renoveringer, også når disse ikke har et direkte støtteelement. Den foreslåede bestemmelse vil således i kombination med eksisterende § 7, stk. 1-3, medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren får fleksibilitet til at kunne fastsætte de bedst egnede og mest omkostningseffektive aktiviteter i forbindelse med opfyldelsen af forpligtelserne i bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16.

Baggrunden for forslaget er, at medlemsstaterne i medfør af bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, forpligtes til at fastsætte en række aktiviteter med henblik på at fremme energieffektive renoveringer samt nedbryde barrierer for sådanne renoveringer. Begrebet aktiviteter skal i denne sammenhæng forstås bredt og omfatter f.eks. støtteordninger, sikre adgang til fordelagtig finansiering, sikre kvalificeret arbejdskraft eller indføre skatte- og afgiftslettelser.

I Danmark eksisterer der allerede et velfungerende og solidt marked for finansiering af energiforbedringer, ikke mindst understøttet af et attraktivt og velreguleret realkreditsystem. Hertil kommer, at de strukturelle rammer for finansiering af renoveringer i den almene og kommunale boligsektor i vidt

omfang er meget velfungerende og understøttes gennem Landsbyggefonden og Kommunekredit. Der eksisterer endvidere en række aktiviteter, som vurderes helt eller delvist at opfylde forpligtelserne i artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, herunder f.eks. Energirenoveringspuljen, jf. bekendtgørelse nr. 143 af 7. september 2024 om tilskud til energiforbedringer i bygninger til helårsbeboelse, og Erhvervspuljen, jf. bekendtgørelse nr. 91 af 31. januar 2025 om tilskud til energibesparelser, energieffektiviseringer og CO₂-reduktioner i erhvervsvirksomheder.

Den endelige fortolkning af forpligtelserne i artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, er endnu ikke afklaret, og der pågår fortsat dialog med Europa-Kommissionen og øvrige medlemsstater om rækkevidden og fortolkningen af disse bestemmelser. Det er imidlertid nødvendigt at fremsætte lovforslaget i folketingssamlingen 2025/2026 for at sikre rettidig implementering, idet bygningsdirektivet har implementeringsfrist den 29. maj 2026.

Med udvidelsen af § 7, stk. 4, til også at omfatte implementering af bygningsdirektivets artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, er anvendelsesområdet for bestemmelsen, ligesom ved implementering af energieffektivitetsdirektivet, afgrænset, så den alene vil kunne finde anvendelse, såfremt eksisterende aktiviteter ikke vurderes som tilstrækkelige til at opfylde forpligtelserne i direktivet, eller såfremt sådanne aktiviteter senere ændres eller bortfalder, og det derfor er nødvendigt at fastsætte kompenserende aktiviteter for at sikre overholdelse af forpligtelserne i artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16. Med forslaget vil § 7, stk. 4, endvidere kunne finde anvendelse såfremt artikel 17, stk. 2–5, 7–8, 11–14 og 16, senere ændres eller justeres.

Endelig så indebærer forslaget, at det fremgår af affattelsen af § 7, stk. 4, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved implementering af energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet. Med den eksisterende affattelse af § 7, stk. 4, fremgår dette allerede af lovbemærkningerne, men i lyset af den foreslåede udvidelse, samt et generelt stigende fokus på minimumsimplicitering, så vurderes det hensigtsmæssigt at tydeliggøre anvendelsesområdet direkte i lovteksten.

Udvidelse af § 7, stk. 4, vil ikke medføre konsekvenser for den eksisterende delegation til Energistyrelsen i medfør af bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Til nr. 3

Der er i § 14 c, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, som ændret ved lov nr. 736 af 20. juni 2025, hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri.

Det fremgår endvidere af § 14 c, stk. 2, i samme lov, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvorved de i stk. 1 nævnte grupper prioriteres.

Af lovbemærkningerne til § 14 c fremgår det imidlertid, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved implementering af minimumsforpligtelserne i energieffektivitetsdirektivet. Bestemmelsen kan således ikke anvendes til implementeringen af bygningsdirektivet.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt *stk.* 3 i § 14 c, hvoraf det fremgår, at bestemmelsen alene finder anvendelse ved gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 om bygningers energimæssige ydeevne (bygningsdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet (energieffektivitetsdirektivet).

Den foreslåede udvidelse af § 14 c indebærer, at stk. 1 og 2 – på samme måde som ved implementeringen af energieffektivitetsdirektivet – også kan finde anvendelse ved implementeringen af bygningsdirektivet. Samtidig tydeliggøres det i lovteksten, at § 14 c alene kan anvendes i forbindelse med implementeringen af disse to direktiver.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren, ligesom ved implementeringen af energieffektivitetsdirektivet, vil kunne fastsætte regler om definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger samt personer i alment boligbyggeri, jf. § 14 c, stk. 1, når artikel 17 i bygningsdirektivet gennemføres. Identificering og afgrænsning af disse grupper er en forudsætning for, at ministeren kan fastsætte regler om energieffektivitetstiltag, hvori grupperne prioriteres, jf. nærmere nedenfor.

Forslaget vil muliggøre implementering af de forpligtelser i artikel 17 i det omarbejdede bygningsdirektiv, som omhandler prioritering af sårbare grupper. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 2.1 om bygningsdirektivet

vedrørende forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrde« og »energifattigdom«. I bygningsdirektivets artikel 17 omtales endvidere »socialt boligbyggeri«. I en dansk kontekst vurderes det dog mest hensigtsmæssigt at benytte betegnelsen »alment boligbyggeri«.

Det er endnu ikke afklaret, om det vil blive nødvendigt for klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte definitioner og indikatorer om sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, der bor i alment boligbyggeri. Dette vil afhænge af udfaldet af den igangværende dialog med Europa-Kommissionen og øvrige medlemsstater om implementeringen af artikel 24 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Danmark råder over registerbaserede data af høj kvalitet. Ved en eventuel fastsættelse af definitioner og indikatorer forventes det derfor, at der vil blive taget udgangspunkt i sådanne data, eksempelvis fra Danmarks Statistik eller energimærkningsordningen. Dette vil muliggøre en effektiv opgørelse af effekten af iværksatte aktiviteter, skabe indblik i udviklingen af antallet af personer og husholdninger i de pågældende grupper over tid samt give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for løbende at justere indikatorer og eventuelt definitioner i takt med samfundsudviklingen.

Forslaget indebærer endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren – på samme måde som ved implementeringen af energieffektivitetsdirektivet – vil kunne fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvori lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrde, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer i alment boligbyggeri prioriteres, jf. § 14 c, stk. 2.

Aktiviteter skal forstås bredt, og med den foreslåede udvidelse af § 14 c til også at omfatte bygningsdirektivet, jf. § 14 c, stk. 2 og 3, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om teknisk bistand, såsom telefon- eller internet-hotlines, rådgiverbesøg, one-stop-shopper og lignende. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om forbruger- og informationsaktiviteter, herunder f.eks. informationskampagner via tv og internet, fysisk materiale, der oplyser om fordelene ved energieffektive renoveringer, offentliggørelse af data om bygningers energiforbrug, energikilder og energieffektivitet eller krav til detaljeret information om energiregninger. Ministeren vil også kunne fastsætte aktiviteter om støttefinansiering og andre finansielle redskaber, herunder offentligt tilskud til husholdninger til gennemførelse af energieffektiviseringsforanstaltninger, offentlige garantiordninger, der reducerer risikoen for finansielle institutioner ved at yde lån

til energieffektivitetsprojekter, samt støtte til pilotprojekter, der tester og demonstrerer nye løsninger inden for energieffektivitet. Endelig vil ministeren kunne fastsætte regler om aktiviteter, hvor der f.eks. ydes tilskud eller lån på betingelse af, at der opnås et minimum af energigevinster, dokumenteret via energimærker.

Med den foreslåede udvidelse af § 14 c, jf. stk. 3, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler for alle dele af en aktivitet, forudsat at aktiviteten prioriterer sårbare grupper og ikke går videre end minimumsforpligtelserne i det omarbejdede bygningsdirektiv, jf. nedenfor. Ministeren vil således bl.a. kunne fastsætte nærmere regler om kriterier for tildeling af støtte, ansøgerkreds, ansøgningsproces, betingelser, vilkår, administration, beregning af støtte, tilbagebetaling, klageadgang samt samkøring og indhentning af nødvendige data. Aktiviteterne vil kunne forankres hos forsyningsselskaber, offentlige myndigheder, forbrugerorganisationer og finansielle institutioner m.fl. En aktivitet behøver ikke at være målrettet samtlige grupper nævnt i § 14 c, stk. 1, men kan prioriteres én eller flere af disse.

Der eksisterer allerede en række støtteordninger, som helt eller delvist vil kunne opfylde de krav i artikel 17 i det omarbejdede bygningsdirektiv, der vedrører prioritering af sårbare grupper. Dette gælder eksempelvis ordningen om varmepumper på abonnement, jf. bekendtgørelse nr. 1074 af 25. oktober 2019 om tilskud til varmepumper installeret af energitjenesteleverandører hos varmekunder, hvis fjernvarmeforsyning fra et grundbeløbsværk nedlægges, samt regulativet om støtte fra Landsbyggefonden, jf. § 95, stk. 1, i lov om almene boliger. Om der vil blive behov for at etablere særskilte aktiviteter eller udvide eksisterende ordninger med henblik på at implementere artikel 17, er endnu uafklaret og vil afhænge af udfaldet af dialogen med Europa-Kommissionen og øvrige medlemsstater.

Såfremt eksisterende aktiviteter ændres eller ophører, vil den foreslåede bemyndigelse give klima-, energi- og forsyningsministeren adgang til at fastsætte nye eller supplerende tiltag med henblik på at sikre, at artikel 17 i det omarbejdede bygningsdirektiv implementeres fuldt ud.

Adgangen til at fastsætte regler om definitioner og aktiviteter efter § 14 c, stk. 1 og 2, jf. forslaget til stk. 3, vil være afgrænset af rammerne i det omarbejdede bygningsdirektiv. Bemyndigelsen er alene tiltænkt implementeringen af minimumsforpligtelserne i artikel 17 om prioritering af sårbare grupper, herunder særligt stk. 14, 18 og 19. Der vil således ikke kunne fastsættes regler, som går videre end disse forpligtelser. Bemyndigelsen vil dog

kunne anvendes ved senere ændringer eller justeringer af artikel 17 i direktivet, eller hvis Danmark pålægges at gennemføre ændringer i national ret, jf. § 2 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Det forudsættes, at den foreslåede bemyndigelse i § 14 c, stk. 1 og 2, jf. stk. 3, vil blive delegeret til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistirelsens opgaver og beføjelser.

Til § 3

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om varmforsyning indeholder en henvisning til, at loven gennemfører dele af det tidligere bygningsdirektiv af 19. maj 2010.

Det foreslås, at *fodnoten* til titlen til loven affattes således, at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2024/1275/EU af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af bygningsdirektivet.

Til nr. 2

Det følger af § 24 c, stk. 1, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt. Ministeren kan fastsætte regler om tilsynet efter § 24 c, stk. 1, i medfør af lovens § 24 c, stk. 2.

Den gældende bestemmelse i § 24 c, stk. 1, i lov om varmforsyning bemyndiger ministeren til at føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder indgår kontrakt med deres forbrugere, og at varmedistributionsvirksomheder overholder de regler, der er fastsat i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt., i lov om varmforsyning. Bemyndigelsen i § 20 d, stk. 2, 3. pkt. er anvendt til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 1169 af 2. oktober 2025 om grund-

læggende kontraktmæssige rettigheder på varme- og køleområdet (kontraktbekendtgørelsen) med henblik på at gennemføre artikel 21 i energieffektivitetsdirektivet.

Tilsynskompetencen efter § 24 c, stk. 1, udøves af Energistyrelsen på ministerens vegne, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Det fremgår af § 20 d, stk. 2, 1. pkt., i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder.

Bemyndigelsen i § 20 d, stk. 2, 1. pkt., er anvendt til at fastsætte regler i kontraktbekendtgørelsen med henblik på at gennemføre energieffektivitetsdirektivets artikel 21, stk. 9, om planlagte forsyningsafbrydelser. I henhold til artikel 21, stk. 8, skal de kompetente myndigheder sikre, at de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i direktivet, håndhæves.

Lov om varmforsyning indeholder ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren beføjelse til at føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås at ændre § 24 c, stk. 1, i lov om varmforsyning, så »regler« ændres til: »visse regler« og »§ 20 d, stk. 2, 3. pkt.« ændres til: »§ 20 d, stk. 2, 1. og 3. pkt.«

Med de foreslåede ændringer vil det følge af § 24 c, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og visse regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. og 3. pkt.

De foreslåede ændringer vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren tildeles beføjelse til at føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder visse regler, udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt.

Ved »visse regler« skal forstås, at beføjelsen vil blive afgrænset til regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt., der gennemfører den Europæiske

Unions direktiver. Ændringen fra »regler« til: »visse regler« vil herudover tydeliggøre, at tilsynet efter § 24 c, stk. 1, ikke omfatter forhold, der hører under Forsyningstilsynets kompetence efter § 21, stk. 4, i lov om varmforsyning. Der henvises i denne henseende til pkt. 3.8.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger. For nærmere overvejelser om afgrænsningen af ministerens beføjelse efter § 24 c, stk. 1, henvises der til pkt. 3.9.3 og 3.9.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det er forventningen, at Energistyrelsen forsat vil skulle udøve tilsynsbeføjelsen efter § 24 c, stk. 1, på ministerens vegne, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistylsens opgaver og beføjelser.

Til nr. 3

Det fremgår af § 24 c, stk. 3, i lov om varmforsyning, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt. Bemyndigelsen er udmøntet i kontraktbekendtgørelsen, hvor det fremgår, at Energistyrelsen kan påbyde, at forhold, der strider mod bekendtgørelsens regler, bringes i orden straks eller inden for en nærmere angiven frist.

Lov om varmforsyning indeholder ikke en bestemmelse, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren beføjelse til at fastsætte regler om meddelelse af påbud med henblik på overholdelse af regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt. Beføjelsen til at meddele påbud i medfør af kontraktbekendtgørelsen kan derfor ikke anvendes ved overtrædelse af reglerne om varslng forud for planlagte forsyningsafbrydelser, der er udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt.

Det foreslås i § 24 c, *stk. 3*, at »§ 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.« ændres til: »reglerne som nævnt i stk. 1.«

Med den foreslåede ændring vil det følge af § 24 c, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud med henblik på overholdelse af de regler, der er nævnt i § 24 c, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om meddelelse af påbud udvides.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om meddelelse af påbud til en varmedistributionsvirksomhed, som ikke overholder de regler, der er udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1.pkt., for at gennemføre Den Europæiske Unions direktiver.

Det forventes, at den udvidede bemyndigelse til at fastsætte regler om meddelelse af påbud, udnyttes for at sikre, at Danmark i fuldt omfang efterkommer sine forpligtelser efter artikel 21, stk. 8, i energieffektivitetsdirektivet.

Den foreslåede ændring vil gøre det muligt at fastsætte regler om meddelelse af påbud til en varmedistributionsvirksomhed, der ikke overholder andre regler, der på sigt måtte blive udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 1. pkt., forudsat, at disse regler fastsættes med henblik på at gennemføre Den Europæiske Unions direktiver. Det vil navnlig blive aktuelt ved fremtidige ændringer af energieffektivitetsdirektivet.

Det forventes, at den udvidede bemyndigelse til at fastsætte regler om meddelelse af påbud fortsat vil skulle udøves af Energistyrelsen på ministerens vegne, jf. bekendtgørelse nr. 840 af 25. juni 2025 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser.

Til § 4

Til nr. 1

I lovforslagets § 4, nr. 2, foreslås en hjemmel til at pålægge virksomheder, der leverer fjernkøling, at meddele oplysninger til BBR om den enkelte slutbrugers installationer til brug for sikring af, at ejere, lejere og forvaltere af bygninger samt tredjeparter kan få adgang til bygningsinstallationsdata i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning).

Det foreslås derfor, at der indsættes en fodnote til titlen til BBR-loven, hvorefter det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2024 L af 8. maj 2024, s. 88.

Med lovforslaget vil der kunne ske registreringer i BBR under skatteministerens ressort som et værktøj til implementering af dele af direktivet, men ansvaret for implementeringen af direktivet påhviler fortsat klima-, energi- og forsyningsministeren,

Til nr. 2

I forbindelse med bygningsinstallationsdata indeholder BBR-loven i § 4, stk. 4 en bestemmelse om, at virksomheder, der leverer elektricitet, fjernvarme, naturgas eller bygas, efter regler, der fastsættes af skatteministeren, skal meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers installationer til brug for driften af BBR, hvilket f.eks. muliggør indsamling af oplysninger om målere for disse forsyningsarter. For så vidt angår elektricitet, vil oplysninger om installationer i stedet kunne meddeles fra Energinet.dk efter regler fastsat med hjemmel i BBR-lovens § 4, stk. 5. BBR-loven indeholder imidlertid ikke en hjemmel til at pålægge virksomheder, der leverer fjernkøling, at meddele oplysninger om installationer som f.eks. målere til BBR.

Det foreslås, at indsætte en bestemmelse i BBR-lovens § 4, stk. 6, hvorefter virksomheder, der leverer fjernkøling, efter regler, der fastsættes af skatteministeren, skal meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers installationer til brug for registrets drift.

Den foreslåede tilføjelse til BBR-loven vil medføre, at skatteministeren kan indsamle oplysninger om installationer i forbindelse med fjernkøling, herunder målere, ved at fastsætte regler om, at virksomheder, der leverer fjernkøling, skal meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers installationer til BBR.

Skatteministeren vil kunne videregive de indsamlede oplysninger om installationerne i forbindelse med fjernkøling til borgere, virksomheder og myndigheder efter de eksisterende regler i BBR-lovens § 5, stk. 1-4 på samme måde, som de eksisterende oplysninger om bygnings- og boligforhold samt tekniske anlæg m.v. i BBR videregives i dag. Derudover påhviler det efter BBR-lovens § 7, stk. 4, skatteministeren at etablere rammer og vilkår for videregivelsen af oplysninger vedrørende fast ejendom og andre oplysninger, der naturligt knytter sig hertil, der sikrer, at disse oplysninger er tilgængelige på en enkel og sikker måde. Skatteministeren vil sikre, at ejere, lejere og forvaltere af bygninger samt tredjeparter vil have direkte og gratis adgang til oplysninger om målere i forbindelse med fjernkøling på www.bbr.dk eller en anden offentlig hjemmeside, og skatteministeren vil f.eks. også kunne

distribuere oplysningerne som masseudtræk på Den Fællesoffentlige Datafordeler (DAF) og Den Offentlige Informationsserver (OIS).

Den foreslåede bestemmelse i BBR-lovens § 4, stk. 6, til brug for indsamling af oplysninger om fjernkølingsinstallationer til BBR vil i sammenhæng med de eksisterende videregivelsesbestemmelser i BBR-loven være et led i implementeringen af den bredere forpligtelse i artikel 16 i bygningsdirektivet til at sikre, at ejere, lejere og forvaltere af bygninger kan få direkte og gratis adgang til deres statiske bygningsinstallationsdata, samt at adgangen eller dataene kan stilles til rådighed for tredjepart med disses samtykke. Den praktiske videregivelse af oplysningerne om fjernkølingsmålere vil ske efter samme model som andre BBR-data, når oplysningerne videregives gennem hjemmesider og andre distributionssystemer til borgere, virksomheder og myndigheder, og tredjeparter vil derfor kunne få adgang til oplysningerne om målerne uden samtykke fra ejer, lejer eller forvalter af bygningen.

Det er forventningen, at skatteministeren vil udstede en bekendtgørelse med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i BBR-lovens § 4, stk. 6, hvori der fastsættes krav til, hvilke oplysninger om målere som virksomhederne, der leverer fjernkøling, skal meddele til BBR. De oplysninger, som vil skulle meddeles til BBR, vil være oplysninger af teknisk karakter vedrørende måleren, hvilket f.eks. kan være oplysninger om målertype og producent.

Skatteministeren vil endvidere i bekendtgørelsesform fastsætte en mere detaljeret regulering af omfanget og indholdet af pligten til at meddele oplysninger om fjernkølingsinstallationerne til BBR, som f.eks. frister for meddelelse af oplysningerne om installationerne, der f.eks. kunne baseres på månedlige indberetninger af eventuelle ændringer i målerbestanden, samt hvordan meddelelsen af oplysningerne i praksis skal foretages. Skatteministeren vil i den forbindelse stille et it-system til rådighed, som oplysningerne om fjernkølingsmålerne kan indberettes gennem.

Det forventes, at der i bekendtgørelsen vil blive stillet krav om, at oplysningerne om fjernkølingsinstallationerne skal være tilknyttet en officiel adresse for at sikre sammenhængen til øvrige data og en korrekt udstilling af oplysningerne til modtagerne.

Det forventes, at virksomheder, der kun i begrænset omfang leverer fjernkøling, vil blive undtaget fra at meddele oplysninger til BBR om den enkelte slutbrugers installationer for at sikre en effektiv administration af ordningen, når den foreslåede § 4, stk. 6, udmøntes ved bekendtgørelse.

Som nævnt ovenfor er der allerede lovhjemmel til at fastsætte regler om meddelelse af oplysninger om installationer i forbindelse med elektricitet, fjernvarme, naturgas og bygas, og det forventes, at reguleringen af meddelelsen af oplysninger om målere i forbindelse med disse andre forsyningsarter vil indgå i samme bekendtgørelsesproces som fjernkølingsmålerne.

Fastsættelse af regler om registrering af de omfattede data vil ske i overensstemmelse med databeskyttelsesretten.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 29. maj 2026.

Den foreslåede ikrafttrædelse vil medføre, at lovforslaget vil træde i kraft i overensstemmelse med implementeringsfristen for bygningsdirektivet. Dette vil indebære en afvigelse fra de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Det foreslås i *stk. 2*, at regler udstedt i medfør af § 24 c, stk. 3, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024 som senest ændret ved lov nr. 736 af 20. juni 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 24 c, stk. 3, i lov om varmforsyning som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bekendtgørelser udstedt i medfør af § 24 c, stk. 3 i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som senest ændret ved lov nr. 736 af 20. juni 2025, opretholdes, selv om ordlyden i § 24 c, stk. 3, ændres, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Efter forslaget opretholdes reglerne, indtil de ophæves eller afløses af nye regler, som fastsættes efter lov om varmforsyning, som den foreslås ændret ved dette lovforslag.

Ingen af de love, der med lovforslaget foreslås ændret, gælder eller kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning. De foreslåede ændringer vil derfor ikke gælde for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1253 af 22. oktober 2025:</p>
<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvalt-</p>	<p>1. Fodnoten til lovens titel affattes således:</p> <p>»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024, s. 88, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955</p>

<p>ning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.</p>	<p>(omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«</p>
<p>§ 1. Lovens primære formål er at fremme energibesparelser, øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger og øge andelen af energi fra vedvarende energikilder. Lovens formål er endvidere at medvirke til at reducere vandforbruget i bygninger.</p>	<p>2. I § 1, 2. pkt. indsættes efter »Lovens formål er endvidere at«: »reducere drivhusgasemissioner fra bygninger samt«.</p>
<p>§ 2 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af</p>	<p>3. I § 2 a indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:</p>

Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten inden for lovens område.	»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i den forbindelse også fastsætte regler om definitioner.«
	<p>4. I § 2 a indsættes efter stykke 1, som nyt stykke:</p> <p>»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren udarbejder en national plan for renovering af bygninger. Ministeren skal ved udarbejdelsen af planen følge de krav, som fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bygningers energimæssige ydeevne (bygningsdirektivet), herunder krav til indholdet af planen, offentlig høring, forelæggelse og opfølgning overfor Europa-Kommissionen. «</p>
§ 2 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser, og regler i relation hertil, herunder definitioner, undtagelser og bagatelgrænser.	5. § 2 b ophæves.
Kapitel 3 <i>Energimærkning af bygninger</i>	<p>6. <i>Overskriften</i> til kapitel 3 affattes således:</p> <p>»Kapitel 3 <i>Energimærkning af bygninger og renoveringspas</i>«.</p>
	<p>7. Efter § 4 indsættes:</p> <p>»§ 4 a. Et renoveringspas er en individuelt tilpasset køreplan for en gennemgribende renovering af en</p>

	<p>bestemt bygning i et maksimalt antal trin, som i væsentlig grad vil forbedre dens energimæssige ydeevne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om ordningen for renoveringspas, herunder om kategorier af renoveringspas, grundlaget for renoveringspas, indhold, udformning, gennemførelse, dokumentation, samt om gyldigheden af renoveringspas.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte yderligere regler om ordningen for renoveringspas, herunder om virksomheder og personer, der er berettigede til at udarbejde renoveringspas samt om gebyrer til dækning af ministerens omkostninger til sagsbehandling, tilsyn og anden administration m.v. i forbindelse hermed.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at bygninger ejet af offentlige organer skal have renoveringspas.«</p>
<p>§ 5. Forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning for bygninger, lejligheder eller andre enheder med henblik på, at kravene i kapitel 4-6 kan opfyldes, påhviler den til enhver tid værende ejer. For bygninger med ejerlejligheder påhviler forpligtelsen ejerforeningen.</p>	<p>8. I § 5, <i>stk. 1, 1. pkt.</i> ændres »kapitel 4-6« til: »kapitel 3 a-6«.</p>
	<p>9. Efter kapitel 3 indsættes:</p> <p>»Kapitel 3 a</p>

	<p><i>Minimumsstandarder for ikke-beboelsesbygningers energimæssige ydeevne</i></p> <p>§ 5 a. Ejeren af en ikke-beboelsesbygning skal sikre, at bygningen opfylder gældende minimumsstandard for energimæssig ydeevne udtrykt som en maksimal tærskelværdi målt i kWh/m²/år.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter den maksimale tærskelværdi, jf. stk. 1, samt hvornår denne tærskelværdi senest skal være opfyldt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om hvilke bygninger, der er omfattet af stk. 1.</p> <p>§ 5 b. Ejeren af en ikke-beboelsesbygning er på klima-, energi- og forsyningsministerens forespørgsel forpligtet til at dokumentere, at bygningen opfylder den gældende maksimale tærskelværdi, jf. § 5 a, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om dokumentationen, jf. stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan opnås dispensation fra § 5 a, stk. 1, herunder regler om vilkår og dokumentation samt dispensationens varighed.«</p>
<p>Kapitel 4</p> <p><i>Energimærkning ved salg eller udleje m.v.</i></p>	<p>10. <i>Overskriften</i> til kapitel 4 affattes således:</p> <p>»Kapitel 4</p>

	<i>Energimærkning ved salg, udleje, større renoveringsarbejde m.v.«</i>
<p>§ 8 a. Sælger, udlejer eller overdrager skal sikre, at der i annoncen til enhver tid synliggøres et energimærke fra en gyldig energimærkning, når der er tale om annoncering i kommercielle medier til salg, udleje eller overdragelse af en bygning, ejerlejlighed, bolig- eller erhvervsenhed, andre erhvervslokaler eller af en andel, anpart eller aktie i et boligfællesskab, hvortil der er knyttet en brugsret til en boligenhed, jf. §§ 6-8.</p>	<p>11. I § 8 a, ændres »når der er tale om annoncering i kommercielle medier« til: »ved alle former for annoncering.«</p>
	<p>12. Efter § 9 indsættes:</p> <p>»§ 9 a. Efter gennemførelse af et større renoveringsarbejde skal bygningsejer sikre, at der udarbejdes ny energimærkning.«</p>
<p>§ 10. Energimærkning, der skal udleveres eller anvendes efter §§ 6-8 b eller 15 a, skal være gyldig og udarbejdet efter reglerne i §§ 3 og 4. Hvis der foreligger flere energimærkninger for bygningen eller enheden, skal den senest udarbejdede energimærkning fremlægges i forbindelse med salget, udlejningen eller overdragelsen.</p>	<p>13. I § 10, stk. 1, 1. pkt. og stk. 2, ændres »eller § 15 a« til: », § 23, stk. 2«.</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Ejeren skal fremsende energimærkningen for et nybyggeri til den kommunale bygningsmyndighed senest samtidig med færdigmeldingen af byggeriet. Det er en betingelse for ibrugtagning, at der er afleveret en energimærkning for byggeriet til bygningsmyndigheden.</p>	<p>14. § 11, stk. 2, ophæves.</p>

<p>Kapitel 6 a</p> <p><i>Opsætning af energimærkning i større bygninger</i></p> <p>§ 15 a. Ejeren skal sikre, at en udført og fortsat gyldig energimærkning opsættes på en måde, så den er synlig for brugere af bygningen, hvis et samlet etageareal på over 600 m² i den pågældende bygning ofte besøges af offentligheden. Hvis ejeren ikke har råderet over bygningen, skal ejeren udlevere energimærkningen til rådighedshaveren. Rådighedshaveren har forpligtelsen efter 1. pkt., hvis ejeren ikke har råderet over bygningen.</p> <p>Stk. 2. Ejers eller rådighedshaverens forpligtelse til at opsætte energimærkning efter stk. 1, 1. pkt., omfatter ikke energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.</p> <p>Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at energimærkninger efter stk. 1 også skal være offentligt tilgængelige på anden måde.</p>	<p>15. Kapitel 6 a ophæves.</p>
<p>§ 19. Bygninger, der ejes eller bruges af de offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, skal have foretaget regelmæssig energimærkning i henhold til regler fastsat i medfør af § 14, hvis bygningens samlede etageareal er på over 250 m².</p> <p>Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kravet efter stk. 1 om regelmæssig energimærkning gælder for bygninger med et samlet etageareal på 250 m² eller derunder.</p>	<p>16. § 19 affattes således:</p> <p>»§ 19. Bygninger, der ejes eller bruges af offentlige organer, skal have foretaget regelmæssig energimærkning.«</p>

<p>§ 20. I bygninger, der ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, skal udførte energimærkninger opsættes, så de er synlige for brugere af bygningen. Ejers eller rådighedshaverens forpligtelse til at opsætte energimærkning efter 1. pkt. omfatter ikke energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at energimærkninger skal være offentligt tilgængelige på anden måde.</p>	<p>17. § 20 ophæves.</p>
<p>§ 22. § 19 og § 20 gælder for følgende offentlige institutioner og virksomheder m.v.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Den offentlige forvaltning. 2) Institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne. 3) Virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse. <p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. omfattet af stk. 1 helt eller delvis fra §§ 19 og 20.</p>	<p>18. I § 22, <i>stk. 1</i>, ændres »§ 19 og § 20« til: »§ 21« og <i>stk. 2</i>, ophæves.</p>
	<p>19. Efter kapitel 8 indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 8 a <i>Udstilling af energimærkninger</i></p> <p>§ 23. For bygninger, der anvendes af offentlige organer og ofte be-</p>

	<p>søges af offentligheden, skal energimærkninger udarbejdet efter § 19 udstilles et iøjnefaldende og klart synligt sted.</p> <p><i>Stk. 2.</i> For ikke-beboelsesbygninger skal ejeren sikre, at gyldige energimærkninger udstilles et iøjnefaldende og klart synligt sted. Hvis ejeren ikke har råderet over bygningen, skal ejeren udlevere energimærkningen til rådighedshaveren. Rådighedshaveren har forpligtelsen efter 1. pkt., hvis ejeren ikke har råderet over bygningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forpligtelsen til at opsætte energimærkning efter stk. 1 og stk. 2 omfatter ikke energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke bygninger der er omfattet af stk. 2.«</p>
<p>§ 24 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og nærmere betingelser for udførelse af erhvervet for virksomheder og personer (uvildige eksperter), som i medfør af national lovgivning eller administrative bestemmelser, som gennemfører artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne, er kvalificerede eller akkrediterede til at udføre energimærkninger, eftersyn af varmeanlæg eller eftersyn af klimaanlæg i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med herom.</p>	<p>20. I § 24 a, ændres »artikel 17« til: »artikel 25« og »2010/31/EU af 19. maj 2010« udgår og efter »energimærkning« indsættes: »renoveringspas«.</p>

	<p>21. I § 25, indsættes som <i>stk. 5</i> og 6:</p> <p>»<i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren etablerer en database over bygninger til brug for indsamling af data om de enkelte bygningers energimæssige ydeevne og om den nationale bygningsmasses samlede energimæssige ydeevne. En sådan database kan bestå af en række indbyrdes forbundne databaser og kan samkøres med andre databaser og registre, herunder bl.a. registre oprettet efter <i>stk. 1.</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om databasen oprettet efter <i>stk. 5.</i>«</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at netvirksomheder efter lov om elforsyning, naturgasdistributionselskaber efter lov om naturgasforsyning og kollektive forsyningsanlæg efter lov om varmforsyning skal</p> <p>1) stille oplysninger om registrerede energiforbrug m.v. for en bygning til rådighed for virksomheder eller personer, der har indgået aftale om udarbejdelse af energimærkning for en bygning, og</p> <p>2) indberette registrerede energiforbrug til et register, jf. § 25.</p>	<p>22. I § 28, <i>stk. 2</i>, ændres »lov om naturgasforsyning« til: »lov om gasforsyning«.</p>
<p>§ 30. Klima-, energi- og forsyningsministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af loven</p>	<p>23. I § 30, <i>stk. 1</i>, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:</p> <p>»1. pkt. gælder også for tilsyn med kapitel 3 a.«</p>

og regler, der er fastsat i medfør heraf.	
<p>§ 30 a. Med henblik på at kontrollere at udførte energimærkninger er opsat i overensstemmelse med § 15 a, har klima-, energi- og forsyningsministeren, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid og mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til bygninger med et samlet etageareal på mere end 600 m², der ofte besøges af offentligheden.</p>	<p>24. § 30 a affattes således:</p> <p>»§ 30 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til bygninger omfattet af § 23, stk. 2, hvis det skønnes nødvendigt, med henblik på at kontrollere, at udførte energimærkninger er opsat i overensstemmelse med bestemmelsen.«.</p>
	<p>25. Efter § 31 b indsættes:</p> <p>»§ 31 c. Påbud efter § 31 a som følge af manglende efterlevelse af regler i kapitel 3 a eller regler udstedt i medfør heraf, er bindende over for den til enhver tid værende ejer af bygningen.«</p>
<p>§ 32. Med bøde straffes den, der overtræder § 3, stk. 5, § 6, § 7, stk. 1 og 2, § 8, §§ 8 a og 8 b, § 15 a, stk. 1, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, og §§ 20 og 27 eller undlader at efterkomme påbud udstedt i medfør af § 31 a eller § 31 b, stk. 2.</p>	<p>26. I § 32, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »§ 3, stk. 5,«: »§ 5 a, stk. 1,« og efter §§ 8 a og 8 b,«: »§ 9 a, § 11,« og efter »§ 19, stk. 1,« indsættes: »§ 23 og §«.</p>
	<p>§ 2</p> <p>I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, som ændret ved § 31 i lov nr. 1647 af 30. december 2024, § 28 i lov nr. 468 af 14. maj 2025 og § 1 i lov nr. 736 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:</p>

<p>1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.</p>	<p>1. <i>Fodnoten</i> til lovens titel affattes således: »Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.«</p>
<p><i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansieringsaktiviteter, informationsaktiviteter og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1.</p>	<p>2. § 7, <i>stk. 4</i>, affattes således: »<i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations-, og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1, ved gennemførelse i dansk ret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne.«</p>
	<p>3. I § 14 c indsættes som <i>stk. 3</i>: »Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder alene anvendelse ved gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)</p>

	2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet.«
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om varmemforsyning, jf. lov-bekendtgørelse nr. 124 af 2. fe-bruar 2024, som ændret senest ved lov nr. 738 af 20. juni 2025, foreta-ges følgende ændringer:</p>
<p>1) Loven indeholder bestemmel-ser, der gennemfører dele af Eu-ropa-Parlamentets og Rådets direk-tiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Ti-dende 2010, nr. L 153, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om æn-dring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedva-rende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parla-mentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om</p>	<p>1. <i>Fodnoten</i> til lovens titel affattes således:</p> <p>»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af di- rektiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedva-rende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Eu-ropa-Parlamentets og Rådets di- rektiv (EU) 2018/2001 af 11. de- cember 2018 om fremme af anven- delsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamen- tets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31.</p>

ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.	oktober 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-tidende L af 8. maj 2024.«
<i>Stk. 1.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.	2. I § 24 c, stk. 1, ændres »regler« til: »visse regler« og »§ 20 d, stk. 2, 3. pkt.« ændres til: »§ 20 d, stk. 2, 1. og 3. pkt.«
<i>Stk. 3.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.	3. I § 24 c, stk. 3, ændres »§ 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.« til: »reglerne som nævnt i stk. 1.«
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>I lov om bygnings- og boligregistrering, jf. lovbekendtgørelse nr. 797 af 6. august 2019, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>1. Som <i>fodnote</i> til lovens titel indsættes:</p> <p>»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april</p>

	2024 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2024 L af 8. maj 2024, s. 88.«
	<p>2. I § 4 indsættes som <i>stk. 6</i>:</p> <p>»Virksomheder, der leverer fjernkøling, skal efter regler, der fastsættes af skatteministeren, meddele oplysninger om den enkelte slutbrugers installationer til brug for registerets drift.«</p>
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 29. maj 2026.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Regler udstedt i medfør af § 24 c, stk. 3, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som senest ændret ved lov nr. 736 af 20. juni 2025, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 24 c, stk. 3, i lov om varmforsyning som affattet ved denne lovs § 3, nr. 2</p>